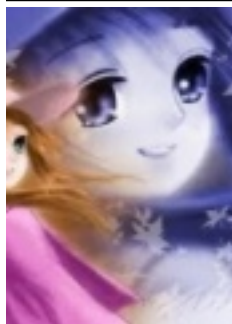

Công Chúa Hoa Tường Vi

Contents

Công Chúa Hoa Tường Vi	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	14
6. Chương 6	19
7. Chương 7	24
8. Chương 8	28
9. Chương 9	31
10. Chương 10	35
11. Chương 11	40
12. Chương 12	43
13. Chương 13	44
14. Chương 14	48
15. Chương 15	52
16. Chương 16	55
17. Chương 17	58
18. Chương 18	64
19. Chương 19	68
20. Chương 20	69
21. Chương 21	73
22. Chương 22	76
23. Chương 23	82
24. Chương 24	85
25. Chương 25	98
26. Chương 26	102
27. Chương 27	107
28. Chương 28	109
29. Chương 29	111
30. Chương 30	117
31. Chương 31	119
32. Chương 32	121
33. Chương 33	126
34. Chương 34	127
35. Chương 35	133
36. Chương 36	140
37. Chương 37	145

Công Chúa Hoa Tường Vi

Giới thiệu

1 cô gái được ngôi trường đại học danh giá nhất nước mời tới học. Sau khi đã làm xong thủ tục nhập

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cong-chua-hoa-tuong-vi>

1. Chương 1

Bông hoa đặc biệt nhất_the most special flower

hỡi nữ thần của các loài hoa,

xin hãy cho con trở thành một đoá tường vi

và con muốn thử những điều mới mẻ

được đến một vùng trời mới nơi dành riêng cho con

.....

người đáp: ta đã nghe thấy lời cầu nguyện của con

và thế là tôi trở thành bông hoa lạc loài nhất trong vườn hồng rực rỡ

Tại số nhà 12,đường Night Roland, tp Saint Hannee, 8h tối

-Tường Vi,Hàn Tường Vi,đó đúng là sựthật sao? - 1 cô gái vẻ mặt nghi ngờ,lấy tay chống cằm,ánh mắtlạnh lùng như băng nhìn thẳng vào cô gái đang ngồi đối diện với mình

Cô gái tên Hàn Tường Vi nhìn 2 cáivali trên giường,khẽ gật đầu.cô gái có đôi mắt rất đẹp và huyền bí.chiếc mũi dọc dừa như càng làm nổi bật thêm đường nét thanh tú của bộ mặt.làn da cô gái trắng mịn mỏng manh.cảm tưởng chỉ cần 1 cơn gió thổi qua cũng có thể làm xước khuôn mặt xinh xắn đó.phải nói rằng chỉ cần nhìn cô gái 1lần cũng có thể lam gục hàng chục cậu con zai.công chúa hoa Tường Vivới vẻ đẹp thuần khiết thánh thiện luôn khiến cho người khác phải ngườcnhìn,trầm trồ thán phục.lẻ đẹp vừa kiêu sa vừa bình dị,vừa dễ gần cũngvừa xa lạ.ở bộ mặt đó,chúng ta chỉ luôn bất gặp được sự hiền lành dễ dàng lòng với thực tại

- sao có thể như thế đc chứ?cậu sẽ học đại học ở trường Dracate?ngôi trường nổi tiếng nhất của tp SaintHannee...ak ko,nổi tiếng nhất nước mình uk?ngôi trường đã sản sinh ranhững nhân tài của đất nước?

-uk, mình sẽ học ở đó. mình cũng đãthu xếp hành lý xong rồi.theo nội quy của trường Dracate tất cả hs,sinhviên đều phải ở trong khu ký túc xá của trường.xin lỗi nhé NhượcNinh.mình ko thể học đại học cùng cậu ở học viện thạch an dc

- có gì mà phải xin lỗi chứ.cậu cóbiết ngay cả một sách học giỏi nhất trường cấp3 chúng mình cũng ko thểvào nổi dracate ko?vậy mà cậu còn dc trường đó mời đến học và tặng cảhọc bổng.cậu phải lấy làm vinh dự mới đúng chứ.đừng có mà phôi bày cáibộ mặt ủ rũ chán chường ra nữa - Nhược Ninh phẩy phẩy tay

- đó cũng chính là điều tở lo nhất đấy - Tường Vi nhìn cô bạn - tại sao 1 đứa học hành bình thường như mình lại dc trường đó mời vào học chứ?

- để tở nghĩ nào – sau 1 lúc nhảnhnhó,gãi đầu gãi tai,Nhược Ninh nhìn Tường Vi quả quyết - có lẽlà...ko,chắc chắn là vì trường đấy trông cậu xinh qua và muốn có 1hs nữxinh đẹp như cậu học ở trường

- vớ vẩn.cậu đừng quên trường đó còncó công chúa baby Lâm Vũ Giai Đình .nữ sinh đẹp nhất học giỏi nhất,thông minh và duyên dáng nhất tp Saint hannee.chẳng phải bọn con trai trườngmình hồi trước suốt ngày túc trực ở cổng trường Dracate chỉ để dc ngắmnhìn công chúa baby thôi là gì

- ôi dào,mà cậu quan tâm tới điều đólàm gì hả Tường Vi ?cái mà cậu nên quan tâm bây giờ là cậu sắp dc vào trường Dracate - tập hợp của những anh chàng học giỏi nhất,đẹp zainhất và giàu có nhất của saint hannee .ak,sao cậu ko thử bói 1 quẻ đicậu bói chính xác đến 95% cơ mà .bói thử đi xem cậu sẽ ở trường mới thế nào? - Nhược ninh đưa bộ bài cho Tường Vi

Tường Vi nhận bộ bài từ Nhược ninh và bắt đầu chia bài bói

- thế nào, kết quả ra sao? - Nhược Ninh ko giấu nổi vẻ tò mò

- theo lá bài này thì... Tường Vi giọng trầm ngâm

- thì thế nào ha?sốt ruột nói nhanh giùm cái,quẻ này chính xác là thế nào

-hạnh phúc trong tầm tay bạn.nếu cố gắng bạn sẽ có dc nó...đừng e ngại,đừng lo sợ mà hãy mạnh dạn tiến vềphía trước...đừng nghĩ về quá khứ mà hãy hướng tới tương lai...bạn ko hề côđộc trong cuộc sống này số mệnh của bạn chỉ mới bắt đầu...can đảm và dũngkhí là 2 yếu tố cần và đủ để bạn trở thành công chúa Lọ Lem...thần maymắn sẽ mỉm cười với bạn.

- đấy, các lá bài đã nói như vậy đấy.sao,ko hiểu ak.

- để tở giải thích.có lẽ lần tớiDracate này tở sẽ gặp dc ...1 nửa thật sự của mình.và tở cũng gặp nhiềukhó khăn gian nan thử thách

ại trường đại học Dracate (trong Đạitrường học Dracate) ,tp saint hannee. Tường Vi đang có mặt trong phònghiệu trưởng đại học Dracate cùng với sự có mặt của 4 vị hiệu trưởng(hiệu trưởng cap1 Dracate ,cấp 2 Dracate ,cấp3 Dracate,và đại học Dracate.nhân tiện nói thêm,Dracate là ngôi trường duy nhất trong tp sainthannee này có từ cấp1 đến đại học.bọn hs cấp1 Dracate kể ra còn sướnghơn bọn hs giỏi quốc gia.vì số phận của bọn chúng đã dc đảm bảo,khỏi cần thi mà vẫn vào dc đại học như thường(mà còn là 1 trường đại học danhgiá bậc nhất đất nước nữa chứ.cuộc đời này vẫn còn nhiều bất công quá!)sau màn diễn thuyết dài 2tiếng đồng hồ về lịch sử Dracate nội quy trường và hàng nghìn thứ nữa thì 4bốn vị hiệu trưởng mới tạm tha cho nó.vàtrước lúc Tường Vi bước rời khỏi căn phòng,nó thoảng nghe thấy 1 câu hỏi nhỏ của hiệu trưởng cấp 2 Dracate :”sao ko nói thẳng với cô Hàn về bí mật của Dracate?sớm muộn gì cô ấy trả biết”.và tiếng suýt ra hiệu imlặng của 1 trong 3 vị hiệu trưởng còn lại:”cứ để mọi chuyện tự nhiêndi.”

Tường Vi rời khỏi phòng hiệu trưởng,cầm theo bản đồ Dracate và lần tìmvề khu kí túc xá cho sinh viên đại học.theo bản đồ thì cô cần phải đithẳng 200m nữa,đến đài phun nước rồi rẽ phải,đến qua khu phát triển năng lực thì tiếp tục rẽ phải tiếp... “ôi,trời!trường học này đúng là giàu cóthật.rộng mẽnh mông lại còn có đài phun nước nữa.học viện thạch an cònkém xa trường này”. Tường Vi khê kêu lên thích thú.lúc đi đến gần 1 khunhà to lớn,cũ nát,Tường Vi nhú lông mày: “sao lại có 1 khu nhà cũ kithế này ở đây nhỉ?thật là mất cảnh quan lãng mạn”Tường Vi nhìn vào bảnđồ:”ra đây là khu phát triển năng lực.nhìn kiểu dáng,tình trạng khu nàymình đảm bảo chỗ này chắc cũng phải dc xây dựng trên 100 năm rồi.”

đang mải trầm ngâm,suy nghĩ thì Tường Vi giật mình bởi 1 tiếng nói.giọng nói của 1 cậu con trai:

- ê,nhỏ diên,tránh ra đi,đừng có đứng chặn đường đi của người khác như thế chứ?!(giọng nói tỏ rõ vẻ khó chịu)

Tường Vi vội quay lại : “xin lỗi”và nhanh chóng đứng dẹp sang 1 bên.

đập vào mắt cô là hình ảnh của 1 cậu trai handsome,cực đẹp trai,trôngrất khôi ngô,tuấn tú làn da trắng như con gái,mái tóc lãng tử bồngbềnh.Ánh mắt lạnh lùng,tướng như có thể nhìn thấu tâm can người khác.cậu ta nhìn Tường Vi bằng nửa con mắt rồi bẽ 1 đồng sách cao quá đầu,bỏ đi:

- “đúng là đồ dở hơi.tự dưng đứng giữa đường lăm nhăm 1 mình.cứ như chưa bao giờ thấy nơi này vậy.”
- đi dc 1 đoạn,anh chàng handsome,khó tính quay đầu lại,cau có:
- này, nhỏ điên.cô đi theo tôi làm gì?
- tôi ko có đi theo cậu. - Tường Vi lắc đầu lia lịa. -chẳng qua là tôi...oh...tôi đang tìm đường tới kí túc xá cho sinh viên thôi.
- thật thế ak?huhm,giờ để ý kĩ mới thấy trông cô lạ quá!tôi chưa từng gặp cô bao giờ cả. – anh chàng handsome nhìn Tường Vi 1 lượtthong thả nói:
- vâng tôi mới chuyển đến hôm nay.tôi là sinh viên năm1,tên Hàn Tường Vi.còn cậu? – Tường Vi khẽ mỉm cười.
- cũng giống cô.năm1.nhưng tôi học ở Dracate từ lớp 1 cơ.vàdc trường này xem ra cô cũng là người giống bọn tôi rồi.mới phát hiện ra năng lực của mình ak?
- Gì cơ?mình ko hiểu cậu đang nói gì cả?-mặt Tường Vi ngơ ngác.
- Cô là đầu heo hả mà ko hiểu tôi đang nói gì?loại ngốc như cô mà cũng tốt nghiệp cấp 3 sao?-hoàng tử hắc ám cười ranh mãnh châm chọc.
- Ê, hoàng tử hắc ám. Tôi có làm gì đắc tội với cậu ak mà mỗimệng ra thì nào kêu tôi là” nhỏ điên” rồi” đầu heo”?-Tường vi bức xúc.Hoàng tử hắc ám mặt tỉnh bơ.
- Hoàng tử hắc ám?trước lúc cô kêu tôi là hoàng tử hắc ám thicô ko đắc tội gì với tôi cả . nhưng bây giờ thì có rồi đấy.tôi mà làhoàng tử hắc ám hả cô gái đầu heo bị điên kia?
- Tôi...cậu...-Tường Vi mặt đỏ phừng phừng vì tức.
- Mặc kệ cô đấy,đầu heo.ko nói chuyện với cô nữa.tạm biệt nhé. nhỏ điên.tôi đi trước đi.
- Hoàng tử hắc ám nói xong rồi bước đi thật nhanh. Lúc cách xa Tường Vi 5m, cậu ta hét lên:
- Ê, nhỏ điên. Tôi là Âu Triết Vũ hãy nhớ kĩ tên tôi nhé!cầm cô ko dc quên đấy.phải nhớ tên tôi đó,hiểu chưa, Hàn Tường Vi ?
- Cái gì?tôi... - Tường Vi sững sốt - ...sao tôi phải nhớ tên cậu chứ?
- tại phòng 502,kí túc xá (thực chất là chung cư vì phòng của nam có thể nằm ngay cạnh phòng của nữ. Ở trường Dracate ko phân chia riêng biệt kí túc xá cho nam và nữ mà cho phép sống hỗn loạn thế này đấy,ặc).
- có 3 anh chàng đẹp trai trạc tuổi nhau đang ngồi nói chuyện.
- này,Triết Vũ. Phòng của cậu là 504 chứ ko phải 502. yêu cầu cậu vềphòng của cậu ngay lập tức.phòng thì bé như mất muối mà bắt 2 thằng con trai ở cùng nhau,giờ lại còn thêm cậu nữa. chật lắm,tôi thở ko nổiđâu.anh chàng có mái tóc nhuộm đỏ mồm hôi nhể nhại, nhìn anh chàng có mái tóc dài như muốn ăn tươi nuốt sống.
- Giang Chấn Thiên ,chẳng phải ông nội cậu là 1 trong những cổ đông lớncủa trường này sao?sao ko yêu cầu hiệu trưởng xếp phòng riêng cho? – anh chàng tóc dài thắc mắc.
- Âu Triết Vũ ,tôi là 1 hs chăm ngoan ,tốt bụng .tôi hi sinh tự do,quyền lợi dc sống 1mình trong 1căn phòng.tôi muốn nhường phòng cho các bạnkhoác.tôi chịu khổ vì hạnh phúc của nhiều người chứ ko ích kỉ,chỉ biếttriêng đến mình như cậu – anh chàng tóc đỏ tên Giang Chấn Thiên về mặt tự hào.
- Chấn Thiên này ,vậy theo ý cậu là việc phải chung phòng với mình làcậu đang chịu khổ,bị thiệt thòi sao? – anh chàng còn lại trong phòng bây giờ mới lên tiếng .trong số 3người này thì anh chàng cuối cùng này có vẻ đẹp trai theo kiểu thân thiện nhất,tóc ngắn,da trắng ,ánh mắt luônnhìn lên niềm vui và sự tự tin.anh chàng Chấn Thiên hốt hoảng .
- Oh,ko phải đâu,Tử Khiêm .tớ chỉ nói đùa thôi mà.Âu Triết Vũ ,cậu còn cười cái gì chứ?

- Tôi thích cười ,cậu cảm dc tôi chắc?!Trần Tử Khiêm ,ông bạn thôi cái bộ mặt thiên sứ đó đi dc ko?kéo có người ngắm nhìn suốt đấy:
 - Triết Vũ ý cậu là gì? – Tử Khiêm nhìn Triết Vũ .
 - Ý tôi là...lũ hs trường mình đó .mà mai là thứ 7 rồi, 2 ông có định về nhà ko? Tôi nhớ cái giường đệm dày trắng muốt của mình quá!mà ko biết em BMW của mình có dc đem mang đi bảo dưỡng tốt ko nữa?
 - Triết Vũ cậu thích BMW đến thế ak – Tử Khiêm cười.
 - Thì giống cậu hâm mộ Hạ Tường Luân thôi.
 - Vũ ,cậu thử hỏi các học viên Dracate có ai mà ko hâm mộ Hạ Tường Luân ko?thiên tài của những thiên tài.mới 12 tuổi đã trở thành người đứng đầu của ngũ hành.tiêu diệt bao người của phe chống đối Dracate .
 - Huh ,nhưng dù sao thì anh ta cũng đã chết rồi.mấy người có thần tượng cũng đâu có tác dụng gì? – Âu Triết Vũ lầm bầm. - mà ko biết đầu heo bị điên đã tìm dc đường tới đây chưa nữa nhỉ?
 - “đầu heo bị điên”?ai vậy? – Chấn Thiên 2 mắt tròn xoe như 2 viên bi.
 - Có phải là cô bạn mới chuyển đến trường mình mà cậu kể lúc nãy ko,Vũ?
 - đúng rồi đó. Các cậu mà gặp cô ta thì cười vỡ bụng mất thôi .ngớ ngẩn ko chịu nổi. – Triết Vũ vừa nói vừa cười.
 - Ê,Vũ. Tôi thấy cậu lạ lắm nha! từ trước tới giờ thấy cậu nhắc tới hay để ý 1 cô gái nào cả.Vậy mà vừa mới gặp nhỏ đầu heo bị điên thì cậu...kophải là cậu bị “tiếng sét ái tình”đấy chứ?
 - Giang Chấn Thiên .một con người đẹp trai,thông minh,giàu có như tôi mà lại thích con nhỏ “đầu heo”ngốc đấy sao?cậu có bị làm sao ko thế?
 - Nhưng Vũ này.từ trước đến giờ mình luôn thấy cậu đối xử rất lịch sự và galăng với các bạn nữ mà.sao mới gặp cô bạn này lần đầu cậu lại đối xử bực bõ vậy?mà tên cô ấy là gì nhỉ?Hàn Tường Vi phải ko?tên của một loài hoa ak?chắc cô ấy cũng xinh đẹp lắm nhỉ?]
 - Tử Khiêm ,tôi thấy cậu mới là người đang “đổ”con bé đầu heo chứ kophải là tôi.tôi cũng chẳng biết sao tôi lại bắt nạt cô ta nữa?nhưng kể chọc cô ta cũng hay hay, thú vị phết.mà ông bạn Tử Khiêm , bớt hi vọng đi.cậu mà gặp cô ta, cậu sẽ hối hận cho coi. một con vịt xấu xí(???) (hừ,ko biết mất tên này có vấn đề ko nữa?Hàn Tường Vi xinh đẹp như thế mà cái cậu Âu Triết Vũ này dám bảo là con vịt xấu xí) điều quá!)
 - vậy ak?-Tử Khiêm thoáng nét thất vọng-nhưng dù sao mình cũng muốn gặp cô bạn này 1 lần.kể ra cô ấy cũng dũng cảm đấy chứ?dám kêu hoàng tử dracate-Âu Triết Vũ là hoàng tử hắc ám.
 - Thôi, cho tôi xin đi, 2 vị hoàng tử. sao tự dưng lại bàn tới nhỏ điên thế?ko thấy chán sao?chúng ta ra ngoài chơi bóng rổ đi.
 - ừ, dc rồi. đi thôi - hoàng tử dracate Trần Tử Khiêm gật đầu.
 - cũng dc. Chấn Thiên, tôi sẽ cho cậu khỏi ngốc đầu lên luôn.-giọng hoàng tử dracate Âu Triết Vũ hí hửng.
 - cứ thử xem.làm dc rồi hãy nói. – Hoàng tử Chấn Thiên cười đều.
- Và khi 3 chàng hoàng tử của Dracate vừa bước ra khỏi phòng ,họ liền đụng độ với 1 cô gái đáng người thanh mảnh ,mái tóc mượt mà ,óng ả như suối.

2. Chương 2

Triết Vũ : oái ,đầu heo bị điên ,sao cô lại ở đây ?

Tường Vy (quay đầu lại giọng thẳng thốt) : Hoàng tử Hắc ám ?cậu...tôi...sao cậu cứ gọi tôi là “đầu heo bị điên” hoài vậy ? đây mới là lần thứ 2 chúng ta gặp nhau mà.

Triết Vũ (cười ranh mãnh) :thì sao? Cô ko vừa lòng ak ? mà sao cô ko trả lời câu hỏi của tôi ?

Tường Vy (ánh mắt tức giận): tôi ở đây (chỉ vào phòng 503). được chưa ?

Triết Vũ (môi giật giật) : 503 hả ? (cười đều – mà chính xác hơn là cười nham hiểm). Ồ, đúng là “hữu duyên thiên lí năng tương ngộ” mà. tôi xin long trọng thông báo cho cô 1 tin vui. tôi chính là hàng xóm của cô đây. Tôi ở phòng 504, phư phư...

Tường Vy hoá đá, miệng há hốc, sắc mặt tái nhợt. cái gì chứ? mình... sao mình lại có một linh cảm ko tốt nhỉ? mà sao tên Ấu Triết Vũ đáng ghét kia lại có ác cảm như thế với mình vậy? mình đâu có làm gì đắc tội với cậu tachứ? nếu bảo lần gặp đầu tiên mình trót lỡ tay làm đổ tách cà phê lên mái tóc đẹp của cậu ta hay vô tình xô ngã cậu ta làm cậu ta bị gãy mất răng cửa, chẳng hạn như thế thì đã đành. Đành này mình nhớ là mình đâu có làm gì. chẳng qua chỉ là đứng chặn đường cậu ta mất mấy giây thôi mà. Đúng là đồ hẹp hòi, nhỏ nhen, xấu tính.

- “thì ra bạn là Hàn Tường Vi hả? rất vui dc gặp bạn. mình là Trần Tử Khiêm, phòng 502. nếu cậu có khó khăn gì thì cứ nói với mình. Đừng ngại nhé!” một giọng nói ấm áp, thân thiện vang lên. Tường Vi lập tức nhìn Tử Khiêm, 2 mắt tròn xoe. Đây mới chính là thiên thần trong số những thiên thần. ấn tượng đầu tiên về Khiêm trong mắt Vi là 1 hoàng tử có đôi cánh thiên thần. ko hiểu sao chỉ cần nhìn vào đôi mắt của Trần Tử Khiêm, Hàn Tường Vi lại thấy yên tâm, an toàn đến lạ lùng. chẳng giống tên Vũ đáng ghét kia gì cả. cái đồ ác ma đội lốt thiên sứ. ko biết bao nhiêu người cả tin bị đánh lừa bởi cái vẻ ngoài hoàn hảo (nhưng thực chất chẳng hoàn hảo gì cả) đấy rồi. Tường VY nhìn Tử Khiêm rồi nhìn Chấn Thiên.

Tường Vy: chào, sao cậu lại biết tên mình ? hy vọng sẽ nhận dc sự giúp đỡ, chỉ bảo của mọi người. cảm ơn nhé, Tử Khiêm và... Chấn Thiên

- Giang Chấn Thiên. cậu có thể gọi mình là Chấn Thiên hoặc Thiên cũng dc, “đầu heo bị điên” ạ! Tôi cùng phòng với Khiêm.

Tường VY : hử? đầu heo bị điên?

Triết Vũ : mặc kệ đầu heo đi, 2 người. chúng ta đi thôi (liếc nhìn Tường Vi bằng ánh mắt sắc lạnh, gian xảo và có chút gì đó hiểm độc). tạm biệt đầu heo.

Chấn Thiên : ok, Khiêm, đi nào. tạm biệt đầu heo nha.

Tường Vi : đừng có gọi tôi là đầu heo. 2 vị quá đáng vừa thôi chứ. còn kêu nữa là tôi ko để yên đâu đấy.

Triết Vũ và Chấn Thiên (nhìn nhau rồi cùng quay sang nhìn Tường Vi): ôi, sợ quá! bạn “đầu heo” đang đe dọa mình kìa. Ôi, tôi sợ phát khóc rồi nè.

Tử Khiêm (nhìn 2 cậu bạn bằng ánh mắt nghiêm túc): đừng trêu Vinh 2 cậu. các cậu hôm nay thật là lạ đấy. bình thường đâu có như thế này. mau xin lỗi Hàn Tường Vi đi.

Triết Vũ : never! đừng có mơ tôi xin lỗi cô ta. Tôi đâu có làm gì sai mà phải xin lỗi chứ?

Chấn Thiên : đúng vậy. đùa 1 tí cho vui thôi mà. Sao cứ phải xoắn thế nhỉ?

Tử Khiêm : xin lỗi nhé, Tường Vi. mình ko hiểu hôm nay 2 cậu ấy hôm nay ăn phải cái gì mà bỗng giở chứng như thế (Tường Vi nhận thấy rõ vẻ mặt sững sốt của 2 kẻ đáng ghét). mong cậu bỏ qua cho nhé! Bây giờ bọn tớ phải đi rồi. gặp lại cậu sau nha. Tạm biệt.

vừa nói cậu vừa lịch sự cúi chào giống như anh chàng đang muốn mời cô gái khiêu vũ. Chẳng hiểu sao vừa nhìn thấy nụ cười của Trần Tử Khiêm, nghe thấy giọng nói của Khiêm mà Vi thấy tim mình đập thình thịch, nhanh 1 cách lạ lùng. Vi lập tức quên cả nỗi bức dọc với Vũ và Thiên. Sau khi rời xa khỏi kí túc xá, Khiêm mới quaysang nhìn 2 cậu bạn, nhìn Triết Vũ nói:

- “Tường Vi xinh đấy chứ, Vũ. vậy mà cậu cứ trêu cô ấy mà còn bảo cô ấy xấu xí như vịt?”

Triết Vũ vẻ mặt lạnh lùng: “ko biết tại sao nhưng... có lẽ tôi điên mất rồi. tôi có cảm giác như đã từng gặp nhỏ điên ở đâu đó. tôi có cảm giác tôi biết nhỏ điên, quen nhỏ điên và hình như... chúng tôi từng nói chuyện với nhau rồi. cái dáng đi của cô ta khiến tôi thấy rất quen”.

Tử Khiêm nhìn Vũ: “ sao lại vậy dc ? cậu có cảm giác cậu biết Tường Vi là ai ư? Sao thấy giống trong truyện viễn tưởng thế nhỉ?”

- “ ko phải chỉ có mình Vũ có cảm giác như vậy đâu” - Chấn Thiên bỗng lên tiếng - “ tớ cũng vậy.tớ cảm giác rằng Vi biết rõ về chúng ta. đặc biệt ở đôi mắt cô ấy tôi thấy có gì đó rất quen thuộc. cảm giác rất gần gũi thân quen, mình ko cần phải che đậy cảm xúc mà cứ thế cùng Vũ trêuHàn Tường Vi ,giống như 2 thằng đang trọc giận cô bạn thân của mình vậy”. Vũ gật đầu đồng tình.

Tử Khiêm : thế thì lạ thật. 2 cậu cũng có cảm giác như vậy ak?chẳng phải 2 người chơi với nhau từ lúc bé tí sao? Có khi hồi nhỏ, 2 cậu biết Vi cũng nên? - Tử Khiêm cố lí giải.

Triết Vũ :mình ko biết,có thể là vậy. Thiên ,Vi là người thứ 2 bọn mình dám để lộ con người thật đúng ko?

Chấn Thiên :uk. Nhưng cậu đang nghĩ gì vậy. chẳng lẽ cậu nghĩ Vi là...

Triết Vũ (ánh mắt buồn rầu) : uk,chẳng hiểu sao...tớ lại nghĩ như vậy nữa.cậu nghĩ sao hả Thiên?

Chấn Thiên : Vũ, chắc chắn ko phải “đầu heo bị điên” đâu.ko thể là Hàn Tường Vi dc. Đó là điều ko thể xảy ra.dù mơ cũng ko bao giờ xảy ra dc đâu.Người Đó chết rồi cậu hiểu chưa? Cho đến khi nào cậu mới tin đó là sự thật đây, Ấu Triết Vũ ?

Triết Vũ : Người đó chưa chết. chắc chắn là chưa mà.tôi ko thể tin 1 điều ko có thật dc.tôi sẽ chứng minh đó là điều dối trá.

Tử Khiêm :Vũ Thiên. 2 cậu đang nói ai vậy? ai mà là Người Đó. Các cậu đoán ra Tường Vi là ai rồi ư?

Chấn Thiên :Khiêm ko có gì đâu. cậu đừng để ý. Có lẽ bọn tớ đang nghĩ quá nhiều rồi. có khi bọn tớ chẳng biết, chẳng quen Tường Vi “đầu heo” là ai đâu. Vũ chúng ta dừng cuộc nói chuyện ở đây.nhưng 1 lần nữa tớ khuyên cậu nên học cách chấp nhận đi là vừa. dù cậu có tin hay ko thì điều đó cũng đã xảy ra rồi...cậu nói đó là điều dối trá, vậy cậu có bằng chứng gì ko? Tôi biết là cậu còn nhớ và vẫn chưa quên dc. cậu vẫn còn bị shock vì chuyện đó nhưng cậu tưởng chỉ có mỗi mình cậu đau khổ, nhớ mãi thôi ấy ak. Tôi cũng đau buồn ,cũng nhớ ,cũng ko thể xoá bỏ kí ức đấy đi dc...nhưng tôi vẫn cố ,đã cố.

Tường Vi đang ở trong lớp học mới của nó,vẫn chưa tới giờ vào lớp ,nó đã làm quen dc với 1 cô bạn gái vô cùng dễ thương ngồi bên cạnh Vi. Cô bạn gái tên là Trịnh Trúc Lam. 2 đứa tuy mới quen nhưng cảm thấy mình đã quen nhau lâu rồi.

Tường Vi : Trúc Lam ,cậu đang xem gì vậy?

Trúc Lam :ak, cậu nói cái này hả Vi? Danh sách 10 chàng đẹp trai nhất trường mình có kèm theo 1 ít trích dẫn tiểu sử của họ. muốn xem ko?

Tường Vi nhận lấy tờ danh sách của Trúc Lam ,bắt đầu xem chăm chú.

DANH SÁCH 10 CHÀNG ĐẸP TRAI NHẤT DRACATE(CŨNG LÀ NHỮNG NGƯỜI TÀI GIỎ NHẤT TRƯỜNG)

- 1 .Đức Vua Dracate :Lý Thiên Dã, hội trưởng hội học sinh khối Đại học. sinh ngày : 3/8. sức mạnh:ko rõ
- 2 .Hoàng tử Dracate:Trần Tử Khiêm . sức mạnh :nước
- 3 .Hoàng tử Dracate :Ấu Triết Vũ .sức mạnh :lửa
- 4 .Hoàng tử Dracate :Giang Chấn Thiên .sức mạnh :có khả năng dịch chuyển tức thời và chữa trị vết thương cho chính bản thân mình và cho người khác.
- 5 .Đại Tướng quân Dracate :Đường Chí Kiệt .Sức mạnh : mộc
- 6 .Đại Tướng quân Dracate : Đỗ Kỳ Bình .sức mạnh: âm thanh
- 7 .Đại Tướng quân Dracate : Lăng Vô Kỵ .sức mạnh :trực cảm ,có thể nhìn thấy quá khứ của 1 người khi chạm vào người đó.(Đường Chí Kiệt là hội phó hội học sinh khối đại học ,còn 2 đại tướng quân còn lại là uỷ viên của hội. cả 4 người trong hội học sinh khối Đại học chơi rất thân với nhau và có quan hệ mờ ám với Dyland.)
- 8 .Dương Đạt Hùng : hội trưởng hội học sinh cấp 3 Dracate .sức mạnh: gió
- 9 .Lại Quang Trường : hội trưởng hội học sinh cấp 2 Dracate :sức mạnh: sấm sét

10. Đồng Mạnh Ninh : thành viên ban cán sự hội học sinh cấp 1 Dracate ,sức mạnh: tâm linh (nghĩa là có thể nói chuyện dc với các hồn ma)

3. Chương 3

Ở 1 góc khuất sân trường Dracate đang có 4 anh chàng đẹp trai hơn cả hoa chẳng khác gì bộ 3 hoàng tử Dracate Tử Khiêm – Triết Vũ – Chấn Thiên .

- Thiên Dã , cậu nói thật hả ? Năm học mới này, Dyland sẽ ko về trường dự khai giảng sao ? Vậy bọn nữ sinh sẽ thất vọng lắm ! – 1 anh chàng vẽ mặt đăm chiêu.

- Ê, sao cậu ko nói thẳng ra là cậu sẽ mất đi vài trò vui tiêu khiển tao nhả đi hả Kiệt? – 1 anh chàng vẽ mặt tinh ranh.

- Đỗ Kỳ Bình , cậu có thích bình phẩm ko? đừng quên nhờ tôi mà cậu đã kiếm dc 1 khoản ko nhỏ trong vụ trước . giờ muốn “qua cầu rút ván” phải ko? Vậy thì quên tiền của cậu đi (cười đều)

- Đường Chí Kiệt ?!! Cậu làm vậy mà ko thấy hổ thẹn với lương tâm hả? Dám lấy tiền ra uy hiếp tôi ư? Muốn dụ dỗ, mua chuộc ,điều khiển tôi bằng tiền ak, đừng mơ! – anh chàng tên Bình vẽ mặt cương nghị - Mới lát từ trước tới giờ, có bao giờ tôi dc ăn cả? Chẳng phải cậu cũng đòi chia 1 nửa còn gì ? Với tôi, “tiền chỉ là 1 thứ rác rưởi “

- Vậy ư? Thế là cậu ăn ko cần tiền chứ gì? – anh chàng tên Kiệt ánh mắt loé lên 1 tia gian xảo, rút trong túi ra tờ 100 đôla , phe phẩy trước mặt – ôi,mấy cậu này, dạo này tôi tự dưng thấy chán tiền quá! Có ai thích lấy tờ này gấp máy bay chơi ko tôi cho.

Anh chàng Kỳ Bình mắt loé sáng, 3 cậu bạn còn lại có thể nhận thấy rõ cậu ta đang chảy nước miếng thèm thuồng.

Kiệt : Bình , cậu muốn ko, tôi cho. Ak, quên mất. cậu vốn ko thích tiền mà. chắc cậu chẳng muốn cầm thứ rác rưởi này đâu nhỉ? Bình (đuôi ngoáy tí , 2 tai vểnh lên giống như 1 con chó sắp dc chủ thả cho 1 cục xương gặm):ko , để tớ cầm cho , Kiệt ak.cậu là người bạn tốt nhất của tôi sao tôi nỡ đành lòng nhìn cậu phải ưu phiền với thứ rác rưởi đó.thôi, hãy để thứ bẩn thỉu đó cho tôi. đừng ngại ,ko cần khách sáo khỏi cảm ơn. bạn bè tốt mà đúng ko Kiệt?

Vô Kị(chỉnh lại gọng kính vẽ mặt lạnh lùng): 2 người điên ak?dở hơi vừa thôi còn để cho người khác điên vớ

Thiên Dã :ko chú ý đến 3 cậu bạn mà nhìn chăm chú vào 1 tấm ảnh có hình của 1 đứa nhóc đang ngồi giữa 3 cậu nhóc con và 2 cậu bé lớn tuổi hơn.Cô bé đang cười rạng ngời. thằng nhóc tóc dài đang hăm hè với cậu bé bên cạnh. Còn 2 cậu bé có vẻ lớn tuổi nhất cùng 1 cậu nhóc đang mỉm cười với ông kính.Thiên Dã - đức vua Dracate khuôn mặt vừa dễ gần mà cũng khó gần cùng với vẻ đẹp kết tinh của các vì tinh tú trên trời nhìn bức ảnh buồn rầu. Thiên Dã lật bức ảnh lên, đằng sau có 1 dòng chữ nhỏ:SINH NHẬT CÔNG CHÚA CAREY 5 TUỔI

Vô Kị :Thiên Dã cậu lại nhớ những kỉ niệm ngày xưa hả?

Thiên Dã : Vô Kị,Kiệt, Bình xin lỗi 3 người.mình lại làm hỏng cuộc vui của mọi người rồi

Chí Kiệt : Thiên Dã ,chắc cậu buồn thấy buồn lắm phải ko?

Kỳ Bình : Công chúa Carey và anh Tường Luân là 2 người mà cậu yêu quý nhất mà.Vậy mà cả 2 người họ h đã ko còn nữa.Chắc cậu thấy cô đơn,lẻ loi lắm đúng ko

Thiên Dã: mình ko biết nữa.mình ko biết phải nhớ hay phải hận nữa?tại sao 2 người đó lại bỏ rơi tớ mà ra đi như vậy chứ?Anh Tường Luân thì hay rồi,chết đi còn kéo theo công chúa Baby đi cùng.vậy mà ko ai nổi trách anh ấy.anh ấy chết rồi thì ko sao nhưng còn mình,còn anh Dyland.Đó là chưa kể cả Âu Triết Vũ,và Giang Chấn Thiên.2 thằng đều rất yêu Carey.Bọn mình sẽ phải làm sao chứ?Cả 4 người vẫn mãi chung sống với 1 cơn ác mộng đã kéo dài 13 năm mà chẳng biết khi nào ới kết thúc.

Chí Kiệt: Thiên Dã,hãy cố xoá bỏ hồi ức đau buồn đó đi.Cậu hãy cố lên,được ko?chẳng phải Âu Triết Vũ và Giang Chấn Thiên đã quên rồi đấy sao? 2 thằng nhóc đó đã làm được và h sống rất vui vẻ.cậu cũng hãy cố gắng để được như vậy đi.Coi như bọn mình xin cậu đó.

Thiên Dã: uk,mình biết.mình sẽ cố *****

Trở lại với lớp học của TườngVi.trong khi cô gái bé nhỏ đang xem tờ danh sách top 10 chàng đẹp trai + giỏi nhất Dracate,thì 3 anh bạn hàng xóm của cô bước vào lớp

Triết Vũ: ko biết lão Dyland lại giờ trò gì rồi

Chấn Thiên: theo tớ thì tên ngốc đó lại đang làm nhiệm vụ thôi.

Tử Khiêm (nhìn thấy Tường Vi đầu tiên trong số 3 người): Tường Vi...thì ra cậu chính là bạn mới của lớp mình ak? (cười tươi)

Tường Vi:Khiêm,Thiên...và cả Âu Triết Vũ nữa...3 người cùng học lớp này uk?

Tử Khiêm:uk,thật tuyệt.ko ngờ bọn mình lại có duyên như thế

Triết Vũ: Đầu heo,loại ngốc như cô mà cũng được vào lớp chọn này sao?chắc năng lực của cô hay phải biết, đúng ko

Chấn Thiên:Chào nhé, đầu heo.năng lực của cô là gì vậy?

Tường Vi:mấy người lại nói gì khó hiểu thế?năng lực gì cơ?mà đúng rồi sao trong tờ danh sách này lại nói các cậu có sức mạnh nước,lửa...?

Trúc Lam :nói gì lạ thế Tường Vi ,ko có sức mạnh thì sao dc học Dracate .mình có thể tàng hình đấy. đó là sức mạnh của mình.cậu thì sao?

Chấn Thiên : ê, Hàn Tường Vi .sao lúc nào trông cô cũng ngungơ,khờ dại vậy? Triết Vũ ,tôi nghĩ cô bạn hàng xóm của mình xứng đángdc vinh danh trong hạng mục - cừu Dolly của thế giới rồi. chưa bao giờ gặp loại phù thủy ngớ ngẩn như cô, ặc. (cừu Dolly thì liên wan j tới hạng mục này vậy)

Triết Vũ :nhỏ diên, đừng có giương bộ mặt “ngây thơ như bé bò đeo nơ đang ăn bơ trong giấc mơ ” đó nữa dc ko? (hử? bò mà biết ăn bơ ak???)

Tử Khiêm : Vũ ,Thiên, sao các cậu cứ thích...

Tường Vi (sửng sốt + ngạc nhiên): xinn ...lỗ...ối.Mình...mình hỏi1...1câu dc ko?hoàng tử hắc ám, có...có phải cậu vừa ...nói là...ak...có phảiThiên vừa nhắc đến phù...ù...thủ...uỷ ko vậy?

Chấn Thiên (vẻ mặt khó hiểu): Đúng vậy. Đó chính xác là từ tôi đã nói.Sao vậy?

Tường Vi :oh my God! lẽ nào đây là trường học...dành cho mấy đứa tâm thần uk?

Chấn Thiên (cau có): Ê, cô có thích xúc phạm ko, đầu heo?Ai làm mấy đứa tâm thần hả? Ý cô nói chính mình phải ko?Nói cho mà biết nhé,bọn này đều là những phù thủy tài năng cả đấy.

Tường Vi (hoá đá): Ủùùù...thủy...hảảả??? AAAAAAAAAA!!!!!!!!!!!!SAO LẠI THẾ.TÔI KO HIỂU!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tử Khiêm (hoảng hốt): Sao thế. Tường Vi ?cậu ko khoẻ hả?

Trúc Lam :Gì mà hét lên vậy?Cậu ko sao chứ Vi?

Tường Vi (thở gấp): Thật là khủng khiếp quá đi mất. thế này là thế nào???

Trời ơi,Tường Vi ko còn tin vào tai nó nữa.Thì ra trường Dracate này làtrường đào tạo phù thủy. Ko thể tin nổi vào cái thời này,thế kỉ của hiện đại mà lại tồn tại những phù thủy với những phép thuật thật.ai mà ngờnổi chứ?1 ngôi trường đẳng cấp với những tài năng của đất nước lại là 1nơi đầy những điều khó tin mà lại là những sự thật 100%.Vi còn choághơn khi biết mình có khả năng đặc biệt,có thể bói chính xác 1 việc tới95% mà tin này đã dồn đến tận tai mấy vị hiệu trưởng Dracate này.và vìquá nể phục trước nghề kiếm cơm ăn, áo mặc của nó mà mấy vị kia đã quyết tâm kéo nó(chứ mời cái gì chứ)tới đây học bằng dc(để giúp

họ bói những lúc họ cần) bằng mọi thủ đoạn, kể cả dụ dỗ, mua chuộc người ta bằng học bổng (đúng là nham hiểm thật). Phải nói rằng Tường Vi đã shock nặng khi biết tin này. Nó ko thể chấp nhận nỗi sự thật. và cũng chẳng khác hơn nó là mấy, tất cả học viên của Dracate từ cấp 1 đến đại học đều cực kì bất ngờ, sửng sốt, Đờ người. Họ sao mà tin nỗi đang có sự hiện diện của 1 con người bằng xương bằng thịt nhưng lại bình thường ko có 1 chút sức mạnh pháp thuật nào trong ngôi trường Dracate. Thì ra họ sắp dc (sắp phải) chung sống với 1 đứa lạ thường, khác hẳn so với họ. Bây giờ chỉ cần Hàn Tường Vi đi đến đâu là nơi đó lại ồn ào tiếng người ta bàn tán...

... Tường Vi đã quay trở lại lớp học của nó. Trái lại với dự đoán, Tường Vi vô cùng ngạc nhiên khi phát hiện ra thái độ của các bạn trong lớp đối với nó... chẳng có gì thay đổi (hix!). Ngoài 4 nhân vật đã quen với nó ra thì chẳng còn ai thêm đếm xỉa, để ý tới nó cả. Trịnh Trúc Lam tỏ ra cực kì phản kích khi biết Hàn Tường Vi là người bình thường nhưng nhờ tài lẻ thú vị mà đã “bon chen” vào học dc ở ngôi trường này (sao lại nở lòng nói nó thế vậy?). hai tên đáng ghét Âu Triết Vũ và Giang Chấn Thiên thì vẫn ko thôi dùng cái trò bắt nạt, trọc phá nó. Duy nhất chỉ có mình Hoàng tử thiên sứ Dracate Trần Tử Khiêm là luôn tử tế, tốt bụng với nó. Cái tên Hoàng tử Hắc ám Triết Vũ và Chấn Thiên chết toi, mặc dịch đó rồi thế nào cũng bị báo ứng cho mà xem. đặc biệt là cái kẻ độc ác tên Vũ kia còn dám tạo ra lửa và dùng lửa đó để đốt Hàn Tường Vi nó nữa chứ? Biết là nó ko có pháp thuật để chống đỡ nên mới hành hạ thế đây mà.

ừ, biết ngay mà. Tình hình hôm nay vẫn chẳng khác gì hôm qua. Nó tiếp tục là trung tâm của vũ trụ. Hàn Tường Vi bắt đầu thấy bức mình vì những lời bàn tán. bọn học viên trong trường luôn soi mói, tìm cách làm bẽ mặt nó. chẳng thiếu gì chuyện đã xảy ra từ hôm qua đến giờ. Nào thì ai đó đã dùng phép thuật tấn công Hàn Tường Vi, ai đó đã yêu cầu nó biến khỏi ngôi trường Dracate này ngay lập tức (vì nó ko hề thuộc về nơi này), và cũng chẳng thiếu gì chuyện có người hàng xóm ở bên cạnh phòng nó đã chạy sang động viên, an ủi nó hay có 1 người bí mật đã gửi cho nó 1 bức thư động viên và chúc nó cố gắng. họ làm sao vậy nhỉ? Việc Hàn Tường Vi nó có phép thuật hay ko và nó có học ở Dracate hay ko vốn dĩ đâu liên quan tới mọi người. chuyện này chẳng ảnh hưởng tới ai vậy mà họ cứ thích xiá vào là sao? 1 ngôi trường luôn dc coi là hoàn hảo vậy mà trong lòng nó lại xảy ra cái nạn phân biệt đối xử học sinh. Đúng là điên đầu thật.

Tại phòng hội trường Hội học sinh khối Đại học Dracate :

Chí Kiệt : Thiên Dã, đoán xem cô gái mới chuyển đến trường mình là ai nào? cậu sẽ ko ngờ nỗi đâu.

Thiên Dã : có gì thì nói luôn đi .ai vậy?

Chí Kiệt : đó là Hàn Tường Vi, dưới mình 1 khoá. Cô ta chính là người dc mệnh danh ” CÔNG CHÚA LÁ BÀI” của Saint Hannee này đó.

Thiên Dã : Công chúa lá bài uk? Mình ko biết cô ta. nhưng sao vậy?

Kì Bình : cái gì? cậu ko biết thật hả? cô Hàn đó nghe đồn có khả năng bói tú chính xác đến 95% và chưa bao giờ tiên đoán qua những lá bài mà sai cả. vì vậy mà cô ta đã dc hiệu trưởng mời tới học.

Thiên Dã : Vậy có nghĩa là cô ta ko có phép thuật hả?

Chí Kiệt + Kì Bình : chính xác là thế. Mà có 1 điều rất thú vị là ko có ai biết dc quá khứ của cô ta. Xuất thân của Hàn Tường Vi là 1 bí ẩn. Thế nào, Thiên Dã ? Thấy lạ rồi phải ko?

4. Chương 4

Con chỉ ước mình có thêm can đảm

Để dám chiến đấu bảo vệ người mình thương yêu

Vậy mà ngay cả dũng khí để nói sự thật cũng ko có

Tuy nhiên nhờ vậy mà Hoàng Tử đã xuất hiện che chở cho con

*Nhân vật:

Hàn Tường Vi _ học viên lạc loài của trường Dracate

Âu Triết Vũ _ Hoàng Tử Dracate .Sức mạnh:lửa

Trần Tử Khiêm _ Hoàng Tử Dracate. Sức mạnh:nước

Giang Chấn Thiên _ học viên của trường Dracate . Sức mạnh:tàng hình

Lâm Vũ Giai Đình _ Công chúa Baby Dracate . Sức mạnh : đi xuyên tường

Lý Thiên Dã _Đức vua Dracate . Sức mạnh :ko rõ

Đường Chí Kiệt _Đại tướng quân Dracate . Sức mạnh :mộc

Đỗ Kỳ Bình _Đại tướng quân Dracate . Sức mạnh : âm thanh

Lăng Vô Kỵ _Đại tướng quân Dracate . Sức mạnh :tiềm ẩn

*Địa điểm: - kí túc xá của Đại học Dracate

_ khu rừng bí ẩn.

TRUYỀN THUYẾT VỀ 1 HUYỀN THOẠI CỦA TRƯỜNG DRACATE

Đó là 1 truyền thuyết dc sinh ra cách đây 13năm .1 cậu nhóc mới 12 tuổi đã trở thành Ngũ hành. Để trở thành 1 thành viên của Ngũ hành nghĩa là người đó phải rất giỏi,rất tài năng,rất mạnh.Vị trí của Ngũ hành là niềm mơ ước của bao nhiêu phù thủy. Và vì thế cậu bé Hạ Tường Luân đó đã trở thành tâm điểm của mọi sự quan tâm .Có rất nhiều người hâm mộ Hạ Tường Luân ,thần tượng cậu bé thiên tài đó nhưng cậu bé tên Luân đó đã mãi mãi sống với cái tuổi 12 của mình.cái chết của cậu như 1 cú giáng nặng nề, đau đớn nhất lên mọi người. Cậu bé chết đi là tổn thất nặng nề nhất, đáng sợ nhất với Dracate.Nhờ vậy mà phe chống đối Dracate đã nổi dậy mạnh mẽ,rất nhiều học sinh của Dracate bị sát hại.

Ồi,trời! Sắp muộn học rồi,sao mình lại có thể ngủ quên dc chứ? Thật là tệ hại. Tôi cần phải chạy nhanh hơn nữa. Tôi cứ thế cầm đầu chạy tới lớp học mà ko để ý đường. Uyển! Tiếng 2 người nào đó đâm vào nhau. Nghe tiếng kêu cũng biết là có đổ máu.

- Oái! Đau quá! – tôi thương xót cái mông của mình và tiếng hét của 1 tên con trai đã phá vỡ tâm trạng đau lòng của tôi.

-Hàn Tường Vi ,cô âm mưu ám sát tôi phải ko ?

Tôi ngẩng đầu lên nhìn, 1 mái tóc bông bênh trong nắng. ánh sáng mặt trời làm tôi loá cả mắt,ko thể nhìn thấy mặt người mình đâm vào nhưng cái giọng nói đó và mái tóc đó,tôi biết đó là ai rồi.

-Âu Triết Vũ , xin lỗi . Tôi ko cố ý.Cậu ko sao chứ?

-Cô nhìn tôi thế này mà bảo ko sao ak?tôi biết là cô rất ghét tôi nhưng cô có cần phải trả thù tôi bằng cách này ko? – Âu Triết Vũ nhìn tôi như sắp lao đến giết tôi vậy.

-Âu Triết Vũ ,tôi xin lỗi...nhưng nhìn cậu đâu có vẻ là bị gì đâu. - rõ ràng là nhìn cậu chẳng có vẻ là bị làm sao cả.tôi thề,tôi hứa, tôi đảm bảo là cậu đang định ăn vạ tôi chứ gì? đừng mơ nhé.cậu nghĩ tôi là ai chứ?

-Cái gì?Cô nói gì cơ Hàn Tường Vi ? Ý cô là tôi đang giả vờ bị thương và ăn vạ cô đấy ak? – Âu Triết Vũ mặt đỏ bừng vì tức giận.

-Ko,ko,ko. Ý tôi ko phải là vậy. xin lỗi cậu, Âu Triết Vũ .Tôi ko cố ý làm cậu bị ngã đâu. - hơ hơ hơ.sợ quá.hình như cậu ta sắp giết mình thì phải.nhìn bộ mặt thiên thần, ak nhầm, ác quỷ đó kìa....thiệt là rùng mình.tự dưng mình thấy lạnh xương sống quá

-Xin lỗi thế thôi ak?Thành ý gớm! - Âu Triết vũ bỗng nở nụ cười nham hiểm.

-Sao? chẳng lẽ cậu muốn tôi phải đền bù cho cậu ư? - tôi thấy mí mắt trái giật dữ quá.chắc sắp có điềm xui xẻo chẳng lành gì rồi.Phải cẩn thận mới được.kinh nghiệm của 1 thầy bói mách bảo tôi vậy

-Đúng vậy...nếu cô muốn nhận dc sự tha thứ từ tôi.Tên Âu Triết Vũ đáng ghét cười ranh mãnh – Sao?Cô ko hài lòng ư?

-Ko phải...vậy cậu muốn gì? - đó.tôi nói có sai đâu.mình phục mình quá mà.

-Tôi muốn gì ư?tôi chưa nghĩ ra.Tạm thời cho cô nợ đó,Hàn Tường Vi.Thôi tôi vào lớp đây?Sao?Thế cô có vào cùng ko? – hẳn quay lại nhìn tôi.

-Oh,uhm...có.Chờ tôi với, Âu Triết Vũ . - tôi luống cuống gọi với theo.mà tại sao mình phải vào lớp cùng tên Âu Triết Vũ này nhỉ?

Tôi cảm cổ chạy theo đuổi theo sau Âu Triết Vũ .Chẳng hiểu sao bỗng dưng hẳn lại dừng lại ở cửa lớp mà ko chịu vào luôn đi báo hại tôi phanh kốp,lại tiếp tục nhăm cái lưng cậu ta mà tông. Đầu tôi sao bay vòngvòng.

“Âu Triết Vũ ,cái mũi của tôi ,dau quá!cậu làm cái trò gì vậy?” – Tôi bực mình quát cậu ta từ phía sau.

Âu Triết Vũ quay lại nhìn tôi, ánh mắt bằng giá rồi bước vào trong lớp.Hơ,sao tự dưng tên đó lại nhìn mình bằng ánh mắt đó nhỉ?Tôi lo lắng bước vào lớp. ánh mắt tôi bắt gặp 1 đôi mắt to, đẹp long lanh của cô gái xinh xắn khác gì búp bê barbie.Tôi biết cô ta là ai?Công chúa baby Lâm Vũ Giai Đình .Nữ sinh giỏi toàn diện của saintannee này. Giai Đình quay sang nhìn tôi ánh mắt đắm chiêu rồi quaysang nhìn cô bạn ngồi bên cạnh – Lana “đại tiểu thư”.2 nàng công chúa thì thầm với nhau điều gì đó tôi nghe ko rõ rồi sau đó,họ lại chìa cặp mắt về chỗ tôi ngồi.

Giai Đình : Ại vậy,Triết Vũ ?Học sinh mới ư?(Triết Vũ ko trả lời cô ta liền chuyển mục tiêu nhìn tôi sang cậu ta).Vũ ,cậu sao thế?hơn 1tháng nay bọn mình chưa gặp nhau vậy mà sao chẳng thấy cậu có vẻ gì lành hơn?Hôm qua,tớ vừa mới trở về từ Pháp là liền đi gặp cậu luôn vậy mà cậu hờ hững như ư? - Oa,cậu ấy xinh thật đấy.Quả không hổ danh là Công chúa baby

Triết Vũ :(chẳng thèm nhìn lâm Vũ Giai Đình ,giọng tỉnh queo):Vậy cô muốn gì nào?Muốn tôi chạy đến phục dịch cô như 1 lũ ruồi nhặng ngổnghếch hay vo ve theo cô sao? - hừ,thì ra tên Triết Vũ này đúng là 1 kẻ không biết lịch sự với phái đẹp.Tự dưng tôi thấy vui vui vì biết được rằng mình không phải là đứa con gái duy nhất bị hắn hành hạ, đối xử không ra gì.mà sao tôi lại thấy vui nhỉ.phải thấy bất bình mới đúng chứ?

Giai Đình (tức giận):Triết Vũ ,cậu nói vậy là ý gì?Cậu thừa biết tình cảm tớ dành cho cậu rồi còn gì. - ek cô kia,tự dưng hét toáng lên như vậy làm tôi giật mình đó na

Triết Vũ (nhìn tôi,sao lại nhìn tôi nhỉ?):Giai Đình ,tôi ko thích cô đâu , đừng phí thời gian với tôi nữa.Cô nên cặp với kẻ khác đi. -đúng là đồ máu lạnh. đồ nhẫn tâm.sao có thể nói với 1 cô gái thích mình như vậy chứ.nếu không thích người ta thì ít ra cũng phải cảm động rơi nước mắt và nói: “tha thứ cho tớ.tớ không thể thích cậu được.cậu xứng đáng với 1 người tốt hơn tớ ngàn lần.hãy tự đi tìm lấy hạnh phúc của mình và quên tớ đi”. Đẳng này thì..... chán hẳn.

Giai Đình :Cậu nói câu đấy vẫn chưa thấy chán ư,Triết Vũ ?vậy thì tớ nói lại lần nữa cho cậu nghe nhé!tớ sẽ ko bao giờ bỏ cuộc đâu. - chà chà,kiên trì như 1 con hươu cao cổ.bạn này chung tình quá.chỉ đáng tiếc là đã đặt nhầm tình cảm vào người không xứng đáng

Triết Vũ :tuỳ .Nhưng tôi nói trước,cô đừng có quá đáng quá đấy?đừng giở trò “nước mắt như mưa” ra nữa.Tôi ghét lắm! Ê, đầu heo, cô nhìn gì tôi thế?thấy tôi đẹp trai lắm đúng ko?có thích tôi rồi hả? - Sặc nước bọt mất, Âu Triết Vũ vừa nói gì vậy?

Tôi: Diên ư?Dở ư,mà thích cậu.Tôi chưa bị thần kinh tới mức đó.

Triết Vũ (nhảy qua chỗ tôi ngồi,lấy tay sờ má tôi.Tôi hét lên):Oái, đồ dê xồm.Thả tôi ra ,cậu làm trò gì thế hả,Triết Vũ ?ko dc...

Triết Vũ (cười ma mãnh): Đúng như tôi nghĩ.Hàn Tường Vi ,cô ăn nhiều dưa bỏ quá rồi đấy.Tôi ko thèm làm gì với 1 đứa con gái ngổnghếch như cô đâu.mà sao tim cô đập nhanh và to thế?Cô sợ tôi làm gì cô đến

vậy ak?vậy thì từ bây giờ ngoan ngoãn 1 chút, đừng cãi tôi nữa.

Đúng là tim tôi lúc này đang đập loạn cả lên.Tôi tưởng Âu Triết Vũ định làm gì tôi thật cơ. Đang ko biết phải cãi lại cậu ta như thế nào thì Tử Khiêm ,Chấn Thiên và Trúc Lam vào.

Trúc Lam :Chấn Thiên ,cậu muốn chết ak mà xô xiên tôi?Tôi đã chocậu bay mấy kilômet bây giờ.Còn nữa,lần sau mà còn dám tranh đồ với tôithì cậu sẽ chết ko toàn thây đấy,hiểu chưa? - Trúc Lam bạo lựcthật,chẳng cần quen lâu mình cũng biết điều này

Chấn Thiên (mồ hôi đầm đìa):vâng,em biết rồi.Lần sau em sẽ ko dám thế đâu ạ...(cười đều).Trịnh Trúc Lam ,cậu nghĩ tôi sẽ nói thếchắc.Này,cô bạn nham hiểm,có thể người khác rất sợ cậu nhưng tôi thìko.Cái trò tàng hình đi rình trộm bí mật của người ta xưa rồi bạνα.Bạn từ bỏ ý định dọa mình đi là vừa.

Trúc Lam :Giang Chấn Thiên ,tôi sẽ.....

Tử Khiêm :Trường Vi ,Triết Vũ. 2 người sao đến lớp sớm vậy?oh,Giai Đình ,Lana,2 người về từ hồi nào vậy?mà nghe nói 2 cậu đã đạt giải nhất cuộc thi hát ở Pháp đúng ko? - Tử Khiêm lúc nào trông cũng thật đẹp trai.khác hẳn kẻ-mà-ai-cũng-biết-là-ai kia.nhìn rõ là ngứa mắt,hắn lại còn mắc chứng hoang tưởng nặng nữa chứ.cứ nghĩ ai cũng thích hắn không bằng ấy.

Lana:uk,chào cậu Tử Khiêm .Nhóm bọn tôi đã đạt giải nhất.Bọn này về từ hôm qua.Mới đi 1 tháng mà lớp mình đã xáo trộn ghê nhỉ?

Trúc Lam :xáo trộn gì cơ?Vẫn thế mà Lana(ánh mắt lạnh lùng)

Lana :Thì đó(chỉ vào tôi).Con bé quê mùa này là ai vậy? - CÁI GÌ CƠ? QUÊ MÙA AK.NGƯỜI ĐẸP GÌ MÀ ẮN NÓI KHÓ NGHE THẾ

Trúc Lam :Ai là con bé quê mùa chứ?Cậu lại bắt đầu cái thói khinh người khác rồi đấy. Đừng có mà quá quắt.

Tử Khiêm (ôn hoà): Lana này,mình nghĩ là cậu dùng từ chưa chính xác rồi.Trường Vi nhìn y như 1 nàng công chúa mà. - mình thề là mặt mình đang đỏ dần lên kia.Tử Khiêm khen mình xinh như 1 nàng công chúa đó.Có tin được không

Giai Đình :Tử Khiêm ,sao cậu lại bênh vực bảo vệ con nhỏ này vậy?Cậu thích cô ta ak?PHẢI KO? - HỪ.CÁI CÔ ĐÁNG GHÉT.MÀ TỬ KHIÊM THÍCH MÌNH UK?KHÔNG THỂ NÀO.BỌN MÌNH QUEN NHAU MỚI CÓ 1 TUẦN THÔI MÀ

Tử Khiêm :ko phải vì tớ...tớ...tớ...các cậu...

Lana : Đó, đó.Bọn tôi nói trúng tim đen rồi nên cậu ko cãi lại dc đúng ko,Hoàng Tử Tử Khiêm ? Ê,nhỏ kia.Tôi khát,cô ra ngoài mua cho tôi lon coca đi. - CÁI GÌ.CÔ KIA ĐANG SAI AI ĐẤY HẢ. ĐỪNG CÓ NÓI LÀ ĐANG SAI MÌNH ĐẤY NHA

Triết Vũ (giọng nói lạnh như băng):Lana, Trường Vi đâu phải giúp việc của nhà cô.Sao cô lại sai “đầu heo”Trường Vi đi mua đồ cho cô vậy?Cô đâu có tư cách gì mà ở đây diễu võ dương oai.Xéo đi, đừng có làm tôi mất hứng. - ÂU TRIẾT VŨ ĐANG GIÚP MÌNH PHẢI KHÔNG.LIỆU MÌNH HIỂU THẾ CÓ ĐÚNG KHÔNG

Lana (sửng sốt): Hoàng Tử Triết Vũ ,sao cậu lại...mình...

Giai Đình (nhìn tôi đờ đẫn sát khí.thực sự là rất đáng sợ.tôi có cảm tưởng bất an lắm):Triết Vũ ,cậu dám quát Lana chỉ vì con bé nàyuk?cậu nghĩ thử xem ai mới là người đang quá quắt ở đây?

Tôi(hay là mình chịu thiệt vậy nhỉ?nhìn chiến tranh thế này chắc mình đột quỵ mất):Thôi,mấy người đừng có cãi nhau nữa. Để tôi đi mua coca cho Lana .

Triết Vũ (2 mắt trợn trừng):Im đi.Tôi đã bảo cậu ko phải đi đâu rồi mà.

Tôi:Cậu quát gì chứ, Âu Triết Vũ ?Tôi thích làm cậu cảm dc tôi ak? - AK AK.... MÌNH ĐIÊN RỒI.SAO LẠI ĐI QUÁT ÂU TRIẾT VŨ CHỨ.CẬU TA ĐANG GIÚP MÌNH MÀ

Triết Vũ (cười khinh bỉ):Thích uk?Thích làm giúp việc cho người khác ak?ồ nếu vậy thì xin mời.Cứ tự nhiên mà làm những gì cô thích đi,Hàn Tường Vi .Rồi đấy, đi đi. - NHÌN CẬU TA CÓ VẺ ĐANG ỨC CHẾ LẮM.MÌNH ĐẮC TỘI VỚI CẬU TA RỒI.PHEN NÀY HÀN TƯỜNG VI MÌNH BỎ MẠNG NƠI NÀY LÀ CÁI CHẮC.thôi chạy mau.có khi còn có 1% cơ hội sống sót.Thế là tôi bỏ ra ngoài.Tôi biết Âu Triết Vũ đang muốn giúp tôi .Tôi rất biết ơn về điều đó nhưng tôi ko thích cãi nhau với Công chúa Baby Lâm Vũ Giai Đình hay đại tiểu thư Lana 1 chút nào hết...

5. Chương 5

Hiện tại đang có 4 anh chàng đẹp trai đang lững thững trên sân trường. Đi giữa là anh chàng đẹp trai nhất,y hệt nam diễn viên điển trai Orlando Bloom.Vừa đi họ vừa nói chuyện vui vẻ.Riêng anh chàng với đôi kính cận đi ngoài cùng thì lạnh lùng ko nói gì hết.Anh ta đang mải mê suy nghĩ.

Thiên Dã : Vô Kỵ ,cậu đang nghĩ gì mà trầm ngâm vậy?

Vô Kỵ :1 chuyện vừa mới xảy ra. Lúc này,khi tớ đi mua nước uống.Tớ đụng phải 1 cô gái...

Chí Kiệt (nhìn Vô Kỵ ngạc nhiên): Đừng nói với tớ là cậu bị tiếng sét ái tình đấy nhé, ông bạn.

Kì Bình (hớn hờ):Thế nào?Cô gái đó thế nào?Xinh ko?Mà cậu đụng vào cô ta ak?Thế thì chẳng phải cậu đã nhìn thấy quá khứ của cô ta sao?thế cô ấy có năng lực gì?

Vô Kỵ :Vớ vẩn.Tiếng sét ái tình gì?Có mà tiếng sét ngang tai thì có.1 điều kì lạ đã xảy ra.Tớ ko hề nhìn thấy dc chút nào kí ức của cô ta.Thế nào?Thấy lạ rồi phải ko? Đây là lần đầu tiên năng lực của tớ có tác dụng.Thật là quái lạ.

Chí Kiệt (Mặt tiếp tục ngơ ngác): oh,thế là thế nào nhỉ?cậu ko thể nhìn thấy quá khứ của cô ta uk?Vậy thì hoặc cô ta ko nhớ gì chuyện đã xảy ra nghĩa là cô ta bị mất trí nhớ hoặc là sức mạnh của cậu đang gặp vấn đề.Nhưng cậu ko hề nhìn thấy gì về quá khứ của cô ta thật uk?Dù chỉ 1 chút thôi?(Lăng Vô Kỵ gật đầu)

Thiên Dã :Vẫn còn 1 trường hợp nữa xảy ra. Đó là cô gái đó có năng lực đặc biệt,có thể chống lại dc sự tấn công của năng lực trực cảm của Vô Kỵ .với 4 anh chàng của hội học sinh.

Vô Kỵ (hét lên): Đó,là cô ta đó mấy cậu.

Kì Bình (nhìn chăm chú):cũng xinh đấy chứ.

Chí Kiệt (suy nghĩ mấy giây rồi cũng hét lên):oh, đó chẳng phải Công chúa Lá bài Hàn Tường Vi đó sao?

Lúc này,Hàn Tường Vi cũng đã đến gần chỗ bọn Thiên Dã .

Thiên Dã (sửng sốt ,nhú lông mày):Cô gái đó...

Chí Kiệt (tươi cười hớn hờ):Này,em.Em là Hàn Tường Vi phải ko?

Tường Vi (nhìn 4 người 1 lượt rồi cuối cùng dừng ánh mắt trước Thiên Dã):vâng,là em.Có gì ko ạ?Mà hình như 4 anh là người của hội học sinh khối đại học đúng ko?oh,sao mấy người lại biết...

Chí Kiệt (gật đầu): Đúng vậy,nghe tiếng em đã lâu hôm nay mới có dịp gặp mặt.Em thật đúng là rất hợp với danh xưng CÔNG CHÚA.

Kì Bình :Nghe đồn em bói chính xác lắm hả?Hôm nào bói cho anh 1 quẻ nha,dc ko?

Tường Vi (vô cùng bối rối trước cuộc đụng độ bất ngờ này.thật kongờ đến cả 4 anh chàng nổi tiếng của đại học Dracate lại biết tới nó):dc thôi nhưng...oh anh ơi(nhìn Lăng Vô Kỵ)Vừa này anh...

Vô Kỵ :Xin lỗi em.vừa này tại mải đọc sách mà ko chú ý đường nên anh đã đụng phải em.Em ko sao chứ?

Tường Vi (mỉm cười):Vâng,em ko sao.(quay sang nhìn Đức vua Dracate Lý Thiên Dã) ủa,sao anh nhìn em ghê quá vậy?

Thiên Dã (nhìn Tường Vi rà soát 1 lượt):chúng ta đã từng gặp nhau rồi phải ko?nhìn em trông quen lắm!

Tường Vi (lắc đầu):ko,có lẽ anh nhận nhầm rồi.Em chưa gặp anh bao giờ cả?

Thiên Dã (vẻ mặt nghi ngờ): Thật vậy ak?kì lạ. anh có cảm giác là chúng ta đã từng gặp nhau rồi

Tường Vi(nhíu mày): cũng có thể là chúng ta từng tình cờ gặp nhau ở ngoài đường rồi.em...

Trúc Lam (không biết ở đâu xuất hiện): Tường vi, cậu đã làm gì Âu Triết Vũ vậy mà cậu ta đang đi tìm cậu khắp nơi đòi tính sổ đấy.Theo tớ cậu nên về kí túc xá trước đi. Đừng để tên gốc đó túm cổ được

Tường Vi(mỉm cười): Cảm ơn nhé Trúc Lam.Mình hiểu rồi (quay sang nhìn hội học sinh) em về trước đây.tạm biệt các anh

Thiên Dã: nhưng mà...khoan đã...Hàn...

Không nghe hết câu Hàn Tường Vi đã vụt chạy đi

Trúc LAm (nhìn Chí Kiệt ánh mắt toé lửa): Anh họ chẳng phải anh đã hứa sẽ mua vé dự live show của Jonas Brother cho em sao?vậy vé đâu

Chí Kiệt: Hơ, Trúc LAm,bình tĩnh đã em.Anh vẫn chưa mua được.KHOAN...đừng cẩu em ơi.anh hứa là anh sẽ mua được cho em mà

Trúc Lam(dịu nét mặt): nói vậy nghe còn được.Anh mà không muađược vé cho em thì em sẽ công bố cho cả cái trường này biết bí mật củaanh đấy.

Chí Kiệt gật đầu cái rụp. Đỗ Kỳ Bình cười hả hê

Kỳ Bình: số cậu cũng chỉ thế mà thôi, Chí kiệt ak

Trúc Lam(quắc mắt): Đỗ Kỳ Bình ,anh vui lắm hả.có thích cười không

Kỳ Bình(im re): Xin lỗi em,trúc Lam

Trúc Lam: Anh Thiên Dã,anh sao vậy

Thiên Dã:không,không có gì.chẳng wa là anh thấy cô bạn em rất wen thôi.em biết gia đình của Hàn Tường Vi không

Trúc LAm(lắc đầu): không,em không biết.thôi,em phải đi đây.chào 4 anh của hội học sinh nha (vụt chạy về phía khu kí túc xá sinh viên)

Tường Vi tôi đã cố gắng hết sức để không phải đụng độ với Âu Triết Vũ ở kí túc xá.Nhưng thật đáng sợ là Âu Triết Vũ đã chờ sẵntôi ở cửa phòng 503.Muốn trốn cũng không cũng không trốn được.hix.tránhkhông được mà gặp cũng không xong. Đang phân vân không biết có nên chuồn đi chỗ khác không thì Âu Triết Vũ đã phát hiện ra tôi và mau lẹ túmngay cổ không cho tôi chạy mất.Hắn đúng là mất cú vọ mà

Tôi (vừa giãy nẩy vừa la oai oái): Âu Triết Vũ,cậu thả tôi ra.cậu làm cái trò gì thế hả?buông ra rồi chúng ta nói chuyện - đồ hoàng tửác ma.cứ đợi đấy mà xem.tối nay tôi sẽ làm hình nhân trừ ẻo cậu,khờkhờ...xem lúc đấy cậu còn có thể bắt nạt tôi nữa không?thả tôi ra mau.tôira lệch cho cậu.thả ra cho tôi còn chạy mà.....huhuhuhu....sợ wa'

Triết Vũ(vẻ mặt không chút cảm xúc): tôi có phải đưa gốc đầu mànhè theo lời cô. đảm bảo tôi mà buông tay ra cô sẽ chạy ngay cho coi - Sao hấn lại biết nhỉ? Âu Triết Vũ đúng là ác quỷ thật rồi

Tôi(gọng nài nỉ):Buông tôi ra đi mà.tôi thề là tôi sẽ không bỏchạy đâu.Dù sao thì tôi cũng đâu có làm gì sai mà phải trốn chứ - ukha,mình nhớ là mình đâu có làm gì sai,ngoại trừ vụ dám quát cậu ta trước mặt mọi người thôi.ak khoan đã.... vụ lon coca lúc nãy được tính khôngnhỉ?chắc là không đâu. mình chỉ vô ý thôi chứ đâu có cố tình.chắc khôngphải vụ này rồi.mà cứ cho là thế thật thì tên Âu Triết Vũ này đúng làlòng dạ hẹp hòi,so đo,thù dài...vụ lon coca có gì to tát đâu mà làm dữ thế chứ?

Triết Vũ(vẻ mặt đờng đờng sát khí): Vậy việc ném nguyên 1 loncoca chưa uống lên đầu người khác là 1 việc đâu có gì là sai trái của cô đấy hả

Tôi(cười trừ. đã nói rồi mà.tôi là 1 thầy bói giỏi, đoán đâutrúng đấy.tên Âu Triết Vũ này đúng là vì lon coca mà muốn sẵn tôi):ôi,bạn Triết Vũ “cute”.tôi xin lỗi. tôi đâu có cố ý.tại tôi bị té nênlon coca mới chẳng may hạ trúng đầu cậu đấy chứ,hix,oan uổng wa’,chứ tôi nào dám hạ sát cậu

Triết Vũ(cười ma mĩnh): ô, vậy hả? cũng duyên nhỉ?sao lại trùngghép thế chứ?bao nhiêu đầu sao lon coca của cô không hạ cánh vào mà cứhằm đầu tôi mà tấn công vậy? MỘT CÚ PHANG NHƯ TỬ - zzaaaa CÁI TÊNTRIẾT VŨ NÀY ĐÚNG LÀ ĐA NGHI NHƯ TÀO THÁO. ĐÚNG LÀ MÌNH CŨNG CÓ Ý MUỐNCHO HẮN 1 BÀI HỌC NHƯNG MÌNH ĐAU CÓ TÀI PHI LON BÁCH PHÁT BÁCH TRÚNG NHƯ VẬY CHỨ.CẬU ĐÁNH GIÁ TÔI CAO WA’ ÂU TRIẾT VŨ.TÔI NÀO DÁM MÚA RÌU WA MẮT THỢ

Tôi(mếu máo): Tôi không biết tại sao lại thế nữa.cậu bỏ tôi ra đi mà

Triết Vũ(ánh mắt loé lên tia nham hiểm.tự dưng mình thấy lạnhsống lưng wa’): Được thôi,bỏ cô ra cũng không khó nhưng phải có 1 điều kiện

Tôi(dò xét): điều kiện gì?

Triết Vũ(đã chịu buông cổ áo tôi ra,rồi bồng hấn quay lưng bỏ vềphía cửa phòng 504 của mình): tối nay cô phải tham gia cùng bọn tôi tớikhu rừng bí ẩn.vậy thôi

Tôi(mặt ngẩn tò te,ngơ ngác không hiểu): cái gì cơ? - vậy thõitrong lời nói của Âu Triết Vũ chứa đựng vô vàn hàm ý.hắn muốn gì đây. đi tới khu rừng bí ẩn uk? là nơi nào vậy?

Triết Vũ(đóng sầm cửa phòng lại): tối nay,10h đêm, tôi sẽ gọi cô

Tử Khiêm(bên cạnh là Giang Chấn Thiên đang ngó ra từ cửa phòng502): Tường Vi,cậu đừng lo.tuy khu rừng đó bị đồn là rất kì wai’ nhưngbọn mình vào đấy suốt có sao đâu

Chấn Thiên:nhưng sao mà Vũ lại rủ cậu đi cùng nhỉ?ngay cả Lâm VũGiai Đình cậu ta còn chưa rủ đi mà cậu lại ... Tên Vũ này không biết lạidang có âm mưu gì rồi

Tôi(lo lắng thật sự): Chấn Thiên,cậu nói vậy là sao? mình không hiểu

Tử Khiêm:ak,truyện là thế này. ở khu rừng này có 1 loài thực vật khá bí ẩn,nó toả ra 1 mùi hương rất kì lạ

Tôi: và ai ngửi mùi hương này thì sẽ có chuyện xảy ra với họ phải không?

Tử Khiêm(tròn xoe mắt): sao cậu biết

Tôi(hờ hững nhún vai): chuyện thường là thế.với lại nếu tên ÂuTriết Vũ kia muốn tới tham gia chứng tỏ nó cũng chẳng có gì tốt đẹp rồi

Chấn Thiên(bỗng dưng vỗ tay làm cả tôi và Tử Khiêm cùng lúc waylại nhìn xem cậu ta có ổn không?hay là hắn cũng điên nốt giống Âu Triết Vũ oy):thì ra cậu cũng không hẳn là “đầu heo” đâu nhỉ, Hàn Tường Vi.đúng là hơi kì lạ đấy.Ngay cả công chúa baby Vũ rất ghét còn chưa tớinổi bị cậu ta “mời” đến khu rừng “chịu trừng phạt” vậy mà cậu thì...xem ra cậu đặc tội không ít với tên đó rồi

Tôi(bộ mặt méo xệch):này,liệu tớ vào đó thì chuyện gì đáng sợ sẽxảy ra.liệu tớ có thể trốn buổi tối nay được không?mà các cậu không sợmùi hương của cây đó ak? và các cậu vào đấy làm gì

Tử Khiêm(chẳng biết là động viên hay là đang cảnh cáo tôi nữa.tất cả bọn con trai ở đây đều thật đáng sợ.bi h tôi còn thấy nghi ngờ không biết Tử Khiêm là thiên thần hay ác ma giống 2 tên bạn của cậu ta nữa.Dù sao thì các cụ cũng có câu “ngưu tầm ngưu,mã tầm mã” mà): đừng lo,Tường Vi.bọn tớ là 1 trong số ít những người không bị ảnh hưởng bởi mùi hương của cây đó và biết đâu cậu cũng vậy thì sao (hix,biết đâu cậu cũng vậythì sao?vậy là đủ để hiểu rồi). Với lại tối nay Đường Chí Kiệt cũng tham gia mà.anh ta là mộc,có thể điều khiển được cây cối.cậu sẽ ổn thôi.cònnếu Âu Triết Vũ đã muốn thì cậu không thể làm trái ý cậu ta đâu.bịđốt đấy (cười.còn cười được sao?cậu sẽ ổn thôi.liệu có ổn được không?chỉ sợ “cây muốn lặng mà gió chẳng dừng”)

Tôi(tinh thần suy sụp hoàn toàn):sao lại là tớ chứ?hix hix

Chấn Thiên(cười tươi.xem ra tên này hả hê lắm): Đầu heo cô nươngthôi than vãn đi.Tên Vũ đó mà nổi giận thì đáng sợ lắm. không ai có thểchống lại cậu ta đâu.ngay cả mấy vị hiệu trưởng dở hơi trường này cònphải kiêng nể cậu ta vài phần cơ mà

Tử Khiêm: uk,sức mạnh của Triết Vũ thật ghê gớm và đáng sợ. đúng là không hổ danh lthiên tài của khoá bọn mình.

Chấn Thiên(ánh mắt xa xăm): mình còn nhớ hôm đó Vũ đã thiêu cháy cả 1 góc rừng sau cơn phần nộ về cái chết của anh Tường Luân và côngchúa Carey.chưa bao h mình thấy cậu ấy đáng sợ như vậy (rồi ánh mắt Chấn Thiên bỗng như sự tĩnh,sáng bừng và way về phía tôi. không biết tênmặc dịch này lại nghĩ ra ý tưởng wai' gở gì rồi) Sao mình không nghĩ ranhỉ?chẳng lẽ Vũ muốn cô đến đó vì...

Tử Khiêm(nhìn Chấn Thiên): Thiên,cậu nghĩ ra chuyện gì sao

Chấn Thiên(lắc đầu): không,không có gì đâu. Đầu heo,cô về phòng đi.

Và chưa kịp để tôi trả lời thì Chấn Thiên kéo Tử Khiêm về phòng,bắt giặc 1 giọt nước mắt bỗng lăn trên khoé mắt.tôi không hiểu tại sao tôi lạikhóc. nhưng có gì đó thật đau khổ và nuối tiếc.tôi cũng không biết tạisao nữa nhưng tôi thấy hối tiếc kinh khủng.tôi đang hối tiếc vì điều gì? câu chuyện của Âu Triết Vũ thì liên wan gì tới tôi?

Bây h là 10h đêm,không hiểu sao ngoài trời lại lạnh nhưthế này nữa.mọi vật đều đã chìm vào giấc ngủ.tất cả hoà lẫn trong bóngđêm.Thỉnh thoảng đâu đó lại rúc lên tiếng cú kêu.gió thổi ào ào.thậtlà 1 cảnh tượng không mấy hay ho cho những người mắc bệnh yếu tim.trongbóng tối đang có 4 bóng người lúc ẩn lúc hiện dưới ánh sáng mờ ảo củatrăng đang đi về phía trung tâm của khu rừng bí ẩn - khu rừng nằm ngaysau khu kí túc xá của sinh viên

Tường Vi(giọng méo mào): Âu Triết Vũ,cậu tha cho tôi đi.tôi sợ lắm,nhỡ bị thầy cô phát hiện ra thì sao?Nếu bị đuổi khỏi trường này thitôi sẽ không còn chỗ nào để đi nữa đâu đây.Cậu có biết chỉ vì tôi khôngcó tiền mà tôi đành chấp nhận trở thành đứa lạc loài,sống và học tậpcùng với những người có siêu năng lực không hả?cậu tương tôi điên nên mới học ở đây để cho mọi người bàn tán, đối xử tệ bạc như vậy hả?chỉ vì cái học bổng và có chỗ ngủ ổn định thôi đấy.tôi không phải là người có phép thuật như các cậu cũng không phải là quý tộc, đại gia, giàu có như mấyngười cũng không thông minh,tài giỏi đến nỗi được các trường mời đến học miễn phí.tôi...

Triết Vũ(giọng lạnh lùng): kể khổ đủ chưa?tôi nghe đau tai lắmrồi đấy.cô muốn kêu ca,phàn nàn uk? đã xảy ra chuyện gì chưa mà cô thanvãn vậy hả?mà dù có xảy ra chuyện gì thì tôi cũng sẽ chịu trách nhiệm.như vậy được chưa?

Tường Vi(không ai nhận ra nụ cười trên khuôn mặt của cô): ầuTriết Vũ,cậu nhớ những gì cậu nói đấy nhé.mà cậu có biết cậu đang làm gì không đấy?cậu sẽ chịu trách nhiệm kiểu gì đây

Triết Vũ(có vẻ sắp nổi điên): đầu heo,nếu cô không ngậm cái miệng vẹt bầu của cô lại thì cô mới chắc chắn là phải chuyển trường đó.tôinói thì tôi sẽ làm,cô không phải lo

Tử Khiêm(giọng nhỏ nhẹ): thôi 2 người.các cậu cứ cãi nhau thế này thì mới chắc chắn là bị phát hiện đó

Chấn Thiên(nhìn về phía Tường Vi): Đầu heo,lên dây cót tinh thầnđi nhé! Bắt đầu vào khu vực nguy hiểm của khu rừng bí ẩn rồi đấy.sẽ cónhiều bất ngờ thú vị xảy ra.cô sẽ không bao h được chứng kiến lại lầnthứ 2 đâu.cố mà sống sót trở về nha

Tường Vi(giọng lo lắng và hoang mang cực độ): Đừng có dọa tôi, Giang Chấn Thiên

Có lẽ vì đang wa' mãi suy nghĩ về hành động của Âu Triết Vũ mà ngay cảTrần Tử Khiêm đã quên nhắc Tường Vi 1 vài chỗ đi khó của khu rừng.Vậy mà cả 3 đều không nhận ra 1 điểm Tường Vi luôn đi theo họ rất sát, khôngbao h để khoảng cách giữa 4 người là wa' xa và cô luôn tránh được nhữngđoạn đường khó đi,những đoạn đường nguy hiểm đầy dây gai. nếu là họ bình thường thì chắc chắn Triết Vũ,Tử Khiêm,Chấn Thiên sẽ ngay lập tức nhậnra rằng Hàn Tường Vi có vẻ rất thông thuộc địa hình khu rừng này.ChínhHàn Tường Vi hiện h còn đang thấy có gì đó không ổn xảy ra với mình.Côcó linh cảm rằng cô đã từng đến đây trong quá khứ. không phải 1 lần màrất nhiều lần rồi.

Đang đi trong rừng, Triết Vũ, Tử Khiêm và Chấn Thiên bỗng giật mình bởi tiếng hét của 1 cô gái. Cả 3 lập tức way lại đằng sau và bắt gặp cảnh Tường Vi đang bị treo lủng lẳng trên 1 cái cây. mấy dây cuốn của nó quấn chặt chân Hàn Tường Vi và dốc ngược cô gái tội nghiệp theo kiểu chân hướng lên trời, đầu chúc xuống đất. Tường Vi vừa giãy giụa vừa la khóc: “cứu tôi với Âu Triết Vũ”. (hơ, lạ nhỉ? sao lại kêu cứu Triết Vũ, t/g tường phải kêu Tử Khiêm mới đúng chứ?) Âu Triết Vũ lập tức phát hỏa, tạt lửa đốt cây. mấy chiếc dây cuốn tự động thả Tường Vi ra, Triết Vũ cũng đồng thời thu lại lửa. Tường Vi rơi thẳng xuống đất. Triết Vũ nhanh tay dang tay ra đỡ Hàn Tường Vi. Và Tường Vi nằm trọn trong vòng tay của Triết Vũ. yeah, tiếp đất an toàn ha.

TRIẾT VŨ (vẫn còn ôm Hàn Tường Vi): Này cô sợ đến vậy hả mà tim đập ghê thế

TƯỜNG VI (nín chặt Triết Vũ): Tất nhiên là tôi sợ rồi

TRIẾT VŨ (đột ngột thả Tường Vi ra làm cô gái rơi phịch xuống đất): Dù sao thì cô cũng đâu có sao. vậy thì đi tiếp thôi. lãng phí thời gian wa’ rồi

TƯỜNG VI (đau điếng cái mông): ôi cái mông khốn khổ của tôi. ầu Triết Vũ. cậu là đồ tồi. sao cậu...

TRIẾT VŨ: cô dám nói với ân nhân của mình thế hả

TỬ KHIÊM: Triết Vũ, thôi nào. Tường Vi cậu đi tiếp được không? hay là để mình...

TƯỜNG VI (ngất lờ): được, tớ đi được.

CHẤN THIÊN: Tử Khiêm, cậu lo bỏ trắng răng rồi. mới có truyện cón con đó làm sao mà dọa được bạn đầu heo dưng cảm của chúng ta

TƯỜNG VI (nhìn Chấn Thiên bằng cặp mắt củ tỏi): nếu cậu bảo truyện tớ suýt chết là cón con thì cậu mới là đồ đầu heo đấy, Giang Chấn Thiên.

CHẤN THIÊN (cười gian xảo): vậy thì cô chết chắc rồi đầu heo. truyện vừa rồi mới chỉ là bắt đầu thôi. nhưng vì cô đã nói tôi thậm tệ vậy nên tôi sẽ không cứu cô nếu lần sau cô gặp truyện nguy hiểm đâu. hahahaha.....

Tường Vi khẽ thở dài. ôi, cuộc đời sao mà bất hạnh vậy.

Khi cả 4 đã vào đến giữa khu rừng, 1 tiếng động bỗng vọng lại chỗ họ. Triết Vũ chạy đầu tiên. Tử Khiêm, Chấn Thiên và Tường Vi cũng đuổi theo. rồi cả 4 đồng loạt dừng lại khi chứng kiến cảnh tượng có 1 không 2 đang xảy ra. Đồ Kì Bỉnh đang bị 1 con nhện khổng lồ đuổi theo. Đường Chí Kiệt thì đứng cạnh đó ôm bụng cười ngặt nghẽo. Lý Thiên Dã và Lăng Vô Kị thì đang làm gì đó với cái laptop và cái di động mang theo

TỬ KHIÊM: truyện gì đang xảy ra ở đây vậy

CHÍ KIỆT (lau nước mắt): có gì đâu. ten ngốc kia cậy mình là âm thanh nên đã sử dụng sức mạnh để nói chuyện với nhện khổng lồ. và tiếp đó thì không hiểu sao nhện lại đuổi theo đòi làm thịt tên kia nữa. bọn này không phải âm thanh nên không biết tiếng của nhện

CHẤN THIÊN: đúng là đồ ngốc. mà không có ai ra cứu tên điên đó ak

CHÍ KIỆT: tự làm tự chịu mà chú em. bọn này không rảnh hơi mà... Ủa? Công chúa Lá bài Hàn Tường Vi, sao em lại ở đây

TƯỜNG VI: anh hỏi Âu Triết Vũ ấy

TRIẾT VŨ: thì chẳng phải lần trước Thiên Dã bảo bọn em tìm 1 đứa con gái để lo chăm sóc mấy cái cây đấy sao?

CHÍ KIỆT: và em quyết định nhờ Tường Vi ak, nhưng...

TRIẾT VŨ: dù sao thì con ngốc này cũng không phải là phù thủy nên để cô ta làm chắc cũng không sao

THIÊN DÃ: vậy thì nhờ em nhé, Tường Vi. Đây là cây Scrollion-1 loài cây có khả năng hút sinh khí và pháp thuật của phù thủy

TƯỜNG VI (hoá đá): Cái gì cơ?

TRIẾT VŨ: không sao đâu.nó không làm hại cô đâu. nó chỉ làm hạibạn phù thủy với sức mạnh yếu thôi.còn người bình thường như cô không bị ảnh hưởng đâu. Đây,cầm lấy và mang nó về chăm sóc (hohho...ai bảo làkhông có chuyện gì.nhằm to rồi nha.sẽ có chuyện đấy.t/g thể,t/g hứa,t/g bảo đảm)

TƯỜNG VI(sợ hãi): đừng đùa vậy chứ.tôi...không..tôi..

TỬ KHIÊM: Tường Vi,năn nỉ cậu đó.giúp bạn tớ đi

THIÊN DẪ: em sẽ không bị làm sao đâu.giúp bạn anh nha

TƯỜNG VI(giọng miễn cưỡng): thôi được. đành vậy chứ biết làm sao nữa

CHẤN THIÊN: Đây, đầu heo.cẩn thận bị nó cắn nha

TƯỜNG VI(2 mắt tròn xoe): Cẩn uk?

CHẤN THIÊN: đúng vậy, hoa của nó có thể vươn dài để cắn và hút sinh khí hay phép thuật của người khác

TỬ KHIÊM:Thiên, đừng có dọa Tường Vi. Đừng lo.nó chỉ cắn phù thủy thôi.

6. Chương 6

úc cả 8 người bắt đầu rời khỏi khu rừng thì Hàn Tường Vi bỗng nhảy múa loạn xạ như 1 đứa điên

TƯỜNG VI: truyện...truyện...gì...ì... đang...ng xảy ra với tôi thế này

CHẤN THIÊN(chép miệng): aiza, chắc là ngửi phải mùi hương của cây Bí ẩn rồi

Đường Chí Kiệt lập tức lảo bầm gì đó. Sau mấy giây, Tường Vi trở lại trạng thái bình thường. Đường Chí Kiệt thở phào nhẹ nhõm. Hàn Tường Vi mặt cắt không còn giọt máu.Lúc về đến kí túc xá Tường Vi vẫn chưa dám mở miệng ra nói 1 câu nào.trước lúc Tường Vi cùng chậu cây Scrollion về phòng, Triết Vũ nhìn Tường Vi hỏi

TRIẾT VŨ: cô sợ vậy sao, đầu heo?Cô thấy ổn không?

TƯỜNG VI(nổi cáu): Cậu nhìn tôi thế này mà bảo ổn hả.tôi sợ thật đấy và tôi cũng không thích mấy truyện đã xảy ra vào tối nay đâu.Cảm giác phải làm điều mình không muốn khiến tôi thấy khó chịu lắm. Còn cái cây chết tiệt này nữa chứ. Tại sao tôi phải chăm sóc? tôi đâu có liên quan gì tới truyện này mà bắt tôi làm

Nói xong Tường Vi ôm chậu cây bước vào phòng và đóng sầm cửa lại. bỏ mặc Âu Triết Vũ mặt đang tái dần đi: ‘giống quá,giống đến kì lạ”.lúc này trong đầu cậu hình ảnh 1 cô bé xinh như búp bê đang khóc lóc ầm ĩ. bên cạnh cô bé,2 cậu nhóc con trạc tuổi đang gãi đầu gãi tai,không biết phải làm gì

————Flash back————

-huhuhu.ghét lắm.Carey ghét thấy đấy.Carey không thích mấy truyện đã xảy ra vào hôm nay đâu.Cảm giác phải làm điều mình không muốn khiến Carey thấy khó chịu lắm. tại sao mình phải chăm sóc cái cây chết tiệt này chứ?nó đã cắn mình! - cô bé vừa nói vừa lau nước mắt

-Carey, bạn mình xin lỗi. đáng lẽ bạn mình không nên ép cậu... .tay cậu h còn đau không?cậu thấy ổn chứ,Carey - Triết Vũ vỗ mặt hối lỗi

-Cậu nhìn thế này mà bảo mình ổn hả ?còn nữa mình sẽ không chăm sóc cây này đâu.ko bao h. để nó cắn mình thêm 1 lần nữa hả? mình không ngốc đến vậy đâu - Carey trừng mắt nhìn Triết Vũ

-Xin lỗi nhưng mình nhận thấy mình có nghĩa vụ nhắc nhở 2 người nhớ cho việc chúng ta sẽ phải làm. - Chấn Thiên lên tiếng - Cậu sẽ không sao đâu,Carey.nó chưa kịp hút sinh lực và phép thuật của cậu mà.vì vậy làm ơn không khóc nữa.Anh Tường Luân sẽ lo đấy.

Xem ra chiều này có vẻ hữu hiệu.Vừa nghe thấy tên Tường Luân là cô bạnim bật,không dám kêu ca gì nữa.Nhờ vậy mà 2 cậu bé cũng thở phào nhẹ nhõm như vừa trút được cả 1 gánh nặng.Cũng phải thôi,tội

làm công chúa Carey khóc sẽ bị mọi người trừng phạt kinh khủng lắm. Và các cậu đã được ném mùi hôi ba lần rồi. Lần nào cũng thật khó quên

—————Flash end—————

Tường Vi ôm chậu cây và bước vào phòng. đặt chậu cây xuống bàn cả người Hàn Tường Vi mệt rũ rời, 2 mắt díp cả lại. Tường Vi quyết định leo lên giường ngủ. Khi cô vừa nhắm 2 mắt lại, cây Scrollion khẽ động đậy. bông hoa của nó bắt đầu vươn dài và di chuyển về phía Tường Vi nằm. Các cánh hoa mở rộng hết cỡ giống như đang há miệng, sắp sửa đón con mồi. 1 bóng đen xuất hiện phía cửa sổ. Bông hoa bỗng dừng lại và chuyển mục tiêu tới gần phía bóng đen kia. Có lẽ do wa' mệt mỏi mà Tường Vi đã không nhận ra sự xuất hiện của 1 người lạ mặt ở trong phòng mình. Và khi người này lên tiếng thì cô đã chìm vào giấc ngủ sâu. ko nghe thấy gì nữa : “ Muốn cắn cô gái đó ak? Cẩn xong mày cũng sẽ chết luôn đấy. sức mạnh của Tường Vi bây giờ thay đổi rồi. ko giống lần trước nữa đâu.”. bóng đen di chuyển lại gần giường Tường Vi. nhìn cô gái đang ngon giấc nồng liền mỉm cười. “ngủ ngon nhé Thiên thần của anh. phải mơ thấy anh trong giấc mơ của em đó. Còn mày (way lại phía cái cây di chuyển y như người kia) thì hãy ngoan ngoãn là 1 cái cây bình thường trước mặt Tường Vi và mọi người đi. đừng để tao phải dùng đến bạo lực. (way lại nhìn Hàn Tường Vi) đến khi nào em sẽ nhớ lại mình là ai? anh không biết có nên để em phục hồi lại ký ức của mình không nữa. sức mạnh của em? phép thuật của em...anh e ngại nó sẽ khiến em phải khổ. có lẽ em cứ như thế này sẽ tốt hơn chẳng

“ vừa mới sáng sớm, 3 người mò sang đây làm gì?” - Tường Vi trong bộ dạng ngái ngủ nhìn Triết Vũ, Tử Khiêm và Chấn Thiên.

“Ồi dào, tất nhiên là không phải wa đây chào buổi sáng cô rồi. Bọn tôi wa xem chậu cây Scrollion có ổn không” - Chấn Thiên liền thoảng

“yên tâm đi, tôi không có bấm cây đấy ra nấu canh đâu. tôi cũng không có ý định ăn thứ cây biết cắn người mà” - Tường Vi hết nhìn Chấn Thiên lại way sang 2 cậu nam kia

“Này đầu heo, cô phải chăm sóc cây Scrollion cho tốt vào. đó là loại cây mà Carey rất thích và yêu quý (không dám đâu), cây này mà chết thì cô cũng nói lời tạm biệt với Dracate đi là vừa” - Giang Chấn Thiên đe dọa

“Carey? ai vậy?” - Tường Vi mặt ngẩn ra

“một nhân vật được rất nhiều người yêu quý. cách đây 13 năm. đó là 1 siêu mẫu nhí nổi tiếng, 1 ca sĩ nhí tài năng và là 1 diễn viên nhí triển vọng. và 1 bộ phận nào đó biết rằng cô ấy là 1 phù thủy thiên tài. đừng nói với tôi là cô không biết công chúa Carey hay chưa nghe đến tên cái tên Carey bao giờ nhé” - Chấn Thiên nhún mày

“thật sự là chưa. 13 năm trước, lúc đấy tôi mới 5 tuổi. làm sao mà tôi nhớ được Carey nào với Carey nào. Mà cô Carey đó bị sao rồi. sao các cậu không để cô ấy chăm sóc cây Scrollion mà lại giao cho tôi.” - Tường Vi tò mò hỏi

“Vì Carey đã mất rồi. vào đúng sinh nhật 5 tuổi của cô ấy” - Triết Vũ giọng trầm buồn, ánh mắt xa xăm. khi nhắc đến tên Carey, đôi mắt cậu ấy sáng rực sự hạnh phúc. Bất giác Tường Vi cảm thấy chạnh lòng. tại sao Tường Vi bỗng muốn khóc thật to. có cái gì đó uất nghẹn ở trong lòng. Tường Vi thấy đau lắm. Cô có cảm giác đã mất đi 1 điều gì đó quan trọng? Thực ra cô đã đánh mất điều gì? Cô đã bỏ quên cái gì chăng? có thể lắm chứ? phải không?

“giờ học gì mà chán ồm” - Trịnh Trúc Lam ngáp ngáp ngáp dài, hết quay ngang rồi quay ngược - “Thầy!!!!!! tiết này chơi cái gì đi. học chán thế này làm sao bọn em tiếp thu được?”

“Trịnh Trúc Lam, em...” - thầy giáo nhìn Trúc Lam toé lửa nhưng không hiểu sao thầy lại gạt đầu đồng ý - “thôi được...nếu Trịnh Trúc Lam tiểu thư đã muốn....Vậy bây giờ em muốn làm gì”

Tội nghiệp thầy Văn Trực. Mà không phải chỉ có riêng mình thầy thôi đâu. ông thầy này không phải là người duy nhất không dám ho he, động chạm tới Trịnh “tiểu thư”. Mà cũng dễ hiểu thôi, Trịnh Trúc Lam có khả năng tàng hình. cô ta thường lợi dụng sức mạnh của mình để rình rập những điều bí mật, khuất tất của

người khác. Đó còn là chưa kể tới việc bố cô ta là 1 trong những cổ đông lớn nhất của Dracate. Nhưng có 1 điều thú vị xảy ra ở đây. Việc các giáo viên hay hiệu trưởng của trường kiêng nể Giang Chấn Thiên và Trịnh Trúc Lam thì đã wa' rõ nhưng riêng Âu Triết Vũ, mọi người còn sợ cậu ta hơn, kể cả 4 vị hiệu trưởng cũng không dám làm phật ý Hoàng tử Hắc ám. Chẳng lẽ là tại hắn quá mạnh uk? vì tuy là hắn giàu thật nhưng không phải là cổ đông của trường nên sao giáo viên lại phải sợ hắn chứ?

“Em nghe nói thầy đã từng dạy anh Tường Luân khi anh ấy còn sống phải không? hay.....thầy kể chuyện về anh ấy cho bọn em nghe đi” - Trúc Lam nỉ

“Truyện về Hạ Tường Luân uk? tôi cũng không biết gì nhiều đâu” - giọng thầy Văn Trục trầm ngâm - “tôi còn nhớ rất rõ Tường Luân là 1 cậu học trò rất ngoan, rất tài giỏi và thông minh. Nhìn cậu ấy đẹp trai lắm. Hạ Tường Luân luôn được mọi người yêu mến, chào đón. Tường Luân và Dyland là 1 cặp bài trùng đấy. Hai người ngồi cùng bàn và nhà cũng gần nhau.

“Thầy. Điều đó bọn em biết rồi. thầy kể truyện khác đi” - Lana lên tiếng

“vậy các em biết vụ Tường Luân thi đấu với Công chúa Carey chưa? Hai người họ thi nhau xem ai nhận được nhiều sự yêu mến hơn” - Mắt thầy sáng rực đầy vẻ ngưỡng mộ khi nhắc đến cái tên Hạ Tường Luân hay Công chúa Carey

“ak, vụ này thì mới đấy. thầy kể đi” - Trúc Lam háo hức

“Hôm đó Công chúa Carey đến trường mình, các hs biết được tin này liền bỏ học ra đón cô ấy. các giáo viên vô cùng bức mình nhưng không biết làm cách nào để bắt hs vào lớp được. Thầy nhớ ngay cả mấy em học sinh lớp 1 mới vào cũng dám chống lại lệnh. Hình như trong số đó có cả Đường Chí Kiệt và Đỗ Kỳ Bình thì phải. Tường Luân đã phải ra giải tán đám đông. Sau đấy, cậu ấy còn mắng Công chúa Carey 1 trận vì tội gây ra chuyện lộn xộn này. Công chúa Carey rất tức vì việc đó. Cô bé ấy quy cho Tường Luân là đang ghen tị với cô ấy vì mọi người wan tâm tới cô ấy hơn. Thế là 2 người đó quyết định phân tranh thắng bại. Dyland và Thiên Dã đã rất khó xử không biết giúp đỡ ai, đứng về phía người nào”

“Vậy kết quả cuối cùng thế nào? anh Tường Luân hay Công chúa Carey thắng? Mà không biết Công chúa Carey tên thật là gì?” - Giai Đình thắc mắc

“Uhm...kết quả hả? Có tổng cộng 8591 phiếu được phát ra. Số phiếu của Tường Luân là 4295 còn của Công chúa Carey là 4296”

“Ak, vậy là Công chúa Carey thắng uk?”

“không. kết quả hoà. vì 2 người này vốn dĩ không được phép tham gia bình chọn nhưng sau đó giám khảo phát hiện ra Hạ Tường Luân đã lén bỏ 1 phiếu cho Công chúa Carey.”

“Sao lại thế được. Số phiếu phát ra lẽ mà. Chẳng lẽ có người đã không tham gia bình chọn mà nhường lại phiếu cho anh Tường Luân uk?” - Trúc Lam nhíu mày

“là ai đã làm vậy?” - Giai Đình không dấu nổi vẻ tò mò

“Thầy không biết. Tường Luân không khai. mới đầu mọi người nghĩ là do Dyland. và ai chẳng biết Dyland rất khó xử khi 2 người Tường Luân và Carey thi đấu, 1 người là bạn thân, còn 1 người là cô bé mình yêu thương như em gái. nhưng sau phát hiện ra Dyland đã bỏ phiếu cho Công chúa Carey (anh này trọng sắc khinh bạn naz). nên giả thiết này bị loại bỏ” - thầy giáo gõ mấy ngón tay xuống bàn rất ung dung

“Lá phiếu anh Tường Luân lấy là của Lí Thiên Dã.” - Triết Vũ bỗng lên tiếng. lập tức mọi người trong lớp liền đổ dồn ánh mắt về phía cậu ta

“Cái gì? Sao cậu biết, Triết Vũ” - Tử Khiêm sững sốt

“không biết mới lạ. Thiên Dã luôn coi anh Tường Luân là anh trai của mình. Tường Luân là người đã chăm sóc Thiên Dã từ nhỏ. Thiên Dã không bao h quên ơn đó của anh Luân. và anh ấy thế dù truyện gì xảy ra cũng luôn đứng về phía anh Tường Luân. vì vậy cuộc thi này đã khiến anh ấy vô cùng bối rối. Anh ấy đã ném phiếu đi và Tường Luân vô tình lượm được. và tất nhiên Tường Luân sẽ bỏ phiếu cho Carey rồi” - Chấn Thiên kể lại

“đừng nhìn bọn tôi như vậy chứ. truyện có thật đấy.Hôm trước Thiên Dã uống say nên đã khai hết mà” - Triết Vũ nhún vai

“Thầy nè, thực ra anh Tường Luân và Công chúa Carey có wan hệ gì với nhau vậy? và cô ấy có sức mạnh gì? - Lana đăm chiêu

“Thầy nè, thực ra anh Tường Luân và Công chúa Carey có wan hệ gì với nhau vậy? và cô ấy có sức mạnh gì? - Lana đăm chiêu

“Cái đó thì thầy nghĩ là các em nên hỏi Triết Vũ hoặc Chấn Thiên”

“Triết Vũ và Chấn Thiên thì liên wan gì tới truyện này” - Giai Đình sững sờ nhìn Triết Vũ không chớp mắt

“Chẳng lẽ các em không biết Vũ và Thiên là bạn thân của Công chúa Careysao” - Thầy Văn Trực nhìn mấy cô cậu học trò “iu quái” sững sờ không kém

Cả lớp ngoại trừ thầy giáo, âu Triết Vũ, Giang Chấn Thiên, Trần Tử Khiêm và Hàn Tường Vi ai cũng đờ người ngạc nhiên

“Vũ, vậy ra cậu là bạn của Công chúa Carey và anh Tường Luân uk?” - Lana nhìn Triết Vũ chăm chú

“Vũ,sao cậu không nói cho bọn tớ biết” - Giai Đình 2 mắt tròn xoe

“Thiên,cậu khá lắm.Dám giấu cả tôi cơ ak?Còn cậu nữa Tử Khiêm.cậu cũng biết trước truyện này rồi phải không?” - Trịnh Trúc Lam mặt hầm hầm

Đúng lúc đó Hàn Tường Vi xin ra ngoài nghe điện thoại. đó là điện thoại của Nhược Ninh. Cô ấy muốn thông báo với Tường Vi là cô ấy sẽ sang Anhdu học vào tháng sau và hẹn gặp Tường Vi nói chuyện. Nghe xong tin này,Tường Vi cảm thấy lỗ tai mình lùng bùng và chân tay bủn rủn. không hiểu sao 1 nỗi cơ đơn,trống trải bỗng ùa vào trái tim bé nhỏ của Tường Vi.Cô gái lững thững bước vào lớp nhưng rồi giọng của cậu bạn Chấn Thiên đập vào tai cô.

Chấn Thiên: Đúng, bọn này đã chứng kiến cái chết của Carey và anh Tường Luân.. tôi nhớ hôm đó là sinh nhật tròn 5 tuổi của Công chúa Carey, 5 người bọn tôi - anh Tường Luân,Dyland,Thiên Dã,Triết Vũ và tôi đã kéo cô ấy vào trung tâm khu rừng bí ẩn và tổ chức tiệc sinh nhật. Đang giữa tiệc vui thì bỗng xuất hiện 1 toán phù thủy của phe chống đối học viện. đứng đầu là Daniel

Triết Vũ: tình hình lúc đó vô cùng hỗn loạn. anh Tường Luân đối phó với Daniel, Carey đối phó với em gái của Daniel. Con đó cũng trạc tuổi bọn mình thôi.Còn 4 người bọn mình đánh nhau với bọn còn lại. Rồi có 1 kẻ đánh lén Carey, anh Tường Luân đã lao ra đỡ cho cô ấy và bị thương nặng.Sau đấy mọi truyện diễn ra quá nhanh.Bọn bên chống đối Dracate xuất hiện ngày càng nhiều.4 người bọn tôi đã bị vô hiệu hoá.Chỉ có Carey và anh Tường Luân là chưa bị phong tỏa

Chấn Thiên: rồi anh Tường Luân sử dụng sức mạnh ánh sáng của mình đánh văng Daniel xuống vực.giết được Daniel anh Tường Luân đã kiệt sức. bọn chống đối dồn anh ấy về phía vực núi

Triết Vũ: Lúc đó anh ấy đã hỏi Carey: “Em có sợ chết không,Carey” và cô ấy nhìn thẳng vào mắt anh ấy giọng cương quyết: “không,em không sợ. Chỉ cần anh Tường Luân ở bên cạnh thì em không sợ gì hết”. Rồi anh ta nắm lấy tay của Carey và nhảy xuống vực núi. Hai người đó, 2 người họ...

Chấn Thiên: Triết Vũ... sau đó thì giáo viên trường mình đến,bọn mình được cứu. Còn 2 người đó thì... Bọn chống đối Dracate đã bỏ chạy,trước khi đi,em gái Daniel còn trừng mắt nhìn bọn tôi kêu sẽ way lại trả thù cho anh trai mình.....Bọn tôi đã cố tìm xác của anh Tường Luân và Công chúa Carey nhưng không được.....Carey.....

Triết Vũ(ánh mắt vô cùng sâu sắc, ảm đạm, không 1 chút sức sống): đáng lẽ Carey đã không chết nếu anh Tường Luân không kéo cô ấy nhảy cùng. Carey của mình...

Tử Khiêm: h thì tớ đã hiểu tại sao cậu lại hận anh Tường Luân đến vậy

Giai Đình(giọng buồn so): Thì ra đến tận bây giờ cậu vẫn chưa quên được Công chúa Carey và vì vậy cậu đã không cho mình 1 cơ hội nào. Ngày trc cậu nói là cậu đã có người con gái ở trong lòng. mình cứ tưởng là Triết Vũ ghét mình nên mới nói vậy...thì ra lại đúng là sự thật.

Tường Vi(nhìn Triết Vũ không chớp mắt): Nếu bi h cả 2 người đó còn sống thì sao

Chấn Thiên: không thể có truyện đó đc đâu, đầu heo ak. Chắc chắn là 2 người họ chết rồi. 2 người họ đã rời xa bọn tôi thật rồi.

Tường Vi: Xem ra 2 cậu có vẻ đau buồn wa' trc cái chết của bạn mình mà không nghĩ ra đc truyện gì xa xôi. tôi không hiểu rõ lắm về truyện của mấy người, cũng không biết Tường Luân hay Carey là ai nhưng tôi dám bảo đảm chắc chắn 2 người họ chưa chết, chí ít là cũng chưa chết ngay khi nhảy xuống vực. nếu họ đã chết thì phải thấy xác của họ chứ làm gì có truyện tìm không ra.

Triết Vũ(nhìn Tường Vi ánh mắt lạnh lùng): Này đầu heo, cô biết tại sao tôi còn sống được đến tận h này không? là bởi vì trong suốt 13 năm nay, tôi vẫn sống bằng hi vọng và niềm tin cô vừa nói. vì tôi vẫn luôn hi vọng, ngay cả lúc ngủ trong giấc mơ, tôi cũng cầu nguyện Carey và cả anh Tường Luân nữa 1 ngày nào đó sẽ xuất hiện, sẽ quay trở về. Và chúng tôi sẽ lại sống vui vẻ bên cạnh nhau như ngày trước

Tường Vi(cáu kỉnh): Tôi chẳng quan tâm. Mấy người xem ra có vẻ rất thích sống với hoài niệm nhỉ? Vậy thì cứ đi mà sống tiếp với mấy cái kỉ niệm đau buồn đó 1 mình đi. đừng có lầy buồn sang cho người khác nữa. ngày gì thế này không biết, toàn chết chóc với xa cách biệt li. Rõ là vớ vẩn mà.

Rồi Tường Vi bỏ ra ngoài. Vừa bước wa cánh cửa lớp, nét mặt Tường Vi trở nên vô cùng băng giá. Ánh mắt thoáng chút buồn rầu, đau khổ. "Nếu thích cái cô Carey đó đến vậy thì sao cậu không chết cùng cô ta luôn đi. tại sao còn sống để mà phải đón nhận đau đớn như vậy. Cậu đã có người con gái trong lòng rồi. 1 ác ma đội lốt thiên thần như cậu cũng biết yêu, cũng phải khổ sở trong tình duyên vậy ak, Áu Triết Vũ. Tại sao cậu lại chung tình với cô gái đó như vậy. Lúc đó cậu còn wa' nhỏ, tình cảm đâu thể sâu sắc vậy chứ. hãy quên cô gái đó đi nếu không cậu sẽ tiếp tục đau. mà tại sao tôi lại phải wan tâm xem cậu có đau không? tôi ghét cậu, Áu Triết Vũ. mỗi lần ở bên cạnh cậu, tôi đều không còn là mình nữa. tim tôi đập nhanh hơn, luôn hướng đôi mắt về phía cậu nhưng nào cậu có phát hiện, nhận ra. Cảm giác gì đó lạ lẫm cứ len lỏi vào tim tôi. Đau. Thật sự rất đau, giống như mỗi lần nhìn thấy bóng hình mờ ảo đó - bóng hình của 1 người tôi không biết cứ xuất hiện trong mỗi giấc mơ của tôi.

Trong khi đó tại phòng 605, kí túc xá cho sinh viên Dracate, có 1 anh chàng rất đẹp trai đang nói chuyện qua điện thoại (may mà t/g nhanh chân, lên được vào phòng nghe trộm. khả khả. anh đẹp trai oy, anh chết chắc rồi.)

Thiên Dã: Dyland, anh nói thật đấy hả? có khả năng em gái của Daniel đã trà trộn vào làm hs của trường Dracate rồi uk?

Dyland: không phải có khả năng mà là chắc chắn luôn đấy. Vấn đề bây h chỉ là liệu cô ta có hình dạng ra sao? đã vào được Dracate bao lâu và đã biết được những truyện gì rồi

Thiên Dã: được rồi, em sẽ điều tra vụ này. Nhân tiện anh có biết Công chúa Lá bài Hàn Tường Vi không?

Dyland: Công chúa lá bài ak? uhm... 1 chút. sao? có truyện gì hả? nghe đâu cô ta khá xinh đẹp nhưng IQ bình thường, tôi cũng chưa gặp bao h. và tôi được biết cô ta bói tú khá chuẩn, chính xác 95%. sống 1 mình, không có người thân, họ hàng. Cô ta trọ ở số nhà 12 đường Night Roland. Có 1 người bạn thân, tên là Nhược Ninh gì đó, rất giàu có và học giỏi. Nhưng sao tự dưng cậu lại hỏi về cô ta vậy

Thiên Dã: cũng không có truyện gì đâu. chẳng qua tò mò vì cô ta là hs mới chuyển tới và...

Dyland: Khoan đã nào, Thiên Dã. ko phải cô ta là người bình thường uk?

Thiên Dã: thì đúng là vậy đó. truyện này kể ra cũng dài, thôi để hôm nào gặp nhau em sẽ kể cho anh nghe sau. nhưng cô ta có nét gì đó khá quen. hôm nào anh thử về trường gặp cô ta được không

Dyland: uk, tôi biết rồi. còn truyện gì nữa không

Thiên Dã: không. nhưng dạo này mọi học viên của Dracate càng ngày càng wan tâm hơn về cái chết của anh Tường Luân và Carey cũng như mối hệ giữa 2 người ấy

Dyland:truyện đó thì cũng dễ hiểu thôi mà. chỉ cần họ biết sức mạnh của Carey họ sẽ có câu trả lời ngay. Các học viên Dracate đều biết Tường Luân có năng lực của ánh sáng và đó cũng là năng lực kế thừa từ dòng họ ánh sáng cao quý. Chỉ có những người thuộc dòng họ này mới có thể điều khiển ánh sáng. Nhưng họ không biết các thành viên của gia tộc ánh sáng có 2 sức mạnh. và Tường Luân cũng có 2 sức mạnh. Còn Công chúa Carey thì...

Cũng ngay lúc đó tại 1 nơi khác (là nơi nào thì t/g chịu. t/g là người mù đường mà, hix)

Người 1: Thừa chủ nhân, tiểu thư vẫn ổn ak.Hiện h cô ấy vẫn chưa nhớ ra truyện gì

Người 2: Ta biết.

Người 1: vậy tại sao chủ nhân lại có vẻ lo lắng vậy ak

Người 2: Vì ta không biết có nên giải phong ấn cho tiểu thư không nữa. Ta đã phong ấn cho nó quên đi mọi chuyện đã xảy ra. Có vẻ nó đang sống rất vui vẻ với 1 thân phận mới. Ta không biết có nên phá vỡ đi sự bình yên đó không nữa. nhưng ta lại cần nó giúp đỡ ta trong việc tìm hiểu nội bộ Dracate.muốn phá hủy Học viện Dracate thì ta cần phải biết tình hình của 4 hiệu trưởng. dẹp giặc phải bắt tướng giặc. Câu nói đó không sai đâu.nhưng như vậy thì tiểu thư sẽ...

7. Chương 7

NGOẠI TRUYỆN : A BRAVE PRINCESS - Bông hoa can đảm nhất

Địa điểm:- kí túc xá cho hs khối cấp 2 Dracate

-sân trường Dracate

-phòng hiệu trưởng trường Dracate

Nhân vật:

- 1.Công chúa Carey: Angel Princess of Magic – 5 tuổi
- 2.Hạ Tường Luân: đệ nhất hoàng tử của Dracate - 12 tuổi
- 3.Âu Triết Vũ: Tiểu Hoàng tử Trí tuệ - 5 tuổi
- 4.Giang Chấn Thiên: tiểu hoàng tử ấm áp - 5 tuổi
- 5.Lý Thiên Dã: hoàng tử ngọt ngào - 6 tuổi
- 6.Dyland: đệ nhị hoàng tử của Dracate - 12 tuổi
- 7.Lynxia Queen: Ác ma sấm sét - 11 tuổi

Tại phòng 201 kí túc xá cho hs cấp 2 Dracate, đang có 1 cậu nhóc và 1 cô nhóc nói chuyện với nhau. Cậu nhóc nhìn y hệt 1 hoàng tử, trông rất lịch sự và cao quý. Cô bé mái tóc quăn từng lọn được thả bồng bênh, mặc 1 chiếc váy trắng, cổ thắt nơ trắng, đeo găng tay trắng, đi 1 đôi giày búp bê màu trắng.

Tường Luân:Carey, em về nhà đi. năm sau em cũng sẽ được vào học ở Dracate mà.em vội làm gì chứ

Carey: ừ ừ.em muốn vào đây học luôn cơ. em không thích rời xa anh Tường Luân đâu, cả anh Dyland và anh Thiên Dã nữa. ở nhà Triết Vũ và Chấn Thiên cứ trêu trọc, bắt nạt em hoài

Tường Luân(ánh mắt nghi ngờ): bọn nó bắt nạt em hay là em bắt nạt 2 đứa nó.Em dùng từ cho chính xác đi. Còn nữa, nếu chúng nó có trêu trọc em thì cũng chỉ vì 2 thằng nhóc đó quá thích em và muốn gây ấn tượng khó quên với em thôi

Carey: thật mà, 2 cậu ấy cứ trêu em suốt. Triết Vũ thì luôn miệng bảo chắc chắn sau này cậu ấy sẽ kết hôn với em. Còn lâu nhá, em chỉ thích ở bên cạnh anh Tường Luân thôi. em sẽ không lấy Triết Vũ đâu.

Còn Chấn Thiên thì nói em sẽ ế chồng. Chỉ có Triết Vũ dở hơi mới đi rước em về làm vợ. đúng là hư anh nhỉ? Carey làm sao mà ế chồng được. Chẳng phải anh Dyland và anh Thiên Dã còn đang lo đám cưới sau này của em sẽ bị phá vì có quá nhiều người phản đối. Vì em được quá nhiều người yêu mến nên người kết hôn với em sẽ rất phải khổ trong việc giữ vợ

Tường Luân: ừ, Chấn Thiên hư thiệt. sao lại dám nói Công chúa Carey của chúng ta ế chồng chứ (lấy tay xoa đầu Carey) Carey là nàng công chúa dễ thương, đáng yêu nhất thế gian này. Tất cả mọi người đều mong muốn được gặp em, được ở bên cạnh và bảo vệ em. em sẽ không bao giờ thấy cô đơn hay lẻ loi đâu, Carey à... Hử?... (mặt nhăn nhó)

Carey (lo lắng): Anh, anh sao vậy? anh lại nhìn thấy điều gì của tương lai rồi đúng không

Tường Luân (nở nụ cười ấm áp): ưk, nhưng Carey đừng lo. anh lại nhìn thấy bí mật của Ngũ hành thôi

Carey: Lại là bí mật đó hả? Anh đừng lo, dù xảy ra chuyện gì Carey sẽ bảo vệ mọi người

Tường Luân: ưk, mà em không ra ngoài chơi à? Vũ với Thiên đang ở ngoài hả

Carey: em cũng định đi bị h đây.... nhưng anh không ra ngoài chơi cùng bọn em à

Tường Luân: Anh cũng muốn lắm nhưng bị h anh đang rất bận. để khi khác nha em

1 lúc sau, tại sân trường Dracate, mọi người đang túm tụm lại

Tường Luân: chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy? ủa? sao tượng công khổng tước- biểu tượng của trường mình lại bị vỡ vụn ra thế? ai đã làm chuyện này hả

Một cậu bé đẹp trai, vẻ mặt tinh nghịch khề chau mày: Em nghe nói là tượng khổng tước bị Công chúa Carey làm vỡ. còn thực hư ra sao, em không rõ

Tường Luân (sững sờ) Cái gì? là Carey làm ưk? Sao có thể chứ? Vậy h nó đang ở đâu

Cậu bé bên cạnh, nhìn cũng đẹp trai không kém cậu bé kia nhưng gương mặt có vẻ chững chạc hơn: Công chúa Carey đang ở phòng hiệu trưởng cùng anh Dyland với Thiên Dã, Triết Vũ và Chấn Thiên.

Tường Luân nghe đến đó liền vụt chạy đi để lại 2 thằng bé gương mặt ngơ ngác

Thằng bé có gương mặt tinh nghịch: Chí Kiệt, cậu đoán xem việc này có phải là do Công chúa Carey gây ra không? mọi người đều bảo là do cô ấy ham chơi đã vô tình làm vỡ tượng Chu tước

Thằng bé có gương mặt chín chắn hơn: Kỳ Bình ngốc, cậu cũng nghĩ vậy hả? tôi thì khác. tôi lại nghĩ Công chúa chẳng liên quan gì tới chuyện này đâu

Thằng nhóc Kỳ Bình: sao cậu biết? cậu chắc chứ, Kiệt

Cậu bé Chí Kiệt: chắc. Cậu nghĩ công chúa Carey của tớ là ai hả? 1 con nhỏ hậu đậu à? nên nhớ Công chúa là ài. ngay cả 1 thằng ngốc như cậu còn chưa gây ra chuyện tày đình như thế thì thủ phạm vụ này không bao h có thể là Carey công chúa.

Tường Luân lập tức chạy đến phòng hiệu trưởng và mở cửa bước vào

Hiệu trưởng cấp 2: Công chúa Carey, em đừng khóc nữa. hãy nín đi và kể cho mọi người ở đây nghe chuyện gì đã xảy ra

Carey: huhuhu... em không biết. em không làm gì cả

Lynxia Queen: này, công chúa Carey. cô đừng tưởng mình được yêu quý rồi muốn làm gì thì làm nhé! đã gây ra lỗi mà còn không biết nhận. Cô không biết chữ “chịu trách nhiệm” là gì ưk?

Carey (òa khóc nức nở): Chị Lynxia, hức hức... em... chị... rõ ràng là...

Tường Luân: rõ ràng là sao hả? Rõ ràng cái gì? Carey, em mau kể lại mọi chuyện đi. em có biết biểu tượng của trường là rất quan trọng không hả? em mau nhận lỗi đi. Lynxia nói phải đấy

Carey: em... không làm thật mà.... huhu... anh không tin em ưk

Tường Luân:anh còn lạ gì em nữa. đi đến đâu là gây ra đổ vỡ đến đấy.em...Thưa các hiệu trưởng,thay mặt Carey em xin nhận lỗi , em sẽ...

Hiệu trưởng Cấp3: không sao đâu Tường Luân. đừng lo

Carey:em đâu có làm gì sai mà phải xin lỗi chứ

Tường Luân: đến h còn chưa biết hối cải hả? anh dạy em như thế hả Carey?em làm anh rất thất vọng, biết không

Carey nhìn Tường Luân vô cùng buồn bã và uất ức bỏ chạy ra ngoài. TriếtVũ,Chấn Thiên lập tức đuổi theo.nhưng Carey đã biến mất nên 2 người phải chia nhau ra tìm. trong lúc đó, cô công chúa bé nhỏ Carey đang ngồikhóc 1 mình trên tầng thượng của khu PHÁT TRIỂN NĂNG LỰC

Carey:sao không ai chịu tin mình chứ? mình không làm thật mà huhu

Triết Vũ(đột ngột xuất hiện,mồ hôi đầm đìa): ra là cậu đang ngồikhóc ở đây hả? tớ đi tìm cậu nãy h đó Carey.một muốn chết luôn (tiến sát lại gần Carey, lấy khăn mùi xoa ra và lau nước mắt cho Carey) Cậu là đồ ngốc,Carey ak.Phải gọi cậu là “đầu heo” mới hợp. ai bảo cậu là không có ai chịu tin cậu. vớ vẩn quá, ít nhất là luôn có tớ tin cậu rồi. Careyđã nói không làm thì nhất định không phải là Carey gây ra. mình, Thiên,anh Dyland và Thiên Dã đều hiểu mà

Carey: huhuhu...nhưng anh Tường Luân không tin Carey, không thương mình nữa rồi

Triết Vũ(phì cười): Carey thật là ngốc hết thuốc chữa mà. đáng lẽ mình không nói ra thì Carey cũng phải tự biết chứ?Chẳng phải cậu luôntự nhận mình rất thông minh sao.Lúc nãy Carey không nhìn thấy ánh mắt lo lắng của anh Tường Luân sao? mồ hôi anh ấy đầm đìa chứng tỏ anh ấy đãchạy rất nhanh đến phòng hiệu trưởng để xem tình hình của cậu thế nàođấy. vậy cậu nghĩ xem anh ấy có thương cậu không

Carey: Vậy là có rồi.anh Tường Luân có thương Carey. Ủa.....Vũ cũng mồ hôi đầm đìa kìa. Vũ chắc chắn rất lo lắng cho mình phải không?Cảm ơn Vũ nha

Triết Vũ:uk, biết thế thì được.vậy cười 1 cái đi rồi quên hết ưu phiền nhé

Carey(cười tươi): uk, Vũ là hoàng tử tuyệt vời nhất. cảm ơn vì đã động viên,an ủi mình. ở bên cạnh Triết Vũ,mình luôn cảm thấy an toàn và hạnh phúc. Hãy hứa là Vũ sẽ luôn ở bên cạnh Carey mọi lúc mọi nơi,mãi mãi nhé

Triết Vũ:uk,mãi mãi

Carey: ngoắc tay,ngoắc tay đi

Triết Vũ:uk thì ngoắc tay nào

Carey: được rồi, vậy Carey sẽ kể cho Vũ nghe. Người làm vỡ tượng khổng tước là chị Lynxia không phải là mình

Triết Vũ(ngạc nhiên):sao cậu biết?mà sao lúc nãy cậu không nói ra

Carey:tại mình sợ. mình đã nhìn thấy chị ấy dùng sét đánh vỡkhổng tước mà.Chị ấy dọa nếu mình nói ra, chị ấy cho 1 mồi sét đánhCarey thành than luôn

Triết Vũ(tức giận): đúng là đồ ác ma. ngay cả 1 đứa trẻ con cũngdọa. mà cậu đúng là đồ đầu heo, đồ con nít.Sao lại đi sợ những gì chị ta nói. chị ta không dám làm gì cậu đâu và chị ta cũng không thể làm gìcậu được.Carey, đi thôi,tớ sẽ nói với các hiệu trưởng

Carey: không,không được.Chị ấy đánh chúng ta thành than luôn đấy

Triết Vũ:sợ gì?tớ sẽ đốt chị ta.lúc đấy thử xem ai mới là than

Sau đó Triết Vũ nắm tay Carey đến phòng hiệu trưởng

Dyland:Cuối cùng thì 2 đứa cũng đã chịu về rồi đấy.tưởng 2 đứa ngủ luôn ở ngoài kia rồi

Triết Vũ:Thưa thầy, Carey không phải là người làm vỡ tượng khổng tước đâu mà đó là...

Hiệu trưởng cấp 1: Là Lynxia Queen.chúng tôi biết hết rồi

Triết Vũ+Carey:Sao ak?mọi người đã biết hết rồi?bằng cách nào chứ

Chấn Thiên: là nhờ anh Tường Luân thông minh đã phát hiện ra mưu kế của mẹ Lynxia Queen đó

Tường Luân:Xin lỗi em nhé, Carey vì lúc này đã mắng em như vậy.khi đấy anh chỉ giả vờ thôi. anh làm thế để Lynxia chủ wan để lộ sơ hở.lúc ở sân trường, anh wan sát các mảnh vỡ có vết sạm đen.Anh đã nghĩ có lẽ đó là do bị sét đánh nên lúc thấy Lynxia trong phòng hiệu trưởng anh đã ngằm wan sát cô ta

Thiên Dã: rồi anh Tường Luân bí mật bảo anh đi tìm cậu bạn mới chuyển tới lớp anh - Lăng Vô Kỵ và bảo cậu ta tới đọc kí ức của mẹ Lynxia

Triết Vũ:Vậy h cô ta đâu

Tường Luân:cô ta đã bị đình chỉ học 1 tháng rồi...Carey, em không sao chứ. đừng giận anh nha. đáng ra anh nên...

Carey(chạy lại ôm chầm Tường Luân): em biết rồi. Cảm ơn anh và mọi người

Cả trường học nhao nhao cả lên

-các cậu ơi biết tin gì chưa? Công chúa Carey can đảm và tài giỏi củachúng ta đã đánh bại 2 kẻ chống đối học viện đó. Chỉ 1 mình cô ấy mà đã xử lí gọn cả 2 tên

-xì, tin đó xưa rồi bạn ak. tin mới nè, hôm wa Công chúa Carey và anhTường Luân đã song kiếm hợp bích chiến đấu với 1 toán 10 người và họ đã giành chiến thắng vẻ vang, oanh liệt

-Thế mà cũng gào là tin mới. sáng nay tớ đã nhìn thấy công chúa và Tiểu hoàng tử trí tuệ Âu Triết Vũ tay trong tay, đi chơi khắp thành phố nhé. nhìn 2 người họ rõ là đẹp đôi. đúng là cặp đôi tài sắc vẹn toàn

-không biết khi nào Công chúa Carey, âu Triết Vũ và Giang Chấn Thiênmới nhập học nhỉ. thật mong chờ ngày được học chung trường với 3 người họ wa'. tớ muốn kết bạn với họ

-đừng mơ nữa. nhóm 6 người họ đẳng cấp vậy chúng ta còn lâu mới bon chen vào được. Cậu nghĩ cậu là ai chứ?ko xứng đâu

-nhóm 6 người là sao?

- thì anh Tường Luân,anh Dyland, Thiên Dã,công chúa Carey, Triết Vũ vàChấn Thiên đó.6 người họ chơi với nhau từ nhỏ nên thân thiết lắm

-ờ ha, đúng là toàn những người đẳng cấp

-nghe nói, các anh chị bên đại học và cấp 3 cũng rất nể họ, không ai dám đụng chạm gì đến 6 người này đâu

-uk, đó là điều đương nhiên. mà các cậu biết tin gì chưa? Lynxia Queen đã gia nhập vào bọn chống đối Dracate đấy

-nhắc tới con nhỏ đó là thấy điên người. con xấu xa dám vu oan giá hoạc cho Công chúa đáng yêu, hiền lành của chúng ta chứ? đúng là vừa ăn cướp vừa la làng, ngấm máu phun người, đề tiện bỉ ổi

-Sắp tới sinh nhật của công chúa Carey rồi đấy.các cậu định tặng quà gì cho cô ấy.hi vọng cô ấy sẽ tổ chức tiệc và sẽ mời bọn mình tới tham dự. nếu được vậy thì quả là vinh hạnh cho chúng ta nhỉ

-Lại còn phải nói. tớ chỉ sợ công chúa Carey còn không biết tới sự tồn tại của chúng ta ý?vậy cô ấy sao mời mình được

Tại trường Dracate,sinh nhật công chúa Carey 5 tuổi

Tường Luân:Carey, em nhận được nhiều quà quá nhỉ

Carey(mặt song song với trời): tất nhiên rồi.vì rất nhiều người yêu quý em mà

Triết Vũ(lắc đầu ngao ngán): Lại “chảnh” rồi

Chấn Thiên: đồ công chúa hợm hĩnh ngạo mạn

Carey(mặt đỏ phừng phừng): Này, ầu Triết Vũ,giang Chấn Thiên.hôm nay là sinh nhật tôi mà 2 người không thể nể tôi 1 chút uk?sao cứ bắtbẻ,trêu trọc tôi hoài vậy

Thiên Dã:thôi đi 2 cậu. trọc nữa là có người lăn ra đất giấy đành đập ăn vạ đấy.nhức tai người khác lắm chẹp...chẹp...

Carey:mấy anh thật là độc ác.em ghét các anh

Dyland:oh cái cô này lạ nhỉ?thế từ trc đã có ai nói mền cô chưa mà cô ghét. em hoang tưởng hả Carey? (mọi người cười vang)

Carey(oà khóc nức nở): em không chơi với mọi người nữa huhu

Tường Luân(ầu yếm vỗ về Carey): thôi nào Carey lại mít ướt rồi.mọi người đùa vui thôi mà. không khóc. không giận hờn đâu nhé. Ai cũng yêu Carey mà

Carey(bĩu môi): ứ thêm

Triết Vũ: vậy thì kệ cậu đấy, Carey. bon tở vào khu rừng bí ẩn đây

Carey(núi lửa tắt.túm chặt áo Triết Vũ .giọng nài nỉ): Cho Carey đi với

Và 6 đứa trẻ nọ vui vẻ nắm tay nhau đi vào sâu khu rừng bí ẩn mà không hay biết rằng có 1 mối hiểm họa đang chờ chúng ngay trước mắt. đó là sự đau khổ của chia li, là sự tuyệt vọng đứng giữa danh giới cái sống và cái chết, là sự cô đơn ghê sợ và những cơn ác mộng kinh hoàng ám ảnh những người còn sống 1 cách dai dẳng, mãi không dứt ra nổi...

Thời gian nặng nề trôi qua. mới thế mà đã 13 năm. bề ngoài họ đã trở lại với cuộc sống bình thường nhưng trong lòng họ thì lạnh giá. trái tim của những đứa trẻ sống sót đã hóa băng mất rồi. ngôi trường Dracate h đã tràn ngập tiếng cười, đầy ắp niềm vui và bao nhiêu kế hoạch của các học viên. Chẳng ai biết rằng có 1 cô gái nào đó đã đánh mất đi 1 miền kí ức wan trọng.Có 1 cô gái nào đó sẽ bị lợi dụng cho 1 kế hoạch xấu xa.có 1 anh chàng nào đó đã bắt đầu quên đi.quên đi mảnh kí ức về mối tình đầu của mình.Có 1 anh chàng nào đó đã bắt đầu có tình cảm với 1 cô gái. Cô gái là ai? Chàng trai là ai?

8. Chương 8

Hỡi Bạch Mã hoàng tử của em

Xin chàng hãy xuất hiện và che chở cho em

rồi em sẽ để chàng biết bí mật bao lâu nay của em vẫn luôn giấu

và chúng ta sẽ mãi bên nhau, trọn kiếp đời thật hạnh phúc

.....

Cuối cùng 1 vị hoàng tử đã xuất hiện

Nhưng chàng ko như em đã mong đợi(Ồi ,nản!)

* Nhân vật:

- Hàn Tường Vi - học viên Dracate ,xinh đẹp , bí ẩn. công chúa kì lạ
- Âu Triết Vũ - học viên Dracate. Hoàng tử trí tuệ
- Trần Tử Khiêm - học viên Dracate. Hoàng tử thân thiện
- Giang Chấn Thiên - học viên Dracate. Hoàng tử ấm áp
- Lý Thiên Dã - học viên Dracate. Hoàng tử ngọt ngào (Hiện tại là Đức vua Dracate)
- Lâm Vũ Giai Đình - học viên Dracate. Công chúa Baby
- Trịnh Trúc Lam - học viên Dracate. nữ chúa Dracate

- Lana - học viên Dracate. Đại tiểu thư
- Đường Chí Kiệt - học viên Dracate . Đại tướng quân
- Đỗ Kỳ Bình - học viên Dracate . Đại tướng quân
- Lăng Vô Kỵ - học viên Dracate . Đại tướng quân
- Dyland - cựu học viên Dracate . thành viên của Ngũ Hành

Oh, lại chơi trắc nghiệm tâm lí nhé, mọi người

Xin được giải thích lại luật chơi: người chơi sẽ viết những tên mình nghĩ đến lên trên giấy vào các ô. ở mặt đằng sau, ở mỗi ô tương ứng sẽ có 1 kết quả

Người chơi thứ 2 sẽ là: Âu Triết Vũ

Khimời nhân vật này tham dự,tôi đã rất là hoảng sợ vì Âu Triết Vũ đã nhiệt liệt từ chối và cảnh cáo sẽ “đốt” tôi.Nhưng sau 1 hồi, thăng ngốc đó đã phải ngoan ngoãn tham gia, hãy tặng tôi 1 tràng pháo tay ủng hộ nào

- 1.Carey
- 2.Dyland,Kỳ Bình
- 3.Âu Triết Vũ
- 4.Chấn Thiên
- 5.Tường Luân
- 6.Thiên Dã ,Tử Khiêm
- 7.Tường Vi
- 8.Giai Đình

Kết quả mặt sau

- 1.muốn bị đá
- 2.muốn làm đối tác
- 3.người chơi
- 4.muốn được nuôi dưỡng
- 5.đối thủ
- 6.muốn làm bạn thân
- 7.muốn kết hôn
- 8.muốn đá

trước khi thông báo kết quả t/g có đôi lời muốn nói.vì tên Triết Vũ đó cứ dọa đốt tôi nên quyết định thêm mục mới trả thù hần luôn

Kết quả đề!!!!

Âu Triết Vũ muốn bị công chúa Carey đá (tên này sao lại thế chứ?),muốn làm đối tác với Dyland và Đỗ Kỳ Bình(Kỳ Bình đã cười nhạo: “chú em biết nhìn người lắm”), muốn được Chấn Thiên nuôi dưỡng, đối thủ là HẠ Tường Luân (sau khi công bố kết quả chỉ thấy Thiên Dã và Chấn Thiên nhún vai thờ ơ: “tin cũ rồi.từ bé,Triết Vũ đã coi anh Tường Luân là đối thủ rồi”.muốn làm bạn thân của Thiên Dã và Tử Khiêm (xem ra 2 anh chàng này rất được mọi người yêu quý.ai cũng muốn làm bạn thân với),muốn kết hôn với Hàn Tường Vi. Âu Triết Vũ đã cười nham hiểm: “Yên tâm,tôi sẽ là 1 người chồng tốt mà,phụ phụ phụ...”.còn mặt Hàn Tường Vi thì tái đi vì sợ.Và cuối cùng Triết Vũ muốn đá Giai Đình 1 phát.Công chúa Baby nghé xong thì đã oà khóc nức nở.

à tuy nhiên nhân vật chính thì rất thần nhiên. Đến phút cuối còn nói thêm 1 câu: “Thà bị Carey đá còn hơn bị người khác đá hay là phải đá Carey”. Chấn Thiên thì lắc đầu ngán ngẩm: “vẫn si tình như thừa nào”

“Cái gì cơ. trường mình sẽ có thanh tra từ Bộ pháp thuật cử xuống để đánh giá và kiểm tra tư cách hs ak?”
- Tường Vi hét muốn thủng lỗ tay Tử Khiêm

“Giảm volume đi Vi. năm nào mà chẳng có thanh tra xuống. họ ở đây cả tháng trời luôn” - Tử Khiêm xác nhận

“đầu heo này, nếu hs nào không đủ tư cách sẽ bị tổng cổ đuổi khỏi trường đấy. Vì vậy trước khi họ đến cô nên học hành nghiêm túc 1 chút. và cũng nên học cách pha chế 1 số ma dược đi. vì cô không có phép thuật rồi mà h đến chế thuốc cũng làm không xong nên chắc chắn 200% rằng cô sẽ bị đuổi. nhưng có thể pha chế thuốc thành công lại thêm khoản bói của cô, có lẽ cô sẽ được châm chước cho ở lại” - Chấn Thiên cười ma mãnh

“Bị đuổi tôi sẽ trở thành vô gia cư đó. không được. mọi người phải giúp tôi. chúng ta là hàng xóm mà. giúp tôi nhé, năn nỉ 3 người. tôi không thể bị đuổi được. tôi sẽ học pha chế ma dược. Chắc cái đó cũng đơn giản phải không?” - Tường Vi lo cuống cả lên. Vậy là những gì cô bói sáng nay sắp trở thành hiện thực. Thiên thần bị gãy cánh. phải bước qua 1 đụn lửa....đều là diêm xui cả mà. Mày phải bình tĩnh Hàn Tường Vi ak. theo bài thì mình sẽ được giúp đỡ và vẫn bay về trời được. Chắc chắn mình sẽ không bị làm sao

“cô nói đơn giản quá đầu heo bị diêm ak. Cô tưởng pha chế Ma dược là đơn giản lắm sao. Xin lỗi phải thông báo với cô rằng. Nó rất khó đấy. nhiều hs thường làm hỏng trong bài thi môn này. có người pha nhiều lần còn không thành công. muốn giỏi trong lĩnh vực này, nếu có tài cô chỉ cần bỏ ra mấy năm tập luyện còn không thì cả đời đó đầu heo” - Triết Vũ dập tắt mọi hi vọng của Tường Vi.

“trời ơi, vậy tôi phải làm sao bi h? 2 tuần nữa thanh tra từ Bộ về rồi. tôi học sao kịp đây. thế này thì tôi bị đuổi học mất” - Tường Vi mếu máo

“Thực ra nếu là thiên tài thì cô cũng chẳng cần phải học đâu. Chỉ đáng tiếc IQ của cô nó cao wa’. Ngày trước Carey là cao thủ trong trò này. Cô ấy có thể nghĩ ra rất nhiều cách để pha chế ma dược và cô ấy còn sáng tạo được những công thức riêng rất tuyệt vời” - Chấn Thiên nhớ lại

“uk, cũng vì có thêm tài này mà Carey càng đáng sợ hơn. Thiên nhớ không, có lần cô ấy cho bọn mình uống thuốc biến thành khỉ và heo. làm mình cứ ngỡ mãi và cả 1 tháng sau không dám uống bất cứ thứ gì cô ấy mời” - Triết Vũ bỗng cười vang. nhìn cậu ấy thật hạnh phúc. Tường Vi không thể rời mắt khỏi nụ cười đó. ít khi cô thấy cậu bạn cười vui vẻ như thế này. 1 nụ cười thật sự, không hề giả tạo

“Cậu còn may chán. mới bị bà chằn đó cho biến thành khỉ 1 lần. tớ còn bị Carey cho biến hoá thành đủ các loài vật bốn chân cơ. Bọ hung này, lợn này, chó này, gà này, dê này rồi cừu, khỉ, rắn...ôi đủ cả. biết là sẽ có truyện khi uống vào mà vẫn cứ bị cô nàng lừa ngọt xớt

“uk, Carey hiểu động mà. mình ước gì cô ấy còn sống. mình sẽ sẵn sàng làm chuột bạch cho cô ấy thoả sức tung hoành” - Triết Vũ mặt bỗng đánh lại

Không khí bỗng trầm lại. Nói thật Tường Vi cũng bắt đầu tò mò về cô Gái tên Carey đó. Cô muốn biết về người con gái đã để lại ảnh hưởng wa’ lớn cho Âu Triết Vũ là người như thế nào? tại sao chỉ có mình cô gái đó mới được Triết Vũ wan tâm, yêu mến như vậy

Tại văn phòng của hội học sinh

Chấn Thiên: ek, mấy ông anh. gọi 3 thằng em này lên có việc gì không

Chí Kiệt (về mặt ranh mãnh): Tất nhiên có thì mới gọi rồi. Hoàng tử Chấn Thiên cậu hỏi hơi thừa

Chấn Thiên (mặt đỏ lên vì tức): Đường Chí Kiệt. anh muốn chết hả. hơn người ta được 1 tuổi mà to ak, mà có quyền lên mặt dạy đời sao

Triết Vũ (lạnh lùng): Hai người im đi cho tôi nhờ. Sao? có chuyện gì mà gọi bọn này lên vậy, Thiên Dã

Thiên Dã: ak, truyện là thế này. hiệu trưởng muốn tôi chuyển lời đến 3 cậu. họ nhờ 3 cậu giúp họ 1 truyện

Tử Khiêm: truyện gì vậy anh Thiên Dã. nhờ 3 thằng bọn em thôi ư

Thiên Dã: không phải chỉ có 3 người mà bọn tôi cũng phải làm. chắc các cậu đều biết vụ thanh tra sắp về trường rồi. Và có lẽ lần này Hàn Tường Vi sẽ là đối tượng bị họ để ý nhất. Mấy ông trong Bộ vốn dĩ không đồng ý với quyết định cho 1 người bình thường nhập học Dracate. nên lần này họ muốn loại Tường Vi ra. Chắc chắn cô gái đó sẽ gặp nhiều khó khăn trong lần thanh tra tới này. vì vậy, 7 người chúng ta được lệnh phải giúp đỡ Hàn Tường Vi ở lại. Chúng ta sẽ biến cô ấy thành 1 người có phép thuật như chúng ta

Chấn Thiên: Bằng cách nào chứ? đầu heo là người bình thường 100% mà

Triết Vũ: hiểu rồi. định mạo danh phải không? đừng nói với tôi là chúng ta sẽ lừa họ rằng Hàn Tường Vi là phù thủy. không ổn đâu. nếu bị thanh tra phát hiện ra sẽ rắc rối to đấy

Kì Bình: ư, Vũ. chú mày bình thường không sợ trời không sợ đất, h lại sợ mấy ông thanh tra sao. Tin nổi không

Triết Vũ: sợ ư? không hề. chẳng wa là tại tôi không muốn giúp con nhỏ đầu heo đấy thôi. nếu giúp cô ta tôi sẽ thấy phân vân, không biết phải đối xử với cô ta sao nữa

Thiên Dã: Triết Vũ này, dù cậu có muốn hay không thì cậu vẫn phải làm thôi. đây là mệnh lệnh. Cậu hiểu chứ

Triết Vũ: hiểu. được tôi sẽ giúp. Mặc dù cũng không thích nhỏ đầu heo đó lắm nhưng nếu để cô ta bị đuổi đi thì cũng thấy tội nghiệp. dù gì có cô ta cũng vui hơn nhiều. đó là chưa kể tôi là người tốt bụng. sao có thể thấy chết mà không cứu chứ

Chấn Thiên: Triết Vũ, sao lúc này cậu lại bảo sẽ thấy phân vân nếu giúp đỡ đầu heo vậy. mình thấy cậu dạo này khác lắm. từ lúc nhỏ đầu heo đến, mình thấy cậu cởi mở hơn nhiều và cũng khó hiểu hơn nhiều

Triết Vũ: không có gì. chẳng wa là khi ở bên cạnh cô ta tôi luôn có cảm giác gì đó khá lạ. rất mơ hồ, tình cảm của tôi bị nhiễu wa', có cảm giác mình biết cô ta nhưng thực ra lại chẳng biết gì về Tường Vi. Chẳng hiểu tại sao nữa. mà Thiên Dã anh không sao đấy chứ

Thiên Dã: ư ư, tôi không sao.

Triết Vũ nói gì nhỉ? Ở bên cạnh Hàn Tường Vi cậu ta có cảm giác khá lạ? rất mơ hồ? lần đầu tiên mình gặp cô gái đó cũng vậy. Lúc đó tim mình đập nhanh hơn bình thường, mình có cảm giác cô gái này là 1 người mình đã gặp trước đây, 1 người nào đó rất quan trọng và không thể thiếu. mình muốn biết cô bé này là ai

9. Chương 9

Tại phòng 502, kí túc xá cho sinh viên Dracate. Còn 13 ngày nữa thanh tra sẽ về

Chấn Thiên (tức giận): Cái cô đầu heo, đầu bò này. cô ngốc thật thay giả ngốc thế. tôi không tin trên đời này còn có loại người đầu đất như cô đâu. tuyệt chủng lâu rồi. cô nên được đưa vào viện bảo tàng thì hơn

Tường Vi (mếu máo): ư, Chấn Thiên. cậu đừng xúc phạm tội vậy. tôi đâu có muốn vậy đâu. tôi đã cố hết sức rồi, hix

Chấn Thiên (mặt đỏ gay gắt vì tức): Cố hết sức rồi ư? cô giỡn tôi ư? không muốn học ở đây nữa thì cứ nói thẳng ra.

Tường Vi: không phải. tôi muốn được tiếp tục học ở đây mà. tôi đã học rất chăm chỉ mà

Chấn Thiên: vậy thì với tình trạng hiện nay, mấy vị thanh tra sẽ tổng cổ được cô chắc rồi. có mỗi pha chế thuốc gây cười dễ vậy mà làm mãi không xong. Đúng là lãng phí thời gian của tôi

Tử Khiêm (vừa mới đi tập bóng rổ về): Có gì mà 2 cậu thảo luận rôm rả vậy? Tường Vi, cậu học thế nào? tốt chứ

Tường Vi (áp úng): không được tốt cho lắm đâu

Chí Kiệt(la hét um rùng):trời ơi sao số tôi lại khổ thế này.Tường Vi ơi là Tường Vi. đây đã là cái nồi nấu thuốc thứ 14 em làm hỏngtrong ngày hôm nay rồi đấy. anh xin em, anh cần rằng cần cỗ lạy em. emmà còn làm hỏng cái nồi này nữa là anh không còn dụng cụ để học đâu. Nồi này anh đã phải đặt riêng ở tiệm đồ pháp thuật CON BỌ RỪA đó.

Tường Vi:em xin lỗi. em không cố ý mà.anh đừng giận. em sẽ cố gắng mà

Chí Kiệt(cuối cùng cũng thở dài giống như 3 người trước): thôi,không sao đâu. quên truyện này đi. Hôm nay chúng ta nghỉ sớm nha. Anhphải đi mua mấy cái nồi với ít nguyên liệu.Mai anh có bài kiểm tra pháchế thuốc biến hình

Tường Vi:thuốc biến hình uk?

Chí Kiệt:uk, 1 loại thuốc pha chế rất khó nên anh cũng cần phải tập lại.Vậy mình tạm dừng ở đây

Tại khuôn viên trường Dracate, 9 ngày nữa thanh tra sẽ có mặt ở trường

Vô Kị(nổi tiếng luôn lạnh lùng và bình tĩnh trước mọi việc nhưngngay tại thời điểm này cũng đã phải mất bình tĩnh và kiên nhẫn): Ôi, Hàn Tường Vi ơi. em tha cho anh đi.em đang pha chế thuốc gì thế hả?mùi khônggửi quá. cần thận chúng ta lại bị đưa ra kỉ luật vì tội gây ô nhiễm môi trường, ảnh hưởng đến bầu không khí trong lòng của trường học

Tường Vi:sao em cứ pha chế hỏng hoài nhỉ.em đã cố hết sức rồi màsao vẫn không có 1 chút xíu tiến bộ. Em biết là em rất ngốc nhưng ...(nước mắt rơm rớm. ôi trời, độngl tí là cô này khóc. đồ ai thấy cảnh này mà dấm máng nữa. nhìn cô nàng tội nghiệp quá chừng.ai thấy cũng phảixót xa đau lòng. nhìn Hàn Tường Vi sau 5 buổi học mà tiêu tụy thấyrõ.mỗi tội nhìn mấy anh đã dạy chị này còn tiêu tụy, thê thảm hơn)

Vô Kị: Vẫn còn 9 ngày nữa mà Tường Vi.Em đừng quá lo lắng.biếtđâu Thiên Dã và Triết Vũ lại có cách giúp em thì sao? Hai người đó thông minh nhất trường mà. Yên tâm em ak. Ngoài 7 người bọn anh ủng hộ giúpđỡ em, em còn có sự hậu thuẫn lớn từ 4 hiệu trưởng mà

Tại nhà bếp của trường Dracate, 8 ngày phù du nữaơi. trôi qua nhanh nhanh cho t/g nhờ cái, cho người đọc đồ sốt ruột,được không? mà không biết mấy bác nấu bếp chạy đâu mất rồi

Tường Vi(không dấu nổi vẻ ngạc nhiên): anh Thiên Dã ơi, sao chúng ta lại học ở trong bếp vậy

Thiên Dã(nở nụ cười bí ẩn): vì anh đã tìm ra cách giúp em học được môn này

Tường Vi(sửng sốt): thật ak?cách gì thế anh

Thiên Dã(nháy mắt): bí mật. Tường Vi?Em biết nấu ăn chứ?

Tường Vi(gật đầu): em biết

Thiên Dã(nháy mắt): vậy phiền em nấu cho anh vài món cho bữa trưa được không?

Tường Vi: okie. anh muốn ăn gì. em sẽ nấu cho

Thiên Dã(ngạc nhiên): chẳng lẽ em biết làm nhiều món lắm sao?

Tường Vi(cười): anh nói lạ. từ nhỏ em đã học nấu ăn nên tất nhiên sẽ làm được nhiều món rồi. Chẳng lẽ nhìn mặt em trông vô tích sự đếnvậy ak

Thiên Dã(phì cười): không, em muốn mời anh món gì thì hãy nấu món đó. Với anh thì sao cũng được

Tường Vi(suy nghĩ): nếu em mà nói câu đó với Âu Triết Vũ thế nàoạ ta cũng bảo em không có chính kiến cho coi. Vậy em sẽ làm sườn sàochoa ngọt cho anh nha, và soup cua nữa. được chứ?

Thiên Dã: ukm

Sao tim mình tự dưng thấy nhói khi nghe cô gái này nhắc đến Âu Triết Vũnhỉ? Cảm giác giống như ngày trước đi bên cạnh nhưng cô ấy luôn nói vềngười con trai khác.lúc nào cũng là anh Tường Luân.Có cảm giác như mìnhchỉ là người thay thế. Quái thật mình sao thế này? đây mới là lần thứ 2mình tiếp xúc với Tường Vi mà. Lí Thiên Dã mày điên rồi. Tĩnh lại đi.Mày đang bị ám ảnh vì truyện gì vậy. Tường Vi không phải là cô ấy đâu

1 lúc sau

Thiên Dã(không còn tin vào mắt mình nữa): Đây là các món ăn do chính em nấu uk? nhìn trông hấp dẫn quá

Tường Vi(cười e thẹn): Vậy thì anh ăn nhiệt tình vào nhé

Thiên Dã(gắp 1 miếng bít tết lên ăn):mùi vị này...

Tường Vi(lo lắng):sao?ko ngon hả anh

Thiên Dã:không phải. Ngon lắm em ak. thật sự là rất ngon. em có thể làm đầu bếp cho hàng 5 sao rồi

Tường Vi(tiếp tục cười): anh đề cao em quá rồi. Mũi em sắp nổ rồi đó

Thiên Dã: ơ, anh nói thật mà. không phải là khen xã giaođầu.nhưng em nấu ăn ngon y hệt Carey vậy. đến cả hương vị cũng rấtgiống. 13 năm nay anh vẫn chưa thể quên được hương vị này cũng như chưa tìm được món ăn nào có hương vị giống vậy

Tường Vi:vậy ak. em nấu giống Công chúa Carey lắm ak? Anh ThiênDã, anh biết không? hương vị mỗi món ăn đặc trưng ở mỗi người. đó là docách họ phối hợp nguyên liệu cũng như điều chỉnh lửa thôi

Thiên Dã(chau mày, lắc mạnh vai Tường Vi): Carey.....em là Careyphải không? nếu bảo hình dạng này không giống thì cũng không đúng. em là Carey?em chưa chết?

Tường Vi(mặt nhăn nhó): Đau. đau quá. anh làm gì vậy. em là Hàn Tường Vi mà. Đầu phải là Carey

Thiên Dã(buông tay): Xin lỗi em, Tường Vi. tại em nói giống Carey quá nên trong phút chốc anh đã nhầm tưởng em là cô ấy. Anh xin lỗi. màTường Vi này.sao em nấu ăn tốt vậy mà nấu thuốc thì kém thế (Thiên Dãtìm cách lảng tránh chủ đề)

Tường Vi(ừ dột): em cũng không biết nữa. nhưng pha chế Ma dược khác rất nhiều so với nấu ăn

Thiên Dã(vẫn còn khá sượng sùng sau vụ nhận nhầm người lúc nãy):thật ra thì cũng không khác nhau mấy đâu. Tường Vi, lúc nấu thuốc, emhãy coi như mình đang nấu ăn đi. em cũng cần phải kết hợp lửa và phổinguyên liệu

Tường Vi:sao mà coi như vậy được chứ

Thiên Dã: được mà. em hãy nghĩ nếu em làm hỏng thuốc thì em sẽ làm hỏng món ăn của em. vậy là em sẽ có quyết tâm hơn phải không?

Tường Vi:thôi được, em sẽ thử làm theo cách anh nói

Thiên Dã:vậy thôi nhé.bài học ngày hôm nay kết thúc ở đây. ngàymai em hãy lên tầng thượng của Khu phát triển năng lực. chúng ta sẽ học ở đó

Tường Vi(ngạc nhiên): em sẽ học với anh ak

Thiên Dã(cười): tất nhiên. thế em nghĩ là ai khác uk?

Tường Vi:không.vậy mai gặp anh ak. em chào anh

Tường Vi nói xong liền bước ra ngoài.

Vậy mà mình tưởng mình sẽ học cùng Triết Vũ cơ? và hình như khôngphải chỉ có Triết Vũ mới là người duy nhất đã có tình cảm với 1 cô gái lúc còn bé thì phải. hix, đau quá.chắc là vai mình tím bầm rồi. nhìn anh ta lúc gọi tên Carey, mình đã bắt gặp ánh mắt đó ở đâu rồi nhỉ? mình có cảm giác rất lạ. cảm giác đó là gì

7 ngày nữa là chương trình đào tạo ngắn hạn của Hàn Tường Vi sẽ kết thúc. Đây là tầng thượng của Khu phát triển năng lực.t/g nhanh chân đã leo lên đây và tìm được 1 chỗ trốn thích hợp để có thể tiện theo dõi Hàn Tường Vi và Lý Thiên Dã.

Thiên Dã: Tường Vi,em làm tốt hơn rồi đấy. thuốc có màu và vị giống giống rồi, chỉ cần điều chỉnh 1 chút nữa là ổn

Tường Vi(mặt toe toét): vậy ak? em đã cố rất nhiều mà. hi, xem ra cũng không phụ công các anh huấn luyện cho em nhỉ? em cũng giỏi đấy chứ?

Thiên Dã(cũng cười): tự sướng ak? điều đó phải để anh nói chứ? cái cô này, chịu em luôn

Tường Vi(mắt long lanh): vậy hôm nay được về sớm không anh?

Thiên Dã(hơi đơ mắt mấy giây khi bắt gặp vẻ mặt này của Tường Vi): sao?em có việc bận ak?

Tường Vi:thì Hoàng tử hắc ám bảo em hôm nay nhớ xin anh về sớm rồi phải đi cùng cậu ta đến 1 nơi nào đó, em cũng không rõ

Thiên Dã(nhíu mày): hoàng tử hắc ám?

Tường Vi: ak, là Âu Triết Vũ đó anh

Thiên Dã(thoáng nét buồn): uhm, vậy thì em cứ về đi

Tường Vi(mừng rỡ): Vậy em về nhé. anh cũng xuống luôn chứ

Thiên Dã: không, anh muốn ở đây thêm 1 chút nữa. em cứ xuống trước đi

Tường Vi: vâng, thế em đi đây. em chào anh

Khi Tường Vi đi gần đến cửa thì Thiên Dã bỗng lên tiếng

Thiên Dã: Tường Vi! hôm nay em học tốt vậy không phải vì lời khuyên hôm trước của anh đúng không?

Tường Vi(ngơ ngác): Dạ? Sao ak?

Thiên Dã: vì em muốn xin anh về sớm để đi cùng Triết Vũ nên em mới học tốt vậy?

Tường Vi: em không hiểu ý anh là gì. nhưng thực ra là hôm nay em đã rất cố gắng. em cũng không biết tại sao hôm nay em lại làm tốt như vậy nữa. nhưng chắc không phải chỉ vì muốn anh hài lòng và cho em về trước đâu. em nghĩ là vì em đã nhập tâm lời dạy của anh, anh tin không?

Nói xong thì Tường Vi đóng cửa lại. 1 nụ cười thoáng qua trên môi Lý Thiên Dã. “em đã nhập tâm lời dạy của anh ak. anh sẽ tin điều này. em đã coi trọng lời nói của anh sao, Tường Vi. em càng ngày càng làm anh thấy bối rối khi đối diện với em đó, cô bé ak. em giống người đó lắm”

Tường Vi chạy như bay xuống cầu thang vì sợ trễ hẹn với Âu Triết Vũ. cô cũng chẳng biết tại sao mình lại phải sợ Triết Vũ đến vậy và cứ rơm rập nghe lời cậu ta nữa. bỗng Tường Vi bị hẫng chân. cô đang lao xuống cầu thang. không túm được lan can cô chết chắc mất. Tường Vi liền quay tìm cách túm lấy vật gì đó để giữ mình lại. nhưng không chạm được vật gì, Tường Vi vô cùng hoảng sợ. phen này cô được gặp chúa trời sớm rồi. Tường Vi nhắm chặt mắt và tiếp đất. cô tiếp đất an toàn, Tường Vi thấy mình vẫn ổn. cô cảm thấy có cái gì đó êm lấm dưới người mình. môi cô chạm vào cái gì đó khá mềm mại và hơi ướt. và 1 hơi thở ấm nóng phả vào mặt mình. cô thấy máu mình dồn hết lên não. Có cái gì đó không ổn rồi. cô vội mở mắt ra. cả cơ thể Tường Vi đang đè lên ai đó, môi cô đang đặt lên môi của người này. là 1 chàng trai và người đó là.....

10. Chương 10

Bốn con mắt nhìn nhau, không chớp. Tường Vi gần như hoá đá nhìn khuôn mặt đẹp trai ở ngay sát mặt mình. cả hai đều bất động mất 2s. sau đó thì chàng trai đẩy Hàn Tường Vi ra

Triết Vũ(nở nụ cười ma mãnh): không ngờ cô bạo thật đấy, Hàn Tường Vi. dám giở cả trò này ra để đánh cắp nụ hôn của tôi ak. Cô cần chút ít tình yêu của tôi đến thế sao?

Tường Vi(mặt đỏ bừng, tim đập thình thịch): ầu...ầu...u.... Triết Vũ..... Vũ.....ũ.....

Triết Vũ(vẫn tiếp tục khuôn mặt hả hê của 1 ác ma): phải, là tôi. nhìn cô kia, đầu heo, mặt cô đỏ như quả cà chua ý. đã làm bậy rồi mà còn xấu hổ sao. tôi tưởng mặt cô dày lắm. truyện tày đình vậy mà còn dám sao h lại tỏ ra nhút nhát, thơ ngây như người vô tội thế kia

Tường Vi(cố lấy lại dáng vẻ bình tĩnh nhưng không được): tôi. tôi ... cậu cậu ôi chúa ơi

Triết Vũ: h kêu chúa cũng không có tác dụng gì đâu.chúa bỏ rơi cô rồi.

Tường Vi(hét lên): Đó là nụ hôn đầu của tôi mà. Cậu.....

Triết Vũ: Khoan đã cô bạn. để tôi nhắc lại cho cô nhớ nhé.tôi mới là nạn nhân đấy nha. Chính cậu- Hàn Tường Vi. chính cậu mới là người gây ra truyện này, chứ không phải tôi

Tường Vi:tôi không biết đâu. Ai bảo cậu đứng ở đây làm gì hả.tự dưng cậu đứng ở dưới cầu thang này làm gì chứ

Triết Vũ(khó chịu): đừng có hét vào tai tôi như thế. tại tôi có lòng tốt định lên xin Thiên Dã cho cô về sớm thôi. và rồi cô từ đâu laoxuống đáp trúng người tôi.may mà có tôi làm đệm cho cô chứ không cô tàn đời rồi. không cảm ơn được 1 tiếng mà còn tỏ thái độ quá đáng với tôi.vậy uk. Cô quá được đấy, Hàn Tường Vi.

Tường Vi: Cậu tốt vậy sao? tôi không tin, đồ hoàng tử ác ma

Triết Vũ:ya, cái cô đầu heo này.Cô lớn gan nhỉ? h đã dám bắt cả tôi rồi cơ đấy

Thiên Dã(từ bên trên ngó xuống): Có truyện gì đã xảy ra vậy.sao ồn ào thế. Triết Vũ và Tường Vi, 2 người làm gì mà cãi nhau ghê vậy

Triết Vũ+Tường Vi: không có gì, không liên quan đến anh

Thiên Dã(chau mày): gì vậy, sao 2 người nhìn tôi như muốn nuốt tôi luôn vậy

Triết Vũ(phớt lờ Thiên Dã): thôi, hôm nay không có đi đâu nữa hết, đầu heo, cô về đi.

Nói xong Triết Vũ rời khỏi Khu phát triển năng lực.Thiên Dã(trên đầu là 1 dấu chấm hỏi to đùng): giữa 2 người có truyện gì phải không

Tường Vi(mặt đỏ ửng):Dạ, không. thôi em về kí túc xá trước đây ak

Vậy là đêm hôm đó có 2 con người 1 nam 1 nữ đã bị mất ngủ ,hohoho

Tại phòng 504. Ấu Triết Vũ cứ trần trọc hết quay sang bên này lại quaysang bên kia “Aiza mình bị làm sao thế này. không thể chợp mắt nổi nữa.Mà tại sao tìm lại đập nhanh thế này? Chẳng lẽ mình mắc bệnh tim rồisao? tất cả là tại cái con nhỏ đầu heo đó”

Còn tại phòng 503, Hàn Tường Vi cũng đang ở trong tình trạng tương tự.“LÀM ơn đập chậm lại đi. đừng đập nhanh thế.tại sao mỗi lần nghĩ đếntruyện xảy ra lúc chiều mặt mình lại đỏ cả lên và tim cũng đập loạn lênnữa. Chẳng lẽ mình thích Ấu Triết Vũ rồi sao? không thể nào. mà tại saolại là cậu ta chứ. Vớ vẩn. cậu ta đã có người con gái ở trong lòng rồimà. mình đừng có ảo tưởng thì tốt hơn”. Tường Vi cứ mãi nghĩ mà trời đãsáng lúc nào không hay

Tại lớp học:

Chấn Thiên(ngạc nhiên): Gì thế này? hai con gấu trúc ở đâu xổngchuồng ra vậy. Triết Vũ và Tường Vi, tại sao cả 2 người mắt đều thâmquầng như vậy.

Triết Vũ:bị mất ngủ chứ làm sao nữa

Tường Vi(cũng gần như đồng thanh với Ấu Triết Vũ): đêm qua không ngủ được

Chấn Thiên(loé lên tia gian xảo):Cái gì?trùng hợp vậy cơ ak. Sao có thể chứ. Cậu cứ lừa anh em.Khai mau đêm qua 2 người làm gì mà cùng bị mất ngủ. không phải là lén lút trốn đi chơi hẹn hò đấy chứ

Triết Vũ: thẳng khi? nói cái gì thế hả? nói lại thử coi?Cậu muốn bị ăn đòn phải không

Tử Khiêm: thôi nào. 2 cậu đều là hoàng tử đấy nha. Giữ thể diện 1 chút đi (quay sang chỗ Tường Vi) Sao Vi lại bị mất ngủ vậy. Chắc là do học pha chế Ma dược vất vả quá phải không.

Tường Vi (mặt chuyển từ màu trắng sang màu hồng): uhm, có lẽ là vậy

Trúc Lam (từ đâu bỗng xuất hiện chình ình trước mặt Chấn Thiên làm cậu bé hét toáng lên “AHHHHHHH-HHHHHH, cô làm cái gì thế Trịnh TrúcLam, định hù cho tôi chết đấy ak”): ek, mọi người, tiết này thầy bạn nên được nghỉ đó. Chúng ta chơi trò nói thật đi

Triết Vũ: không, không có hứng thú, tôi không chơi

Chấn Thiên: gì vậy, Triết Vũ. ít khi Trịnh tiểu thư có nhã hứng vậy, cậu đừng làm cô ta cụt hứng thế chứ

Trúc Lam(bỗng nở nụ cười gian xảo): chà, vậy thì tiếc thật đấy.vậy thôi chúng ta không chơi nữa. Hay tôi kể chuyện cho mọi người nghe nhé

Tường Vi: được đấy, kể đi Lam

Chấn Thiên(khó hiểu): Bộ hôm nay cô phát bệnh ak, Trúc Lam.sao lại muốn kể chuyện

Trúc Lam:truyện hay thì mới kể mà. Truyện tình cảm lãng mạn đấyvà có thật 100% luôn. Truyện kể rằng, chiều qua lúc vô tình đi lên cầu thang ở khu phát triển năng lực, tớ đã nhìn thấy 1 cặp đôi đang hôn nhau say đắm,không biết trời trăng đất dày là gì nữa.và các cậu biết cặp đôi này đấy

Chấn Thiên:Cặp nào mà kinh khủng vậy.

Trúc Lam:hỏi ầu Triết Vũ ý, cậu ta biết đấy

Chấn Thiên: Vậy ak, Vũ hôm qua cậu cũng chứng kiến ak

Triết Vũ(thoáng chút bối rối): không tớ không nhìn thấy gì cả, Trịnh Trúc Lam hay là mắt cậu có vấn đề rồi

Trúc Lam(vẫn giương bộ mặt cáo già của mình): Không thể đâu. cậu ở gần thế mà không thấy uk. tôi ở bên dưới còn nhìn thấy rõ nữa mà. ak,suýt quên, Tường Vi. cậu cũng có mặt lúc đó mà. đừng bảo với tớ là cậu cũng không nhìn thấy gì nha

Tử Khiêm liền quay qua nhìn Tường Vi. lúc này mặt Tường Vi còn đỏ hơn cả 1 quả cà chua chín

Tử Khiêm(lo lắng): Tường Vi, sao mặt cậu đỏ thế. hay là cậu bị ốm rồi, cậu có mệt lắm không?

Trúc Lam: Khiêm đừng lo. Tường Vi không sao đâu, chẳng qua là dư âm của truyện tớ kể vẫn còn ảnh hưởng đến bạn ấy thôi mà

Triết Vũ: Trúc Lam, chẳng phải cậu muốn chơi trò nói thật mà. sao không chơi đi

Trúc Lam(mặt ỉu xiu): tôi cũng muốn chơi lắm nhưng tại cậu kêu không thích mà

Triết Vũ: thực ra thì trò này cũng không quá tệ, chơi cũng được

Trúc Lam: còn Tường Vi thì sao? Cậu cũng sẽ tham gia chứ

Tường Vi: chẳng lẽ mình còn sự lựa chọn nào khác uk

Trúc Lam(hớn hờ): okie, vậy chúng ta cùng chơi nào, chơi quay vòng nhé. nếu không trả lời sẽ phải làm 1 việc cho người đặt câu hỏi. Để tránh tình trạng các bạn nói dối, yêu cầu người chơi uống thuốc sữ thật. nếu nói dối bạn sẽ biến thành khỉ. chắc các cậu cũng không lạ gì thuốc này đâu nhỉ. Sản phẩm của Công chúa Carey đã được đưa vào học và ứng dụng

Giai Đình và Lana không biết từ đâu xuất hiện cũng xin tham gia chơi cùng. Vậy là 7 bạn trẻ cùng uống thuốc, riêng Tường Vi thì lo lắng ramặt, lần đầu tiên cô uống thuốc pháp thuật mà, vị cũng ngọt đấy chứ

Trúc Lam:nào bắt đầu, lượt của Chấn Thiên

Chấn Thiên(cười đắc thắng): Số hên quá. tôi chọn đầu heo

Tường Vi(nặt tái mét): cậu đừng có làm khó tôi quá đấy nhé, Chấn Thiên

Chấn Thiên(cười tươi): được thôi, tớ là người tốt mà, không làm khó cậu đâu. Hân Tường Vi, cậu đã hôn chàng trai nào chưa. nào trả lời đi. không thì hãy làm theo mệnh lệnh của bổn thiếu gia

Tường Vi(mặt vừa mới tái đi h lại quay lại màu cũ): Làm theo lệnh của cậu chắc cũng chẳng tốt đẹp gì đâu.thôi được tôi chọn nói thật. nếu cậu bảo môi chạm môi là hôn thì tôi đã hôn 1 chàng trai rồi (không ai để ý thấy Trúc Lam vừa mới nở 1 nụ cười vô cùng “cáo”)

Chấn Thiên: thật hả. là ai thế

Trúc Lam: Chấn Thiên, 1 lượt quay chỉ được hỏi 1 câu thôi

Chấn Thiên(mặt xẹp như cái lốp bị thủng xăm): hừ, vậy đợi lượt sau. cô chết chắc rồi đầu heo

Tường Vi: này, Giang Chấn Thiên tôi đã làm gì cậu mà cậu cứ gây khó khăn cho tôi thế hả

Chấn Thiên: vì càng nhìn càng thấy cô giống người đó

Trúc Lam+Tường Vi:người đó?

Triết Vũ: lượt tiếp theo đi

Trúc Lam: hứ, Chấn Thiên cậu cứ chuẩn bị tinh thần đi, đừng để tui túm được cậu, không cậu cũng chết chắc đấy. để xem nào, là Lana

Lana: ôi hay quá, trời không phụ lòng người. tôi chọn cô, Hàn Tường Vi

Tường Vi(thở dài): tại sao mấy người cứ nhắm tôi hoài thế

Lana: Hãy kể về gia đình của cô cho mọi người nghe đi

Tường Vi: gia đình tôi uk? tôi là trẻ mồ côi

mọi người(đều sững sốt): không thể nào

Tường Vi(nở nụ cười chua xót): thật mà. tôi không nhớ lắm trướclúc tôi còn nhỏ nên cũng chẳng biết bố mẹ mình là người như thế nào nữa. nhưng anh trai tôi bảo họ rất thương tôi và họ đều là những người rất tài giỏi. bố mẹ tôi chết vì bị người khác ám hại.

Tử Khiêm: tại sao bố mẹ cậu lại bị ám hại

Triết Vũ: cô có anh trai sao

Tường Vi: uk, tôi có 1 người anh nhưng đã lâu lắm rồi tôi khônggặp anh ấy. anh ấy bảo anh ấy phải đi làm 1 việc gì đó và vì vậy tôi sống 1 mình. Còn vì sao bố mẹ tôi bị người ta ám hại thì anh tôi khôngnói. anh ấy bảo khi nào tôi hồi phục trí nhớ thì sẽ rõ

Trúc Lam: hồi phục trí nhớ là sao

Tường Vi: lúc nhỏ tôi từng bị tai nạn và những truyện trước 5tuổi tôi đều không nhớ được. Mà tôi nghĩ là tôi trả lời thế là đủ rồi.lượt tiếp theo đi

Trúc Lam: lượt này là của cậu đấy Vi

Tường Vi: Vậy tôi hỏi nhé. Triết Vũ, đến bi h cậu vẫn còn thích Carey chứ

Triết Vũ: ukm, có lẽ là vẫn còn

Tường Vi: và mai sau vẫn vậy

Triết Vũ: ukm. dù sau này hay mai sau thì tôi vẫn chỉ thích 1 mình Carey thôi

Đau. thật sự là rất đau. Triết Vũ không biết rằng câu trả lời củamình đã làm cho trái tim của 2 cô gái vỡ vụn. 1 là của Giai Đình.và 1 là của cô gái đã đặt câu hỏi này

Trúc Lam: lượt tiếp theo. là cậu đó công chúa baby

Giai Đình. tớ chọn Triết Vũ

Triết Vũ(thở dài ngao ngán): Hối đi

Giai Đình: nếu Công chúa Carey vẫn còn sống nhưng cô ấy không chọn cậu mà chọn người khác thì cậu có quên cô ấy và cho người khác 1 cơ hội không?

Triết Vũ: tôi không biết, đổi câu hỏi đi, nếu không thì tôi không tham gia nữa đâu

Giai Đình: thôi được, vậy nếu 1 ngày nào đó 4 đứa con gái bọn mình... ý mình là mình, Lana, Trúc Lam và Tường Vi đều gặp nguy hiểm đến tính mạng. cậu chỉ được cứu 1 người và 3 người kia sẽ chết cậu sẽ chọn cứu ai

Triết Vũ: tại sao tôi phải cứu mấy cô chứ. mấy cô có chết thì liên quan gì tới tôi

Giai Đình: đó không phải là đáp án tớ muốn nghe. hay là thế này nhé, cho cậu cứu 3 người cậu sẽ chọn những ai.

Triết Vũ: khó nhỉ. 1 là công chúa baby, không cứu sẽ đắc tội với rất nhiều chàng trai trong nước, nếu để cô chết chắc tôi cũng bị họ chèn ép lắm lắm mất. 1 là Lana đại tiểu thư. con gái cưng của Bộ trưởng bộ pháp thuật. không cứu cô chắc bố mẹ cô cũng tế sống tôi luôn. 1 là ác ma Trịnh Trúc Lam. để cô chết chắc linh hồn cô sẽ hiện về và ám tôi, không cho tôi yên đâu

Trúc Lam: không hổ danh là hoàng tử trí tuệ đâu, Áu Triết Vũ

Giai Đình: đừng có tào lao nữa. Triết Vũ cậu nói sự lựa chọn của cậu đi

Triết Vũ: thôi được, nếu truyện này xảy ra, tôi sẽ cứu 3 người. đó là...

Triết Vũ: thôi được, nếu truyện này xảy ra, tôi sẽ cứu 3 người. đó là cô... Giai Đình, Lana và ... Trúc Lam tất nhiên

Giai Đình(cười hạnh phúc): Tớ biết là cậu sẽ không bỏ rơi mình mà Triết Vũ

Trúc Lam: thế còn Tường Vi thì sao, Áu Triết Vũ? cậu để cô ấy chết thật à

Triết Vũ(không nhìn Tường Vi mà nói lạnh lùng): kệ cô ta chứ, đâu có liên quan gì tới tôi. dù sao cũng mới quen nhau có 3 tháng thôi mà, tôi cũng chưa thân với cô ta đến mức hi sinh những người bạn cũ đã quen nhau mười mấy năm trời đâu

Triết Vũ không biết rằng từng lời cậu nói như những mũi tên đã đâm vào trái tim của Hàn Tường Vi. sao Triết Vũ lại có thể lạnh lùng và vô tình vậy chứ. Đau quá. mình không thể chịu nổi nữa rồi. khó thở quá, tim ơi hãy đập như bình thường đi. tao xin mày mà. Tường Vi mặt tái mét vì bị cơn đau dày vò

Tử Khiêm(hoảng hốt): Tường Vi cậu làm sao vậy

Tường Vi nhắm mắt vì đau, không nói gì mà bỏ chạy ra khỏi lớp. vừa ra đến sân trường thì cô gục xuống. đúng lúc đó thì bọn Thiên Dã đi tới. 4 cậu nhìn thấy có 1 cô gái đã ngất ở sân trường liền chạy lại gần xem

Thiên Dã(thoảng nét hoảng sợ): là Tường Vi. em sao vậy, mau tỉnh lại đi

Chí Kiệt(lo lắng không kém, nói thật là sau hôm học pha chế ma dược tới h, cậu có vẻ quan tâm Tường Vi hơn trước nhiều): Tường Vi, em sao thế

Kì Bình(luống cuống): cô ấy bị sao vậy. sao lại ngất?

Vô Kị(bình tĩnh nhất trong 4 người): Đây không phải là lúc để hỏi điều đấy đâu. mau đưa Tường Vi đến phòng y tế đi

Tại phòng y tế, ngoài Tường Vi đang hôn mê thì chỉ còn lại Thầy giáo trực phòng y tế và Thiên Dã. còn 3 người kia đã rời khỏi phòng từ lúc nãy

Thầy Alan(mặc dù là thầy giáo trẻ, mới gần 30 tuổi, rất đẹp trai nhưng cả y thuật và phép thuật đều xuất chúng): lạ quá, rất là lạ. cô gái này...

Thiên Dã(lo lắng): sao lại lạ hả thầy. Tường Vi bị sao vậy. cô ấy bị bệnh gì ư

Thầy Alan(lắc đầu, mặt nhíu lại vì suy nghĩ): không, Tường Vi ổn

Thiên Dã(mặt giãn ra 1 chút vì yên tâm): vậy sao thầy lại... có chuyện gì không ổn sao thầy?

Thầy Alan(đăm chiêu): Thiên Dã này, Tường Vi không phải là người bình thường đâu

Thiên Dã: sao ak? không phải là người bình thường? ý thầy cô ấy cũng là phù thủy uk

Thầy Alan: thầy không biết, ý thầy xuất thân của cô gái này là không bình thường. theo thầy thì Tường Vi đã bị 1 bùa chú khiến cho bản thân quên đi mất 1 phần kí ức nào đó. và bùa chú này là của 1 phù thủy rất mạnh.

Thiên Dã: không thể nào. Tường Vi chỉ là 1 con người bình thường thì tại sao lại bị 1 phù thủy niệm ản? chẳng lẽ cô ấy đã biết 1 sự thật gì đó mà bị phù phép sao

Cô Barbie(giáo viên của trường và cũng là vợ của thầy Alan, 1 cô giáo xinh đẹp, hiền dịu, rất được hs trong trường yêu quý): Anh Alan, chúng ta đi ăn trưa thôi. oh, Thiên Dã, em cũng ở đây hả. em bị ốm ak

Thiên Dã: chào cô Barbie, em không bị sao cả. em đưa 1 hs bị ngất đến

Cô Barbie: vậy hả. thế bạn ấy có bị làm sao không

Thầy Alan: không, Tường Vi ổn. cô gái này chỉ bị ngất vì xúc động mạnh thôi

Cô Barbie: Tường Vi? ý anh là Hàn Tường Vi hả? hs mới chuyển đến trường chúng ta sao? cô gái duy nhất trong trường mà không có phép thuật đấy hả

Thiên Dã: Vâng, là cô ấy đấy ak

Cô Barbie: hay quá, cô vẫn chưa có dịp gặp mặt cô gái này không ngờ hôm nay lại được gặp ở đây. thế Tường Vi tỉnh chưa

Thầy Alan: chưa. mà nhìn em kìa Barbie. y như con nít ấy

Cô Barbie: kệ em (rồi tiến lại gần giường) oh, cô gái này...

Thiên Dã+thầy Alan: sao vậy

Cô Barbie: em từng gặp cô gái này ở đâu rồi nhỉ? trông cô bé này quen lắm. không, đúng hơn là em đã từng nhìn thấy hình của cô ấy

Thiên Dã: có thể lắm ak. vì Hàn Tường Vi cũng là 1 hs nổi tiếng ở Saint Hannee này mà. Công chúa Lá bài. mọi người gọi cô ấy như thế

Cô Barbie: không phải, chắc chắn là không phải. cô nghĩ là cô nhìn thấy hình của Tường Vi lâu lắm rồi

Thầy Alan: thôi, Barbie. chúng ta đi ăn trưa thôi. phiền em ở lại trông nom Tường Vi nhé. 1 lúc nữa thầy sẽ quay lại

Thiên Dã: vâng, không sao đâu ak, chúc thầy cô ngon miệng

Và thầy Alan kéo vợ mình đi

Cô Barbie: anh Alan, Thiên Dã có gì đó lạ lắm, ánh mắt của nó lúc nhìn Tường Vi giống như là... chứa chan tình yêu, sự quan tâm, lo lắng và... thật sự rất giống ánh mắt ngày đó

Thầy Alan: em cũng thấy rồi sao? ánh mắt Thiên Dã lúc này y hệt lúc nhìn cô bé của 13 năm trước

Cô Barbie: chẳng lẽ là Thiên Dã...

Thầy Alan: đã đến lúc Thiên Dã nên quên đi những mảnh kí ức đó rồi, sắp có 1 sự bắt đầu mới rồi. hi vọng lần này Thiên Dã sẽ được hạnh phúc với sự lựa chọn của mình.

11. Chương 11

Tại lớp học của bọn Triết Vũ, Tử Khiêm và Chấn Thiên

Trúc Lam: sao không thấy Tường Vi quay lại lớp nhỉ, cô ấy định bỏ học luôn sao

Chấn Thiên: Cái cô đầu heo này càng ngày càng dửng dưng, dám trốn học cơ đấy, 2 tiết rồi, phen này cô ta chết chắc

Tử Khiêm: hay là có chuyện gì đã xảy ra nhỉ? bình thường Tường Vi đâu có hành động kì lạ như vậy

Triết Vũ: kệ cô ta, mọi người quan tâm tới cô ta làm gì. chắc cô ta lại phát bệnh điên rồi

Tử Khiêm: kìa, Triết Vũ. cậu đừng đối xử quá đáng với Tường Vi như vậy chứ. tội nghiệp cô ấy lắm

Chẳng ai trong 3 người Tử Khiêm, Chấn Thiên và Trúc Lam biết rằng Triết Vũ bề ngoài mạnh mẽ thể thôi chứ thực ra trong lòng cậu lại là người cuống lên nhất khi không thấy Tường Vi về lớp. Triết Vũ thấy trong lòng như bị kiến lửa đốt, trong lòng bứt dứt không yên. Cậu không hiểu sao cậu lại thể chỉ biết rằng tim cậu đang rất đau, cảm giác giống như ngày trước lúc nhìn Carey đối mặt với tử thần trong phòng bệnh mà cậu không thể làm gì, không thể giúp đỡ. chỉ biết đứng yên và cầu nguyện cho Carey sẽ vượt qua, sẽ bình phục, sẽ tiếp tục sống. Đang mãi suy nghĩ thì Triết Vũ bị giọng nói của Đường Chí Kiệt đập vào tai

Chí Kiệt: Trúc Lam, tí nữa em xin thầy cho Tường Vi nghỉ học nhé.

Trúc Lam: sao lại phải xin cho bạn ấy nghỉ học? Tường Vi đâu

Chí Kiệt: Tường Vi bị ngã ở sân trường. bọn anh đưa cô ấy đến phòng y tế kiểm tra rồi. thầy Alan bảo cô ấy vẫn bình thường nhưng chẳng hiểu sao mãi không thấy cô ấy tỉnh

Tử Khiêm (mặt tái mét): sao lại thế? Tường Vi bị sao rồi

Chí Kiệt: thì vẫn hôn mê mà

Chấn Thiên: mà sao lại bị ngã chứ. đang yên đang lành cơ mà

Trúc Lam: phải đấy, sao lại xảy ra chuyện này được chứ

Chí Kiệt: không biết. thấy thầy Alan bảo là vì bị shock mạnh nên bất tỉnh, cụ thể thế nào anh không rõ

Tử Khiêm + Chấn Thiên + Trúc Lam: bị shock mạnh ư

Hình như không có ai để ý rằng vừa mới có 1 anh chàng lao như tên bắn ra khỏi lớp khi nghe thấy cái tin Tường Vi đang hôn mê nằm ở phòng y tế. cậu chưa kịp nghe hết lời Chí Kiệt nói đã vọt chạy đi nên không biết tình hình của Tường Vi không có nghiêm trọng như cậu tưởng. mặt Triết Vũ h còn tái hơn cả thịt lẫu. cậu cứ cầm đầu cầm cổ chạy thục mạng. Tường Vi sao lại bị ngã chứ. đừng làm sao nhé Tường Vi, chẳng lẽ cảm giác nhói đau khi nãy của mình là lúc cô ấy... Tường Vi ơi, đừng bỏ rơi tôi, em đừng làm sao, đừng xa rời tôi. Carey ơi cho Vũ xin lỗi. có lẽ Vũ phải quên Carey đi rồi, tha thứ cho mình, Carey. mình không thể lừa dối bản thân được nữa. Xin lỗi Carey vì Vũ đã không giữ được lời hứa lúc nhỏ với Carey. Vũ không còn yêu 1 mình Carey nữa. xin lỗi, mình nghĩ là mình bắt đầu thích nhỏ ngốc đầu heo Tường Vi rồi. đồ ngốc kia, cô cứ thử rời xa tôi mà xem, tôi sẽ cho cô biết tay. nếu phải cứu 3 người mà bỏ 1 người ở lại. tôi sẽ không cứu cô đâu, đầu heo. nhưng cô đừng lo bởi nếu cô chết tôi sẽ chết theo cô, tôi sẽ không để cô rời xa tôi đâu, tôi sẽ đi theo cô, cô sẽ không có cơ hội để đến với 1 người nào khác ngoài tôi đâu

Triết Vũ dừng lại trước cửa phòng y tế, thở hổn hển vì mệt, cậu đang định bước vào thì cảnh tượng cậu nhìn thấy khiến cậu sững sờ...

Triết Vũ dừng lại trước cửa phòng y tế, thở hổn hển vì mệt, cậu đang định bước vào thì cảnh tượng cậu nhìn thấy khiến cậu sững sờ...

Cả người Tường Vi đang lơ lửng trên không trung, hình như cô ấy đã bị ai đó điều khiển bằng pháp thuật và nâng cô ấy rời xa khỏi mặt đất. Triết Vũ không dám tin vào những gì mình đang thấy nữa. cả người Hàn Tường Vi toả ra 1 thứ ánh sáng chói lòa. Triết Vũ nhú mày và nhận ra có bóng đen ở phía sau Hàn Tường Vi. cậu định chạy vào để nhìn rõ mặt xem ai đang thi triển ma pháp với Tường Vi thì bóng đen đó quay ra, nhìn thấy Triết Vũ

Triết Vũ (giọng đánh lại): người là ai vậy

Nhân vật bí ẩn: đừng quan tâm ta là ai Âu Triết Vũ. nếu cậu muốn cô gái này còn lành lặn thì đừng bước vào

Triết Vũ: người đang làm gì với đầu heo thề.

Nhân vật bí ẩn: cậu là hoàng tử trí tuệ cơ mà, chẳng lẽ với việc đơn giản này cũng không đoán ra sao

Triết Vũ: không phải không đoán ra mà là không hiểu nổi. ta không hiểu sao người lại muốn chữa trị cho đầu heo, người và đầu heo có quan hệ gì. chẳng lẽ đầu heo không phải là người bình thường ư

Nhân vật bí ẩn: cậu hỏi nhiều quá đấy, Âu Triết Vũ. tham lam như vậy là không tốt đâu. ta không thể trả lời tất cả các câu hỏi của cậu nhưng sẽ có 1 ngày cậu sẽ có đủ các đáp án của ngày hôm nay cho mình. còn ta chỉ có thể nói rằng, nếu Tường Vi còn xảy ra chuyện thế này thì cậu sẽ không được bình an đâu. nếu cô gái này mà ... thôi, quên chuyện đó đi. Âu Triết Vũ cậu nghe cho rõ nhé, ta sẽ không nói lại lần thứ 2 đâu. bảo với Dyland hãy cẩn thận. cậu ta sẽ là mục tiêu tiếp theo của phe chống đối. còn nữa dù có xảy ra chuyện gì thì cậu cũng phải tin Tường Vi. hãy lắng nghe xem trái tim cậu mách bảo điều gì, đừng để dư luận ảnh hưởng đến cậu, hiểu không? à, suýt quên. cậu đừng lo, Tường Vi ổn rồi. cô gái này sẽ nhanh chóng tỉnh lại thôi. đừng để Tường Vi xúc động mạnh thì mọi chuyện sẽ ổn

Nói xong thì nhân vật bí ẩn kia biến mất. Triết Vũ vội chạy lại gần chỗ Tường Vi. cô bạn ngốc nghếch đó vẫn còn hôn mê, chưa tỉnh nhưng nhìn sắc mặt thì đã hồng hào và có sức sống hẳn. bây giờ nhìn Hàn Tường Vi đẹp tựa 1 nàng công chúa ngủ. Triết Vũ không sao rời ánh mắt khỏi cô gái này.... THÌNH THỊCH... THÌNH THỊCH..... Triết Vũ tự lẩm bẩm 1 mình: “đập chậm thôi tim của ta, may quá cô không sao. đầu heo, cô biết không tôi đã rất lo lắng cho cô đấy. mà chắc là cô không biết đâu, đứa ngốc như cô làm sao mà đoán ra được. và cô cũng sẽ không biết là tôi đã thích cô đâu. cô phải tự đoán ra nhé. và cô cũng phải thích tôi đó đầu heo, chỉ 1 mình tôi thôi, không được thích ai khác đâu. còn người bí ẩn kia là ai nhỉ. giọng nói đó...”. Dòng suy nghĩ của Âu Triết Vũ bị 1 người cắt ngang

Thiên Dã (ngạc nhiên): Triết Vũ, sao cậu lại ở đây. tôi tưởng giờ này cậu phải ở lớp học mới đúng chứ

Triết Vũ: xuống xem con ngốc này chết chưa thôi. mà cũng câu hỏi đó... với anh Thiên Dã

Thiên Dã: tôi à? thì thầy Alan nhờ tôi chăm sóc Tường Vi. thầy có việc nên không thể trông nom bệnh nhân được (cười) mà cậu đến đây lâu chưa

Triết Vũ: đủ để chứng kiến những việc cần xem. mà anh được giao nhiệm vụ trông chừng con bé này mà sao bây giờ anh biến đi đâu vậy

Thiên Dã (ngượng ngùng): thì tại thầy hiệu trưởng bỗng gọi lên văn phòng giải quyết công việc gấp nên đành bỏ bệnh nhân lại thôi. mới tôi cũng nhờ Kì Bình chăm sóc cho Tường Vi rồi mà. Ơ, mà nhắc ra mới nhớ, sao không thấy cậu ta đâu nhỉ

Triết Vũ (nhìn quanh căn phòng và phát hiện ra 1 anh chàng đang nằm ngủ chình ịch ở trên ghế): ý anh là anh đã nhờ kẻ vô tích sự đang ngủ nướng kia à. khéo nhờ người nhỉ

Thiên Dã (sửng sốt): ôi, trời à, Kì Bình cậu sao lại ngủ lả lác thế này hả. ai đời đi trông bệnh nhân mà...

Kì Bình (tỉnh dậy sao cú lắc vô cùng nhẹ nhàng của Thiên Dã): Thiên Dã hả? về rồi à? Tường Vi vẫn ổn mà. cậu không cần phải lo, tôi vẫn đang hoàn thành tốt nhiệm vụ mà (nói xong lại ngủ tiếp)

Thiên Dã: trời, cái tên này. Dậy. Dậy đi. cậu ngủ gì mà nhiều thế. Dậy ngay

Triết Vũ nhủ thầm. trong đầu cậu hình ảnh của nhân vật bí ẩn bỗng hiện lên. “ Chắc người đó đã phù phép cho Đỗ Kì Bình ngủ say để tiện việc chữa trị cho Tường Vi và không bị ai phát hiện quấy rầy. nhưng phù phép Kì Bình dễ dàng vậy chứng tỏ hẳn là 1 phù thủy rất mạnh và tài giỏi. nhưng nghe giọng thì hẳn còn trẻ lắm, không thể có sức mạnh ghê gớm như vậy được. thật là kì lạ quá. mình phải điều tra thôi. liệu đầu heo có biết hẳn không nhỉ. khoan đã nào. lúc hẳn chữa trị cho Tường Vi chẳng phải có 1 thứ ánh sáng chói lòa xuất hiện sao? rất giống với ánh sáng của anh Tường Luân. có lẽ nào... ”

12. Chương 12

Tại 1 căn phòng bí mật ở ngay bên dưới lòng đất trường Dracate, 1 cô gái vô cùng xinh đẹp và khả ái đang theo dõi màn hình quan sát khắp trường và đã chứng kiến hết cuộc nói chuyện của Triết Vũ và người bí ẩn nọ

Cô gái (giọng không hài lòng): Anh làm gì mà bất cẩn vậy? sao lại để cho Âu Triết Vũ bắt gặp chứ. may mà không bị cậu ta nhận ra. nhưng nguồn sức mạnh cậu ta đã chứng kiến lúc anh chữa trị cho Tường Vi đặc biệt vậy có lẽ cậu ta sẽ sớm nhận ra thôi. cậu ta sẽ biết anh là ai...

Nhân vật bí ẩn (bỗng xuất hiện giữa căn phòng): uhm, nhưng biết làm sao được. nếu anh rời khỏi đó ngay thì Tường Vi... dù sao thì anh vẫn phải cứu cô ấy rồi mới đi được. và lại anh cũng muốn nói chuyện với Triết Vũ. thật sự đã lâu lắm rồi anh chưa nói chuyện với cậu nhóc. 13 năm rồi còn gì. mà em có nhìn thấy ánh mắt của Âu Triết Vũ lúc nhìn Tường Vi không. giống hệt ngày đó lúc nó nhìn...

Cô gái: em không quan tâm lắm việc Âu Triết Vũ thế nào. với em, anh là người quan trọng nhất. anh phải cẩn thận đó, Tường Luân. em sợ lắm, anh mà cứ thế này thì phe chống đối sẽ phát hiện ra là anh còn sống và chúng sẽ không để anh yên đâu. hay là chúng ta rời khỏi đây thôi, càng ngày em càng thấy bất an

Nhân vật bí ẩn (mà thôi, đã đến lúc nên gọi người này bằng cái tên thật của anh ta... Hạ Tường Luân rồi): bình tĩnh đi em. anh sẽ không sao đâu. em đừng lo. em biết là anh không thể rời khỏi ngôi trường này được mà. anh là thành viên của Ngũ hành, anh có nhiệm vụ phải bảo vệ mọi người. sao anh có thể chỉ nghĩ đến an toàn của bản thân và bỏ mặc người khác được. từ khi sinh ra anh đã không được phép là người ích kỷ, anh đã được dạy phải luôn đối đầu với tử thần, không được phép chạy trốn. em nói thế là em không hiểu cho anh rồi

Cô gái: em xin lỗi. tại em lo cho anh thôi. thế còn Tường Vi thì sao hả anh. chúng ta nên làm gì bây giờ

Tường Luân: tiếp tục bảo vệ con bé, không cho ai phát hiện ra thân phận thật sự của Hàn Tường Vi. nếu để người của phe chống đối phát hiện ra thì rắc rối to. chúng ta phải chắc chắn là bùa chú phù phép vẫn ổn. nếu để Tường Vi nhớ ra mọi chuyện vào lúc này thì mọi việc sẽ rối rắm cả lên và cũng rất nguy hiểm nữa. sức mạnh của Tường Vi không còn giống như trước nữa. Tường Vi lại đang bị sự trả thù và tức giận chi phối, anh e là con bé sẽ gây ra những chuyện rất đáng sợ. may mà con bé đang bị bùa chú làm quên đi mất phần ký ức này không thì... anh cũng chẳng dám nghĩ nữa

Cô gái: anh này, em nghĩ là không chỉ có Âu Triết Vũ mới bắt đầu có tình cảm với Tường Vi đâu mà có lẽ còn có...

Tường Luân: ý em là Thiên Dã phải không? đừng nghĩ nhiều, rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi

Còn 5 ngày nữa là thanh tra sẽ về trường

Triết Vũ (tức giận): cái cô đầu heo này, làm ơn cẩn thận 1 chút đi. cô mà cứ cho nhầm nguyên liệu thế này thì sao mà pha chế thuốc thành công được

Tường Vi: mình đã cố hết sức rồi mà nhưng các nguyên liệu cần cho khó nhớ quá

Triết Vũ: đừng có biện lí do. cô...

Tử Khiêm: bình tĩnh nào Triết Vũ. cậu đừng có quát Tường Vi nữa. cô ấy mới bình phục mà

Triết Vũ: tưởng ngắt là to tát lắm sao. nếu cô còn giữ thái độ này có bị đuổi học cũng đừng kêu bọn tôi

Tử Khiêm: kìa, Triết Vũ. đã bảo thôi mà. trong chúng ta thì người đang lo lắng nhất là Tường Vi đấy nên cậu đừng có la mắng cô ấy nữa

Triết Vũ: vậy cậu tưởng tớ không lo sao. tớ còn lo cho cô ấy hơn... (Triết Vũ biết là đã lỡ lời nên đành im lặng)

Tử Khiêm: Triết Vũ cậu nói vậy là sao?

Triết Vũ: không có gì đâu. thôi học tiếp đi, cô kia chú ý vào. lần này còn làm sai nữa thì đừng hỏi sao mái tóc của mình bị cháy rụi

Còn 4 ngày nữa thôi nhá. Xem ra thời gian trôi qua lâu thật mọi người nhỉ

Tường Vi(ngạc nhiên): hôm nay chỉ có tôi và cậu thôi sao, Triết Vũ

Triết Vũ(chau mày): phải. chẳng lẽ cô mong học với ai khác ak

Tường Vi(cười mím chi): không. vậy tại mình học thôi

1 lúc sau

Triết Vũ: cô đói không Tường Vi

Tường Vi(mắt tròn như viên bi ve): sao cơ

Triết Vũ: đi ăn với tôi, dù sao cũng muộn rồi. cô cũng cần phải giữ sức nữa mà

Tường Vi(cười rõ tươi): ukm, vâng. mình cũng đói rồi - Yeah, Triết Vũ vừa rủ mình đi ăn cùng cậu ấy kìa. Triết Vũ quan tâm đến sức khỏe của mình. mình vui quá đi mất

Triết Vũ: vậy thì thu dọn đi. chúng ta ra ngoài ăn thôi. ăn cơm trong trường chán lắm.

Tường Vi: phải ra ngoài hả. nhưng mà thầy giám thị...

Triết Vũ: đừng lo. Ông ta không làm gì chúng ta đâu. mà mặt cô sao vậy

Tường Vi: không, không có gì nhưng ăn ở ngoài thì mắc lắm

Triết Vũ(phì cười): tôi mời mà. cô đừng lo về chuyện tiền long

Tường Vi: không cần. tôi sẽ tự trả.tôi không thích mắc nợ người khác

Triết Vũ(bỗng dưng nổi giận): đã bảo là tôi mời rồi mà. cô định biến tôi thành 1 thằng không ra gì đấy ak. nhà tôi không nghèo đến độ không mời được người khác 1 bữa cơm

Tường Vi(lo lắng): không ý tôi không phải vậy. cậu đừng giận

Triết Vũ: vậy thì đi thôi. - cái cô đầu heo ngốc nghếch này. tôi đang hẹn hò với cô đấy. không biết đến khi nào cô mới đoán ra được

Và thế là 2 người Triết Vũ và Tường Vi rời khỏi trường Dracate...

13. Chương 13

Trên đường từ nhà hàng về trường Dracate

Tường Vi và Triết Vũ đã có 1 bữa tối trong 1 tâm trạng hết sức vui vẻ.cả hai người cười suốt.lần đầu tiên Tường Vi nhận ra Triết Vũ không hềkhô khan và lạnh lùng như cậu ấy vẫn biểu hiện. Cả buổi tối Triết Vũ làm Tường Vi đi hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Tường Vi nhận ra Triết Vũ có rất nhiều tài lẻ. Triết Vũ hát rất hay, giọng rất ấm áp và truyền cảm. Triết Vũ có thể chơi piano và violin điêu luyện. tại nhà hàng hôm nay Triết Vũ đã trở thành ngôi sao sáng chói với phần biểu diễn bản A Love for life bằng piano.“ hôm nay Triết Vũ lạ quá. cậu ấy dễ gần hơn mọi ngày nhiều. nhìn cậu ấy cười kìa. thật sự là rất đẹp. Triết Vũ chỉ là thiên thần ra vẻ ác ma thôi.chứ thực ra cậu rất tốt. mình thích cậu mất rồi Vũ ak.” Tường Vi không thể rời mắt khỏi nụ cười của Ấu Triết Vũ. ý nghĩ vừa loé lên trong đầu làm Tường Vi đỏ mặt vì ngượng. không may cho Tường Vi là Triết Vũ đã kịp nhìn thấy biểu hiện lạ đó. Triết Vũ nở nụ cười ngạo mạn quen thuộc của mình

Triết Vũ: chắc cô lại đang suy nghĩ bậy bạ gì rồi phải không

Tường Vi(lúng túng): không...không...làm... làm... gì có

Triết Vũ: có thật là không có không.nhìn mặt cô gian lắm

Tường Vi(tức giận): cậu bảo ai mặt gian đấy hả Âu Triết Vũ

Triết Vũ(nguyt sáo): ai người đấy tự biết

Tường Vi đang định cãi lại thì cô im bật. 3 kẻ bịt mặt bỗng từ đâu xuất hiện, cầm dao và đang chia về phía Triết Vũ và cô

N1: bỏ hết những thứ đáng giá lại rồi biến đi

N2: mau lên. cầm 2 đứa mày hét. hét tao giết

N3: còn đứng im đó ak, mau đưa ví của bọn mày ra đây

Triết Vũ(giọng lạnh lùng): không đưa thì sao. bọn mày nghĩ bọn mày có tư cách để chạm vào ví của tao uk

N1: cái gì? mày...

Tường Vi(hốt hoảng nín áo Triết Vũ): kìa, Triết Vũ. hay bọn mình cứ đưa ví cho họ và rồi khỏi đây thôi. cậu đừng gây với họ. nguy hiểm lắm

Triết Vũ(trấn an Tường Vi): đầu heo đừng lo. sẽ không sao đâu

N2: thằng ranh con, mày anh hùng gớm nhỉ? tao khuyên mày nên nghe lời con bạn gái của mày đi. Bỏ hết tiền ra đây bọn tao sẽ cho 2 đứa mày ra đi lành lặn

Triết Vũ: Ngược lại, tao khuyên bọn mày nên biến đi trước khi tao nổi điên lên

Tường Vi(chạy ra phía trước): các anh ơi đừng làm gì bạn tôi. cậu ấy không biết cậu ấy đang nói gì đâu. đây là tất cả tiền tôi mang theo, các anh cứ lấy nhưng hãy để bọn tôi yên

Trong ánh đèn đường phả lại, cả 3 tên cướp đều nhận ra cô gái họ đang nói chuyện là 1 tuyệt sắc giai nhân

N3(giở giọng vô lại): Nhìn cô em xinh đấy. muốn bọn anh tha cho bạn em uk? cũng được. chỉ cần cô em làm anh vui anh sẽ tha cho thằng bẻm

Tường Vi(mặt tái mét vì sợ): Cái gì. không. tôi..

Triết Vũ(nhìn hết nỗi): bọn mày lần này chết chắc rồi. bọn mày nghĩ bọn mày xứng sao? muốn động vào cô gái của tao uk? còn khuya

Nói xong Triết Vũ xông vào đánh nhau với 3 tên bịt mặt. Còn Tường Vi thì đang co rúm lại vì sợ. chưa đầy 1 phút sau, cả 3 tên cướp đều bị hạ đován, nằm sõng soài trên mặt đường trong khi đối thủ duy nhất của họ thì không có lấy 1 giọt mồ hôi.

Triết Vũ(giọng lạnh hơn cả băng): lần này tao còn nhẹ tay. nếu để lần sau tao gặp được tao sẽ cho bọn mày xuống dưới âm phủ du lịch chơi 1 chuyến đấy. hiểu rồi thì biến đi. (quay lại chỗ Tường Vi.lúc này cô nàng vẫn còn chưa lấy lại được bình tĩnh) Về thôi, cậu còn định ngồi ở đó đến bao h nữa

Tường Vi(đứng dậy 1 cách vụng về và suýt ngã do chân tê cứng. Sợ hãi, mới có 1 phút mà làm gì đến mức đó chứ. cô này đúng là “liều yếu đào tơ” ha): Vũ ơi, Tường Vi đứng không nổi nữa. làm sao bây h

Triết Vũ(thở dài): cô không phải sợ đến mức đó chứ? thôi được rồi, leo lên lưng tôi,tôi công về

Và Tường Vi ngoan ngoãn làm theo lời Triết Vũ. Triết Vũ công cô bạn về trường Dracate. Tường Vi 1 phần vì mệt đã ngủ thiếp trên lưng của cậu.cô đã ngủ ngon lành và còn có 1 giấc mơ đẹp. trong giấc mơ, cô thấy Triết Vũ nói với cô rằng cô đừng lo gì cả, cậu sẽ bảo vệ cô. và cô chính là người quan trọng nhất của cậu. Tường Vi đâu biết rằng đó không chỉ là giấc mơ. Triết Vũ công Tường Vi về phòng 503, để cô bạn nằm lên giường và đắp chăn cho Tường Vi. trước khi rời khỏi phòng, Triết Vũ quay lại nhìn Tường Vi mỉm cười: “ ngủ ngon nhé, đầu heo. hãy mơ thấy tôi trong giấc mơ của cô nhé”. nhưng cậu đâu biết chiếc ví của mình đã rơi ở phòng của Tường Vi...

Tường Vi ngủ 1 giấc đến tận nửa đêm thì chợt tỉnh. Tường Vi bị đánh thức vì 1 giấc mơ lạ. Cô thấy có 1 đứa trẻ cứ đi theo cô, kêu cô mau nhớ lại. phải nhớ lại những chuyện đã xảy ra trước khi cô 5 tuổi. nếu không mọi chuyện sẽ rối tung cả lên. Tường Vi lần mò trong bóng đêm đến bàn để nước. cô vấp phải cái gì đó. Tường Vi cúi xuống nhặt. trong ánh đèn mờ ảo, Tường Vi nhận ra đó là 1 chiếc ví. Ví của ai vậy? Tường Vi tò mò mở ra và cô thấy có hình của 6 đứa trẻ con đang cười nói với nhau. ở chính giữa hình là 1 đứa nhóc đang ngồi giữa 3 cậu nhóc con và 2 cậu bé lớn tuổi hơn. Cô bé đang cười rạng rỡ. thằng nhóc tóc dài đang hằm hè với cậu bé bên cạnh. Còn 2 cậu bé có vẻ lớn tuổi nhất cùng 1 cậu nhóc đang mỉm cười với ống kính. Tường Vi nhú mồm. cô chợt nhận ra là mình biết những đứa trẻ này hoặc chí ít là cô cũng từng gặp những đứa trẻ này. đặc biệt có 3 đứa trẻ cô biết rõ là ai, cô bé duy nhất trong tấm ảnh chính là... Tường Vi tỉnh cả ngủ

Tường Vi đang ngỡ ngàng trước phát hiện của mình. cô bỗng lật mặt sau và thấy có dòng chữ SINH NHẬT CÔNG CHÚA CAREY 5 TUỔI - Carey, Tường Luân, Dyland, Triết Vũ, Chấn Thiên và Thiên Dã. Kỷ niệm đẹp nhất và cũng là đáng sợ nhất trong cuộc đời Âu Triết Vũ.

Tường Vi (lấy tay bịt miệng): không, không thể nào. nếu đứa bé trong tấm ảnh này là cô Công chúa Carey mà Triết Vũ vẫn thường nhắc tới thì... chuyện gì thế này? đứa trẻ này là... nó vẫn còn sống mà...

Và trong căn phòng Tường Vi bỗng vang lên 1 giọng nam trầm ấm: “ phải. đứa bé gái trong ảnh vẫn còn sống và bây giờ nó chính là...”

Còn 3 ngày nữa giây phút quyết định sống chết của Hàn Tường Vi sẽ được định đoạt

Tử Khiêm: Triết Vũ, Tường Vi đâu? sao hôm nay cô ấy lại nghỉ học vậy. cô ấy bị ốm à?

Triết Vũ (khá là khó chịu khi thấy Tử Khiêm có vẻ quan tâm Tường Vi thái quá như vậy): sao lại hỏi tôi. chuyện của đầu heo làm sao tôi biết được

Tử Khiêm: thì hôm qua 2 người học với nhau mà. cậu thì luôn có ác cảm với Tường Vi và hôm nay thì cô ấy lại nghỉ học nên...

Triết Vũ (chau mày): ý cậu là tôi đã đối xử tệ với con nhỏ ngốc nghếch đó nên cô ta bị mệt phải bỏ học sao

Tử Khiêm: k, ý mình không phải là vậy, chẳng qua là...

Chấn Thiên: chẳng qua là nhìn mặt cậu không có chữ bảo đảm, đáng tin cậy thôi

Triết Vũ (khó chịu): Tôi đã bảo là tôi không đối xử tệ với cô ta rồi mà. tin hay không tùy mấy người

Trúc Lam (thoắt ẩn thoắt hiện như ma): không thấy Tường Vi ở trong trường các cậu à? hình như cô ấy rời khỏi trường rồi. không phải là cô ấy đi tìm trường mới đấy chứ

Triết Vũ (nổi cáu): không phải đâu. đừng có nói vớ vẩn

Còn 2 ngày nữa Tường Vi sẽ biết được việc mình có bị đuổi khỏi trường hay không

Tường Vi giờ điện thoại ra xem. 68 cuộc gọi nhỡ và 32 tin nhắn. trong số đó có tới 40 cuộc gọi nhỡ là của Âu Triết Vũ, 18 cuộc gọi của Tử Khiêm, 2 cuộc của Trúc Lam, 3 cuộc của Chấn Thiên và 5 cuộc của Thiên Dã. còn tin nhắn thì chia đều cho 8 người: của 7 hoàng tử và cô bạn ngồi cùng bàn. Tường Vi quyết định xem tin nhắn của Triết Vũ trước

TIN NHẮN 1 CỦA ÂU TRIẾT VŨ: này đầu heo, cô đang ở đâu vậy hả. mau liên lạc với tôi đi

TIN NHẮN 2 CỦA ÂU TRIẾT VŨ: không phải là cô tự biết sức mình không được mà đi tìm trường khác đấy chứ

TIN NHẮN 3 CỦA ÂU TRIẾT VŨ: mau liên lạc với tôi đi, cô biến mất cả ngày trời rồi. có biết là tôi lo lắng cho cô đến mức nào không hả.

TIN NHẮN 4 CỦA ÂU TRIẾT VŨ: thật ra đã xảy ra chuyện gì vậy? sao tự dưng cô lại mất tích như vậy

Tường Vi định đọc tiếp các tin nhắn của mình thì 1 giọng nữ trong trẻo, thanh thoát và 1 giọng nói trầm ấm vang lên

Tường Luân: Tường Vi, tin nhắn của ai vậy. của bọn Triết Vũ phải không

Tường Vi(gật đầu, ánh mắt buồn rầu, xa xăm): anh Tường Lâm... ak không anh Tường Luân, em...

Cô gái(giọng nhẹ nhàng): Tường Vi này, em muốn trở về bên họ sao?

Tường Vi: em...em...em không biết nữa.

Cô gái: chị không có ý gì đâu nhưng em hãy nghĩ thử mà xem TườngVi.Bây h em đã phục hồi trí nhớ của mình rồi, theo đó sức mạnh của emcũng sẽ quay trở về. ở bên cạnh họ chẳng lẽ em không sợ sẽ gây ra chuyện không hay cho bọn Triết Vũ sao

Tường Vi(giọng gần như phát khóc): Vậy chị bảo em phải làm gì bây h? em đâu có thể từ bỏ sức mạnh của mình được. và em cũng không thể rời xa Triết Vũ được đâu. không kịp nữa rồi. đáng lẽ ngay từ đầu 2 ngườiên ngăn em lại, không cho em vào trường Dracate. có lẽ khi đó em còn có thể từ bỏ được...

Tường Luân(ôm Tường Vi vào lòng): đừng khóc, Thiên thần của anh.anh chị xin lỗi em, rất xin lỗi em. đúng, đáng lẽ ngay từ đầu anh nêncản em lại, h có nói gì thì cũng đã trễ. Em hãy làm những gì em muốn,anh chị sẽ không cản em đâu

Tường Vi(giọng vui mừng): thật không? em có thể trở lại trường Dracate với Triết Vũ và mọi người uk

Cô gái: anh Tường Luân.ko thể để Tường Vi trở về trường được. con bé sẽ gặp nguy hiểm mất. anh đành lòng nhìn Tường Vi vào chỗ chết sao?em không làm được đâu, Tường Vi em đừng quay lại. Chị chỉ muốn tốt cho em thôi

Tường Luân: kìa, Car... ak không Đan Linh, em cứ vậy sẽ làm TườngVi khó xử đấy.nhưng Tường Vi này...liệu em đã quên được mối thù năm xưa của mình chưa? em đã sẵn sàng từ bỏ mối thù này và giúp đỡ anh không

Tường Vi(gật đầu lia lịa): em sẵn sàng rồi mà. ngày đó còn quá nhỏ nên em còn chưa hiểu mọi chuyện nhưng bây h em đã lớn rồi.và thời gian cũng đã đủ lâu để lòng hận thù trong em được xóa bỏ. em sẽ quên hết, em sẽ giúp anh bảo vệ trường Dracate và các hs của trường. em sẽ thực hiện nhiệm vụ của mình. tin em đi anh Tường Luân. từ khi em nhớ được mình là cô bé bơ vơ cô đơn như thế nào thì chỉ có anh chị là luôn ở bên cạnh chăm sóc, lo lắng cho em. với em, 2 người rất' quan trọng, hãy để em được đóng góp 1 phần sức lực nhỏ bé của mình để giúp đỡ 2 người.

Cô gái(oà khóc): tội nghiệp Tường Vi của chị. Sao số em lại long đong lận đận vậy chứ. tha thứ cho anh chị vì đã yếm bùa khiến em quên đi kí ức của mình

Tường Vi(mỉm cười): em biết lúc đó anh chị phù phép em chỉ để em có thể quên đi mối thù của mình và tiếp tục sống vui vẻ mà thôi. em hiểu mà. em không giận 2 người đâu

Cô gái(nấc từng tiếng): Chị thương em lắm, Tường Vi ơi

Tường Vi: em cũng thương chị Đan Linh lắm lắm

Tường Luân: này 2 cô , 2 cô quên mất tôi rồi ak?

Đan Linh và Tường Vi(quay lại nhìn Tường Luân, cười nhăn nhó): úi, bọn em quên mất. bọn em cũng thương anh Tường Luân lắm

Tường Luân: thôi được rồi, 2 người đi ngủ sớm đi. ngày mai em hãy lên khỏi mặt đất, Tường Vi. hãy ở bên cạnh giúp đỡ và bảo vệ bọn Triết Vũ. Và chúc em sẽ thuận lợi vượt qua đợt thanh tra này

Tường Vi: anh nói thừa, tất nhiên em sẽ vượt qua rồi. Công chúa ác ma đã trở về rồi trường Dracate ới (cười)

Còn 1 ngày cuối cùng nữa. Tường Vi gần như muốn thủng lỗ tai khi cô bắt gặp bọn Triết Vũ, Chấn Thiên và Tử Khiêm ở kí túc xá.

Chấn Thiên: cô ở đâu chui ra vậy đầu heo. có biết là bọn này lo lắng cho cô nhiều thế nào không. tưởng cô 1 đi không trở lại nữa rồi

Tường Vi(phì cười): làm gì có chuyện đó, Chấn Thiên rất vui được gặp lại cậu đấy. thật sự là mình vui lắm

Chấn Thiên(mặt đỏ lên vì ngượng nhưng lại không bị ai phát hiệnra mới hay chứ): cô nói cái gì thế hả. mấy hôm nay ăn uống đồ mốc, đồthiu hỏng hả mà h ăn nói lung tung thế

Tử Khiêm: Tường Vi, 2 hôm nay cậu đã đi đâu vậy. ngày mai thanh tra về rồi, học sao kịp đây

Tường Vi: đừng lo, mình sẽ vượt qua thôi. 2 ngày hôm nay mình đã học được nhiều thứ lắm. ngày mai các cậu sẽ phải ngạc nhiên cho coi

Chấn Thiên: cũng chỉ có mong có vậy

Tường Vi: vậy thôi nhé, mình vào phòng đây. mình cần chuẩn bị cho buổi ngày mai mà Triết Vũ, cậu không có gì muốn nói với mình sao

Triết Vũ: không. tại sao tôi phai nói với cô. ak..cũng có đấy. cô hãy cố mà vượt qua buổi thanh tra ngày mai không thì liệu hồn với bontôi

Tường Vi(giọng ỉu xiu): chỉ có vậy thôi hả. tôi biết rồi. tôi sẽ vượt qua mà

Đồ ngọc này, vậy cô muốn tôi nói gì nữa. với tôi chỉ cần nhìn thấy cô vẫn bình an là đủ rồi. miễn là cô đừng biến mất và làm tôi phải lo lắng thêm 1 lần nào nữa. tôi thích cô, đầu heo ak. cô phải cố lên nhé. hãy ở lại trường Dracate với tôi, đừng xa rời tôi.

14. Chương 14

Hỡi nữ thần của các loài hoa

Xin hãy cho con trở thành 1 nàng công chúa

Để con có thể sánh bước bên hoàng tử

Và cùng chàng xoay xoay trong những điệu nhảy say đắm lòng người

.....

Lời nguyện cầu của tôi đã được chấp nhận

Và thế là tôi trở thành tâm điểm của cả buổi tiệc

* Địa điểm: - sân trường Dracate.

- Kí túc xá cho sinh viên Đại học

- Buổi tiệc truyền thống của Dracate

* Nhân vật:

1. Hàn Tường Vi - học viên Dracate. Công chúa bí ẩn. Sức mạnh: không rõ

2. Âu Triết Vũ - học viên Dracate. Hoàng tử trí tuệ. Sức mạnh: lửa

3. Hạ Tường Luân - Cựu học viên Dracate. Thủ lĩnh của Ngũ hành.Sức mạnh: ánh sáng , có thể nhìn thấy tương lai và có khả năng dịchchuyển tức thời. còn sức mạnh gì nữa không thì t/g không rõ (vì nói thật gia tộc ánh sáng được coi là lãnh đạo và có quyền lực nhất trong giớiphù thủy. mỗi thành viên trong gia tộc này đều có ít nhất là 2 sức mạnh, và có thể nhiều hơn nữa)

4. Trần Tử Khiêm - học viên Dracate. Hoàng tử thân thiện. Sức mạnh: nước

5. Giang Chấn Thiên - học viên Dracate. Hoàng tử âm áp. Sức mạnh:tiềm ẩn (có khả năng dịch chuyển tức thời và chữa trị vết thương)

6. Lý Thiên Dã - học viên Dracate. Hoàng tử ngọt ngào (Hiện tại là Đức vua Dracate). Sức mạnh: thổ

7. Lâm Vũ Giai Đình - học viên Dracate. Công chúa Baby. sức mạnh: đi xuyên tường
8. Trịnh Trúc Lam - học viên Dracate. Nữ chúa ác ma. Sức mạnh: tàng hình
9. Lana - học viên Dracate. Đại tiểu thư. Sức mạnh: chiếc khiên bảo vệ (tức là tạo ra được 1 vách ngăn để bảo vệ mình khỏi sự tấn công của các pháp thuật khác)
10. Đường Chí Kiệt - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: mộc
11. Đỗ Kỳ Bình - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: âm thanh
12. Lăng Vô Kỵ - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: tiềm ẩn (có thể nhìn thấy quá khứ của người khác)
13. Dyland - cựu học viên Dracate . thành viên của Ngũ Hành. Sức mạnh: khí lạnh
14. Đan Linh - cựu học viên Dracate. luôn xuất hiện cùng Hạ Tường Luân, thân phận là 1 dấu chấm hỏi. Sức mạnh: gió và có khả năng đóng đinh thời gian (nghĩa là làm cho thời gian dừng lại trong 5s đấy ak)

Chào mừng các bạn đã đến với h trắc nghiệm tâm lí. Hôm nay chúng ta sẽ mời anh chàng Trần Tử Khiêm lên đoạn đầu đài....ak, nhằm, mời cậu tham gia trắc nghiệm tâm lí

Tử Khiêm (giọng thờ ơ, yêu cực kì): t/g, không chơi được không? mất hình tượng lắm. Để người khác...

Triết Vũ + Chấn Thiên (hét âm lên): không được. Cậu phải tham gia chứ. Đây t/g, cảm cô đồng ý. thử làm trái ý bọn tôi xem, chết không toàn thây đó

1. Thiên Dã, Dyland
2. Tường Vi
3. Tử Khiêm
4. Kỳ Bình, Vô Kỵ
5. Trúc Lam, Chí Kiệt
6. Giai Đình, Lana
7. Chấn Thiên, Triết Vũ

8. anh Tường Luân

Kết quả ở mặt sau

1. Muốn bị đá
2. Muốn làm đối tác
3. người chơi
4. muốn được nuôi
5. đối thủ
6. muốn làm bạn thân
7. muốn chăm sóc
8. muốn đá

Tại 1 căn phòng nào đó ở 1 nơi nào đó, có 2 người mặc áo choàng che kín mặt đang nói chuyện với nhau

Người mặc áo choàng màu nâu: thưa chủ nhân, tiểu thư đã nhớ lại rồi ak

Người mặc áo choàng đen: phải, tiểu thư đã nhớ lại. ta đã hoá giải bùa phép cho tiểu thư. từ h người có thể xuất hiện trước tiểu thư và giúp việc cho nó rồi

Người mặc áo choàng nâu: tiểu thư đã phản ứng ra sao ak

Người mặc áo choàng đen: nó khá bất ngờ và nó cũng hứa sẽ giúp ta phá huỷ nội bộ trường Dracate. Mỗi thù đó nó đâu có dễ quên. Và ta biết nó sẽ làm mọi cách để tìm được tên thật của các thành viên trong Ngũ hành – cái mà ta cần nhất để có thể phá huỷ tất cả những gì liên quan đến lũ phù thuỷ mặt hạng cứ thích chung sống hoà bình với bọn người thường kém cỏi.

Người mặc áo choàng nâu: theo chủ nhân thì Ngũ hành có bao nhiêu người

Người mặc áo choàng đen: có lẽ là 5. ứng vừa đủ với 1 sơ đồ ngũ hành

Người mặc áo choàng nâu: vậy là ngoài 2 người chúng ta đã biết là Hạ Tường Luân đã chết và Dyland ra, chúng ta phải kiếm tìm thêm tên của 3 người nữa ak

Người mặc áo choàng đen: không sai. và trước khi tìm được 3 kẻ còn lại chúng ta phải nhổ bỏ cái gai trong mắt chúng ta hiện nay là Dyland và 2 kẻ đáng lo ngại không kém là Lí Thiên Dã và Âu Triết Vũ.

SƠ ĐỒ CHỖ NGỒI CỦA NHÓM TƯỜNG VI TRONG LỚP HỌC:

1. Lana - Giai Đình

2. - Triết Vũ

3. Trúc Lam - Tường Vi

4. Chấn Thiên - Tử Khiêm

Ngày thanh tra về trường (cuối cùng cũng đã về, phù! đợi mấy ông lâu quá đấy ak)

Tại lớp của Tường Vi, các hs đều đang chăm chú nghe giảng thì những tiếng nói chuyện của mấy ông trung niên bỗng vọng vào lớp. Mọi người đều ngó ra ngoài xem có gì mà ồn vậy. Đúng lúc đó thì thầy hiệu trưởng khối đại học bước vào. Vừa đi ông ta vừa quay đầu lại đằng sau nói: “đây là lớp quản trị kinh doanh tổng hợp. Và cũng là lớp chọn pháp thuật của sinh viên đại học năm nhất”. Thầy hiệu trưởng chưa nói hết câu thì có 3 người đàn ông trung niên bước vào lớp. Họ đảo mắt 1 lượt và dừng ánh nhìn tại chỗ của Âu Triết Vũ

N1(mỉm cười): Chào cậu Âu Triết Vũ. Đã lâu không gặp hi vọng cậu vẫn khỏe chứ

Chấn Thiên(thì thào vào tai Tử Khiêm): Thảm rồi. phải ai không phải lại là lão Black “cú vọ” khó tính như ma. chẳng lẽ hết người rồi hay sao lại cử lão này xuống đây thanh tra chứ. Phen này đầu heo chết chắc quá. lão này nổi tiếng với vụ phân biệt đối xử người thường và phù thuỷ mà. đó còn chưa kể lão Vương “mặt sắt” không có tình người. Tường Vi nhà ta lần này lành ít dữ nhiều rồi

Tử Khiêm chau mày lo lắng, Tường Vi cũng đã nghe thấy những gì Chấn Thiên nói. Cô chỉ khẽ nhếch mép nở 1 nụ cười ngọt ngào và nhìn thẳng vào ông thanh tra đã lên tiếng. ông ta quả không hổ danh với tên gọi thân mật “cú vọ”. mắt ông ta trông không chỉ rất sắc sảo mà còn loé lên những tia nhìn nham hiểm lạnh sống lưng. đầu ông ta khiến người ta liên tưởng ngay tới cái tổ cú. ông ta thì ăn mặc khá tươm tất và cũng có chút bóng bẩy đấy. Người thứ 2 là 1 ông đầu hoa râm nhìn trông khá hiền lành và nhân từ. Còn ông cuối cùng khuôn mặt lạnh lùng vô cảm. nhìn có vẻ trên hết trong số 3 người. Tường Vi lúc thấy ông ta đã nhếch lông mày tỏ ý suy nghĩ mông lung lắm: “người này nếu mình nhớ không nhầm chính là ông Vương mà Chấn Thiên vừa nhắc tới. mà nếu đã là ông Vương thì...” sau 2s chau mày đấy, cô lại nở 1 nụ cười khá tinh quái và ranh mãnh. người thứ 3 bất chợt quay xuống lớp và nhìn thấy hành động đó của Tường Vi. ông ta nhìn Tường Vi không chớp mắt. Hai mắt ông ta mở lớn hơn, hàng lông mày nhíu lại. vài nếp nhăn xuất hiện. ông có 1 linh cảm lạ với cô gái kia...

Triết Vũ(gọng thờ ơ): ông Black? tôi không ngờ lần này ông được cử xuống trường Dracate thanh tra đấy

Ông Black(nở 1 nụ cười khiến người khác phải rung mình): vì Bộ trưởng Bộ pháp thuật rất tin tưởng ở tôi mà (hướng mắt về phía Lana và Giai Đình) chào 2 tiểu thư tôn quý. rất vui khi thấy 2 cô đã trở về nước. Cô Lana, đã lâu lắm không gặp cô

Lana(nhếch miệng): vâng chào ông.

Người thứ 2 bây h cũng lên tiếng: chào cậu Triết Vũ và cả cậu Chấn Thiên và Tử Khiêm nữa. rất cảm ơn lần trước 3 cậu đã giúp đỡ tôi

Tử Khiêm+Chấn Thiên: chào ông, ông Mạnh. ông không phải khách sáo đâu. đó cũng là nhiệm vụ của chúng tôi mà

Ông Vương: Xin lỗi vì đã phải cắt ngang màn chào hỏi của mấy người nhưng tôi không muốn lãng phí thời gian nên xin nói thẳng luôn. nếu lần sát hạch này ai mà không vượt qua sẽ bị đuổi thẳng khỏi trường Dracate. và phần thi sẽ chỉ xoay quanh việc mọi người sử dụng pháp thuật thế nào thôi.

Ông Black: và theo như những gì chúng tôi đã thống nhất thì lớp các bạn sẽ được chọn để thanh tra. (cả lớp học ầm ầm cả lên. người nào cũng than trời than đất). mà tôi nghe nói lớp các bạn mới có hs chuyển đến hả. hi vọng cô sẽ tiếp tục được học tiếp tại trường

Chấn Thiên (khẽ thì thào): hiệu trưởng đoán không sai. thanh tra gì chứ. có mà nhằm vào Tường Vi thì đúng hơn.

Ông Vương: cuộc sát hạch sẽ bắt đầu vào sau bữa trưa. mọi người hãy chuẩn bị tinh thần trước đi

Nói rồi cả 3 ông thanh tra bước ra khỏi lớp. không hẹn mà gặp. cả Triết Vũ, Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam đều quay qua nhìn Tường Vi lo lắng. nhưng cô bạn lại cười hờn hờ ra vẻ rất ngóng đợi cuộc thi này: “mọi người đừng lo. mình sẽ ổn mà.” Triết Vũ bỗng gõ cho Tường Vi mấy cái cốc vào đầu sau khi nghe thấy cô bạn nói vậy: “còn ở đó mà cười àk. bọn tôi đang lo lắm đấy, cô đừng có vô tư và hồn nhiên quá đáng như vậy chứ”. Tường Vi xịu mặt nhìn Triết Vũ: “Triết Vũ, tớ sẽ vượt qua mà. nếu cậu không có niềm tin vào tớ thì cũng phải có niềm tin vào năng lực sư phạm của cậu chứ.” Triết Vũ nhìn nụ cười của Tường Vi mà lắc đầu ngao ngán: “coi như tôi sợ cô rồi đấy, đầu heo. người tự tin quá đáng ở bản thân như cô lần đầu tiên tôi thấy đấy. cứ tin nhiều vào ở tài năng pha chế thuốc của cô thì có ngày bán thóc giống đi mà ăn. khả năng của cô thế nào tôi đây cũng được chứng kiến vài lần rồi. làm hỏng tổng cộng 53 cái nồi nấu thuốc trong 11 ngày học. xem ra con số đấy ít quá nhỉ. và nó cũng chứng tỏ tài năng của cô đẳng cấp thế nào rồi”

Tại phòng nghỉ của thanh tra Black

Black (ngạc nhiên): cô Lana, sao cô lại đến đây

Lana (lạnh lùng): tôi đến đây để nhờ ông giúp 1 việc

Black (chưa hết ngạc nhiên): nhờ tôi ư? việc gì vậy

Lana: chắc ông cũng biết trường này gần đây mới tiếp nhận 1 con mới học về học. nó học ở lớp tôi, tên Hàn Tường Vi. tôi không thích phải học chung với loại thấp kém như nó. ông biết mình phải làm gì rồi chứ. Cứ giúp tôi đi, tôi sẽ nói với bố tôi cho ông được thăng chức.

Black (cười nham hiểm): tôi hiểu ý cô rồi, đại tiểu thư. không cần cô nhắc thì tôi cũng sẽ làm điều đó. cô cứ yên tâm, tiểu thư àk. mà ông chủ rất nhớ cô đấy

Lana: ta biết. bảo với ông đừng lo. ta sẽ học tốt để có thể giúp đỡ được cho ông

Nói rồi Lana bước ra ngoài. vừa đi ra cửa Lana đã đụng phải Lâm Vũ Giai Đình

Lana (mặt tái mét vì lo sợ): cậu ở đây từ khi nào vậy Giai Đình

Giai Đình (nhìn Lana chằm chằm): đủ để nghe thấy hết cuộc nói chuyện của cậu và ông Black. Lana, mình không hiểu sao cậu lại...

Lana (mặt lạnh như băng): Giai Đình, mình khuyên cậu đừng nên kể việc này với ai. chắc cậu cũng biết con bé nhà quê đó thân thiết thế nào với hoàng tử Triết Vũ. chẳng lẽ cậu muốn nhường cậu ấy cho con ranh đó àk. cậu sẽ cam tâm sao. mình làm việc này là vì cậu đó nên cậu đừng phá hỏng công sức của mình. cậu là người bạn tốt nhất của mình nên mình sẽ không để ai cướp đi hạnh phúc của cậu đâu. con bé nhãi nhép đó sẽ phải quặn xéo khỏi đây. Àu Triết Vũ sẽ là của cậu. và chỉ là của riêng cậu mà thôi.

Giai Đình: nhưng làm vậy thì tội nghiệp cho Hàn Tường Vi quá

Lana: Cậu quá tốt bụng Giai Đình ak. đàn bà phải ích kỉ thì mới có được những thứ mình muốn. cứ lo sợ và luôn suy nghĩ cho người khác chỉ khiến cậu mất hết thôi

15. Chương 15

Vậy là bắt đầu cuộc sát hạch của các thanh tra. Môn thi đầu tiên : Kiến thức cơ bản.

Tường Vi(than trời): ôi trời ơi.Kiến thức cơ bản là môn học nào vậy. không nói rõ môn nào thì biết ôn kiểu gì. Định giết người ak

Triết Vũ: đừng có kêu trời nữa. cô gọi chúa, chúa không nghe. gọi trời, trời không thấu đâu. thay vì ở đây than vãn, tôi khuyên cô nên tranh thủ ôn lại cuốn lịch sử mà Tử Khiêm đã cho cô mượn đi

Tường Vi(ừ ừ): ờk, Áu Triết Vũ chẳng lẽ cậu không thể nói lời dễ nghe hơn được ak. khích lệ tôi 1 tiếng chẳng lẽ rất thiệt thòi cho cậu sao

Triết Vũ(bỗng trùng giọng xuống): Uhm, xin lỗi. chúc cô thi tốt và được ở lại trường này học tiếp

Tường Vi(ngờ ngàng): cậu chúc mình thật hả? cảm ơn cậu Áu Triết Vũ,mình sẽ cố gắng.

Nói rồi Tường Vi nở 1 nụ cười rõ tươi. Triết Vũ thoáng đỏ mặt vội quay đi chỗ khác ra vẻ mình đang ngắm trời. Cảnh tượng này làm sao qua khỏi mắt Trúc Lam “tiểu thư”. Cô ta khẽ nhếch miệng cười. “Hai người ngốc này không biết khi nào mới chịu thổ lộ với đối phương đây. đều thích nhau mà không ai phát hiện ra. Có lẽ Triết Vũ đã quên Công chúa Carey rồi.bởi nếu cậu không quên mà bắt đầu với Tường Vi thì Tường Vi sẽ là người đau khổ nhất. lúc đó tôi sẽ không tha cho cậu đâu. đừng coi Tường Vi là cái bóng,vật thay thế của Carey.cậu sẽ phải hối hận với suy nghĩ như vậy. Tường Vi, mình tin cậu sẽ vượt qua. vì cậu là...”

Triết Vũ(bỗng lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của Trúc Lam): đầu heo này, nếu cô mà vượt qua đợt sát hạch này 1 cách chót vọt,tôi sẽ tặng cô 1 món quà. vì vậy cố lên nhé

Tường Vi(tiếp tục sững sờ): thật hả. được. vậy mình cố gắng hơn để lấy được món quà của cậu

Tường Vi nhìn thẳng vào mắt Triết Vũ.giây phút 4 con mắt chạm nhau bao nhiêu nỗi niềm chôn giấu chỉ muốn thoát ra. cả hai cố gắng kìm nén lòng lại. mình muốn Triết Vũ nhìn mình với tư cách là Hàn Tường Vi và chấp nhận mình trong thân phận này chứ không phải chỉ là...

Chấn Thiên(vô duyên, vô ý tứ nhảy vào phá đám): ek đầu heo, cô cố lên nha. đừng có phụ lòng cái áo khoác của tôi đã hi sinh vì cô. chúc cô sẽ trở thành 1 Lương Gia Vệ thứ 2 naz

Tường Vi:Lương Gia Vệ? Cái tên này hình như là mình...

Tử Khiêm:ak, 1 pháp sư giỏi của thế giới phù thủy hiện nay.cũng chính là bạn học cùng khối của ông Vương đây. lúc còn là hs của trường Dracate, ông ta chỉ là 1 hs bình thường nhưng trong 1 cuộc thi ông ấy đã dành chiến thắng và từ đó ông ta lên như diều gặp gió. chỉ đáng tiếc là đã ngoài bốn mươi mà vẫn chưa thấy ông ta kết hôn. nghe đồn là ông ta từng bị từ chối 1 lần nên không còn tha thiết với việc lập gia đình nữa. Mà chỉ là nghe đồn thôi đó. cậu cũng đừng kể với ai nha

Tường Vi:mình biết rồi. mà Chấn Thiên. cậu chúc tôi sẽ trở thành 1 Lương Gia Vệ thứ 2 nghĩa là ám chỉ tôi sẽ bị ế chồng chứ gì

Chấn Thiên:hơ, dạo này IQ của cô tăng rồi hả. ăn nhiều óc heo cũng có ích phết nhỉ, bạn Tường Vi thân yêu...

Tường Vi cầm tờ đề trên tay mà không khỏi ngờ ngàng.

Câu 1: Hãy cho biết 12 dòng tộc pháp sư cao quý nhất ở nước ta hiện nay. và hãy giới thiệu sơ qua về lịch sử của từng dòng họ

Câu 2:Phân biệt sự khác nhau giữa thần chú larapasiolias và thần chú Larauiopeffcios

Câu 3:hiểu biết của em về ngũ hành

Câu 4: viết về 1 pháp sư của thế giới phù thủy hiện nay mà em ngưỡng mộ

Cái gì thế này? đùa mình chắc. câu hỏi sát hạch kiểu gì vậy. mấy ông thanh tra này định... Nhìn thấy nét mặt hoang mang, không khỏi ngỡ ngàng của Hàn Tường Vi mà Bùi Anh Thư (tên thật của Lana đó á) mừng thầm trong bụng: “ phen này cô chết chắc rồi, HÀN Tường Vi. cô nghĩ loại người mặt hạng như cô mà xứng đáng học chung lớp với tôi sao. đừng có làm vấy bẩn sự cao quý của tôi”

Vừa ra khỏi phòng thi là cả bọn Triết Vũ, Tử Khiêm, Chấn Thiên và Trúc Lam đã chạy lại hỏi Tường Vi

Triết Vũ (lo lắng thấy rõ): cô làm được bao nhiêu câu trong số đó hả, Tường Vi

Tường Vi (mặt méo xệch): tôi không biết. tôi cứ làm thôi. đến khi nào không thể chém được nữa thì tôi dừng

Chấn Thiên (sửng sốt): cái gì? chém hả? cô... tôi nghĩ là cô phải làm được trọn vẹn câu 1 chứ. câu hỏi đó quá là dễ mà

Tử Khiêm (giọng ôn hòa): biết sao được. cái này thuộc ngoài lĩnh vực bọn mình ôn cho Tường Vi và ngoài hiểu biết của cô ấy mà. đầu như chúng ta đều là những truyền nhân của các gia tộc thì đã biết quá rõ rồi

Trúc Lam: vậy cậu đã làm như thế nào. nói ra cho mọi người kiểm tra luôn

Tường Vi: Câu 1 thì mình nghĩ là mình làm cũng tạm được. 12 dòng tộc đó là: đứng đầu là gia tộc ánh sáng, tiếp theo là gia tộc lửa, gia tộc khí lạnh, gia tộc thổ, gia tộc họ Giang, gia tộc họ Trần, gia tộc họ Đường, gia tộc họ Đỗ, gia tộc họ Vô, gia tộc họ Lâm Vũ, gia tộc họ Trịnh và cuối cùng là gia tộc họ Bùi. riêng 4 gia tộc đứng đầu do đó là sức mạnh đặc trưng của các thành viên mà được lấy làm tên chính cho dòng tộc. đó cũng là những dòng tộc mạnh cả về quyền lực, tài sản và danh tiếng. còn các gia tộc khác sức mạnh không phải là di truyền. họ nổi lên nhờ 1 trong 3 yếu tố trên

Tử Khiêm (kinh ngạc): sao cậu biết chính xác từng vị trí vậy. cậu kể hoàn toàn đúng luôn

Tường Vi: thì lần học với Chấn Thiên, cậu ấy có kể với mình 1 lần rồi

Chấn Thiên (cười nhếch nhếch): ưk, thấy câu chuyện tôi kể với cô có ích chưa. lần này cô mà qua cửa là phải hậu tạ tôi đấy nhé.

Triết Vũ (vẫn chưa hết lo lắng): xem ra câu 1 cô đã làm rất tốt. vậy những câu còn lại thì sao

Tường Vi (áp úng): cái này thì... câu 2 mình chỉ chém bừa thôi nên hổng chẳng nhớ rõ lắm. câu 3 thì mình văn thơ lai láng, ca ngợi Ngũ hành hết lời. gặp người dễ tính chắc họ còn vớt cho ít điểm, gặp người khó tính thì chắc 0 điểm rồi

Cả bọn (đồng thanh): TRỜI!!!!!!!!!!!!!!

Tử Khiêm: còn câu 4

Tường Vi: thì mình viết luôn về ông Lương Gia Huy với những nội dung mà mọi người đã kể cho mình nghe. mình cũng không tiếc lời ca tụng ông ta, nói ông là 1 pháp sư tài giỏi chỉ đáng tiếc rằng đường tình duyên lận đận quá. mình nói rất là xót xa cho ông ta về việc này

Nghe Tường Vi nói xong, cả bọn bất tỉnh.

Triết Vũ: thế này thì thảm rồi. đầu heo ơi là đầu heo

Trúc Lam: không biết bao nhiêu điểm thì mấy ông thanh tra cho qua đợt sát hạch này nhỉ

Chí Kiệt (cùng hội hs vừa bước vào lớp): tổng 3 vòng thi điểm tối đa là 30. chỉ cần trên 20 điểm sẽ được ở lại trường

Tường Vi (không dấu nổi vẻ vui mừng khi thấy Lí Thiên Dã): anh Thiên Dã. rất vui được gặp lại anh

Thiên Dã (cười): anh cũng rất vui vì được gặp lại em. mấy hôm trước em biến đi đâu vậy. không thể liên lạc được với em, mọi người đều rất lo

Tường Vi (cười mỉm chi): em đi gặp 1 người rất quan trọng với em

Kì Bình (tò mò): là trai hay gái vậy

Tường Vi:là con trai

Triết Vũ(đã rất khó chịu khi thấy Tường Vi thân thiết với Thiên Dã h lại thêm câu nói của Tường Vi. đúng là giọt nước làm tràn li): đầu heo, còn ở đó mà nhăn nhó như con dõ thể ak. mau ôn lại các công thức pha chế ma được đi.

Triết Vũ(đã rất khó chịu khi thấy Tường Vi thân thiết với Thiên Dã h lại thêm câu nói của Tường Vi. đúng là giọt nước làm tràn li): đầu heo, còn ở đó mà nhăn nhó như con dõ thể ak. mau ôn lại các công thức pha chế ma được đi.

Nói xong Âu Triết Vũ liền lôi Tường Vi đi xềnh xệch trong sự ngỡ ngàng của mọi người đang có mặt trong lớp. mặt Thiên Dã thoáng tái đi. cậu nắm chắc 2 tay lại như đang cố kìm nén. Vô Kị ngồi ngay bên cạnh đã nhận ra những biểu hiện khác thường của cậu bạn thân. Vô Kị liền lên tiếng: “Thiên Dã này, ra đây 1 chút. tớ có việc muốn nhờ cậu” . mọi người lập tức quay lại nhìn người vừa lên tiếng. Thiên Dã nhìn ánh mắt Vô Kị rất lạ. cậu liền đồng ý. và hai người bước ra khỏi lớp.

Lúc đi đến chỗ khá kín đáo và ít bị người khác để ý, Vô Kị mới lên tiếng

Vô Kị(giọng trầm trầm): tớ hỏi cậu phải trả lời thật nhé, Thiên Dã

Thiên Dã:ukm, cậu hỏi đi

Vô Kì(vào thẳng vấn đề):cậu thích Tường Vi phải không

Thiên Dã(sửng sốt): cậu...cậu đang nói gì thế

Vô Kì:Thiên Dã.cậu đã hứa là sẽ trả lời thành thật mà

Thiên Dã:tớ...tớ...tớ không biết.tớ chỉ mới gặp Tường Vi và nói chuyện với cô ấy vài lần nhưng không hiểu sao mỗi lần đối diện với cô gái đó, tớ lại thân rất gần gũi, thân thuộc. Có cái gì đó quen lắm, tớ cảm thấy rất vui khi được nói chuyện với Tường Vi.

Vô Kì:vậy là cậu thích cô gái đó rồi. nhưng cậu có biết rằng Hàn Tường Vi đã thích...

Thiên Dã:thích âu Triết Vũ phải không? tớ biết. vì cô ấy luôn nhắc tới Âu Triết Vũ, lúc nào cũng nghĩ đến cậu ta nên cậu ta nói gì cô ấy đều nghe. mới đầu, tớ chỉ nghĩ vì Tường Vi rất sợ Âu Triết Vũ mà luôn nghe lời cậu ta như vậy. nhưng rồi tớ phát hiện ra không phải thế. cậu nhớ cái ngày bọn mình thấy Tường Vi bị ngã ở sân trường không?cô ấy bị hôn mê. nằm mãi không tỉnh. vậy mà âu Triết Vũ vừa xuất hiện,cô ấy tỉnh lại liền (hohoho cái này có phải là sự thật không nhỉ? bà con đọc truyện cho ý kiến đi. tại sao Tường Vi lại tỉnh lúc đó mà không phải là trước lúc Triết Vũ đến). và khi tỉnh lại dù cả tớ và Âu Triết Vũ cùng có mặt ở đó nhưng cô ấy chỉ nhìn thấy mỗi Triết Vũ thôi. mãi 1 lúc sau cô ấy mới phát hiện ra sự hiện diện của tớ. lúc đó tớ thấy rất đau lòng. rồi tớ nhớ lại người đầu tiên Tường Vi gặp khi mới bước chân vào trường Dracate cũng là Âu Triết Vũ.có lẽ đó là định mệnh. trời đã định cho 2 người đó là 1 đôi. tớ luôn là người thứ 3 thì phải, ngày trước “cô ấy” chọn Tường Luân, còn bây giờ thì Tường Vi chọn Triết Vũ. tớ mãi là người đến sau.đau khổ thật

Vô Kì(nhú mày): Thiên Dã. cậu ngốc nghếch lắm. chẳng lẽ cậu không biết đấu tranh để tự dành lấy hạnh phúc cho mình ak. ông trời tài thánh thế nào cũng không thể quyết định được tương lai, định mệnh của chúng ta. ông ta ở trên cao chỉ có thể nhìn, chỉ có thể chứng kiến,không thể can thiệp đâu. đừng quên số phận nằm trong bàn tay của chúng ta. tại sao cậu không nghĩ đến việc cạnh tranh công bằng với Triết Vũ.dù gì thì Tường Vi cũng chưa có quyết định chính thức. cậu vẫn còn cơ hội mà. nếu không thử sao cậu biết được nó có thành công hay không. đừng để sau này phải hối tiếc về quyết định của mình. còn nếu cậu không muốn có cạnh tranh với Âu Triết Vũ thì phải đảm bảo rằng cậu sẽ không hối hận. thôi, cậu cứ nghĩ đi. dù cậu quyết định thế nào thì tớ cũng ủng hộ cậu.

Thiên Dã biết Vô Kì nói đúng. Vô Kì bình thường không phải là người thích nói nhiều nhưng hôm nay đã phá lệ để cảnh tỉnh Thiên Dã. vậy mới biết người bạn thân có vai trò quan trọng thế nào trong lòng mỗi con người.

Vòng thi thứ 2: thi pha chế ma được. không hiểu sao ngay từ lúc chọn chỗ làm bài thi Chấn Thiên đã chọn chỗ cách xa Tường Vi nhất có thể (không biết nguyên nhân là gì nhỉ? hay tại Chấn Thiên sợ nhìn thấy

về đẹp “ngiên nước nghiêng thành” của Hàn Tường Vi sẽ không thể tập trung làm bài thi được. nhưng hình như không phải là vậy. Chấn Thiên cất hết sách vở của cậu vào trong cặp sách và cũng để cách Tường Vi 1 khoảng antoàn .gì mà như tránh dịch bệnh vậy.). Triết Vũ và Tử Khiêm nhìn thấy cảnh tượng này đều đã đoán được nguyên nhân và không khỏi bật cười. Riêng Tường Vi thì mặt cứ đỏ dần lên vì ngượng.

Đầu bài là hãy pha chế thuốc thuốc biến hình. Khi biết được đầu bài Chấn Thiên đã hét ầm lên. Cậu không dám tin vào tai mình nữa. Đầu bài sao có thể ra oái oăm như vậy được chứ. Sang năm sau các cậu mới được học cơ mà. mà cứ cho là đã được học đi chẳng nữa thì đâu phải là đã pha chế được ngay. người học môn pha chế ma được tốt nhất của trường là đường Chí Kiệt còn phải mất đến 1 tuần mới học được. vậy mà... Kiểu này có khác gì bảo hs tự bịa ra công thức và cách thức pha chế thuốc. đó còn là chưa kể để pha chế thuốc này phải mất tới 40 phút. trong 30 phút sao làm kịp đây. Chấn Thiên nhìn lão Black bằng cặp mắt căm thù. khỏi nói lúc này Triết Vũ đang lo lắng đến mức nào. Triết Vũ nhìn Tường Vi đầy e ngại. Cậu đã chọn 1 chỗ ở gần Tường Vi nhất để có thể giúp đỡ cô bạn bất cứ khi nào cần. thời gian làm bài bắt đầu.

16. Chương 16

1 phút.....5 phút.....10 phút, mọi người đều tập trung vào bài làm của mình.

15 phút.... “bùng” 1 ngọn lửa bùng nổi lên ở góc phòng, thì ra có hs do mất bình tĩnh đã gọi nhầm thần chú và gây ra cuộc náo loạn này

20 phút... Triết Vũ có vẻ khá bằng lòng khi nhìn nồi thuốc của mình. ngày trước có lẽ do Carey luôn rủ cậu học cùng mà cậu cũng có biết chút ít về loại thuốc này. cậu định quay sang nhắc Tường Vi thì sững sờ khi phát hiện ra cô bạn bên cạnh đã pha chế ra 1 loại thuốc có màu tím. Triết Vũ nhắc Tường Vi: “đầu heo, thuốc này phải trong suốt đấy, không có màu đâu. cô đã cho cái gì vào thế hả. mau pha chế lại đi. đây là những nguyên liệu cô cần cho vào. nói rồi Triết Vũ chỉ 1 số loại thảo dược trên bàn cho Tường Vi biết. Kì lạ thay, Tường Vi chẳng tỏ vẻ nao núng chút nào. cô nhìn Triết Vũ nở 1 nụ cười: “mình biết. mình có cách của mình mà”. trong khi đó thì Chấn Thiên và Tử Khiêm đang khổ sở cân nhắc nên chon nguyên liệu gì vào và nồng độ bao nhiêu.

25 phút.... mấy ông thanh tra tiếp tục đi đi lại lại nhìn ngắm bài làm của các sinh viên. Lão Black nhìn bài của Triết Vũ gật gật đầu tỏ vẻ hài lòng. thỉnh thoảng ông ta cũng đến chỗ Chấn Thiên và Tử Khiêm. nhưng vờn nhìn thấy bài làm của 2 người là ông ta lắc đầu, bỏ ra chỗ khác. Lana và Giai Đình cũng bậm môi suy nghĩ. 2 cô gái xinh đẹp mặt mày nhem nhuốc. Trúc Lam thì thỉnh thoảng cũng gây sự thu hút của mọi người trong phòng bằng những tiếng dõ dõ do cô nàng vô tình làm rơi 1 vật gì đó xuống nền nhà. ông Vương đi đến chỗ Tường Vi. nhìn bài làm của cô hs trước mặt, ông ta chau mày, suy nghĩ. rồi ông ta bỗng thốt lên 1 câu làm mọi người đều quay lại nhìn: “giống lắm, thật sự rất giống.” Tường Vi liền quay qua nhìn ông Vương. cô lên tiếng: “giống cái gì cơ ak”. ông Vương lắc đầu rồi hỏi cô 1 câu hỏi chẳng ăn nhập gì cả: “cô có biết mình đang pha chế cái gì không vậy. hãy nhìn Âu Triết Vũ kia, cậu ta gần làm xong rồi đó. cô nên học cậu ta ấy”. Nói rồi ông bỏ đi

Sau 30 phút làm bài, h thi kết thúc. đa số các bài thi đều bị loại không cần xem xét. đặc biệt có bài của Chấn Thiên và của Tử Khiêm. Lão Black phán ngay 1 câu xanh rờn: “cho hỏi đây là thuốc gì vậy 2 thiếu gia. tôi cần các cậu pha chế thuốc biến hình chứ không phải là thuốc độc.” Sản phẩm của Lana, Giai Đình và Trúc Lam còn dở hơn 1 chút. ít ra thì các cô này cũng đã chọn đúng nguyên liệu để pha chế thuốc. mặc dù vẫn chẳng ra cái gì cả. Lão Black khen lấy khen để sản phẩm của Âu Tường Vi. tuy thuốc vẫn chưa điều chế xong nhưng nhìn chung là thuốc đã chuyển sang màu trong suốt. nếu cho Triết Vũ thêm 10 phút nữa chắc chắn cậu sẽ làm xong và sản phẩm sẽ đạt yêu cầu. Cuối cùng khi đi đến chỗ Tường Vi, mắt lão Black bỗng long lên sòng sọc. sản phẩm của Tường Vi đã hoàn thành. nó có màu trong suốt, vị thơm đặc trưng của thuốc biến hình. có thể nói đây chính là bài làm xuất sắc nhất mà mấy ông thanh tra này từng được chứng kiến trong cuộc đời. Chỉ có thiên tài mới làm được điều này trong 1 thời gian ngắn như vậy. chắc chắn vòng thi này, Tường Vi sẽ dành được số điểm tuyệt đối. lúc ra khỏi phòng thi, mọi người đều xúm lại hỏi sao Tường Vi có thể làm hay như vậy. nhưng cô gái chỉ khẽ mỉm cười: “nếu các cậu già nát lá cây còi cọc để lấy nước

thì các cậu sẽ tiết kiệm được khoảng 3 phút thay cho việc nấu lá cây này để lấy được nước. mà thôi để khi nào rảnh mình chỉ cho. bây giờ mình cần chuẩn bị tâm lý cho vòng thi cuối cùng.” Tường Vi không dám nói nhiều vì biết Triết Vũ đang nhìn cô chăm chú. nếu không cẩn thận cô sẽ bị Triết Vũ phát hiện ra. chắc chắn Triết Vũ sẽ không lạ gì với cách cô làm rồi. ngày đó, cậu luôn cùng cô tham gia học các buổi pha chế mà được của thầy Vương mà.

Tại phòng hiệu trưởng trường Dracate, 4 vị hiệu trưởng đang lo lắng nhìn đồng hồ chạy. thời gian trôi qua thật chậm. ai cũng hết sức sốt ruột.

Ht cấp 1: Liệu Hàn Tường Vi có vượt qua đợt sát hạch này không nhỉ. tôi lo quá

Ht cấp 3: đừng nói vậy. bằng mọi cách chúng ta phải giữ cô gái này ở lại. chẳng lẽ mọi người quên mất mục đích chính khi chúng ta mời cô gái này tới đây học rồi sao

Ht cấp 2: tất nhiên là còn nhớ nhưng đó mới chỉ là chúng ta suy đoán thôi. trên đời này thiếu gì người giống nhau. chắc gì Hàn Tường Vi chính là...

Ht khối đại học: chẳng biết mọi người có tin không nhưng lần đầu tiên gặp Hàn Tường Vi ở ngoài đường, tôi đã có linh cảm cô gái này không phải là người thường, cô gái này không chỉ giống y đúc Như Nguyệt mà...

Có tiếng gõ cửa và sau đó thì vợ chồng thầy giáo Alan bước vào

Ht khối cấp 1: có gì không thầy Alan và cô Barbie

Cô Barbie: thưa các hiệu trưởng, tôi vừa mới nhớ ra 1 việc rất quan trọng, không biết các thầy đã biết chưa. nhưng Hàn Tường Vi- hs đã chuyển đến trường chúng ta vào mấy tháng trước thực sự rất giống Hạ phunhân

Các hiệu trưởng đều im lặng

Thầy Alan: chúng tôi đã vào phòng truyền thống của trường và xem lại ảnh chụp vợ chồng Hạ Tường Văn, thực sự Hàn Tường Vi rất giống chị Như Nguyệt.

Ht khối đại học: chúng tôi biết, chúng tôi cũng đang đau đầu vì truyện này đây. chúng tôi nghĩ rằng Tường Vi chính là con gái của Như Nguyệt và Tường Văn. nhưng lại không chắc chắn lắm. nếu Tường Vi thật sự là cô bé ngày đó thì tại sao không quay trở về trường Dracate. vậy còn Tường Luân đâu.

Cô Barbie: vậy Tường Vi có thể nào là...

1 giọng nữ bỗng vang lên: xin lỗi vì đã nghe lén câu chuyện của các thầy cô nhưng em nghĩ là đã đến lúc nên nói ra sự thật rồi

Mọi người đều nhìn ra hướng vừa phát ra tiếng nói, không thấy ai cả. rồi 1 cô gái bỗng xuất hiện giữa căn phòng. Là Trinh Trúc Lam.

Trúc Lam: Tường Vi chính xác là Công chúa Carey đấy ak. mọi người đoán không sai đâu

Tất cả các thầy cô giáo đang có mặt trong phòng đều há hốc miệng nhìn Trúc Lam

Ht cấp 1: em nói sao hả trinh tiểu thư

Ht cấp 2: em có chắc những gì mình nói không

Trúc Lam: em chắc chắn. và chưa bao giờ chắc chắn hơn lúc này. Công chúa Carey còn sống và cô ấy chính là Tường Vi. mọi người đừng nhìn em như vậy chứ. em biết được điều này là do vô tình nghe được cuộc nói chuyện của cô ấy với Hạ Tường Luân

Tất cả mọi người: Tường Luân? thật ư? cậu ấy còn sống sao? em không nói dối chúng tôi chứ. em hãy mau kể lại đi

Trúc Lam: thôi được, truyện là thế này.

————— > Flash back < —————

Tường Vi (lấy tay bịt miệng): không, không thể nào. nếu đứa bé trong tấm ảnh này là cô Công chúa Carey mà Triết Vũ vẫn thường nhắc tới thì... truyện gì thế này? đứa trẻ này là... nó vẫn còn sống mà...

Và trong căn phòng Tường Vi bỗng vang lên 1 giọng nam trầm ấm: “ phải.đứa bé gái trong ảnh vẫn còn sống và bây h nó chính là em đấy, Tường Viak. em chính là Công chúa Carey mà bọn Triết Vũ vẫn thường nhắc tới

Tường Vi(lấy tay bịtmiệng): không, không thể nào. nếu đứa bé trong tấm ảnh này là cô Côngchúa Carey mà Triết Vũ vẫn thường nhắc tới thì...truyện gì thế này? đứatré này là... nó vẫn còn sống mà...

Và trong căn phòng Tường Vi bỗng vang lên 1 giọng nam trầm ấm: “ phải.đứa bé gái trong ảnh vẫn còn sống và bây h nó chính là em đấy, Tường Viak. em chính là Công chúa Carey mà bọn Triết Vũ vẫn thường nhắc tới”

Tường Vi(ngơ ngác nhìn người con trai vừa xuất hiện ở giữa phòng): Ai vậy?sao lại ở trong phòng tôi

Người con trai từ từ tiến lại chỗ Tường Vi. trong ánh sáng từ chiếc đènngủ chiếu hắt ra, Tường Vi theo mắt nhìn người con trai chăm chăm. Sau15s bất động, Tường Vi mới thốt được 1 cái tên

Tường Vi: Anh Tường Lâm.Chẳng phải anh đang du học ở bên Mỹsao?nhưng sao anh lại ở đây? làm thế nào mà anh vào được đây chứ. mà sao anh lại nói với em rằng em là...

Tường Luân(ngắt lời Tường Vi): đừng nói gì cả và hãy nghe anh nói này, Tường Vi. thật ra tên của em là Hạ Tường Vi.còn anh không phải làHàn Tường Lâm mà là Hạ Tường Luân. em cũng không phải là 1 người bìnhthường. em là 1 phù thủy.

Tường Vi:anh hai, anh đang nói gì vậy. em không hiểu gì cả

Tường Luân(nhìn Tường Vi cười): đã bảo là chỉ cần nghe anh nóithôi mà, em gái. em không hiểu gì vì em đã mất trí nhớ mà. truyện kể radài lắm. tóm lại là sau khi anh em ta bị rơi xuống vách núi ở trong khurừng bí ẩn thì chúng ta vẫn chưa chết.

Tường Vi: nếu em là cái cô Carey mà bọn Triết Vũ vẫn kể và anh là Tường Luân- thủ lĩnh Ngũ hành thì tại sao rơi trên vách núi cao như vậy mà không chết được chứ. em nghe Triết Vũ và Chấn Thiên kể lại là lúc bị rơi, cả 2 người họ đều đang bị thương nặng mà.

Tường Luân(bất lực): Tường Vi, em không thể để yên cho anh kể hết được hay sao

Tường Vi: úi. sorry. anh kể tiếp đi

Tường Luân: là nhờ Đan Linh đã đóng đinh thời gian trong 5s và em đã nhanh trí dùng sức mạnh của mình để đưa anh và em tới 1 nơi khác.chúng ta không thể trở về ngay vì vết thương của anh rất nặng. lúc anhhồi phục và 3 người chúng ta định trở về thì em vô tình phát hiện ra sựthật về cái chết của bố mẹ. em đã rất đau lòng và muốn trả thù nhưng đólà 1 việc không thể. anh đành lòng phải dùng bùa phép khiến em quên đi toàn bộ kí ức của mình. chúng ta đã đổi tên và sống dưới 1 thân phậnmới. tuy nhiên do sức mạnh của em quá lớn nên thỉnh thoảng khi ở trạngthái vô thức em vẫn nhớ về kí ức của mình. thôi được rồi, có nói chắc em cũng cảm thấy khó hiểu. để anh hoá giải phong ấn cho em, em sẽ nhớ lạimọi truyện thôi

—————> Flash end<—————

Trúc Lam kết thúc dòng hồi tưởng của mình. tất cả mọi người đang có mặt trong phòng đều sững sờ bất động. vì ngạc nhiên. vì vui sướng. vì hạnh phúc. vì niềm tin, niềm hi vọng quay lại.

Ht khối đại học(nghẹn ngào): Trúc Lam,em hãy giữ kín bí mật này.chắc Carey và Tường Luân có nỗi khổ riêng mới giấu chúng ta. mọi ngườiđang có mặt ởcăn phòng, chắc hẳn mọi người đều biết chúng ta vừa ngheđược thông tin quan trọng nhất trong hơn mười năm trở lại đây.Nhưngtrước khi suy nghĩ xem chúng ta nên làm gì bây h thì việc quan trọngtrước mắt là chúng ta hãy bảo vệ tường vi. không thể để cô ấy bị đứoikhỏi tường được

17. Chương 17

Vòng thi cuối cùng được thông báo lã sẽ tạm hoãn lại sau 1 tuần nữa để các ông thanh tra có thời gian kiểm tra tư cách hs và kiểm tra năng lực của các cá nhân trước khi ra đề. Vì đây là vòng thi kiểm tra kĩ năng tác chiến của các hs trong chiến đấu nên cần phải rất cẩn thận với đề ra. nếu không chu đáo sẽ có những hs phải mất mạng. vậy là các hs quay lại với khoảng thời gian tự do của mình. không còn bị áp lực với đợt sát hạch này. Tường Luân và Tường Vivian âm thầm gặp nhau, trao đổi kế hoạch về việc bảo vệ trường Dracate và các hs. thông qua Tường Luân, Tường Vi đã biết là Trúc Lam và các hiệu trưởng đã phát hiện ra thân phận thật của mình. vì vậy cô có thể thoải mái hơn khi gặp họ. Tường Luân vẫn chưa chịu ra mặt gặp 4 hiệu trưởng. do đó Tường Vi trở thành cầu nối liên lạc bắt buộc dĩ giữa mấy người này. và còn bị các hiệu trưởng tận dụng để đi giúp trường giải quyết 1 số việc nữa chứ....

Không thể tin nổi là Âu Triết Vũ và Hàn Tường Vi đang hẹn hò nhau và bây h 2 người đó đang tung tăng nắm tay nhau đi dạo phố. Hai người đó bắt đầu yêu nhau từ khi nào vậy? Có thật không? họ chính thức công khai rồi à? Ha, t/g đùa đấy. Đừng tin, thật ra câu chuyện như sau:

Tường Vi và Triết Vũ đang ở học viện Thạch An. không phải là đến để gặp Nhược Ninh - bạn Tường Vi đâu à. bởi cô ấy đã ra nước ngoài rồi mà. Vậy họ đến Học viện Thạch An làm gì? Đơn giản là không hiểu sao dạo gần đây ở trường này xảy ra rất nhiều điều kì quái. Những hs nữ đi học về luôn cảm thấy có người nào đó đi theo ngay sau mình nhưng quay lại thì chẳng thấy có ai và tiếng bước chân lộp cộp cũng dừng. Vậy mà khi quay đi thì tiếng bước chân nặng nề đó lại vang lên. Trong h học thường vang lên tiếng khóc nỉ non, âu sầu, náo nức của 1 người con gái. và tất nhiên không ai xác định được nơi phát ra âm thanh kinh dị, nổi da gà đó. Truyện còn chưa dừng ở đây, mỗi sáng sớm tới trường, ở lớp học gần khuôn viên cũ của trường, hs lại phát hiện ra những dòng chữ như nhà xác, uất hận, oan hồn,... màu đỏ tươi mà hs rỉ tai nhau là những dòng chữ được viết bằng máu. Vậy là tin đồn học viện Thạch An bị lan truyền khắp Saint Hannee. và học viện Dracate quyết định cử Âu Triết Vũ đi điều tra vụ này và Hàn Tường Vi trên danh nghĩa phải đi theo trợ giúp bằng cách bói quẻ cho Triết Vũ tìm manh mối, chứ thực ra là do mấy ông này quá rõ tài năng của Carey và muốn tận dụng triệt để nguồn nhân lực vừa rẻ vừa giỏi này (như t/g đã đề cập ở trên đó). Thế là Hội trừ ma 2 thành viên rã đời. Âu Triết Vũ và Hàn Tường Vi sẽ cải trang thầy mấy vị thầy cúng, àk nhầm mấy vị trừ ma tới học viện Thạch An giúp quý trường

Triết Vũ và Tường Vi vừa mới rời khỏi phòng hiệu trưởng học viện Thạch An. hai người đã thuyết phục được ông ta hãy để tất cả mọi truyện cho 2 người giải quyết

Tường Vi (e dè): Này, Âu Triết Vũ. cậu bảo xem...uhm... liệu truyện này có phải do ma làm không nhỉ

Triết Vũ (không biểu lộ chút cảm xúc): phải điều tra đã. cũng có thể. mà sao? không phải là cô thấy sợ đấy chứ đầu heo

Tường Vi (nói cứng): mình ư? không đời nào, trên đời này làm gì có ma chứ. mấy truyện đó chỉ có trong tưởng tượng mà thôi. tại sao tôi phải sợ những thứ không có thật chứ? thật là nực cười

Triết Vũ (cười ma mãnh): Vậy hả? coi bộ cô cũng thuộc loại dũng cảm đấy nhỉ? nhưng cô quên truyện phù thủy và pháp thuật vốn rất hoang đường mà còn có thật nữa là...

Tường Vi (mặt tái mét): Âu Triết...Triết... Vũ, cậu...cậu...cậu...đừng...có dọa tôi. tôi...tôi...tôi...tôi không sợ đâu

Triết Vũ (cổ nhin cười): Này đầu heo Tường Vi. cô đang toát mồ hôi kìa.

Tường Vi (mặt đỏ bừng): không phải là tôi toát mồ hôi vì sợ đâu

Triết Vũ (nén nở 1 nụ cười rạng ngời): thì tôi đã nói là cô đang sợ đến toát mồ hôi đâu. sao cô đã giải thích rồi

Tường Vi (áp úng như người bị nói trúng tim đen): uhm, tại vì ...tôi...tôi...

Triết Vũ (ngoảnh ra chỗ khác): đừng lo, Hàn Tường Vi. tôi sẽ bảo vệ cô. yên tâm đi. không ai làm hại được cô đâu. tôi thề đấy

Cả hai người mặt cùng đỏ lên 1 lượt. Tường Vi ra vẻ không quan tâm bằng cách lờ bài ra bói. Triết Vũ cũng biết mình đã lỡ lời nên cứ để mặc Tường Vi muốn làm gì thì làm.

Tường Vi: Này Triết Vũ. theo mấy lá bài này thì có vẻ như là...đúng là ngôi trường này đang bị ma ám thật đấy. Linh hồn, sự trả thù, 1 nỗi hối hận muộn màng, 1 sự lưu luyến không thể dứt ra. 1 sự cố gắng trong tuyệt vọng, 1 niềm hi vọng nhỏ nhoi, mơ hồ. và cả 1 sự khao khát mãnh liệt. Nếu như mình đoán không nhầm thì có lẽ là ngay trong trường học này đang có 1 linh hồn vì còn quá lưu luyến với thế giới này, với 1 thứ gì đó và đang cố gắng sửa đổi 1 lỗi lầm, đang nuôi 1 hi vọng mà vẫn chưa thể rời khỏi cuộc sống này.

Triết Vũ: vậy còn sự trả thù thì sao

Tường Vi (nhìn Triết Vũ sợ hãi): Có lẽ không phải chỉ có duy nhất mình con ma đó thôi đâu. có lẽ vẫn còn 1 con nữa. 1 linh hồn đang giận dữ, muốn trả thù cùng 1 khao khát mãnh liệt. 1 con ma thật sự đáng sợ

Triết Vũ: này, có tin được không thế

Tường Vi: êk, Àu Triết Vũ. cậu đừng có xúc phạm tôi cũng như khả năng bói bài của tôi. tôi có thể bói được cả những chuyện sẽ xảy ra với chúng ta ngày hôm nay đấy

Triết Vũ (giọng khích bác): vậy cô bói thử đi. bói không đúng thì liệu hồn với tôi

Tường Vi: được thôi. ok luôn. để xem nào...uhm...àk....sao lại thế nhỉ? Này Àu Triết Vũ lạ lắm!

Triết Vũ (nhú lông mày): Lạ cái gì? bộ cô khủng hã, bà bói ngốc?

Tường Vi (nổi 1 cục tức trên đầu): mở miệng ra là cậu kêu tôi ngốc. tôi cũng biết tức giận hay khó chịu đấy. Nghe nè, theo quẻ, hôm nay là ngày không bình yên với chúng ta đâu. tốt hơn là nên chuẩn bị tâm lý đi. Còn nữa tôi bảo quẻ này lạ là lạ thật chứ bộ. ai thêm bịa ra làm gì. quẻ nói rằng 1 nơi tăm tối bỗng xuất hiện 2 luồng ánh sáng. chắc 2 luồng ánh sáng là ám chỉ chúng ta vậy thì nơi tăm tối với không khí rợn người trong hình vẽ là học viện Thạch An rồi. khi đi hai, trở về ba, 1 người u ám. Kết thúc của ngày hôm nay là máu và cái chết.

Triết Vũ (nhăn mặt): Tường Vi, vậy là sao

Tường Vi (hoảng sợ): tôi không biết. hình như lúc trở về sẽ có người đi theo chúng ta đấy. liệu có phải là cướp không nhỉ (vẫn còn bị ảnh hưởng từ vụ lần trước). Lá bài giải thoát là sự chết chóc, huỷ diệt. Có lẽ ai đó sẽ phải chết... vào ngày hôm nay

Triết Vũ (phẩy tay): vậy hả? chẳng sao. ko quan tâm

Tường Vi (cố gắng giữ bình tĩnh): hay chúng ta về thôi, Triết Vũ. mình có linh cảm không tốt cho lắm. chúng ta hãy quay lại đây vào hôm khác được không

Triết Vũ: không thích, không về. thích thì cô về 1 mình đi, đầu heo

Tường Vi (vẻ mặt miễn cưỡng, bắt đầu ra mồ hôi): không. tôi không về 1 mình đâu. tôi chờ cậu về cùng. đành vậy, hix. àk, mà còn chuyện này nữa liên quan đến cậu nè. Vào đêm nay trái tim hoàng tử khẽ rộn lên. 1 niềm hi vọng mới trời dậy. sự thật dần được hé mở. cái kết hạnh phúc của chuyện cổ tích. Vậy là sao

Triết Vũ: cái gì? cái đó sao lại hỏi tôi? phải hỏi cô mới đúng chứ?...

... Triết Vũ và Tường Vi đang đứng ở khu lớp học gần chỗ nhà cũ của học viện Thạch An – nơi phát hiện ra những dòng chữ mà bị lũ hs trường này phao tin đồn là viết bằng máu. hôm nay là cuối tuần nên trường học vô cùng vắng vẻ, không thấy bóng người. sau những chuyện xảy ra vào dạo gần đây, học viên ở kí túc xá đa phần đều dọn ra ở ngoài hết. ngôi trường càng trở nên vắng vẻ và âm u hẳn. sau khi đi loanh quanh 1 vòng, điều tra lui cả 2 người vẫn chưa phát hiện được ra manh mối gì.

Triết Vũ: hừ, chẳng hiểu mấy vị hiệu trưởng khủng trưởng mình nghĩ sao mà lại bảo cô đi cùng tôi. dù sao cô cũng là người bình thường mà. sao không để thằng nhóc Đồng Mạnh Ninh đến đây nhỉ? nó có sức mạnh tâm linh, có thể nói chuyện được với các hồn ma. chẳng có ích hơn cô ư

Tường Vi (bực mình): tôi biết là cậu không coi tôi ra gì nhưng tôi không vô tích sự đến nỗi cậu nói. cậu có biết cái quái gì về tôi đâu.

Triết Vũ: cô nổi cái gì chứ? tôi chỉ đang góp ý mà thôi

Tường Vi(gọng nghẹn ngào): huhu...nhưng cậu xúc phạm tôi

Triết Vũ(bối rối): ơ, ưm, xin lỗi cô, Tường Vi. đừng khóc. tôi không cố ý

1 giọng con gái (bỗng vang lên): hai người đừng cãi nhau nữa

Tường Vi(ngó mọi phía, không 1 bóng người): Triết Vũ,cậu có vừa nghe thấy gì không?

Triết Vũ(nhìn Tường Vi): không.mà cô vừa bảo chúng ta đừng cãi nhau nữa đấy hả?sao giọng cô nghe lạ thế

Lại giọng lúc này: đừng cãi nhau mà.nếu không 2 người sẽ phải hối hận giống như tôi vậy đó (sau đó là 1 tiếng khóc nức nở)

Tường Vi(mặt cắt không còn giọt máu): gì...gì thế này? ai...ai...ai...ai vậy? xuất hiện đi...đừng... đừng...đừng có mà hù ma người khác như thế

Triết Vũ(cười thích thú): này, không phải cô là hồn ma người ta đồn đấy chứ

Tường Vi(dừng hết cả tóc gáy): cái gì? phải...phải không?

Tường Vi(dừng hết cả tóc gáy): cái gì? phải...phải không?

Giọng cô gái: Này, bạn. đừng sợ.tôi không làm gì bạn đâu. tôidang ở ngay bên cạnh bạn này. đừng ngó nữa. hai người không nhìn thấytôi đâu.ko ai nhìn thấy được tôi hết, hức hức.... cùng lắm mọi người ở đây chỉ nghe được tiếng tôi khóc thôi. tôi có nói gì họ cũng không ngheđược. hai bạn là những người đầu tiên tôi nói chuyện được. hai người ài vậy. hình như không phải sinh viên trường này

Tường Vi(đã bình tĩnh hơn):uhm, vâng. bọn tôi là học viên Dracate. tôi là Tường Vi còn cậu ấy là Triết Vũ.bọn tôi...

Tường Vi(ra dấu cho Tường Vi im lặng): tại sao bọn tôi phải giới thiệu cho cô biết bọn tôi là ai chứ? chủ nhà đáng lẽ phải giới thiệutrước. không phải sao

Cô gái : ôi thất lễ quá.xin lỗi 2 bạn nha. Tôi là Hoàng Ánh Dương, trước lúc chết tôi là sinh viên của trường này

Tường Vi(đã hết sợ): Hoàng Ánh Dương hả? có phải là cô gái đãchết cách đây 2 tuần không? nghe đồn là bạn bị stress và đã uống thuốcngủ tự tử phải không

Cô gái: vâng, là tôi đấy. nhưng không phải vì stress mà tôi tự tử đâu

Tường Vi:vậy thì là vì sao

Cô gái: thật ra thì là...

Tại sân bóng rổ khối đại học - học viện Dracate.hiện nay đang có 2 anhchàng đẹp trai chơi bóng với nhau. anh chàng tóc đỏ, vẻ mặt ngang bướngvừa ném quả bóng vào rổ

Chấn Thiên: thằng Âu Triết Vũ đáng ghét này. đi mà không rủ bọn mình đi cùng. đáng ghét. cả nhỏ đầu heo nữa. y như ngày trước ấy. lúc nào Carey và Triết Vũ cũng lén đi chơi với nhau và bỏ mặc tớ ở nhà. bựcthật, cảm giác mình giống như người thừa, bị bỏ rơi vậy. dám cả h này,12 đứa nó đang hện hò nhau lắm. được lắm, đợi xem. lúc về sẽ biết tayGiang Chấn Thiên này

Tử Khiêm: không, tớ không tin là Vũ đã quên được Công chúa Carey đâu.

Chấn Thiên: ưk, thì vì không quên được Carey nên chắc cậu ta sẽ thích nhỏ đầu heo

Tử Khiêm:gì vậy?tại sao?tớ không hiểu

Chấn Thiên:vì...Cái cô Hàn Tường Vi đó thật sự giống Carey 1 cách không ngờ nổi. Kể cả cái tính không thích bị người khác coi thường.

Tường Vi(2 mắt tròn xoe): gì cơ?vì người yêu cô chết nên cô cũng muốn đi theo hả

Ánh Dương: uhm,...có thể nói là vậy

Tường Vi quay sang nhìn Triết Vũ, ánh mắt như muốn nói : “coi bộ cô nàyđiên rồi”. Triết Vũ cũng nhìn Tường Vi vẻ mặt như muốn bảo: “thần kinhkhông bình thường”

Ánh Dương:Mà 2 bạn vẫn chưa nói cho tôi biết tại sao 2 người lại nghe được tiếng của tôi? 2 người rất đặc biệt

Triết Vũ:thì bọn tôi là hội trừ ma tất nhiên sẽ nghe thấy ma nóirồi. đùa thôi. tôi cũng chưa bao h nghĩ là mình có khả năng nói chuyệnvới ma. ak, vậy tiếng khóc mà mấy sinh viên ở đây thường nghe thấy đúng là của cô đấy hả? nhưng cô lại đi theo các sinh viên thế

Ánh Dương: không.ko phải tôi mà là bạn trai tôi đó

Tường Vi:bạn trai cô? ý cô nói là hồn ma của anh ta hả

Ánh Dương:vâng, vì lúc còn sống anh ấy từng hứa là sẽ luôn đénđón tôi lúc tan học.....hôm đó chúng tôi cãi nhau vì vài điều hiểu lầm.tôi cứ nghĩ là anh ấy đang bắt cá hai tay,thế là tôi muốn chia tay.Mặcdù anh ấy đã giải thích rất nhiều nhưng tôi đã không nghe. con gái íchkí lắm. chắc cô cũng hiểu tôi phải không Tường Vi? cô cũng là con gái,chắc cô cũng đã có lần như tôi. luôn muốn giữ người đó ở bên mình.chỉyêu có 1 mình người đó. và khi phát hiện ra tất cả không như những gìmình đã nghĩ, niềm tin sụp đổ thì sẽ cố gắng bảo vệ chút cái tự trọngcòn sót lại ở mình. không muốn cho cơ hội vì sợ sẽ tiếp tục tin và bịlừa dối.tôi... rồi anh ấy bị tai nạn và đột ngột qua đời, hức hức... tôi rất hối hận

Triết Vũ: vậy linh hồn của cả 2 người đều ở đây hả?nhưng sao không gặp nhau nói chuyện đi

Ánh Dương:tôi không thể ra khỏi đây được, đã thử mấy lần nhưng đều chưa ra được khỏi cổng trường đã bị giật ngược lại vào bên trong

Triết Vũ:vì vậy cô đã gây ra những chuyện kì lạ trong trường phải không? nhưng xem ra bạn trai cô lại không phát hiện ra.

Tường Vi:vậy bọn mình giúp họ đi Vũ

Nói rồi Tường Vi kéo Triết Vũ ra phía cổng trường

Triết Vũ:Những hồn ma đều không biết là mình đã chết. Họ vẫn đi lại giữa dòng đời tấp nập, bon chen này. Họ chỉ nhìn thấy những gì họmuốn, nên họ không hề hay biết thực ra mình đã chết lâu rồi

Tường Vi:Cái gì cơ? ý cậu là cô gái tên Ánh Dương đó...

Triết Vũ: tôi không biết nhưng theo tôi cô ta có lẽ là...

Câu nói của Triết Vũ bị phá ngang bởi tiếng hét của Tường Vi.

Triết Vũ(hốt hoảng): sao thế. đầu heo

Tường Vi(giọng hoảng sợ cực độ): đau quá, Triết Vũ ơi, có ai đó đang bóp chặt vai tôi. đau lắm

Triết Vũ(hoang mang): nhưng ở đây ngoài tôi và cô đâu còn ai, chẳng lẽ... (lửa bùng cháy ở bàn tay trái)...

Tường Vi lại đây

Tường Vi:không...không ra được

Triết Vũ(lao đến chỗ Tường Vi, ôm chầm cô bạn): được rồi, không sao đâu. đã có tôi ở bên cạnh cô mà

1 giọng nói con trai vang lên (sắc mùi phẫn nộ và tức giận): bỏ bạn gái tao ra.mày đừng có chạm vào cô ấy

Triết Vũ:chẳng lẽ người là bạn trai của Hoàng Ánh Dương hả

Giọng con trai: đúng, là ta.mau bỏ bạn gái ta ra

Triết Vũ:người tỉnh lại đi. nhìn kĩ xem cô gái này là ai. không phải là Hoàng Ánh Dương của anh đâu

Triết Vũ chưa nói hết câu thì thấy Tường Vi bị 1 lực kéo nào đó giậtkhỏi tay mình. Tường Vi mặt tái đi vì sợ, 2 tay có những vết thâm tímxuất hiện. Triết Vũ khá bối rối. cậu không biết phải làm gì. cậu khôngnhìn

thấy hắn ta nên không thể tấn công hắn. mà nếu ra đòn lung tung thì người bị thương sẽ là Hàn Tường Vi. Triết Vũ nhìn Tường Vi lo lắng. Tường Vi không hiểu sao bỗng bay lơ lửng ở trên không, nhìn mặt cô nàng không còn chút sức sống. lúc Tường Vi trở lại mặt đất thì đang trong tình trạng bất tỉnh. có lẽ là do sợ quá nên ngất đi.

Tường Vi nhìn Tường Vi nằm sõng soài trên mặt đất thì lửa tức giận cháy hùn hục trong lòng

Triết Vũ (giọng lạnh như băng): anh nghĩ như vậy là chứng tỏ anh yêu bạn gái của mình ư? thật là nực cười, ngay cả bạn gái của mình cũng nhận không ra mà còn kêu yêu người ta. Nói cho mà nghe, cô gái đó tên Tường Vi, là bạn gái của tôi. còn anh thì đã chết rồi, sao vẫn cứ vương vấn về 1 mối tình trước lúc chết mà không thể siêu thoát nổi thế

Giọng con trai hét lên đầy đau khổ: không, không thể như thế được. tại sao tôi lại chết. ko. không phải. cô ấy là Ánh Dương

Triết Vũ: có thể nhìn đầu heo giống bạn gái của anh nhưng chắc chắn cô ấy không phải bạn gái của anh đâu. bạn gái của anh thật ra cũng đã tự tử sau đám tang của anh. tôi biết anh rất yêu cô ấy nên mới không đành lòng ra đi, vẫn cố gắng ở lại bảo vệ cô ấy. nhưng h không cần nữa rồi, hãy đi đi. buông tay ra nào. bạn gái anh đang chờ anh ở trên đó

Triết Vũ vừa nói xong thì 1 vầng ánh sáng xuất hiện.

giọng con trai lo lắng: nếu tôi bước qua đó, tôi sẽ có thể gặp Ánh Dương phải không? .

Triết Vũ: tôi không biết, tôi chưa từng bước qua đó nên không thể nói trước điều gì. anh hãy làm theo những gì trái tim mách bảo

Giọng con trai: vậy thì tôi biết phải làm gì rồi

Sau mấy giây yên lặng đó, Triết Vũ thấy vầng sáng cứ nhạt dần rồi biến mất hẳn. Triết Vũ quay qua nhìn Tường Vi: “chúng ta sẽ không giống hợ phải không? cô đừng bao h rời xa tôi nhé, cũng đừng hiểu lầm tôi vì bất cứ chuyện gì. phải tin tôi đó, và tôi cũng sẽ luôn tin cô, đầu heo à. tôi sẽ quên Carey, hãy cho tôi thêm chút thời gian, tôi hứa là tôi sẽ quên được. và tôi sẽ mang lại hạnh phúc cho cô”. rồi Triết Vũ công Tường Vi vào phía trong sân trường. Giọng con gái vang lên ở phía trước mặt: “anh ấy sao rồi. còn Tường Vi bị sao vậy?” Triết Vũ thả Tường Vi xuống nằm cạnh gốc cây

Triết Vũ: thôi đi, đừng giả vờ nữa. người là ai?

Ánh Dương: bạn nói gì lạ thế. mình là Ánh Dương mà

Triết Vũ (mặt lạnh tanh): tưởng ta không biết sao? thật ra linh hồn của Hoàng Ánh Dương đã siêu thoát ngay sau cái chết của cô ta rồi. người là ai? sao lại mạo danh Ánh Dương để tiếp cận bọn ta

Ánh Dương (giọng lạnh lùng): quả không hổ danh là Hoàng tử trí tuệ Áu Triết Vũ. rất thông minh. thôi được, có nói ra cũng chẳng chết ai. ta phục mệnh chủ nhân đến giết người. Và cứ yên tâm đi, hôm nay không chỉ có mình người phải bỏ mạng ở đây đâu. con bé xinh đẹp này cũng sẽ được ta cho phép đi cùng người về cõi âm ti

Triết Vũ (khẽ nhếch mép cười): lại là King Devil à. hết trò rồi sao mà lại đi cử 1 người như người đến giết ta

Nói rồi cả người Triết Vũ bỗng cháy hừng hực, lửa cháy rất to tỏa sáng chói, dưới sức nóng của lửa, 1 người đáng nhỏ bé bỗng xuất hiện. Bộ mặt dài như cái bươm. chiếc răng vấu chìa ra nhìn y như 1 con thỏ. người gì mà lùn như 1 đứa trẻ 8 tuổi. đáng người bà ta gọi tg nhớ tới hộp sữa ông thọ. khuôn mặt toàn tàn nhang và tàn nhang. đúng là 1 sắc đẹp “ma chê quỷ hờn”, không thể nào kiếm nổi trên thế gian này. Triết Vũ nhanh chóng dùng pháp thuật tấn công bà ta. Bà ta vất vả né tránh.

Mụ lùn: sao người lại mạnh như vậy chứ

Triết Vũ: mới thế mà đã kêu mạnh rồi sao? coi bộ người quá kém cỏi thôi. các người tưởng trước đây ta đã dùng hết sức mình chiến đấu với bọn chông? đối các người sao? không hề, đừng mộng tưởng như vậy. nào, chẳng phải bà muốn giết tôi sao? mau tấn công tôi đi chứ

Mụ lùn: cứ đợi đấy. ta không ngu đâu. đợi lần sau mà xem, nếu để ta gặp lại người ta sẽ cho người chết không toàn thây đoạ Âu Triết Vũ.

Nói xong mụ ta biến mất. Triết Vũ cười khuấy đi đến chỗ Tường Vi nâng cô bạn lên. đúng lúc đó thì Tường Vi cựa mình, tỉnh dậy

Tường Vi:Triết Vũ, sao đầu mình quay quay thế này nhỉ? truyện gì đã xảy ra với mình thế

Triết Vũ(cười dịu dàng): không sao đâu. mọi truyện đều ổn, cô mệt quá nên mới bị ngất thôi. cả 2 người đó đều siêu thoát hết rồi, không cần phải lo lắng nữa. chúng ta về thôi.

Trên con đường trở về Học viện Dracate

Tường Vi: vậy mọi truyện diễn ra như thế nào vậy, Triết Vũ? Rột...rột...rột..... ắc, xin lỗi

Triết Vũ(mỉm cười): Xin lỗi gì tôi chứ? cô phải xin lỗi cái dạ dày của mình kia. mà muộn rồi, chắc cũng chẳng còn quán ăn nào mở cửa đâu nhỉ?vậy về đi, tôi sẽ nấu cái gì đó cho cô

Tường Vi:cậu ư?

Triết Vũ:yên tâm đi, không đau bụng đâu mà lo.

Tường Vi không ngờ rằng Âu Triết Vũ lại nấu ăn ngon như vậy và càng không thể ngờ rằng trong phòng của Triết Vũ có hẳn cả bếp. tuy nhiên cái màn “muốn ăn thì lăn vào bếp” của Âu Triết Vũ cũng giúp cô tỉnh táo lại. Triết Vũ vẫn cứ là Hoàng tử Ác ma như ngày nào. không chịu đối xử tốt với ai cho trọn vẹn. tuy nhiên, đây cũng là lần đầu tiên trong 13 năm nay cô mới có thể cười thoải mái như thế. Tường Vi trở về phòng và cô bỗng giật mình khi 1 tiếng nói cất lên trong phòng cô: “làm gì thì làm nhưng đừng có quên nhiệm vụ của mình đây. và cũng đừng đến gần nó nhiều quá nếu không muốn bị Âu Triết Vũ nhận ra. hiểu không?” Tường Vi phì cười: “hoá ra đi hai về ba là thế này đây hả? đừng lo, em không để Triết Vũ phát hiện ra đâu.” Bóng đen tiến lại gần Tường Vi: “anh có tin mới cho em nè, Dyland...”

Bóng đen tiến lại gần Tường Vi:“anh có tin mới cho em nè, Dyland...” Tường Vi nói cái gì đó mà tg nghe không rõ lắm. chỉ biết là 1 lúc sau thì thấy Tường Vi sững sờ: “anh nói thật chứ.nhớ ra rồi, chiều nay em bị ngất đi và sức mạnh cũng suy giảm đáng kể. có lẽ lúc đó chính là lúc là lúc anh ấy bị thương. chẳng trách sao em lại bị vậy”

-Thiên Dã,cậu bảo sao? Hôm qua trong lúc thi hành nhiệm vụ, anh Dyland đã bị thương hả?và có 2 người trong đội anh ấy đã...đã chết ư? - Kì Bình sững sờ

-uhm...theo như mình được biết thì bên cạnh xác của 2 người đó còn có 1 dòng chữ viết bằng máu CÁCH GIẢI THOÁT DUY NHẤT - Thiên Dã trầm ngâm

-Cách giải thoát duy nhất là cái chết ư?tớ không hiểu gì cả. - Vô Kỵ nhún mày

-Vụ này có vẻ giống vụ lần trước. Nhóm đi làm nhiệm vụ cũng bị sát hại, hiện trường để lại cũng có 1 dòng chữ KHÔNG CÒN CÁCH NÀO KHÁC. nhưng điều kì lạ ở đây là tại sao ngay cả 1 người mạnh như Dyland cũng bị đánh bại vậy? đối phương là ai mà có sức mạnh ghê gớm như vậy chứ - Chí Kiệt gãi gãi cái cằm

-Mấy hôm nữa Dyland sẽ về trường để điều trị và tịnh dưỡng. lúc đấy hãy hỏi anh ấy chứ đừng có đoán già đoán non nữa. ơ, Chấn Thiên. ư, đi đâu vậy

Chấn Thiên đang chạy thực mạng vội phanh lại

-Thiên Dã?! có gì không nói. nói chuyện sau đi. tôi đang vội lắm

-có gì mà chú mày cuống lên thế? - Chí Kiệt tò mò

-Có tin về Carey.có lẽ cô ấy còn sống - Chấn Thiên nói gấp

Cả 4 cái mồm như cùng đồng thanh: “Cái gì?thật không ? sao biết?”. Chấn Thiên đành cố gắng kể tóm tắt truyện đã xảy ra vào tối qua

-Lúc đó bọn này đang ở trong phòng Triết Vũ thì có tiếng gõ cửa. ra mở cửa thì không thấy ai ngoài 1 hộp quà. mở ra bên trong thấy đầy sao giấy và còn kèm theo 1 tấm thiệp màu tím nhạt

-Vậy thì sao?vậy thì lên quan gì tới tin Công chúa còn sống? - Thiên Dã cuống cả lên. không còn giống Thiên Dã hằng ngày nữa

-Trong tấm thiệp đó có ghi như sau:

Lời cầu nguyện xưa chàng còn nhớ?

Khúc nguyện cầu dành riêng cho em

Em sẽ mãi là đoá hoa bé nhỏ

Níu giữ chân chàng mãi không xa

- C...CAR...EY...Y...Y!!!! đúng là Công chúa rồi - Thiên Dã mặt tái đi

-Gì chứ.tớ không hiểu. sao cậu biết đó là Công chúa Carey? - Kì Bình mặt ngẩn ngơ

-Thực ra thì đó là 1 câu chuyện hồi còn bé, mọi người hẳn đều biết Carey giỏi thể nào. cô ấy trời không sợ, đất không sợ nhưng chỉ có 2 người khiến cô ấy bị khuất phục. 1 là người anh trai cô ấy hằng kính yêu - Hạ Tường Luân. và 2 là những hồn ma. cô ấy rất sợ ma. sợ đến kila.có thể nói là cô ấy sợ ma 1 cách không bình thường. chưa từng thấy ai trên đời này lại sợ ma như cô ấy. chỉ cần nghe truyện ma cũng đủ khiến Carey mấy tháng trời bị ám ảnh không ngủ được. Vào ngày Halloween, cô ấy không dám ra khỏi nhà. và thế là Triết Vũ và Chấn Thiên quyết định trọc cô ấy 1 chút, coi như là để trả thù những lúc cô nàng khủng bố 2 chàng. các cậu từng gặp Carey vài lần rồi nhỉ?trong mấy buổi tiệc của các gia tộc danh giá

-Công chúa ác ma. mình chưa từng gặp ai mà nghịch ngợm và đáng sợ như thế - Kì Bình nhớ lại

-ukm, các cậu mới bị cô ấy bắt nạt có vài lần còn chưa chịu nổi thì hỏi sao bọn Triết Vũ và Chấn Thiên bị hành hạ như cơm bữa lại không tận dụng cơ hội ngàn năm có một này để trả thù. và kế hoạch đặt ra là 2 người Triết Vũ và Chấn Thiên sẽ đóng giả làm ma và xuất hiện trước mặt Carey hù chơi. và Carey đúng là đã hoảng sợ. nhưng không ngờ, carey sợ đến độ bị ngất đi. bọn tôi phải đưa cô ấy vào viện cấp cứu. Hôn mê mất tiếng đồng hồ mới tỉnh lại. Triết Vũ và Chấn Thiên rất hối hận. Careysau khi biết được sự thật đã không thềm nói chuyện với 2 đứa nó cả tháng trời. cô ấy giận. và Triết Vũ đã sáng tác hẳn 1 bài hát để xin lỗi Carey. chắc các cậu đều biết Âu Triết Vũ là 1 thiên tài âm nhạc nhỉ.chính nhờ vụ này mà tài năng của Triết Vũ mới được phát hiện đó. Ca khúc đầu tay của Triết Vũ tên là Khúc nguyện cầu.

-Khúc nguyện cầu? mình rất thích ca khúc này. hoá ra đó là sáng tác của Âu Triết Vũ uk?

-uk, là của Âu Triết Vũ dành tặng riêng Công chúa Carey. điều này ngoài 6 người bọn mình ra – anh Tường Luân,Dyland,Carey, Triết Vũ,Chấn Thienvà mình- và h có thêm 3 cậu thì không còn ai biết truyện này cả

-nói vậy thì đúng là Công chúa Carey còn sống rồi - Chí Kiệt mặt sáng lên trông thấy - Người đẹp của mình vẫn còn sống uk?có mơ cũng khôngnổi. vậy còn anh Tường Luân thì sao

-đúng vậy, còn anh ấy nữa. nếu carey còn sống thì có lẽ anh Tường Luâncũng còn sống. vậy sao cả 2 người đó không chịu xuất hiện, nguyên nhânlà gì? - Vô Kị đắm chiêu - lẽ nào 2 người họ định...

18. Chương 18

Tại căn phòng phía dưới trường Dracate. Cô gái khả ái và vô cùng xinh đẹp,diễm lệ Đan Linh nhìn Tường Luân không chớp mắt

Đan Linh: anh nói gì cơ, Tường Luân.em nghe không rõ.

Tường Luân:kìa, Đan Linh.em đừng như thế mà

Đan Linh(hét ầm lên):anh có bị làm sao không thể Hạ TườngLuân?anh đã gây ra truyện gì thế này. nếu việc Carey còn sống đến taibọn chống đối học viện thì sao đây?và rồi họ sẽ biết cả anh và Carey còn sống.Carey bây h chính là Hàn Tường Vi. anh muốn con bé gặp nguy hiểmhả

-Cô...cô...thật sự là rất giống...mà đầu heo này,cô thích ai chưa - hơ tự dừng hỏi câu “cô thích ai chưa”, tên này vô duyên thật

-Tôi đã thích ai chưa thì liên quan gì tới cậu mà hỏi - tôi nhìn hấn đắm chiêu. Chấn Thiên có vẻ bối rối

-Không,chẳng liên quan gì tới tôi, tò mò thì hỏi thôi.ko thích thìkhông cần phải trả lời đâu. - hấn quay mặt ra chỗ khác tránh ánh nhìnsoi mới của tôi

-tôi có rồi.tôi thích 1 người rồi. - tự dừng buột miệng tôi lại đi khai ra. mình rõ là hâm mà.phải gọi số bệnh viện tâm thần đặt chỗ trướcthôi. Chấn Thiên có vẻ ngỡ ngàng nhưng không có vẻ ngạc nhiên

-uk,tất nhiên 1 cô gái xinh đẹp như cậu phải có người yêu rồi.hình nhưtôi hỏi thừa - mặt Chấn Thiên thoáng tái đi.tên này hôm nay lạ lắm

-thật ra có truyện gì phải không? - tôi hỏi hột nhìn hấn

-không,không có gì hết - Chấn Thiên vẫn không chịu (không dám) nhìn thẳng vào mắt tôi mà nói. - mà thôi tôi đi đây. không muộn mất

-Khoan đã. đừng đi vội.tôi biết cậu hỏi tôi câu hỏi này là có mụcđích.mau nói ra đi.cậu có truyện gì phải không? - tôi gần từng tiếngmột. chắc chắn phải có truyện gì đó không ổn.

-Là Âu Triết Vũ phải không? - hấn nhìn thẳng vào mắt tôi. có gì trong mắt hấn bảo tôi là hãy lác đầu, hãy phủ nhận

-Gì cơ? - tôi đơ trong 2s

-Có phải người cô thích là Triết Vũ không? - hấn nhìn tôi như muốnthiêu cháy người ta luôn ấy. tên này đúng là mấy hôm nay ăn nhằm phải đồ hồng mà

-tôi...tôi... - tại sao mình lại ấp úng và lúng túng thế này chứ

-Từ bỏ đi. - hấn nói lạnh lùng

-Hả? - tôi há hốc miệng.cái thẳng này...

-Tôi bảo cô từ bỏ đi,kéo người bị tổn thương sẽ là cô đấy. cô khôngbiết là Triết Vũ chỉ thích có mình Carey hay sao?mãi mãi nó sẽ khôngthay đổi tình cảm đó đâu. cô nên quên nó đi thì hơn. mà nói cho cô biếtluôn. cô rất giống, thật sự rất giống Carey.nhiều khi cũng ngốc nghếchnhư cô ấy.có lẽ vì vậy mà Triết Vũ dạo này mới quan tâm cô như vậy. đừng ảo tưởng là Triết Vũ có tình cảm với cô.hiểu không hả.nó đang khôngbiết cô là Carey hay Tường Vi đâu.nó có lẽ muốn thông qua cô mà quên đi hình ảnh Công chúa thôi.cô sẽ chỉ là cái bóng,là người thế vai của Carey thôi, đồ ngốc ak. quên đi và rời khỏi trường này đi.

-tôi...tôi không thể. đúng, người tôi thích là Triết Vũ nhưng...

Triết Vũ sẽ không chấp nhận côđâu. đặc biệt là khi bây h nó phát hiện ra Carey còn sống, nó sẽ khôngđáp trả tình cảm của cô đâu. rời khỏi đây đi trước khi cô lún quá sâuvào mối tình không có kết thúc tốt đẹp này.

-Chấn Thiên,tôi... - Chấn Thiên nói đúng. Triết Vũ dạo gần đây quan tâm mình là vì Carey hay Tường Vi? nếu chọn lựa, cậu ấy sẽ chọn Carey sắc sảo hay chọn Tường Vi ngờ nghệch. giữa tôi của quá khứ và tôi của bây h, cậu ấy thích con người nào hơn. đều là tôi nhưng lại là 2 con người khác nhau. có lẽ Chấn Thiên nói đúng. có lẽ Triết Vũ chỉ muốn thông quaHàn Tường Vi mà quên đi Carey. hà nếu thật vậy thì đau khổ quá nhỉ? muốn thông qua tôi để quên đi tôi. mà nếu được làm người thế vai đã tốt.Triết Vũ còn chưa có nói gì về việc có thích tôi – Hàn Tường Vi cơ mà.Chấn Thiên này, cậu lo xa quá rồi. Carey hay Tường Vi đều là một. chỉ là một,vì vậy dù Triết Vũ thích ai thì cũng chẳng sao. ít nhất là lúc nàycũng chưa sao.

Hôm nay là vòng thi cuối. qua vòng thi này, đợt sát hạch sẽ kết thúc.thật là mệt mỏi.chẳng hiểu sao suốt từ hôm qua tới h, âu Triết Vũ cứtránh mặt tôi suốt. hình như việc Carey có thể còn sống làm cậu ấy bịhoang mang thì phải. và cậu ấy đang tránh xa tất cả các bạn nữ có thể.có vẻ như Âu Triết Vũ sợ nếu Carey xuất hiện sẽ hiểu lầm cậu ấy chẳng?ôi trời. mà quay lại với phần thi cuối của bọn tôi. Bọn tôi được yêu cầu là sẽ thực hiện 1 nhiệm vụ (không thể trốn được, vì lớp tôi là lớp chọn mà. nên yêu cầu của vòng thi cuối rất cao, rất khó. mà mình cá là lãoBlack chính là người nghĩ ra đề thi này. tính cái lão này thật sự đúng là rất

khó chịu. cả tuần vừa qua, lão luôn tìm cách làm bề mặt mình nhất có thể. chê mình không có tài cán gì cũng chẳng xinh đẹp, gia đình không giàu có, chắc chỉ là 1 gia đình hạng xoàng, kém cỏi. thân cô thế cô mình đành ngậm ngùi, không dám cãi lại. hừ, để anh Tường Luân mà nghe thấy lão chỉ trích gia tộc nhà mình thế xem, chắc lão sẽ hối hận vì đã đến trường Dracate làm thanh tra thôi. Mà thôi, cái lão có mắt không thấy núi Thái Sơn như lão ta thì nhắc làm gì cho tốn nước bọt. Bọn mình được chia thành các nhóm tham gia thực hiện các nhiệm vụ khác nhau. hức, xui xẻo làm sao mình và Triết Vũ lại không được cùng 1 đội. Chán quá đi mất. haizzzzzzzz. mỗi nhóm sẽ có 2 thành viên và 1 người năm 2 đi theo hỗ trợ, giúp đỡ những lúc cần thiết

SƠ ĐỒ PHÂN NHÓM THAM GIA THỰC HIỆN NHIỆM VỤ VÒNG BA

Nhóm 1 : Âu Triết Vũ + Giai Đình(sao lại là cô ta chứ. mình nghi ngờ về độ công bằng, chính xác và trung thực của kết quả bốc thăm). hỗ trợ là Đường Chí Kiệt

Nhóm 2: Giang Chấn Thiên + Trịnh Trúc Lam. nhóm này coi bộ khôn naz. hai anh chị nhà này thì như nước với lửa, như chó với mèo. chỉ tội nghiệp anh Thiên Dã đi theo hỗ trợ khổ

Nhóm 3 : Trần Tử Khiêm + Lana. nhóm này sẽ nhận được sự giúp đỡ của Lăng Vô Kỵ

Và cuối cùng là nhóm của tôi. tập hợp của 1 lũ kém cỏi. đối tác là 1 kẻ vô danh tiểu tốt, tôi còn chưa bao giờ biết đến sự tồn tại của hắn cơ, mặc dù hắn là bạn cùng lớp của tôi 100%. tên hắn là Thế Trung. may phước sao tôi còn bị tên gốc Đỗ Kỳ Bình theo ám quẻ nữa chứ. tuy hắn là 1 người rất giỏi nhưng so với các thành viên trong Hội hs, hắn là kẻ kém nhất, hix. mà thôi ít nhất cũng không phải là 1 kẻ vô danh nào nữa là đội ơn Chúa rồi. Thế tôi mới bảo kết quả bốc thăm rõ ràng có vấn đề, nhìn sơ qua cũng biết tình thế thật sự bất lợi cho tôi. ôi má ơi, help me không biết yêu cầu của các nhóm khác thế nào chứ nhiệm vụ của nhóm chúng tôi đúng là có mơ cũng không ngờ nổi. truy tìm manh mối của LynxiaQueen. nghe nói dạo gần đây, cô ta thường xuất hiện ở tp Saint Hanneenày. và chúng tôi cần phải điều tra xem cô ta xuất hiện để làm gì. Ôi, Chúa ơi. Người ưu đãi con quá. Đến sinh viên năm 3 còn chưa thể thực hiện được nhiệm vụ này mà... giết con đi còn hơn. Và thế là 3 người bọn tôi rời khỏi Học viện Dracate. chúng tôi đi tới ngôi làng pháp thuật (nơi tập trung rất nhiều phù thủy cũng như quán bán các đồ dùng, nguyên liệu pha chế ma dược, tóm lại là tất cả cái gì có thể liên quan đến pháp thuật). tôi đã từng đến nơi này hồi còn nhỏ, rất nhiều lần cùng Triết Vũ nên cũng không cảm thấy quá ngỡ ngàng với những gì đang diễn ra trước mắt. Cả 2 tiếng đồng hồ đi hỏi loanh quanh đều chỉ nhận được những cái lắc đầu không biết. đang vô cùng chán nản thì tên Thế Trung nhìn tôi nói

“hay tui mình vào cái quán kia uống chút nước và nghỉ ngơi đi. cậu có vẻ mệt đấy” - hắn nói. tôi nhìn thấy cái quán hắn chỉ khá quen. hình như tôi từng vào quán đó 1, 2 lần rồi.

“đúng vậy, Tường Vi nhìn em có vẻ không khỏe đâu. nghỉ ngơi phục hồi sức lực rồi đi hỏi tiếp sau.” - Tên Kỳ Bình gạt đầu cái rụp. hừ đúng là 1 cái lũ lưỡi biếng và ham ăn. không lo đại cuộc đi mà chỉ nghĩ đến việc nghỉ ngơi à

“được thôi” - tôi đồng ý. và chúng tôi kéo vào quán Casipio. vừa chân ướt chân ráo bước vào chỗ, chưa kịp tìm chỗ ngồi thì 1 tiếng nói bỗng vang lên

“3 người ngồi đây đi” - 1 ông già niềm nở bảo bọn tôi ngồi cùng. ông ta nhìn rất nhân từ và có vẻ tốt bụng. chòm râu bạc động đậy khi ông ta cầm cốc nước lên uống. mái tóc cũng đã bạc trắng. nhìn ông ta như 1 ông bụt vậy. vì ngó mãi mà cũng không thấy có chỗ trống (công nhận quán này đông khách thật) nên 3 người bọn tôi đành ngồi xuống bàn của ông lão. chưa kịp ấm chỗ thì ông lão lại lên tiếng. và câu nói của ông ta làm tôi choáng toàn tập: “Đã lâu lắm rồi cháu không đến đây nhỉ, cô bé. h không đi cùng cậu nhóc đẹp trai nữa sao. đáng tiếc quá. vậy mà ta cứ tưởng sẽ mãi không bao giờ được gặp lại cháu. ta nghe người ta đồn cháu đã chết. thì ra đúng là tin nhầm nhí. thật may cháu vẫn còn sống. ta biết cháu sẽ không chết mà. ta đã giữ đúng lời hứa nhé....ngày nào ta cũng đến quán này và cuối cùng ta đã chờ được đến lúc để trả lại cho cháu món đồ này”. và ông lão xòe ra trước mặt tôi 1 hộp gỗ nhỏ. Hộp gỗ đó...tôi biết hộp gỗ đó. tôi không dám tin vào những điều đang xảy ra trước mắt mình nữa. tìm tôi như ngừng đập

19. Chương 19

Tại văn phòng của bộ trưởng bộ pháp thuật:

“vẫn chưa tìm ra chiếc hộp gỗ của tiểu thư Như Nguyệt sao? các người làm ăn kiểu gì thế hả? có biết chiếc hộp đó quan trọng như thế nào với sự tồn tại của thế giới pháp thuật này không? Chiếc hộp đó nắm giữ vận mệnh của tất cả chúng ta đó” - Bộ trưởng Bộ pháp thuật Bùi Nhất Đăng hét lên đầy tức giận.

“kìa, ông Bùi. ông đừng có lo lắng quá như thế. sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu” - Trịnh lão gia lên tiếng

“Cụ Trịnh, sao tôi không lo lắng được chứ. Đã tìm kiếm cả hơn 10 năm nay mà vẫn không chút tung tích gì về hộp gỗ Ánh sáng của tiểu thư Như Nguyệt. tôi...nhờ chiếc hộp đó rơi vào tay của phe chống đối học viện Dracate thì sao?” - ông Bùi thoáng tái đi

“Thì sao ư? sẽ chẳng sao đâu. chỉ có chủ nhân của chiếc hộp mới mở được nó ra thôi. Nói cách khác là ngoài công chúa Carey ra thì sẽ không còn ai có thể mở được nó nữa. mà cả cô ấy thì đã...” - nói đến đây giọng ông Trịnh bỗng trầm xuống.

Đầu óc của tôi đang quay cuồng. Tôi thấy tim mình sắp nổ tung lên. không thể tin vào mắt mình được nữa. tôi ngỡ là tôi đang mơ. Chiếc hộp gỗ này là...

“Cháu hãy cầm lại chiếc hộp của mình này, cô bé. ta đã giữ đúng lời hứa. ko cho ai động vào hay biết đến sự tồn tại của nó. và bây giờ hãy nhận lại này, Như Nguyệt, chiếc hộp cháu đã nhờ ta cất giữ ngày đó” - ông lão nói và đặt trước hộp vào lòng bàn tay tôi. Tay tôi bây giờ run quá.

“Chiếc hộp Ánh sáng...g...g “ - tôi cố gắng thở đều

“Như Nguyệt ư? Cái tên này hình như đã nghe ở đâu đó.” - Đỗ Kỳ Bình lên tiếng. Còn tên Thế Trung thì ngồi im không nói gì. vì hắn đâu biết gì mà nói

“Như Nguyệt là tên mẹ em.” - nói rồi tôi nắm thật chắc chiếc hộp gỗ trong tay như sợ nó sẽ rơi mất. Chiếc hộp quý giá của gia tộc tôi. Chiếc hộp mà anh trai tôi- Hạ Tường Luân đã cất công đi tìm kiếm bao nhiêu năm trời. Chiếc hộp đã thất lạc cùng với sự ra đi của bố mẹ tôi. Họ ra đi quá đột ngột mang theo bí mật về nơi cất giấu chiếc hộp ánh sáng này xuống nắm mồ của mình. Cả thế giới pháp thuật này đã bỏ ra rất nhiều công sức mà vẫn không thể tìm thấy manh mối gì về nó. Và đây, ngay trong giây phút này, tôi đang cầm nó trên tay. Tôi tưởng mình đang bị mộng du chứ.

“cháu không phải là Như Nguyệt. Mà là con gái của Như Nguyệt ư?” - ông lão nhìn tôi ngạc nhiên

“Vâng. Như Nguyệt là mẹ cháu. mẹ cháu đã mất cách đây 14 năm rồi ư?” - tôi nhìn ông lão

“vậy ư?” - ông ấy có vẻ buồn quá - “đáng tiếc thật. ta phải đi rồi. hẹn gặp lại cháu vào lần khác. tạm biệt” - ông lão không nghe tôi nói gì đã đi ra khỏi cửa. tôi lặng nhìn bóng ông dần mất hút ở cuối con đường

“Chiếc hộp này có gì ư mà em nâng niu dữ vậy?” - Kỳ Bình hỏi tôi

“bảo vật của gia đình em đấy. bí mật. không cho anh biết thêm gì nữa đâu. nên không hỏi nữa nha anh.” - tôi nháy mắt. nhìn mặt Đỗ Kỳ Bình tiu nghỉu. Sau đó chúng tôi quyết định đi về trường Dracate, dù sao cũng sắp hết thời gian làm nhiệm vụ lần này rồi. chúng tôi phải trở về thông báo kết quả. Mà mấy ông thanh tra không thể nói gì chúng tôi được. nhiệm vụ này đâu có phải là dễ chứ. đặc biệt khi đối tượng lại là nhân vật cấp cao của phe chống đối Học viện Dracate. tuy nhiên chúng tôi không biết rằng có 1 nguy hiểm đang chờ đợi chúng tôi ở phía trước con đường trở về.

Tôi vẫn đang rất hoan hỉ với việc nhận được chiếc hộp Ánh sáng thì bỗng có 1 tiếng nổ lớn vang lên ở phía sau lưng. 3 người chúng tôi vội quay lại nhìn. có 1 toán người xuất hiện trong màn khói. Họ mặc áo choàng màu đen. đứng giữa là 1 cô gái trẻ và xinh đẹp. Cô ta có mái tóc óng ả như suối. làn da trắng nõn và môi chúm chím như hoa anh đào. Quả là 1 mỹ nữ.

-Để ta đoán, bọn mày là cầu của học viện Dracate phải không - Cô gái lên tiếng

-Cô là ai? - Kỳ Bình lên tiếng

tròn mắt ngó luồng sét ở tay cô ta thì bỗng dưng có ai đó giữ chặt tôi ở đằng sau. ôi, mình lơ là quá. thì ra là có 1 tên mặc áo choàng đen(chắc là tay sai của mụ Lynxia rồi) đã lợi dụng lúc tôi không tập trung và giữ tôi lại, không cho tôi chạy nữa. Hơ hơ, muốn bắt tôi ư? mơ ngủ hả? tôi có khả năng dịch chuyển tức thời mà. Có tóm tôi chặt đi nữa tôi vẫn chạy được thôi. Và tôi bỗng biến mất trong sự ngỡ ngàng của mấy vị mặc áo choàng đen. Lynxia ngó dáo dác tìm kiếm tôi

“ mau ra đây đi, con ranh kia. hay mày muốn nhìn 2 thằng này chết hả” - cô ta đe dọa tôi. hừ, đúng là 1 cái lũ vô tích sự. cho 2 tên ngốc này đi đúng là vương chân mà. thế là tôi đành phải xuất hiện. Tôi lên tiếng ở phía sau lưng Lynxia

“Hey, chị tìm tôi à? sao chị nóng thế. trước đây, chị giữ bình tĩnh rất tốt mà. từ khi bị trục xuất khỏi trường Dracate chị cũng thay đổi tâm tình rồi nhỉ, bà chị Ác ma sấm sét” - tôi cười nhạt

“Con ranh con, đừng có bao h nhắc tao nhớ lại cái thời khắc đáng xấu hổ đấy nữa. mày có biết cái quái gì về tao đâu.” - Lynxia mặt đỏ gay gắt vì tức giận. và trong nháy mắt, chị ta phóng luồng tia sét về phía tôi. Quá bất ngờ tôi không kịp thi triển khả năng dịch chuyển tức thời của mình. Luồng sét của chị ta phóng về phía tôi và lao về phía tôi như tên bắn. nhưng sắp chạm vào tôi thì luồng sét đổi chiều, quay ngược lại và tấn công mấy tên mặc áo choàng đen đứng gần chỗ Lynxia. tội nghiệp chửa. chị ta đâu có biết sức mạnh của tôi đâu. nếu biết rồi chắc chị ta không bao h dám sử dụng sức mạnh mà tấn công tôi nữa. Ngay cả anh Tường Luân còn không dám thi triển sức mạnh của anh ấy để không chế tôi nữa là. Tôi chỉ sợ bị trúng thần chú, chứ còn năng lực của các phù thủy ư? truyện nhỏ. tôi chẳng sợ sức mạnh gì cả. đó là lí do tôi không còn sợ cây Scrollion sau lần bị cây đẩy cần hồi bé nữa. vì nhờ có truyện đó mà tôi đã phát hiện ra tôi có sức mạnh này. Cây Scrollion mà cần tôi để hút sinh khí và pháp thuật thì ngược lại, chính cây đó sẽ bị chết thôi. Người chết không bao h là tôi, khờ khờ. Thôi, nói tiếp về lynxia, sau khi chứng kiến cảnh tượng hoành tráng vừa rồi thì cho ta mặt cứ nghệt ra, không hiểu gì cả. Mặt chị ta tái đi, không biết là vì hoảng loạn, vì sợ hãi hay vì gì nữa.

“Sao...ao...lại...ai...thế. ta không hiểu” - nhìn chị ta đến phát tội. còn mấy tên mặc áo choàng đen chạy tan tác, mấy tên bị trúng sét thì nằm lăn quay ra đất, bất tỉnh là cái chắc. mà có khi chết rồi cũng nên. Có Chúa mới biết được mấy tên đó có bị sao không. tôi nhìn chị ta ra vẻ ngây thơ, vô (số) tội

“tôi không biết gì đâu nhé. tại chị không biết điều khiển sức mạnh của chị nên mới làm quân phe mình bị thương, tôi vô can.” - bộ mặt tôi hơn hơn làm chị ta nổi trận lôi đình. Chị ta lại tạo ra sét nữa kìa. hình như chị này không còn sức mạnh gì nữa thì phải, dùng mãi 1 chiêu cũ àk. chán ghê. nhưng không hiểu sao luồng sét chị ta tạo ra cứ to ra 1 chút thì ngay lập tức lại thu nhỏ lại. chị ta mím môi cố gắng nhưng không có tác dụng gì. tôi muốn bỏ ra đất mà cười quá. sức mạnh của tôi rất thú vị phải không. có thể điều khiển sức mạnh của người khác theo ý bản thân mình. đặc biệt có thể làm đổi ngược lại các đòn tấn công của người khác khi họ chia về mình. thay vào việc tôi bị thương thì người ra đòn sẽ bị thương. có thể thôi. vì vậy ai có sức mạnh gì thì đừng có khai triển ra trước mặt tôi nhé. tôi sẽ điều khiển lại sức mạnh đó đấy. khi đấy, bạn sẽ không phải là chủ nhân của sức mạnh nữa đâu. mà tôi mới là người quyết định sức mạnh của bạn. Lynxia có lẽ quá đuối sức, quá mệt mỏi nên đành nhìn tôi bằng cặp mắt căm thù. chắc chị ta phải khó khăn lắm mới thoát ra được câu này nhỉ.

“may cho mày là tao đang có việc phải làm. không rảnh để ở đây chơi với mày nữa. nhưng nên nhớ nếu lần sau để tao gặp lại, mày hãy nói lời tạm biệt với cha mẹ mình đi là vừa.” - xì, có mà không đánh lại được tôi thì cứ nói thẳng ra đi. lại còn vong vo, nói giảm nói tránh. tôi nhìn chị ta cười nhếch nhếch. Chị cũng chỉ là Ác ma thôi. còn tôi thì là Công chúa Ác ma nè, cả nghĩa đen và nghĩa bóng luôn. đâu có ai vượt qua được tôi mà dành lấy danh hiệu này. Nói xong thì Lynxia cùng đội quân vô tích sự của chị ta biến mất. Tôi ngoác mắt nhìn 2 cái xác của 2 thằng con trai đang nằm sõng soài trên mặt đường mà tự hỏi, liệu mình sẽ tha họ về bằng cách nào đây. e là họ sẽ chưa tỉnh ngay lại được. nhưng mà tôi hơi lo xa rồi, vì tay của tên Kì Bình bỗng giật giật. Chà, xem ra vết thương của hắn không nặng như tôi tưởng. hoặc là do hắn khá mạnh nên mới có thể tỉnh nhanh được như vậy. Đồ Kì Bình lồm cồm bò dậy, hắn quay ngang quay ngửa như đang tìm kiếm điều gì đó

“Anh tìm cái gì àk, Kì Bình?” - tôi nhìn hắn bằng cặp mắt thương hại, có khi nào lúc hắn ngã xuống đường, đầu bị va đập nên bây h mới cứ như thế không bình thường như vậy không

“mụ ta đâu?” - sau 5s Đồ Kì Bình mới lên tiếng nổi. rồi hắn khạc máu ở trong mồm ra

“ai?mụ nào?” - tôi nhìn Kì Bình bằng đôi mắt ngây thơ, long lanh và tròn như 2 viên bi ve - “ak, ý anh là Lynxia Queen chứ gì?”

“đúng vậy, cô ta đâu rồi Tường Vi. em có sao không, có bị thương ở đâu không?” - Kì Bình cuống lên lo lắng

“em không sao, em ổn. sau khi anh ngắt đi thì chị ta bỗng bảo thuộc hạm mình là phải đi khỏi đây ngay lập tức. thế là họ biến mất. chị ta cũng chẳng thèm làm gì em luôn” - tôi nói dối trắng trợn. ko hiểu sao lúc đấy mình lại có thể bịa ra 1 cái lí do hay và hợp lí như thế nữa. Đố Kì Bình thì tin sái cổ và không ngừng suýt xoa : “số chúng ta hên quá. Lynxia rất mạnh, nếu chỉ có 3 chúng ta mà đánh trực diện thì thua chắc rồi”. nhìn tên này quả là đáng thương hại. thật ra công bằng mà nói thì Lynxia chỉ là tép riu. chị ta cũng chỉ là quân tốt của người đứng đầu phe chống đối Dracate thôi. đằng sau chị ta còn muôn vàn cao thủ nữa vẫn chưa lộ mặt. và tôi biết 1 trong số đó. Người có khả năng tẩy não người khác. nhân vật tôi rất sợ.

Chúng tôi trở về trường Dracate trong tâm trạng vô cùng mệt mỏi. vụ bất ngờ tìm lại được chiếc hộp Ánh sáng của mẹ cũng không còn làm tôi cảm thấy phấn chấn nữa. Lúc gần về đến trường thì tên Thế Trung mới tỉnh lại. Tội nghiệp Đố Kì Bình đang bị thương mà phải công hấn cả 1 đoạn đường khá dài. chắc anh ta cũng đuối sức rồi. vừa nhìn thấy bộ dạng thảm hại và te tua của nhóm chúng tôi thì bọn Triết Vũ vội chạy lại hỏi thăm, trong đó cũng có cả mấy ông thanh tra và hiệu trưởng trường này nữa.

Triết Vũ (lo lắng): đã xảy ra chuyện gì vậy? nhìn bộ dạng của 3 người giống như là vừa đi đánh trận về ấy.

Kì Bình (thở hổn hển, lấy cánh tay băng bó của mình ra mà quệt mồ hôi): thì chẳng thế, vừa bị phe chống đối tập kích. may mà thoát chết trong gang tấc. mà mọi người chắc không đoán ra bọn tôi bị ai tấn công đâu. Ác ma sấm sét Lynxia Queen, kẻ phản bội Học viện Dracate đó

Nghe đến đây mặt mọi người đều tái lại

Triết Vũ (lắc mạnh vai tôi, vẻ mặt hoang mang cực độ): Đầu heo, cô không sao chứ. có bị thương ở đâu không. Cô đâu có... mà thôi, cô có bị thương chỗ nào thì mau nói ra, đừng chịu đau mà mau xuống phòng y tế đi

Kì Bình: này, Áu Triết Vũ. đáng ra cậu nên dành câu nói đó với tôi thì mới phải. Tường Vi không bị làm sao đâu. tôi đã đỡ cho cô ấy 1 đòn của Lynxia rồi. chỉ có tôi bị thương thôi, còn 2 người này đều ổn.

Tử Khiêm (thở phào nhẹ nhõm, nhìn Tường Vi như đã trút được 1 gánh nặng): vậy cậu không sao chứ gì, tốt quá.

Chấn Thiên: Kì Bình đã nói là Maruvi không sao thì có nghĩa là cô ta không sao. Hai cậu không cần phải lo lắng thái quá như vậy. nhìn cô ta vui vẻ thế kia là biết rồi mà.

Trúc Lam (mỉm cười): uk, Tường Vi thì sao có thể bị thương được, đúng không. cậu là Ca..., cậu biết mình định nói gì rồi phải không, Tường Vi?

Tôi (gật đầu): uk, mình vẫn ổn mà. - Suýt quên là Trúc Lam đã biết mình là Carey. nhìn cô ấy kia, chẳng có chút xiu lo lắng gì cả. cả mấy ông hiệu trưởng nữa. bình tĩnh kinh khủng

Lana và Giai Đình từ đâu xuất hiện, nhìn tôi bằng ánh mắt toé lửa

Giai Đình: chúc mừng cậu đã hoàn thành bài thi cuối. thế nào, kết quả có thu được gì không? thành công chứ

Lana (liếc tôi bằng nửa con mắt): hi vọng là cô đủ điểm để được ở lại trường

Tôi (cười): cũng chẳng biết nữa. nhưng vòng thi này thì tôi nghĩ là ổn, chắc cũng được hơn 5 điểm chứ. vì ít nhất bọn tôi đã hoàn thành nhiệm vụ

Sau đó bọn tôi báo cáo lại những gì đã nghe được từ chính miệng Lynxia Queen. kết thúc phần báo cáo, tôi, Thế Trung và Đố Kì Bình được đưa tới phòng y tế để kiểm tra lại 1 lần cho chắc chắn. Không hiểu sao Triết Vĩ nhất quyết đi theo chúng tôi xuống tận chỗ thầy Alan. Cậu ấy đi sát tôi, thỉnh thoảng lại quay qua tôi hỏi xem tôi có mệt quá không. có thể đi bộ xuống phòng y tế được chứ. tôi phải liên tục gật đầu để chứng tỏ tôi ổn thì cậu ấy mới thở phào nhẹ nhõm. Vui quá, Triết Vũ đang quan tâm và lo lắng cho tôi. Sau 1 tiếng đồng hồ thầy Alan đã khám xong hết cho 3 người bọn tôi. thầy bảo chỉ có Kì Bình là bị thương ở tay. nhưng

may lành ta khá mạnh nên vết thương không nguy hiểm.còn tôi và thằng bạn vôtích sự kia thì không sao, khoẻ như voi, không cả 1 vết xây xát.

Chúng tôi trở lại sân trường để nghe thông báo kết quả thi lần này. ở đây, tôi gặp Thiên Dã và các thành viên còn lại của hội hs. nhìn thấy tôi, anh Thiên Dã đã bay đến ngay hỏi han

Thiên Dã:anh nghe nói là bọn em bị Lynxia Queen phục kích. em không sao chứ, Tường Vi.anh rất lo cho em đấy

Tôi(cười rạng ngời): em ổn mà. mọi người không phải lo đâu. Thầy Alan vừa kiểm tra xong cho bọn em mà

Chí Kiệt:may mà em không sao. bọn anh nghe xong tin mà lo muốn chết luôn

Vô Kị(vẫn kiem lời như bình thường):không sao thì tốt

Kì Bình(hậm hực): êk, mấy cậu. tôi có còn là bạn của mấy cậu không vậy.sao mấy cậu chỉ biết hỏi Tường Vi thế, còn tôi thì sao. tôi là người duy nhất bị thương mà. sao không thấy có ai quan tâm vậy. các cậu đúng là đồ “trọng sắc khinh bạn” mà

Chí Kiệt(vỗ vai Kì Bình an ủi): ôi, ai dám bỏ rơi ông anh. chẳng quangười ta là con gái mỏng manh lại không có pháp thuật trong người nênbọn tôi mới quan tâm. còn ông bạn tài giỏi và đẳng cấp vậy thì sao cóthể bị Lynxia hạ đo ván được. nếu hỏi thăm cậu thì có khác gì xúc phạmcậu không

Đúng là Đường Chí Kiệt.thuyết phục quá hay. Tên Đồ Kì Bình không ho hegi nữa, ngoan ngoãn im lặng luôn. chắc đang sưng vì được khen. Bó tay.đúng là ngốc

Triết Vũ:thế bọn anh biết kết quả chưa

Thiên Dã(gật đầu):rồi, bọn anh đều qua.

Chí Kiệt:Thiên Dã được 28 điểm, diên thật, hình như ai cũng bị mất điểm ở phần thi điều chế Ma dược hay sao ấy. đề thì khó mà yêu cầu trong thờigian rõ ngắn, đúng là kinh khủng, dã man và ác độc mà.

Trúc Lam:thế anh được bao nhiêu điểm. pha chế ma dược là thể mạnh vàcũng là sở trường của anh mà. em tưởng anh được điểm tuyệt đối.

Chí Kiệt:tuyệt đối cái đầu em ý. được có 9,5 điểm thôi. nhưng lại bị mất điểm ở phòng thi 1. tổng chỉ được có 27,5 thôi ak. Vô Kị cũng được27,5. còn tên thiên tài này (chỉ vào Đồ Kì Bình) thì đứng thứ 4 trongbọn năm 2 của đại học. hẳn được 26 điểm

Đúng lúc ấy thì thì tiếng của thanh tra Vương vang lên

Ông Vương:và đây là kết quả của năm 1 khối đạihọc.\$%^*#@#@\$!@#%*'(('%^#@#@\$!#^\$. Bùi Anh Thư được 24,5điểm. Trịnh Trúc Lam được 23 điểm, Lâm Vũ Giai Đình 25 điểm, Giang Chấn Thiên 27,5 điểm . Trần Tử Khiêm 27 điểm. Âu Triết Vũ 29,5 điểm

Cả trường: oa, không hổ danh là thiên tài của Dracate.cậu ấy dành được số điểm cao nhất trường rồi còn gì. mà nghe nói cậu ấy bị trừ 0,5 điểm ở phần điều chế ma dược đấy

Ông Vương:trật tự. và người cuối cùng của năm nhất, Hàn Tường Viđượccccccccccc..... - Ông Vương nâng gọng kính của mình lên và ông khẽmỉm cười - Như đã thông báo, nếu hs nào không được trên 20 điểm thì chúng tôi sẽ yêu cầu đuổi học những em này. vì vậy những người mà tôi đã và sẽ đọc mà có tổng điểm chưa đến 20 thì hãy biết mình phải làm gì. Và hs cuối cùng của năm nhất khối đại học Hàn Tường Vi được.....”

Ông Vương: trật tự. và người cuối cùng của năm nhất, Hàn Tường Vi đượccccccccccc..... - Ông Vương nâng gọng kính của mình lên và ông khẽ mỉm cười - Như đã thông báo, nếu hs nào không được trên 20 điểm thì chúng tôi sẽ yêu cầu đuoithọc những em này. vì vậy những người mà tôi đã và sẽ đọc mà có tổng điểm chưa đến 20 thì hãy biết mình phải làm gì. Và hs cuối cùng của năm nhất khối đại học Hàn Tường Vi được 30 điểm.

Cả trường (bật dậy): gì cơ? không thể nào.sao lại có truyện vô lí như vậy được.Hàn Tường Vi không thể có điểm tuyệt đối được.cô ta mà lại hơn điểm của Âu Triết Vũ uk? Triết Vũ chỉ thua anh Tường Luân và

cầm hoà với công chúa Carey cơ mà - hơ hơ, shock rồi ak, đã bảo Công chúa ác ma ra tay thì gạo xay ra cám mà. Âu Triết Vũ muốn thắng Hàn Tường Vi trong đợt sát hạch này, trừ khi cậu ta thành công trong pha chế ma dược, chỉ đáng tiếc là...

Lana(mặt tối sầm): Sao lại thế chứ? cô ta.... Ông Black, sao cô ta lại dành được điểm tuyệt đối. vô lí. cứ cho vòng 2 và vòng 3 cô ta đều giành được số điểm tối đa đi, nhưng vòng 1 thì...

Ông Black(mặt cũng tối không kém): Tiểu thư Lana, cô Hàn đây cũng giành được số điểm tối đa ở vòng 1

Lana(há hốc miệng): cô ta uk? ko thể nào. chẳng lẽ cả 4 câu hỏi cô ta đều hoàn thành xuất sắc uk? nhưng cô ta còn không biết gì về thần chú larapasiolias và thần chú Larauiopeffcios cơ mà, lại còn Ngũ hành nữa

Ông Vương: cô Bùi này, chẳng lẽ cô không tin vào khả năng chấm điểm của bọn tôi sao. Nói thế nào nhỉ? câu phân biệt 2 thần chú, cô HÃ đã làm rất tốt, không sai 1 chi tiết nào. đặc biệt nói về hiểu biết Ngũ hành, câu trả lời của cô ấy xuất sắc không kém gì Âu Triết Vũ và Giang Chấn Thiên đâu. đặc biệt là cô ấy đã nói đúng số thành viên của Ngũ hành hiện tại. Ngay cả cậu Tử Khiêm còn bị mất 0,5 điểm ở câu này đấy vì cậu đã đoán sai số thành viên đấy. ko phải là 5 đâu, cậu Trần ak

Tử Khiêm: vậy uk? tại nghe cái tên nên cứ tưởng...

Tường Vi(mắt tròn xoe): oh, thể hiện tại Ngũ hành đúng là có 6 người thật ak

Tất cả mọi người có mặt đều sửng sốt, không thốt lên lời. đặc biệt là Âu Triết Vũ, Giang Chấn Thiên và Lí Thiên Dã. 3 người nhủ mày, dám chiêm suy nghĩ mung lung lắm. “đầu heo làm bài xuất sắc đến vậy uk? thật là lạ quá. đâu phải ai cũng biết gì về Ngũ hành đâu. ngay cả trong 3 thanh tra về trường lần này cũng chỉ có mỗi ông Vương là biết rõ thôi. vậy tại sao...” Triết Vũ nhìn Tường Vi không chớp mắt. còn Giang Chấn Thiên liên tục gãi cằm: “vô lí, vô lí quá! chỉ có thành viên của Ngũ hành mới biết nhóm mình có 6 thành viên chứ, sao đầu heo biết được?”. Còn Lí Thiên Dã cũng chau mày suy nghĩ: “thật ra Tường Vi, em là ai? từ trước đến h, ngoài các thành viên của Ngũ hành và những người đào tạo, huấn luyện ngũ hành ra thì không có biết được số thành viên Ngũ hành, ngoại trừ Carey là em gái anh Tường Luân thì biết thôi. tại sao em cũng biết vậy. lẽ nào em là...”

Tường Vi(cười rõ tươi): ôi may quá, không ngờ nói bằng quơ, linh tinh lại đúng. số em hên thật. với số điểm này, em được ở lại trường rồi đúng không? (Nói xong Tường Vi quay qua nhìn Triết Vũ, về mặt gian xảo và hí hửng thấy rõ) Triết Vũ, cậu nhớ là cậu đã hứa gì với mình chứ

Triết Vũ(đang mãi suy nghĩ về những gì Tường Vi đã làm được nên bị hỏi đột ngột, cậu không nhớ gì cả): hứa gì cơ. tôi đã từng hứa gì sao

Tường Vi(mặt xị ra): cậu đã hứa là nếu tôi được ở lại Dracate cậu sẽ tặng tôi 1 món quà mà. không phải là cậu định nuốt lời đấy chứ

Triết Vũ(về mặt tỉnh bơ): tôi đã từng hứa thế ak? áy áy, tôi đùa thôi mà, tôi vẫn nhớ, tôi đã chuẩn bị sẵn quà cho cô rồi. đừng có nhin tôi như thế chứ. không ai thèm ăn quýt của cô đâu. làm gì mà dữ thế

Mọi người có mặt đều cười ầm cả lên ngoại trừ 4 người: thanh tra Black, thanh tra Vương, Lâm Vũ Giai Đình và Lana.

Ht cấp 3: dù sao thì đợt sát hạch lần này cũng đã kết thúc tốt đẹp, tối nay, trường chúng ta sẽ tổ chức dạ hội chúc mừng thắng lợi của các hs và sinh viên. Chúng tôi đã chuẩn bị xong hết rồi, bây h các em hãy về chuẩn bị đồ dạ hội, trang điểm và làm bất cứ điều gì các em thích. hẹn gặp lại các em vào buổi tối nay, trong dạ tiệc.

21. Chương 21

Tại căn phòng bí mật bên dưới trường Dracate

Tường Luân+Đan Linh(cười tươi): chúc mừng em nha, Carey. em đã hoàn thành xuất sắc bài thi của mình 1 cách đáng ngưỡng mộ đấy.

Tường Vi(nhìn Tường Luân đăm đăm):có chuyện rồi anh ak

Tường Luân(ngừng cười): sao thế Carey, đã xảy ra chuyện gì sao em

Tường Vi(chìa chiếc hộp Ánh sáng ra trước mặt Tường Luân và ĐanLinh):nếu anh bảo thứ này không phải là 1 truyện quan trọng thì em xin rút lại lời vừa nói.

Đan Linh (mặt tái đi): Tường Vi, đây...đây...chẳng phải là....

Tường Luân (nín thở): Tường Vi,em tìm thấy nó ở đâu vậy.anh chị đã tìm nó lâu lắm rồi mà không có dấu vết gì cả.sao em lại giữ nó vậy?

Thế là Tường Vi kể tóm tắt lại chuyện đã xảy ra ở ngôi làng pháp thuật.Sau khi nghe xong, Tường Luân đã suy nghĩ rất lâu trước khi tống cổ Tường Vi lên trên mặt đất.(Thật ra là do Tường Vi nhớ ra buổi dạ hội nên đòi về).Vừa về tới cửa phòng mình ở kí túc xá, Tường Vi đã chạm trán Âu Triết Vũ.

Triết Vũ(mặt hầm hầm sát khí): đi đâu mà h này mới thêm vác mặt về, nửa tiếng nữa là bắt đầu dạ hội rồi đó

Tường Vi(rối rít xin lỗi):Xin lỗi, tại mình có việc bận nên...thế cậu chờ lâu chưa

Triết Vũ không thêm trả lời mà đưa cho Tường Vi 1 cái túi màu trắng

Tường Vi(2 mắt tròn xoe): gì vậy

Triết Vũ(mặt hơi ửng hồng): quà như đã hứa với cô. thôi, mau vào thay đồ rồi còn đến hội trường.bọn Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam chờ cô lâu quá nên đi trước rồi

Tường Vi(mặt méo xệch):nhưng tôi không có đồ dạ hội

Triết Vũ(nở nụ cười ngạo mạn):tôi biết ngay mà.mở túi quà của tôi ra. có đầm tôi mua cho cô đó.nhanh lên, tôi sẽ đứng ngoài này chờ, khi nào thay đồ và trang điểm xong thì gọi tôi.

Nói xong Âu Triết Vũ đẩy Tường Vi vào trong phòng và đứng chờ ở cửa.Tường Vi nhìn vào chiếc túi trắng trong tay khẽ mỉm cười.cô biết trong lòng Triết Vũ có cô.Chiếc đầm màu tím nhạt,dài chấm đất,hở vai, nhìn rất sang trọng, lộng lẫy mà không kém phần trẻ trung,năng động.nó thật sự rất hợp với cô. phải nói rằng Triết Vũ rất có mắt thẩm mĩ. Tường Vi mặc bộ váy vào trông khác gì một nàng công chúa trong các câu chuyện cổ tích. Nhưng mà đáng nghi lắm nha. Nhìn giống đồ đôi lắm. Bộ vest Triết Vũ đang mặc là màu trắng nhưng cũng có các đường viền màu tím, cổ tím,cổ ống tay cũng tím nốt.xen vào đó là 1 số đường kẻ sọc màu tím giúp bộ đồ có thêm nét thể thao(mình tưởng là vest thì...). nếu Tường Vi và Âu Triết Vũ đi cạnh nhau thế có Chúa là mọi người sẽ phán ngay 1 câu đây là đồ dạ hội đôi cho xem.. Tường Vi quyết định đổi mái tóc suôn thẳng củamình sang mái tóc quăn thành lọn như công chúa.Cô trang điểm nhẹ lắmnhưng thật sự vẫn rất xinh. Tường Vi mà không trở thành tâm điểm củabuổi dạ hội và không xinh nhất buổi tối nay thì tg thế không thích màtím nữa.Sau đó Tường Vi bước ra khỏi phòng

Triết Vũ(nổi cáu): bọn con gái các cô đứng là lẽ mề mà, bảo chícó nửa tiếng mà cả tiếng đồng hồ mới thêm vác mặt ra thế này ak (cái cậu này hay nhĩ?con gái người ta phải trang điểm mất thời gian chứ có phải nháy mắt là xong ngayđâu.chờ có 1 tiếng mà cũng kêu, may mà tg đã thúcTường Vi nhanh nhanh lên rồi đấy, không thì cậu còn chờ ồm)

Tường Vi(cười): Xin lỗi, bọn mình đi thôi

Triết Vũ lúc này mới ngẩng mặt lên nhìn Tường Vi. Triết Vũ mặt ngấn rava bi đơ mất trong mấy phút. mãi đến lúc Tường Vi gọi, cậu mới thấy mặtmình đang nóng ran lên

Tường Vi:sao thế, Triết Vũ?sao cậu nhìn mình ghê thế, trông mình ngớ ngẩn lắm ak (giọng lo lắng thấy rõ)

Triết Vũ(lấp bắp): không...ng... trông cậu hôm nay xinh...xinh lắm. rất xinh mà

Tường Vi:cậu bị sao ak, Triết Vũ ?mặt đỏ hết lên rồi?hay là cậu bị sốt (lấy tay sờ trán Triết Vũ). (sao cái cô này ngốc vậy nhĩ?giả ngốc hay là ngốc thật đây)

Triết Vũ(nhìn Tường Vi như muốn nuốt sống cô bạn):có cô bị ốm ý. bỏ tay ra. ai cho cô chạm vào tôi hả

Tường Vi(mặt tiu nghỉu): làm gì mà dữ thế?ko phải thi thôi. tại tôi lo lắng cho cậu chứ bộ

Hey, Tường Vi đâu có biết rằng Triết Vũ đã quyết định thổ lộ tình cảm của mình với cô vào đêm nay...nếu không có gì thay đổi.Sau đó Tường Vi và Triết Vũ đi đến buổi dạ hội. Vừa nhìn thấy Tường Vi,tất cả mọi người đều bị đứng hình như Triết Vũ vậy. Thiên Dã nhìn Tường Vi mà mặt đỏ như quả cà chua, còn kinh khủng hơn cả Âu Triết Vũ. Tử Khiêm,Chí Kiệt và Kỳ Bình thì nhau mời Tường Vi khiêu vũ cùng. Chấn Thiên và Vô Kỵ thì nhìn Tường Vi từ phía xa mà không nói gì. Có gì đâu, 2 người có muốn lại gần Tường Vi thì cũng không được. ba anh chàng kia không chịu rời người đẹp tới nửa bước. Thiên Dã cũng định mời Tường Vi nhảy 1 bản thì có người đến nói chuyện với anh ta.ko biết truyện gì nghiêm trọng mà nghe xong thì Thiên Dã mặt tái mét và vội rời khỏi hội trường.

Chí Kiệt: người đẹp, em nhảy với anh bản nhạc này nha.

Tường Vi(cười):Em...

Triết Vũ(giật tay của Tường Vi ra khỏi tay của Chí Kiệt): Xin lỗi, cô gái này là của tôi. anh mời người khác đi. Đầu heo, nhảy với tôi bản nhạc này

Nói rồi Triết Vũ kéo Tường Vi ra giữa hội trường. nhìn 2 người khiêu vũ mà cả 1 khoảng xung quanh như bừng sáng. đúng là 1 đôi tiên đồng ngọc nữ, đẹp đôi đến kì lạ.nhìn 2 người nhảy mà tất cả đều đứng đẹp sang 1 bên, trầm trồ ngắm nhìn, thán phục. chỉ duy có Lâm Vũ Giai Đình và Lana đang ghen tức lồng lộn trong lòng

Lana:Giai Đình,không sao đâu. thời khắc của cô ta sắp hết rồi. cô ta sẽ không còn kênh kiệu vênh váo như thế được lâu đâu.

Giai Đình:nhưng Lana ơi, mình buồn lắm. Triết Vũ...cậu ấy...cậu có nhìn thấy nụ cười của Triết Vũ không?từ trước đến h mình chưa bao h nhìn thấy cậu ấy cười vui vẻ như vậy, thật sự rất vui vẻ và hạnh phúc. hình như Triết Vũ thích Hàn Tường Vi thật.hay mình nên từ bỏ thôi. Triết Vũ sẽ không bao h yêu mình.dù có thể nào cậu ấy cũng không thêm ngó đến mình.ngày trước là công chúa Carey, còn bây h là Hàn Tường Vi.có lẽ tởn nên dừng ở đây thôi, nên từ bỏ thôi. nhìn 2 người họ đẹp đôi quá. tốt thật lòng rất ngưỡng mộ.tở chỉ cần thấy Triết Vũ hạnh phúc là đủ rồi.mà có lẽ cậu ấy sẽ chỉ hạnh phúc bên cạnh Tường Vi thôi

Lana: hấn sẽ phải hối hận thôi. mình thề đấy. hấn nghĩ hấn sẽ hạnh phúc khi làm cậu bị tổn thương uk? đừng mơ.

Giai Đình(lo lắng):cậu định làm gì vậy Lana. đừng làm thương Triết Vũ

Lana: đừng lo, mình chỉ khiến hấn phải hối hận vì đã không chọn cậu mà suốt ngày chỉ tơ tưởng đến Carey với Hàn Tường Vi. hấn sẽ hối hận

Quay về với cặp đôi nhà Tường Vi và Triết Vũ. cả 2 anh chị này đều đang ngập chìm trong hạnh phúc cùng với những điệu nhảy thì bỗng dưng Thiên Dã bước lên bục cầm mic và tuyên bố 1 thông tin quan trọng làm cả hội trường náo loạn: “Thưa các bạn, hôm nay chúng ta sẽ được đón tiếp 1 nhân vật rất quan trọng. đó là thành viên của Ngũ hành – Dyland, các bạn hãy cho 1 tràng vỗ tay ủng hộ anh ấy”. sau tiếng giới thiệu của Lí Thiên Dã, 1 anh chàng vô cùng đẹp trai bước vào hội trường. tất cả mọi người vỗ tay rầm trời, đều đứng hết lên chào đón anh. Dyland vẫn vậy, vẫn đẹp trai long lanh như ngày trước, y hệt 1 hoàng tử như trong trí nhớ của Tường Vi. Dyland bước lên bục và nhận chiếc mic từ tay Thiên Dã: “rất vui vì được trở lại trường Dracate.hi vọng các bạn đã có 1 khoảng thời gian vui vẻ trong buổi dạ tiệc này.tôi...” Và lời nói của Dyland bị cắt ngang bởi giọng của 1 người con trai.Lã Lăng Vô Kỵ. anh ta vừa hốt hoảng chạy từ ngoài vào hội trường. hơ, anh này đi ra ngoài từ khi nào vậy nhỉ?

Anh ta gạt đầu chào Dyland và yêu cầu mượn chiếc mic của Dyland: “tôi có 1 thông tin quan trọng phải thông báo. xin mọi người hãy bình tĩnh và nghe hết những lời tôi sẽ nói. Chắc mọi người đều biết gần đây có 1 tin đồn là công chúa Carey còn sống. và hôm nay thì chúng tôi đã có bằng chứng xác thực là Công chúa Carey còn sống.(cả hội trường không khác giọng vỗ tay, Triết Vũ vội buông Hàn Tường Vi ra.tất cả mọi ánh mắt lúc này đều đổ dồn về phía Lăng Vô Kỵ. Thiên Dã hay Triết Vũ đều không phải là ngoại lệ.tự dưng

Tường Vi thấy có 1 linh cảm bất an.cô bỗng thấy lạnhxương sống).và cô ấy hiện h chính là...” Ngoài cửa thấp thoáng bóng dángcủa 1 cô gái.

22. Chương 22

“Chúa ơi!Người bỏ rơi con rồi sao?

Sao lại đẩy con vào tình huống khó xử này?

Đừng bắt con phải chọn lựa

Giữa trách nhiệm và tình yêu

Hai thứ đều quan trọng

Con biết làm gì?

Nghe theo lí trí hay hành động theo con tim?”

Chúa đáp: “Ta đã nghe thấy lời than của con

Đừng nghĩ suy cũng đừng đắn đo

Hãy làm những gì mà con nghĩ là đúng

Ta sẽ luôn ở bên và cầu nguyện cho con...” (con chiến ngoan đạo của ta ặc,vì ta tốt bụng mà)

*Địa điểm:-Trường Dracate

- Kí túc xá cho sinh viên Đại học Dracate

- Khu rừng bí ẩn

* Nhân vật: YÊU CẦU ĐỌC GIẢ ĐỌC KĨ PHẦN NÀY ĐỂ CÒN HIỂU VÀ CÓ THỂ SUY ĐOÁN CHAP TỐI

1.Hàn Tường Vi - học viên Dracate,cũng chính là Công chúa Carey.Sức mạnh: dịch chuyển tức thời, điều khiển được sức mạnh pháp thuật củangười khác (kinh dị, đúng là sức mạnh đáng sợ) và tất nhiên cũng có kếthừa sức mạnh truyền thống của Gia tộc Ánh sáng rồi.Thuộc chòm sao: Song tử

2.Cô gái bí ẩn - người mà Lăng Vô Kị gọi là công chúa Carey.Sức mạnh:có thể bay nhảy-đó là sức mạnh duy nhất cô ta thể hiện trướcmặt mọi người (bà con nghĩ vì sao?do cô ta muốn giấu hay...? và cô ta doai cử đến nhĩ?Lana?Người của phe chống đối Học viện Dracate?hay là dochính Tường Vi sắp đặt để thử lòng Âu Triết Vũ?).

3.Âu Triết Vũ - học viên Dracate. Hoàng tử trí tuệ. Sức mạnh:lửa và e hèm, 1 sức mạnh nữa mới được khai quật bởi...it's me, hey ðuathôi, không phải do tğ ðâu,mình chém hơi ác, mong mọi người thông cảm.mà nhân tiện nhắc đến sức mạnh mới của Âu Triết Vũ, pháp thuật này haylắm nha.Anh này thuộc chòm sao:Thần Nông ặc

4.Hạ Tường Luân - Cựu học viên Dracate. Thủ lĩnh của Ngũ hành. Sức mạnh: điều khiển ánh sáng (kế thừa từ gia tộc,nói thể nào nhĩ, ánh sánglà sức mạnh di truyền chẳng, có thể nhìn thấy tương lai và có khả năngdịch chuyển tức thời, và có thể vẫn còn nữa ^.^! (I don't know). Chòm sao: Ma kết

5.Trần Tử Khiêm - học viên Dracate. Hoàng tử thân thiện. Sức mạnh: nước. Chòm sao:Bạch dương

6.Giang Chấn Thiên - học viên Dracate. Hoàng tử âm áp. Sức mạnh: tiềm ẩn (có khả năng dịch chuyển tức thời và chữa trị vết thương). chòm sao:bảo bình

7.Lý Thiên Dã - học viên Dracate. Hoàng tử ngọt ngào (Hiện tại là Đức vua Dracate). Sức mạnh: thổ + phân thân (sẽ được phát hiện ravào 1 dịp nào đó trong tương lai.nhưng mà tương lai anh này lại phựthuộc vào tğ nên sẽ tầm tối và mù mịt lắm ðây.chòm sao: hình như là Kimngư thì phải

8.Dyland - cựu học viên Dracate . thành viên của NgũHành. Sức mạnh: khí lạnh + điện(mới được phát hiện trong khi chiến đấuvới kẻ thù và may mắn nhờ nó mà còn sống sót và vác được cái xác tốttrường Dracate để dự buổi tiệc truyền thống).với sức mạnh mới này,ai lơ mơ là bị anh này cho giật te tua rồi đi du lịch free ở dưới âm phủluôn (điện 10000V, không chết hơi phí>_<). chòm sao:Sư tử

9.Lâm Vũ Giai Đình - học viên Dracate. Công chúa Baby. sức mạnh: đi xuyên tường.chòm sao:Thiên bình

10.Trịnh Trúc Lam - học viên Dracate. Nữ chúa ác ma. Sức mạnh: tàng hình.chòm sao:Nhân mã

11.Lana - học viên Dracate. Đại tiểu thư. Sức mạnh:chiếc khiên bảo vệ (tức là tạo ra được 1 vách ngăn để bảo vệ mình khỏi sự tấn công của các pháp thuật khác).chòm sao:Xử nữ

12.Đường Chí Kiệt - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: mộc.chòm sao:bảo bình

13.Đỗ Kỳ Bình - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: âm thanh. chòm sao:Song ngư

14.Lăng Vô Kỵ - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: tiềm ẩn (có thể nhìn thấy quá khứ của người khác).chòm sao: Cự giải

15.Đan Linh - cựu học viên Dracate. luôn xuất hiện cùng Hạ Tường Luân, thân phận là 1 dấu chấm hỏi. Sức mạnh: gió và có khả năng đóng đình thời gian(nghĩa là làm cho thời gian dừng lại trong 5s đấyak).chòm sao:Kim Ngưu

Con đường tình yêu muôn đời vẫn vậy....

Chỉ có 2 người cùng bước về phía trước... dù hi vọng chẳng còn,dù phải trải qua bao đau khổ thì đến cuối cùng người thứ 3 vẫn không thể tồn tại

“Và cô ấy hiện h chính là...” -Ngoài cửa thấp thoáng bóng dáng của 1 cô gái. - “Carey, em vào đây đi.Có lẽ mọi người đều muốn gặp em đây”. Nói xong Vô Kỵ liền quay rang ngoài cửa nhìn,nở 1 nụ cười tươi rói.Tất cả mọi ánh mắt lúc này đều đổ dồn về phía cửa.Và 1 cô gái vô cùng xinh đẹp bước vào.Mĩ nhân.Dáng chuẩn của 1 siêu mẫu.Gương mặt đẹp long lanh.mái tóc quấn thành từng lọn.Nhìn chẳng khác gì 1 nàng công chúa.Cô gái thông thả bước từng bước về phía Dyland,Thiên Dã và Vô Kỵ.Khỏi phải nói lúc này 2 anh chàng đang đứng trên sân khấu Thiên Dã và Dyland đang ở trong tình trạng nào.treo máy.có thể nói là vậy.

“Có lẽ mọi người đang rất ngạc nhiên phải không?Hi vọng các bạn sẽ không quá shock về việc này. mình là Carey. Có người nói mình đã chết nhưng không phải vậy.còn việc tại sao bây h mới mình mới xuất hiện thì mình không thể cho các bạn biết”. - Nói rồi cô ta bước xuống dưới và tiến về phía Âu Triết Vũ. Triết Vũ ? ak phải rồi.Anh chàng này mặt vẫn đang ngơ ngác không hiểu gì cả.nhìn ngó y hệt Giang Chấn Thiên, Trần Tử Khiêm và Lâm Vũ Giai Đình.

“Vũ, Carey đã trở về. Carey rất nhớ bạn.” - Nói xong cô nàng này còn trơ trên ôm Triết Vũ nữa chứ. Tường Vi vốn đang nắm áo Triết Vũ giật giật mong cậu ta tỉnh lại thì bị con nhỏ Carey kia đẩy sang 1 bên.Mất đà Tường Vi ngã về phía sau, may mà có Chí Kiệt đứng cạnh đỡ kịp. Tường Vi biết 4 hiệu trưởng và Trúc Lam đang nhìn mình đây ngạc nhiên. Tường Vi cũng chỉ biết lắc đầu ra dấu cho họ im lặng. Cô nhìn Triết Vũ đang bị bó chặt trong vòng tay của cô gái xinh đẹp kia. Một cái nhú mày đầy khó chịu và sau đó là 1 nụ cười nhếch mép ngạo mạn (bị lấy từ Âu Triết Vũ thì phải). Cô có vẻ rất thú vị trước những gì đang xảy ra. Vậy là Dyland,vốn đang là nhân vật chính bỗng không còn được ai quan tâm nữa.Nhưng anh chàng không có vẻ gì là bức mình hay tức giận cả. Ngược lại còn chạy lại hỏi truyện Carey và Triết Vũ. Lúc Dyland tiến lại gần Triết Vũ,Tường Vi gần như nín thở.Cô cứ lùi và lùi, cho đến khi rời khỏi vòng vây của các bạn học. Chạy ra được đến bên ngoài, Tường Vi mới thở phào nhẹ nhõm

- Tại sao cậu lại chạy ra ngoài này hả Tường Vi? - một giọng nữ vang lên. Tường Vi biết Trúc Lam đuổi theo mình nên không cảm thấy bất ngờ

-Trúc Lam, tò mò không phải lúc nào cũng là tốt đâu- Tường Vi cười mím chỉ

-Đừng có dạy khôn mình. nói đi. thế là thế nào?sao lại có Carey nào xuất hiện vậy. Cô ta là ai? Chẳng phải cậu chính là Carey sao?

-uk, mình chính là Carey, điều đó cậu đã phát hiện ra lâu rồi mà - Tường Vi tắt nụ cười

-Vậy cô gái kia là...

-Mình không biết. LÀ ai đó đã giả mạo mình. - Tường Vi giọng lạnh 1 cách không bình thường

-Cái gì? giả mạo? vậy mà cậu...

-Nghe đây Trúc Lam, mình sẽ chỉ nói 1 lần thôi, cậu chú ý nhé. Cô gái vừa rồi không phải là bình thường đâu. Dám giả mạo Carey và vượt qua được vòng kiểm tra của Lăng Vô Kỵ không phải là đơn giản. chắc chắn đằng sau cô ta có người giết giầy. Hiện tại mình chưa biết đó là ai nhưng mình sẽ điều tra ra. Giờ thì cậu hãy quay lại hội trường và nói với mọi người mình không được khỏe nên xin về trước. Đừng để ai phát hiện ra mình đang không có mặt ở trường.

-Cậu định đi đâu sao? mà vừa nãy mình thấy mặt cậu tái lắm? cậu có ổn không Vi? - Trúc Lam lo lắng

-Mình khỏe. đừng lo. Chú ý đừng để anh Dyland biết gì về Tường Vi. đừng cho ai nói hay kể gì đó về mình với anh ấy. Cậu giúp mình nhé

-tại sao?

-Có nói chắc cậu cũng không hiểu đâu. tóm lại là giữa mình và anh Dyland có 1 mối liên hệ đặc biệt. nếu mình ở quá gần anh ấy, anh ấy sẽ phát hiện ra. mà thôi, mình không giải thích với cậu nữa. mình đi đây

-Nhưng Tường Vi à, còn Triết Vũ, cậu ấy...

-nếu Triết Vũ thật sự thích mình thì cậu ấy sẽ nhận ra. và đừng lo, không gì có thể qua mắt được Triết Vũ đâu. cậu ấy sẽ sớm phát hiện ra cô gái kia chỉ là giả mạo thôi

Không để Trúc Lam nói thêm gì nữa, Tường Vi đã biến mất giữa không trung. Trúc Lam đành quay lại hội trường. Điều đập vào mắt Trúc Lam đầu tiên chính là Giang Chấn Thiên đang ôm chầm lấy cô gái giả mạo Carey. Trúc Lam vội chạy tới và kéo Chấn Thiên ra.

-gì thế? đồ hâm. cô muốn gì hả? có biết là tôi đang nói chuyện với cô bạn thân của tôi không hả. chúng tôi sau 13 năm xa cách h mới được trùng phùng nên đừng có phá chứ. - Chấn Thiên quạu

-Nói chuyện mà phải ôm chầm người ta thế sao? - Trúc Lam mặt đỏ phừng phừng vì tức

-Ơ cái cô này lạ nhỉ? tôi làm gì thì kệ tôi, cô quan tâm làm gì. Congái con đứa vô duyên. Thôi biến đi cho tôi còn quay lại với em Carey. Carey của tôi đang chờ

-Carey của tôi? nghe ngon quá nhỉ? còn chẳng biết cô ta ở xó xỉnh nào chui ra. Có khi mấy người đang vớ phải một con cáo ở đâu đó mà không biết, cứ tăng bốc, nịnh hót cho lắm vào. rồi hối không kịp

“Chát”, 1 tiếng kêu chói tay và rợn tóc gáy vang lên. Mặt Trúc Lam còn hằn rõ một vết bàn tay đỏ ửng. “cô muốn chết phải không? tôi không biết hôm nay cô bị làm sao nhưng đừng có nói xấu Carey. Cô không biết là cô ấy sau khi bị rơi xuống vách núi và bị mất trí nhớ đúng không? vậy mà vừa mới nhớ ra cô ấy đã trở về. Cô ghen tị khi thấy người khác quan tâm đến 1 người con gái khác hơn phải không? thật là ghê tởm. tôi không nghĩ cô lại nhỏ mọn và ích kỷ như vậy”. - Chấn Thiên bỏ mặc Trúc Lam và quay trở lại chỗ bọn Triết Vũ đang hỏi han về Carey. Cậu không biết rằng ở ngoài cửa đang có 1 cô gái vừa rơi nước mắt. Trúc Lam đã òa khóc nức nở: “phải. là tôi ghen tị đó. từ trước đến h cậu chưa bao h cười với tôi vui vẻ như vậy. và cũng chưa bao h...” Có ai chú ý đi, năn nỉ đó. có 1 người đang nở nụ cười đắc thắng kia. Một nụ cười đầy sự chết chóc và lạnh giá.

Tường Vi uể oải lết chân về phía phòng mình ở kí túc xá. Cô vừa mới rời khỏi chỗ anh Tường Luân. Anh cô đã nói gì nhỉ? À, phải rồi, em không được để cho ai biết cô gái kia là giả mạo, tránh rút dây động rừng. VÀ thế là bí mật Hàn Tường Vichính là Carey sẽ bị chôn vùi tiếp trong một thời gian nữa. Tường Vi bây h không biết phải làm gì tiếp nữa. Đầu óc cô như một mớ bòng bong, hỗn loạn và rối rắm. Bước chân của Tường Vi khựng lại khi nhìn thấy bóng dáng đó. Vẫn chẳng có gì thay đổi so với ngày bé, giống y hệt đứa trẻ luôn nhắc Tường Vi phải nhớ lại phần kí ức đã lãng quên. Àu Triết Vũ.

Tường Vi (ngạc nhiên khi thấy Triết Vũ và cô gái Carey giả mạo đang đứng trước phòng mình): Hai người đứng trước phòng tôi làm gì vậy?

Triết Vũ(quay lại và nhíu mày):Bọn tôi tưởng cô ở trong phòng nên nãy h cứ đứng ngoài gọi cửa nè. Mà chẳng phải Trúc Lam bảo cô mệt nênxin về trước sao?Vậy mà còn chạy đi đâu thế hả, đầu heo?

Tường Vi(cười): Đi dạo hít khí trời cho tỉnh táo.

Triết Vũ(thở phào nhẹ nhõm): Đồ dở hơi. vậy mà tôi tưởng cô ngất ở trong phòng nên đang định phá cửa vào nè

Tường Vi(nhìn Triết Vũ nở nụ cười hạnh phúc): Cậu lo lắng cho tôi ư

Triết Vũ(cốc 1 cái rỗ đau vào đầu Tường Vi): tất nhiên.cô là bạn của tôi mà.

Carey giả mạo (mà h tg xin phép gọi tắt là Carey cho nhanh ak): Triết Vũ,cậu đừng có quên mục đích việc tại sao mình phải đứng đây chờ nãy h

Triết Vũ(xoa đầu Carey âu yếm): Vẫn không nhẽo như ngày xưa nhỉ,công chúa. Được rồi. mình biết rồi (quay lại nhìn Tường Vi ánh mắt thành khẩn) Đầu heo,cô cũng biết đấy. Carey phải ở lại trường Dracate mà bây h thì các phòng kí túc xá đều đã kín, phải đợi đến sáng mai mới thu xếpđược. Còn mỗi phòng của cô...

Tường Vi: ý cậu là muốn mình cho bạn Carey ở tạm phòng với mình

Triết Vũ:chính xác.cô sẽ không phiê...

Carey (mặt nhăn lại):cái gì cơ? Triết Vũ, ý cậu là mình phải ở chung phòng với cô ta sao?

Triết Vũ:sao?chẳng phải cậu đã đồng ý rồi sao, Carey

Carey(giây nãy): đó là do mình tưởng cô ta sẽ đi chỗ khác ngủ. Mình không thích ở chung phòng với người khác đâu.

Triết Vũ:nhưng đây là phòng của Tường Vi mà.cô ấy không ngủ đây thì biết ngủ ở đâu? Một đêm thôi mà.cậu không cố được sao, Carey

Carey:KHÔNG. mình không muốn. một là cô ta đi chỗ khác. hai làmình đi. mình thà ngủ ở ngoài trời còn hơn. cậu thừa biết tính mình làđã không thích cái gì thì dù có chết cũng không làm mà.mình...

Triết Vũ(quay sang nhìn Tường Vi năn nỉ): Đầu heo, hay là cô qua tạm phòng Trúc Lam ngủ được không?

Tường Vi(không tin nổi vào taimh nữa):Cái gì?

Triết Vũ:chỉ một đêm thôi.năn nỉ cô đó.giúp tôi đi mà Hàn Tường Vi

Tường Vi(hết bình tĩnh): Cậu đùa tôi chắc. đã xin ngủ nhờ ở phòng tôi mà còn đuổi tôi đi. Ở đâu ra truyện nực cười như vậy? nhờ vả thìcũng biết điều 1 chút đi.

Carey: Gì?cô đang bố thí cho tôi đấy ak. Triết Vũ, mình không thêm nữa. mình sẽ ngủ ở ngoài hành lang.

Triết Vũ:không được đâu. từ ngày còn bé mỗi lần để cậu đi chơikhuya là cậu đã ốm rồi. làm sao có thể cho cậu ngủ ở ngoài trời trongthời tiết lạnh thế này được (quay qua nhìn Tường Vi). cô ích kỉ thậtđấy, đầu heo. không muốn cho ở cùng thì thôi làm sao mà phải nói Careynặng lời như vậy

Tường Vi(nổi giận thật sự): tôi đã nói gì mà cậu kêu tôi nặnglời. Cậu công bằng chút đi. Thương cô ta vậy sao cậu không nhường phòngcho cô ta rồi đi mà ngủ nhờ ai đó ấy

Triết Vũ(nhìn Tường Vi đầy khinh bỉ): tôi hiểu rồi. vậy mà tôi cứ nghĩ cô khác bọn con gái kia. Hoá ra cũng như nhau cả thôi. Đi thôi,Carey. Vào phòng mình ngủ đêm nay.

Carey:vậy cậu sẽ ngủ ở đâu hả Triết Vũ

Triết Vũ: Mình sẽ đến ngủ tạm ở hội trường. cậu không phải lo

Carey: đồ con gái ích kỉ. không thể tin nổi trong thời buổi này còn có loại con gái...

Tường Vi:Thôi được. mấy người muốn thế nào thì làm đi. Cô muốn ở phòng tôi cũng được, bao lâu tùy cô. chìa khoá đây

Nói xong Tường Vi vội quay lưng chạy lên tầng 6. Cô sợ Triết Vũ hay cô gái kia sẽ nhìn thấy những giọt nước mắt của mình. Phòng Trúc Lam là 601, nếu không nhầm thì chắc anh Dyland sẽ ở tạm phòng anh Thiên Dã 605. Vậy thì khả năng chạm trán anh ấy sẽ khá cao. Có lẽ mình nên cẩn thận. Tường Vi nhắc nhở bản thân. Cô gái đáng thương lau nước mắt và gõ cửa phòng 601. Quái lạ, có gì đó không ổn. Tường Vi đã gõ cửa gần nửa tiếng rồi mà vẫn chưa thấy Trúc Lam ra. Trúc Lam chẳng lẽ ngủ say thế sao? (tội nghiệp Hàn Tường Vi quá, cô đâu có biết Trịnh Trúc Lam đang ở trong tình trạng nào? Sau cái tát của Giang Chấn Thiên, Trúc Lam đã bỏ về nhà, vì không muốn thấy cái mặt đáng ghét kia nữa.). Và có lẽ đó là số trời bất tường Vi phải ngủ ở ngoài trời đêm nay. Tường Vi khẽ co ro trong chiếc váy mỏng manh. Lạnh quá, đáng lẽ cô nên mặc ấm mới phải, chỉ vì muốn được sánh bước bên Âu Triết Vũ, chấp nhận mặc lạnh vậy, vì cậu ta mà cuối cùng cậu ta vẫn buông tay cô ra đấy thôi. Quá ngốc nghếch nhưng không thể giận nổi hay trách cứ Âu Triết Vũ. Tường Vi đã lún quá sâu vào tình yêu dành cho Triết Vũ.....khụ...lạnh...lạnh.... và Tường Vi đã chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay. Cô liên tục ho trong đêm. Nhưng cô vẫn không thể mở mắt ra nổi. Cho đến khi có tiếng người đánh thức, cô mới cố gắng gượng hé đôi mắt vô hồn của mình

“Sao em lại ngủ ở ngoài này? em đã ngủ cả đêm ở ngoài này sao? lạnh vậy mà ăn mặc phong phanh thế này sẽ bị ốm đấy cô bé?” - ai vậy? Âu Triết Vũ? không phải, giọng nói này lạ lắm.

Tường Vi nhìn người con trai trước mặt mà nước mắt giàn giụa, là Dyland. Dyland? chính là anh phải không?

“gì thế? sao em lại khóc?” - Dyland hốt hoảng khi nhìn thấy cô gái đang khóc ngon lành

“Đừng nói gì cả anh Dyland, cho em mượn bờ vai của anh nhé, em không thể chịu nổi nữa rồi, em muốn quay lại những ngày trước đây. Nhưng hì không kịp nữa rồi. Anh ấy không cho em trở lại với cuộc sống ngày xưa nữa. Anh ấy ác quá, nếu không cho em làm em ngày đó thì cậu ấy sẽ không yêu em đâu, cậu ấy sẽ... huhu, anh ác lắm, anh trai, cả cậu nữa, đừng lạnh lùng với tớ như vậy mà, đồ ngốc, cô ta không phải là tớ đâu. Dyland, em không thể chịu nổi nữa, thà em chết đi còn hơn em mệt mỏi lắm rồi, em không muốn tỉnh lại nữa, cứ mãi chìm vào giấc ngủ thì có phải tốt hơn ko”

“này em, em không sao chứ, bình tĩnh đi em, này, cô bé...” - Tường Vi đã không còn nghe thấy tiếng nói của Dyland nữa, cô đã lịm đi, trên bờ vai vững chắc của Dyland.

Dyland hốt hoảng công cô gái chạy về phía phòng y tế. Bây giờ là 5h sáng, ko biết đã có thầy cô nào túc trực ở dưới đó chưa nữa. Nhưng mặc kệ, cậu vẫn chạy như bay xuống đó. Có cái gì đó mách bảo cậu không thể để cho cô gái trên lưng mình xảy ra chuyện gì được. Không hiểu sao ngay khi gặp cô gái này, cậu có cảm giác lạ lắm. Giống như là cậu đang gặp lại.....

“đã xảy ra chuyện gì vậy Tường Luân? Công chúa bị làm sao?” - Dyland như nín thở nhìn vào phòng cấp cứu

“Con bé đã ở ngoài trời cả đêm qua” - Tường Luân mặt tái mét không còn chút sinh khí.

“Cái gì? cậu.... Carey không chịu được lạnh mà con bé sẽ.... cậu làm anh mà kiểu đó àk, chẳng lẽ cậu không biết Carey đang ở trong hay ở bên ngoài nhà sao” - Dyland nắm cổ áo Tường Luân đẩy tức giận

“thôi đi, hai người có yên đi không? Carey lạnh ít dữ nhiều mà mọi người còn gây chuyện với nhau nữa sao” - Triết Vũ 2 tay nắm chặt, máu đã ứa ra ở lòng bàn tay

“là tại mình, tại mình mà Carey mới vậy” - Dyland bỗng thay đổi đột ngột thái độ - “nếu không phải là do Carey cứu tớ mà bị trúng băng hàn ngàn năm thì cơ thể con bé đã không phản ứng mạnh như vậy với nhiệt độ thấp rồi, nếu công chúa mà xảy ra chuyện gì có lẽ...” - Dyland bật khóc khi nhớ lại lúc cậu thi triển pháp thuật băng hàn ngàn năm, sức mạnh của cậu chưa ổn định khiến cho cả căn phòng bị hoá băng, may mà Carey đã sử dụng sức mạnh khổng lồ ngược lại pháp thuật của Dyland mà giữ được mạng sống cho cậu. Khi hai sức mạnh hợp nhất đã khiến cơ thể của Carey và Dyland thay đổi. Carey và Dyland bỗng có mối liên hệ với nhau. Khi ai đó trong 2 người gặp nguy hiểm thì người còn lại sẽ cảm nhận được, vì cơ thể Carey do vụ hấp thụ quá nhiều băng vào người mà từ đó không thể chịu được lạnh, chỉ cần nhiệt độ môi trường xung quanh thấp xuống thì nước trong cơ thể cô sẽ hoá băng ngay lập tức.

Triết Vũ đang ngủ bỗng thấy lồng ngực nhói đau, cậu không thể thở nổi. Cảm giác này cậu đã từng 3 lần có. Một lần là khi Carey phải vào viện cấp cứu, lần thứ hai là lúc Carey rơi xuống vách núi và lần gần đây

nhất là khi cậu nghe tin Tường Vi bị ngất. Cậu bỗng thấy cả cơ thể nóng bừng. đau quá..... “choang”, cốc nước cậu đang cầm bỗng tuột khỏi tay và vỡ tan. điềm không lành chẳng?

Dyland đập mạnh cửa phòng y tế....

yland đập mạnh cửa phòng y tế.Không có ai mở cửa. đang loay hoay không biết nên làm gì thì có tiếng nói vang lên ở phía sau lưng. Dyland quay lại và thấy thầy giáo y tế Alan

Thầy Alan: Dyland, lâu rồi không gặp cậu. Đang làm gì thế hả? định phá phòng làm việc của tôi sao?

Dyland(mừng rỡ): Anh Alan, may quá gặp anh ở đây. Mau lên, cô gái này bị ngất.anh xem tình trạng thế nào đi

Thầy Alan (đỡ Tường Vi từ tay Dyland mà vẻ mặt thì không dấu nổi vẻ lo lắng, hoảng hốt): Tường Vi? cô ấy bị sao thế?

Dyland(lắc đầu lia lịa): em không biết. định dạy sớm chạy bộ thì thấy cô gái này nằm ngất ở ngoài cửa nên em...mà cô gái này tên Tường Viak. Hàn Tường Vi? công chúa lá bài uk?

Thầy Alan(mặt cắt không còn giọt máu): Tường Vi cả đêm qua nằm ở ngoài trời sao, Dyland?

Dyland(vẻ mặt ngơ ngác): có lẽ vậy nhưng mà sao hả anh? sao anh có vẻ lo lắng quá vậy. cùng lắm chỉ cảm lạnh thôi mà.

Thầy Alan(nhìn Dyland đầy sợ hãi): người khác thì có thể không nhận ra nhưng chẳng lẽ cậu không nhận ra sao Dyland.(Vừa nói thầy Alan vừa thì triển ma pháp điều trị cho Tường Vi.)

Dyland:anh càng nói em càng không hiểu gì hết

Thầy Alan: h không phải là lúc để giải thích cho em đâu. tình hình đang nguy cấp. em hãy sử dụng thần chú tạo lửa để giữ nhiệt độ cho Tường Vi.

Nói rồi thầy Alan chỉ đạo Dyland trong việc cấp cứu ca bệnh bất đắc dĩ.Nhưng kì lạ sao, càng thì triển ma pháp thì pháp thuật của hai người càng yếu đi trông thấy mà tình hình của Tường Vi không có vẻ gì là tiến triển tốt cả. Mồ hôi lấm tấm trên trán thầy giáo Alan, còn Dyland thì đang vô cùng hoang mang. anh luôn có cảm giác gì đó không ổn khi gặp cô gái tên Tường Vi kia, h lại thêm thái độ kì lạ của Alan càng khiến anh tự hỏi, cô gái này rốt cuộc là ai. bỗng dưng một luồng sức mạnh từ Tường Vi bộc phát hất văng cả Dyland và thầy giáo Alan bay đi một đoạn.Dyland không còn tin vào mắt mình nữa. Đó là phép Ánh sáng vĩnh cửu - 1 chiêu thức mà Tường Luân ngày còn sống vẫn hay dùng. Đang bàng hoàng với những gì vừa xảy ra thì 1 giọng nói ấm áp truyền cảm của 1 chàng trai vang lên khiến Dyland một lần nữa phải sửng sốt. Từ giữa không trung bỗng xuất hiện một người con trai,dáng cao cao. Dyland không nhìn được mặt anh ta. nhưng anh có cảm giác mình biết người này.

Người con trai đó đang từng bước tiến về phía Tường Vi. cậu ta gật đầu với Alan: “Đừng lo. con bé sẽ không sao đâu. Bây h sức mạnh của nó có thể khống chế hiện tượng đóng băng của cơ thể rồi. Hai người ra ngoài đi. để em xử lí cho.”

Thầy Alan vừa nhìn thấy nhân vật này thì bỗng thở phào nhẹ nhõm.Còn Dyland thấy tai mình ù đi. Giọng nói đó không lẫn vào đâu được. Suốt 13 năm qua, anh chưa bao h quên đi giọng nói của người bạn thân nhất Hạ Tường Luân. Giống quá.từ giọng nói đến thần thái. đặc biệt là luồng ánh sáng bao quanh cậu ấy. tất cả đều không thể nhầm lẫn

Dyland: Tường Luân!

Người nam kia quay lại nhìn Dyland và nở 1 nụ cười nửa miệng:Dyland,13 năm rồi không gặp.cậu cũng không hề thay đổi nhiều nhỉ? mà thôi, để sau đi. h mình phải khống chế sức mạnh của Tường Vi trước khi con bé biến cả trường Dracate này thành một khối băng khổng lồ

Dyland(sửng sốt tập thứ mấy nhỉ?ko nhớ nữa):là cậu thật sao? Cậu...

Tường Luân(lấy tay ra hiệu cho hai người ra ngoài): để sau. nếu không nhanh có thể Carey sẽ gặp nguy hiểm. cậu ra ngoài chờ mình được chứ Dyland.và đừng để cho ai vào trong phòng này.okie?

Dyland: Carey? Tường Vi là Carey ư?nhưng...mình hiểu rồi. nói chuyện sau vậy

Sau đó thì Dyland và thầy giáo Alan ra bên ngoài cửa đứng chờ theo lệnh của Tường Luân, nhìn mặt Dyland bây giờ tràn đầy sự vui mừng và hạnh phúc. Alan đã lâu lắm rồi mới lại nhìn thấy nụ cười thật sự của Dyland. đã có lần thầy nghĩ sẽ chẳng bao giờ còn được nhìn lại nụ cười đó nữa. vậy mà....tốt quá rồi, phải không.

23. Chương 23

Dyland: nói cho em biết đi, Alan. vậy là sao

Thầy Alan (nhíu mày): nói gì chứ

Dyland (gần như tiếng một): bất cứ điều gì anh biết

Thầy Alan (thở dài): thôi được. anh cũng không biết gì nhiều đâu. thật ra sau khi rơi xuống vách núi, cả 2 anh em Tường Luân đều chưa chết. nhưng vì một lý do gì đó khiến họ không thể xuất hiện mà phải ẩn mình. Tường Luân chính là cậu vừa xuất hiện. Và Tường Vi – cô gái mà em vừa công bố mới chính là Carey còn cô gái hôm qua xuất hiện ở buổi tiệc không phải là Carey đâu, chỉ là 1 người mạo danh thôi. Anh không biết đó có phải là sự xếp đặt của Tường Luân không. em tự hỏi cậu ấy đi. đó là tất cả những gì anh biết.

Cả 1 bầu không khí căng thẳng và nặng nề bao trùm giữa hai người. đúng lúc đó thì Tường Luân bước ra. cậu ra hiệu bảo thầy Alan và Dyland vào

Tường Luân: cơ thể con bé tạm thời đã ổn định nhưng có lẽ sức đề kháng kém sẽ khiến con bé bị nhiễm lạnh. chắc là Tường Vi sẽ bị viêm phổi vì vậy anh cho con bé ít thuốc nhé Alan. Đừng nhìn mình như vậy chứ Dyland. mình sẽ kể cho cậu nghe những gì cậu cần biết và phải biết....

Tại lớp học của Triết Vũ. chà nhiều nhân vật vắng mặt quá nha. Hàn Tường Vi này, Trịnh Trúc Lam nè. Cả Lana Đại tiểu thư nữa.

Carey (tức giận): Triết Vũ! sao cậu đi học mà không rủ mình đi cùng. đáng ghét

Triết Vũ (cơn đau đã giảm đi nhiều): Xin lỗi cậu Carey. đừng giận, tại mình có việc gấp nên đi trước. mình sẽ đền bù cho cậu, được không? (Cố gắng nở nụ cười gượng gạo)

Carey: không chịu đâu. Triết Vũ à...

Giai Đình (bực mình): cô có thể thôi đi được không, công chúa Carey. mới sáng sớm đã ồn ào rồi. Gây khó chịu cho người khác là sở thích của cô đấy hả

Carey (nhìn Giai Đình khinh bỉ): cô là ai tôi không biết. sao lại tỏ thái độ như vậy với tôi. cô nghĩ cô có đủ tư cách sao

Giai Đình (làm động tác buồn nôn): thôi đi, bà hoàng. ai chả biết cô thì cao quý rồi. xứng đáng để làm một con khỉ theo bám đuôi bọn con trai đấy. h nghĩ lại thì đúng là cô còn kém xa cả Hàn Tường Vi. Chẳng biết so với ngày bé cô thay đổi nhiều thế nào nhưng tôi nghĩ cô hiện tại không còn thích hợp với danh xưng công chúa đâu. đồ con gái chỉ được mỗi cái mặt xinh đẹp. nên gọi cô là người đẹp với trí tuệ phát triển chưa hoàn thiện thì hơn

Carey (nổi giận): cô nói cái gì hả? ửử...

Triết Vũ (nổi giận): thôi đi. hai người đừng có cãi nhau nữa. đau đầu lắm. tôi không thể chịu nổi nữa rồi (đứng dậy)

Chấn Thiên: đi đâu vậy, Vũ?

Triết Vũ: xuống phòng y tế cho yên tĩnh. trông chừng Carey đó

Chấn Thiên: biết rồi, đi đi. công chúa đã có tớ bảo vệ

Carey: Triết Vũ, để mình đi cùng cậu

Triết Vũ:không. cậu phải ở lại lớp học. đừng có trốn chứ. không tốt đâu. cậu là tấm gương cho người khác noi theo mà. tiết sau mình sẽ về. đừng lo

Carey(mặt ỉu xiu): đành vậy. nhớ về lớp sớm naz

Nói xong Triết Vũ rời khỏi lớp học và tiến về phía phòng y tế. tâm trạng cậu đang khá bất ổn: “ cảm giác ban sáng là sao? mà tại sao không thấy nhỏ đầu heo tới lớp. không biết cô ta tới qua ngủ với Trúc Lam thế nào mà hôm nay cả 2 đều bỏ học. mà tại sao mình lại nghĩ tới cô ta vào lúc này chứ. chắc là do thấy hối lỗi với cô ta về vụ tới qua chẳng? chắc là vậy rồi..... Áu Triết Vũ, mày sao thế này.sao tới qua lại đuổi đầu heo đi nơi khác để dành phòng cho Carey chứ. mày tởm quá ak. Tường Vi yếu như vậy mà mày lại....hi vọng là cô không sao, đầu heo. cô vẫn ngủ ngon phải không? chắc là cô giận tôi lắm nhỉ?nếu cô giận thì tôi cũng chẳng biết phải làm gì nữa.....ya, mình sao thế này?đã bảo là không được nghĩ về đầu heo nữa rồi cơ mà. trước đây mày bị nhỏ gốc đó thu hút vì ở bên cạnh cô ta mày luôn có cảm giác giống như ở cạnh Carey. Nhưng h thì Carey đã trở về, người con gái duy nhất mày yêu thương đã về với mày,đáng lẽ mày chỉ nên nghĩ về mình Carey thôi chứ, sao mày vẫn bị nhiễu bởi đầu heo. đừng nghĩ về cô ta nữa, Áu Triết Vũ.” mãi suy nghĩ mà Triết Vũ không biết là mình đã đến phòng y tế lúc nào. Đang định bước vào trong thì tiếng nói của 1 chàng trai đã khiến Triết Vũ khựng lại. là Dyland.giọng nói này là của anh ta.anh ta đang nói chuyện với ai vậy nhỉ. Triết Vũ 1 lần nữa phải dừng chân khi nghe thấy 1 giọng nói khác vang lên. tại Triết Vũ hoạt động hết công suất. linh tinh mách bảo cậu đừng vội bước vào mà hãy nghe cuộc nói chuyện ở bên trong....(trời, không hiểu duyên nợ thế nào mà Áu Triết Vũ toàn nghe thấy những điều không nên nghe, nhìn thấy những thứ không nên thấy ở phòng y tế thôi ak)

Triết Vũ nhận ra giọng nói của người đang nói chuyện với Dyland. là đầu heo.sao cô ta lại ở đây chứ?

Dyland(sắc mặt quan tâm): em đã đỡ mệt hơn chưa, Tường Vi?

Tường Vi(không nhìn được mặt của hai người đó lúc này,tức quá đi.sao đầu heo lại quen với Dyland chứ?hôm qua hai người đó còn chưa gặp nhau mà): em không sao đâu...khụ khụ... (đầu heo bị sao vậy nhỉ? sao lại ho?)

Dyland: thế mà còn nói là không sao?cái con bé này,em cứng đầu thật. từ bé đến h vẫn không thay đổi gì cả.

Tường Vi(khẽ kêu lên): ák, đau.sao anh cốc đầu em...khụ khụ...em đang là bệnh nhân cơ mà (gì chứ?sao hai người đó có vẻ thân thiết vậy?Dyland vốn không thích tiếp xúc với bọn con gái cơ mà?)

Dyland: đánh em cho chừa cái tội không lo cho sức khỏe bản thân.Hại anh phải lo lắng. mới cốc em một cái là còn ít đấy. hay là muốn anh gõ cho thêm mấy phát nữa vào đầu

Tường Vi(mếu máo): khụ...khụ... anh ác quá đi mất....khụ khụ....đánh cả một đứa con gái mỏng manh bệnh tật.khụ...khụ...xấu xa...

Dyland:thôi, anh xin lỗi. anh yêu, anh thương Tường Vi nhất mà (cái gì cơ? thương?yêu? hai người đó thật ra là...)

Tường Vi:bỏ em ra.khụ khụ... anh đang lợi dụng để ôm em đấy hả?đề quá đi mất. oái....đã bảo là không đánh em sao lại còn đánh nữa. nói mà không giữ lời hứa...hix hix.... Dyland là kẻ nuốt lời trắng trợn, khụ khụ...(mình muốn vào đó hỏi về mối quan hệ giữa họ quá. đầu heo và Dyland biết nhau sao? cô ta chưa bao h nói với mình.đám nói tôi cơ ak. cô được lắmHân Tường Vi.)

Dyland:dữ thật. đang ốm mà vẫn còn đánh lại được cả anh. có tin anh cho em bị điện giật chết không

Tường Vi: thứ nhất, anh không thể giết em. và thứ hai anh không dám giết em. cứ thử đi rồi anh sẽ biết sẽ có những ai đứng ra trả thù cho em.khụ khụ...uống thuốc rồi mà sao mãi chưa khỏi nhỉ?thuốc “dởm” rồi

Dyland:thuốc tiên chắc mà vừa uống vào em đã đòi khỏi luôn. Thôi nằm nghỉ đi.anh phải đi gặp Thiên Dã. cấm em chạy đi đâu đấy. nằm yên ở đây cho đến khi anh quay lại. nhớ chưa

Tường Vi:nhớ rồi, đi đi, ông cụ non.

Triết Vũ vội chạy ra góc sau nắp. cho đến khi thấy Dyland đã đi khuất cậu mới lại gần phòng y tế. Triết Vũ bước vào trong căn phòng và thấy Tường Vi đang nằm ở trên giường. Tường Vi nghe tiếng bước chân vội ngẩng đầu lên

Tường Vi(phì cười): gì nữa đây?anh quên cái gì sao Dyla... Âu Triết Vũ?

Triết Vũ(nhếch mép): phải là tôi. không phải là Dyland yêu dấu của cô đâu

Tường Vi(nhìn Triết Vũ đắm đắm. đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó.kocó 1 chút tình cảm yêu thương gì giống như khi nhắc đến tên Dyland.tôi ghét ánh mắt này): cậu nói gì?tôi không hiểu?khụ...khụ...mà tại sao cậu lại ở đây? đáng lẽ h này cậu đang phải ở trên lớp cùng cô bạn Carey xinh đẹp,dịu dàng của cậu rồi chứ.khụ...khụ...mau mà lên với người yêu trong mộng của cậu đi (haha, vậy là không phải chỉ có Âu Triết Vũ mà còn có 1 người nữa cũng đang ghen này)

Triết Vũ(nhướn cặp lông mày rậm của mình lên): không cần cô nhắc,tôi cũng sẽ lên ngay bây h đây. Còn cô thì tự biết thân biết phận củamình đi. trèo cao sẽ ngã đau. cô không xứng với Dyland đâu.

Tường Vi(sửng sốt): cái gì?Cô tự biết thân biết phận của mìnhđi?khụ...khụ... trèo cao sẽ ngã đau? không xứng với Dyland?khụ...khụ... cậu đang lảm nhảm cái quái gì vậy hả? mà cứ cho là không xứng đi thì liên quan gì tới cậu. tôi đâu có tài giỏi và xinh đẹp như cô công chúa Carey củacậu.khụ...khụ... đi cạnh ai cũng không xứng đáng. chỉ là 1 con què mùa thôiphải không...khụ...khụ... (trời ơi, ho dữ quá cô ơi)

Triết Vũ(nở nụ cười khinh bỉ): cũng tự biết thân biết phận đấy.vì vậy bớt tư tưởng đến Dyland đi.cô nghe câu này chưa nhỉ? Hi vọng lắm sẽ thất vọng nhiều đấy.

Nói rồi Âu Triết Vũ bỏ ra khỏi phòng (sao mà chỉ muốn đá cho tên này 1 phát thế nhỉ?). Còn Hàn Tường Vi thì ôm gối khóc nức nở

Tường Vi(nấc từng tiếng nghẹn ngào): đúng vậy. Hi vọng lắm sẽ thất vọng nhiều. h tôi hiểu rồi. hiểu rõ rồi.khụ...khụ... Âu Triết Vũ. đáng lẽ ngay từ đầu tôi nên hiểu ra rằng cậu vốn dĩ chẳng có tình cảm với tôi. Một chút cũng không?dù là Carey...khụ...khụ... hay Tường Vi đi nữa thì tôi cũng thật sự thất bại rồi, huhu. tôi thất bại thật rồi. ngay cả việc tôi là ai và cô gái kia có phải là Carey không cậu còn không nhận rathì tôi còn có tư cách gì mà hi vọng tình cảm ở cậu nữa.khụ...khụ...khụ...khụ...khụ...khụ...huhuhu...khụ...khụ...khụ...huhuhu.....oaoaoaoaoaoao... Em chỉ là người nào đó mà anh đã quên.và h đây chỉ là một trái tim trống rỗng bên trong....sao a không chịu nhận ra chứ Âu Triết Vũ. chẳng phải anh đã từng nói dù sau này có ở giữa chốn đông người, anh vẫn nhận ra em mà. cũng giống như ngày đó dù em có chốn ở đâu thì anh cũng vẫn luôn tìm ra. Anh bảo đó là linh cảm vì anh thật sự yêu em....vậy là tình yêu đó h đang ở đâu. nói cho em biết đi. anh có còn yêu em không?...huhuhu...khụ...khụ...

Trong căn phòng y tế, tiếng khóc của Tường Vi như xé lòng.

Trên đường trở về lớp học.trong lòng Âu Triết Vũ nổi bứt rứt,sự hối hận cứ dày vò lấy cậu: “Tại sao mình lại dùng đến cách này chứ? Đánh vào lòng tự trọng của đầu heo, làm tổn thương cô ấy để cô ấy tự rời xa Dyland?nếu cô ấy thích anh ta thật thì sao? như vậy thì đầu heo sẽ rất đau khổ. mình là một thằng tồi. xin lỗi cô đầu heo, tại tôi quá ích kỉ. Xin lỗi cô.tha thứ cho tôi. Nhưng nhincô vui vẻ như vậy bên Dyland tôi thật sự không chịu nổi? tôi đã yêu cô thật rồi đầu heo ngốc ak. cô không biết phải không? làm sao mà cô biết được. tôi muốn nói tình cảm của mình ra và muốn có cơ hội cạnh tranh với Dyland nhưng tôi không xứng đáng. bởi ngay từ đầu tôi tiếp cận cô vì cô rất giống với Carey của tương lai mà tôi luôn tưởng tượng ra trong đầu. rất ngốc ngếch trong tình cảm, luôn cần một chỗ dựa vững trãi để vượt qua mọi sóng gió của cuộc đời... và giờ đây thì tôi phát hiện ra tôi đã yêu hai người.Carey của ngày bé và em đầu heo ak. nhưng tôi lại không thể chọn cả hai. mặc dù Carey bây h khác rất xa so với ngày trước nhưng lời hẹn ước năm xưa không thể bị huỷ bỏ.tôi đành ích kỉ giữ chặt lại mối tình này lại.tôi sẽ để nó ở góc sâu thẳm nhất trong trái tim mình. rồi sẽ đến một lúc nào đó, tôi sẽ để cho em biết.tôi sẽ nói ra nỗi khổ của tôi và sẽ mong nhận được sự tha thứ từ em, Tường Vi ak.và khi đó hãy chấp nhận tôi nhé...dù có muộn màng.còn bây h thì tôi chưa thể. Hãy chờ tôi, hãy cho tôi thêm thời gian. đừng vội yêu Dyland hay bất cứ người con trai nào khác”.

Tại lớp học của Âu Triết Vũ

Chấn Thiên(ngạc nhiên): Ủa Triết Vũ?sao cậu bảo tiết sau mới về lớp mà

Carey(cười toe toét): có gì lạ đâu, Thiên. Chắc là Triết Vũ không muốn rời xa mình, không muốn bỏ mặc mình lại lớp học một mình ấy mà.Phải không Triết Vũ? (lấy tay giật giật áo Triết Vũ)

Triết Vũ(gạt tay Carey ra): Carey: h mình mệt lắm. làm ơn giữ yên lặng cho mình nghỉ ngơi 1 chút được không?

Carey(phụng phịu): nhưng mà...thôi được rồi, nếu Vũ mệt thì nghỉ đi, Carey không làm phiền nữa vậy

Đúng lúc đó thì Chí Kiệt bước vào phòng học. sắc mặt tái mét, vẻ mặt thất thần. anh ta hiện h được giao phụ trách năm dưới học giờ pha chế mà được khi thầy cô đi vắng mà

Chí Kiệt(giọng nói đầy sự bất an, lo âu,suy nghĩ): mọi người lấy sách vở ra học bài

Chấn Thiên(trêu trọc): trời, càng ngày anh càng giống thầy giáo hơn rồi đấy, Đường Chí Kiệt

Chí Kiệt không cả đáp trả lại Chấn Thiên, rõ ràng là có việc gì nghiêm trọng đã xảy ra và ảnh hưởng đến tinh thần của anh ta rồi. mọi người trong lớp lúc này cũng đã nhận ra điều đó

Triết Vũ:có chuyện gì sao, Đường Chí Kiệt

Chí Kiệt:không có chuyện gì. không liên quan đến các cậu. mau học bài đi

Tử Khiêm:rõ ràng là có mà. biểu hiện của anh lạ lắm. có chuyện gì thì cứ nói ra đi. biết đâu bọn em giúp được

Chí Kiệt(gắt): đã bảo là không rồi. các cậu tập trung vào bài học đi. không phải chuyện của mình thì đừng có hóng hớt

Chấn Thiên:hừ, có lòng tốt không cảm ơn được 1 tiếng lại còn bị mắng. làm ơn mắc oán mà

Chí Kiệt(vẻ mặt như muốn xông đến túm cổ Chấn Thiên và tẩm cho cậu ta 1 trận): đã bảo là đừng có quan tâm rồi mà. các cậu thì giúp được gì chứ? biến hết đi. h tôi không còn tâm trạng mà đùa đâu

Cả lớp (đơ mắt mấy giây): cái gì thế?anh nói vậy là sao, Chí Kiệt

Cả lớp tạm dừng cuộc tranh luận khi tiếng chuông điện thoại của Đường Chí Kiệt vang lên

Chí Kiệt:mẹ ak,mẹ vẫn đang ở trong bệnh viện phải không?.....CÁI GÌ CƠ?KHÔNG THỂ NÀO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!CON BÉ...KHÔNG THỂ NHƯ THẾ ĐƯỢC.CON KHÔNG TIN.MẸ LỪA CON.LÚC SÁNG TRƯỚC KHI CON RỒI BỆNH VIỆN BÁC SĨ BẢO TRÚC LAM VẪN ỔN CƠ MÀ. SAO LẠI...CON KHÔNG TINĐẤUUUU-UUUUUUUuu!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Cả lớp (nhấp nhóm): gì vậy?anh Chí Kiệt?sao lại nhắc đến Trúc Lam vậy? SAO thế anh

Tử Khiêm:mà đúng rồi. hôm qua hình như Trúc Lam về nhà thì phải?sao hôm nay cô ấy lại không tới trường vậy anh? Trúc Lam bị ốm ak

Triết Vũ(ngạc nhiên): Trúc Lam hôm qua không ở đây sao?vậy thì đầu heo đã ngủ....

Chí Kiệt(vẻ mặt thì như vừa gặp ma): Trúc Lam không xong rồi.

24. Chương 24

hí Kiệt(vẻ mặt thì như vừa gặp ma): Trúc Lam không xong rồi

Thiên Dã(cùng Kì Bình và Vô Kị bước vào lớp): Trúc Lam sao vậy Chí Kiệt?chẳng phải sáng nay bác sĩ bảo tình hình đã tốt hơn rồi mà

Chí Kiệt(chạy ra khỏi lớp): mình xin lỗi, mình phải đi. nếu không...có khi sẽ không còn cơ hội gặp con bé lần cuối mắt (mắt anh này hoe hoe đỏ)

Kì Bình(mắt tròn tròn): cậu nói vậy là ý gì hả?

Vô Kị(ra hiệu cho Kì Bình im lặng): để bọn mình đi cùng cậu tới...

Chí Kiệt: không cần....3 người cứ ở lại trường đi

Thiên Dã: nhưng cậu...

Chí Kiệt:mình bảo là không cần rồi mà. để mình tự đi. mình vội lắm. không nói chuyện được với mọi người nữa đâu

Nói rồi Chí Kiệt chạy như điên ra khỏi lớp học

Kì Bình(vẻ mặt khá lo lắng): sao Chí Kiệt lại bảo có khi sẽ không còn cơ hội gặp Trịnh “tiểu thư” lần cuối?lẽ nào...

Thiên Dã: hi vọng chỉ là do Chí Kiệt quá lo lắng mà ăn nói linh tinh,nếu không thì... có lẽ lành ít dữ nhiều rồi

Vô Kị: cũng mong vậy, tội nghiệp Trúc Lam.

Kì Bình: thực sự là mình thấy lo lắng. hôm qua con bé được đưa vào viện trong tình trạng mất máu khá nhiều. lại có triệu chứng bị xuất huyết não nữa nên...

Chấn Thiên (vẻ mặt ngơ ngác): mấy người đang nói gì thế, tôi không hiểu

Thiên Dã (nhìn Chấn Thiên đầy e ngại): cậu không biết sao, Chấn Thiên. Trúc Lam bị tai nạn. đêm qua Tất cả mọi người trong lớp đều vô cùng sửng sốt. riêng Carey thì không có biểu hiện gì mà vẫn còn chăm chú sơn móng tay

Chấn Thiên(nhảy dựng lên): đùa vớ vẩn. đừng có lấy tính mạng người khác ra đùa như thế chứ. Trịnh Trúc Lam đang yên đang lành, sao lại đi đâu để bị tai nạn chứ

Vô Kị(vẻ mặt lạnh lùng): đang yên đang lành hả? tôi lại không nghĩ vậy đâu, Giang Chấn Thiên. nếu cậu bị một cú shock về tâm lí thì cậu có bình tĩnh khi đi trên đường hay không

Tử Khiêm:cú shock về tâm lí? là sao? Trúc Lam sao lại bị shock

Vô Kị:tôi chỉ nói vậy thôi, còn cậu hiểu hay không thì kệ cậu. Trúc Lam ra nông nổi này là tại cậu thôi.

Chấn Thiên:là tại em à? nhưng...

Thiên Dã:không, là do Chấn Thiên nên Trúc Lam mới bị tai nạn

Chấn Thiên(nổi cáu): là do tại tôi? đùa à

Triết Vũ(quay qua hỏi Chấn Thiên): Chấn Thiên, hôm qua cậu đã làm gì Trúc Lam

Chấn Thiên:làm gì là làm gì?mấy người bị làm sao đấy hả? tôi...

Vô Kị:nếu cậu bảo bị 1 người tát và mắng mình là thật ghê tởm, bảo mình là đồ nhỏ mọn, ích kỉ là không sao thì tôi xin hết ý kiến

Chấn Thiên:tôi...

Triết Vũ:cái gì? Chấn Thiên,cậu đã tát và nói như vậy với Trúc Lam sao

Chấn Thiên(vẻ mặt khổ sở): tại lúc đó mình không giận quá nên....

Triết Vũ:vậy thì Trúc Lam bị shock là đúng rồi. chắc cô ấy không bao h ngờ nổi người nói với cô ấy những điều kinh khủng như vậy lại là cậu... mà sao anh lại biết chuyện này hả Vô Kị

Vô Kị:phải. hôm qua tôi vô tình nghe được cuộc nói chuyện giữa hai người nên đã biết được chuyện này. và sau khi cậu bước vào trong hội trường thì tôi thấy Trúc Lam chạy đi. mới đầu cứ nghĩ là cô ấy chỉ chạy lên phòng khóc thôi rồi tôi mới phát hiện ra là không phải vậy. Trúc Lam chạy ra khỏi trường.tôi liền đuổi theo vì sợ tâm trạng Trúc Lam bất ổn như vậy nếu ra ngoài đường sẽ gặp chuyện không hay.... lúc đuổi kịp Trúc Lam thì có 1 chiếc ô tô lao tới.tôi đã không kịp đẩy cô ấy ra.Trúc Lam mất rất nhiều máu. lúc đưa vào bệnh viện thì con bé đã trong trạng thái hôn mê. không còn biết gì nữa

Chấn Thiên(không còn chút sức sống trên khuôn mặt rạng ngời hằng ngày của mình): đồ ngốc này. sao lại phải để ý về lời tôi nói thế chứ. h không biết cô ấy sao rồi? đúng là ngốc...

Triết Vũ: Chấn Thiên này, chẳng lẽ cậu không nhận ra Trúc Lam từ lâu luôn có tình cảm với cậu sao

Chấn Thiên+cả lớp(đều chờ người vì bất ngờ): cái gì cơ

Tại bệnh viện nơi cấp cứu Trúc Lam. hiện tại Trúc Lam đã được đưa trở lại phòng cấp cứu do có biến chứng và tất cả mọi người đều đang lo lắng đứng chờ ở bên ngoài.Chấn Thiên,Triết Vũ,Tử Khiêm và 3 người trong hội hs đều đã có mặt. ngoại trừ Chấn Thiên lúc này còn đang hoang mang thì cả 5 người vừa mới đến đang khá vất vả trong việc động viên bố mẹ Trúc Lam và họ hàng của cô ấy.

Chị gái của Trúc Lam(lớn hơn Trúc Lam 4 tuổi. cũng là cựu hs của Dracate.chủ nhân cũ của danh hiệu đệ nhất công chúa Dracate trong những năm trước. tên là Dĩ Phi): Chấn Thiên, tôi có cái này muốn đưa cho cậu

Chấn Thiên(nhận một cuốn sổ từ tay chị Dĩ Phi): Đây là...

Chị Dĩ Phi (cùng với Chí Kiệt là 2 người bình tĩnh nhất nhà trong thời điểm hiện tại): đây là nhật kí của Trúc Lam. nó luôn mang theo trong người.bất cứ truyện gì vui hay buồn, nó đều trút hết vào đó. Chị nghĩ cậu nên đọc thì tốt hơn

Chấn Thiên nhìn chằm chằm vào cuốn sổ nhật kí có hình của mèo garfield. cậu giở trang đầu tiên ra

Ngày...tháng...năm....

Hôm nay, mình quyết định thay đổi kiểu tóc. Mình sẽ đi làm xoăn. nói thật là mình thích để tóc thẳng cơ. nhưng Chấn Thiên bảo mặt mình sẽ hợp với mái tóc quăn hơn. nhìn vậy sẽ dễ thương hơn nhiều. chỉ cần cậu ấy thấy mình dễ thương thì mình sẽ làm tất cả những gì cậu ấy thích, dù mình không hề muốn 1 tẹo nào. mình có ngốc nghếch quá không nhỉ?

Ngày tháng...năm....

Chấn Thiên quá đáng lắm. sao cậu ấy có thể nói mình như thế chứ. “không ngờ cô dumb đáng đến vậy, Trúc Lam ak. sao lại dở hơi đi làm tóc xoăn thế.”. ước muốn khóc luôn. cậu là đồ tồi.Giang Chấn Thiên, tôi ghét cậu.cậu không coi trọng tôi.từ h tôi sẽ không thích cậu nữa.

Ngày...tháng...năm....

Thanh tra sắp về trường rồi.thế nào Tường Vi cũng bị họ hại, đuổi đi cho coi. vì vậy nhóm anh Chí Kiệt và bọn Chấn Thiên được giao nhiệm vụ hướng dẫn cô ấy. Chấn Thiên sẽ dạy cô ấy cả buổi ngày mai. ôi, ước gì mình được như Tường Vi nhỉ? mình muốn được cả ngày ở bên cạnh Chấn Thiên

Ngày...tháng...năm....

Tường Vi ngốc không hiểu đã làm gì mà khiến cho Chấn Thiên nổi giận thế nhỉ. đừng cáu Thiên ơi, mình không thích cậu bực mình vì bất cứ truyện gì đâu

Ngày...tháng...năm...

huhu...Chấn Thiên quá đáng lắm. hôm nay đã hứa với mình sẽ đi mua đồ cùng mình mà lại thất hứa. hix... mình đã chờ cả 3 tiếng dưới trời lạnh này vì cậu mà cậu lại không đến. mình buồn lắm Thiên ak.

Ngày...tháng...năm...

Thiên bị ốm hay sao ấy? mình lo quá ak. hôm nay thấy cậu ấy cứ khang khác. đang định mắng cho cậu ấy 1 trận về vụ hôm qua mà lại thôi. Chấn Thiên ak, có gì buồn thì nói với Trúc Lam nhé. Trúc Lam sẽ luôn ở bên Thiên dù sau này có ra sao chẳng nữa. cũng như tình cảm mình dành cho cậu sẽ không bao h thay đổi

Ngày...tháng...năm...

mình buồn lắm Thiên ak. sao với những cô gái khác cậu đều luôn đối xử dịu dàng mà riêng với mình thì lại lạnh lùng vậy chứ. mình không thích như thế đâu

Ngày...tháng...năm...

Hôm nay cậu hỏi tại sao mình lại cứ như một con ác quỷ. luôn bám theo làm phiền cậu phải không, Chấn Thiên? để mình trả lời cho nghe nhé, vì mình không biết cách gì khác mà có thể thu được sự chú ý của cậu hơn

Đủ rồi. Chấn Thiên gấp cuốn nhật kí của Trúc Lam lại. từ lúc đọc cho đến bây giờ, bất cứ một ngày nào trôi qua, Trúc Lam đều nhắc đến cậu. luôn nhắc đến cậu. những tâm sự rất nhỏ nhoi và bình thường nhưng lại đầy chân thành, tha thiết. Chấn Thiên thấy trái tim mình khẽ nứt lạnh canh. Trúc Lam... công cốc này.... tôi thua rồi.... tôi thua cậu thật rồi... đáng lẽ tôi phải nhận ra từ lâu rồi chứ. rằng nếu cậu không có tình cảm với tôi thì cậu đã không đi theo tôi suốt ngày. tôi cũng ngỡ như cô thôi, Trúc Lam à. chúng ta đều là những kẻ công cốc. Cô công cốc vì đã giành tình cảm cho 1 thằng tồi như tôi. và tôi cũng công cốc khi luôn tìm kiếm người con gái quan trọng nhất cuộc đời tôi ở đâu xa lắm mà không phát hiện ra người con gái đó lại ở gần ngay bên tôi đến vậy. là cô đó Trúc Lam à. đừng sao nhé. chỉ cần cô không sao thì tôi sẽ làm bất cứ gì cô muốn. cô sẽ là người mà tôi luôn bảo vệ trong suốt quãng đời sau này, được không?

Chấn Thiên để cuốn nhật kí của Trúc Lam xuống ghế, cạnh ghế ngồi của Triết Vũ. là duyên trời định chẳng mà đúng lúc Triết Vũ nhìn cuốn sổ thì một trang nhật kí đầy bí ẩn hấp hê

Ngày... tháng... năm....

chúa ơi. cuộc đời có quá nhiều điều bất ngờ. quả đất này đúng là nhỏ thật. h thì con tin câu nói này rồi. không ngờ hôm nay mình đã phát hiện ra thân phận thật của Tường Vi.... mình thật sự không ngờ cô ấy lại chính là...

ngày... tháng... năm....

chúa ơi. cuộc đời có quá nhiều điều bất ngờ. quả đất này đúng là nhỏ thật. h thì con tin câu nói này rồi. không ngờ hôm nay mình đã phát hiện ra thân phận thật của Tường Vi.... mình thật sự không ngờ cô ấy lại chính là...

Triết Vũ nheo nheo mắt, cứ nghĩ là mình đã nhìn nhầm. Cậu liền cầm cuốn nhật kí của Trúc Lam lên xem.

Ngày... tháng... năm....

chúa ơi. cuộc đời có quá nhiều điều bất ngờ. quả đất này đúng là nhỏ thật. h thì con tin câu nói này rồi. không ngờ hôm nay mình đã phát hiện ra thân phận thật của Tường Vi.... mình thật sự không ngờ cô ấy lại chính là công chúa.

Ngày... tháng... năm...

Tường Vi đã biến mất cả ngày hôm nay, có lẽ là đã đi đến chỗ hoàng tử rồi. không biết khi nào cậu ấy mới chịu về đây. Mà hoàng tử cũng thay đổi nhiều quá. thật sự là rất khác so với ngày trước. Vẫn đẹp trai nhưng bí ẩn lắm

Ngày... tháng... năm....

Hôm nay Tường Vi vẫn chưa về, bọn Chấn Thiên tìm cô ấy khắp nơi mà không được. liên lạc bằng di động mà cô ấy không nghe. nhưng chắc là Tường Vi không sao đâu. vì bên cạnh cô ấy có hoàng tử mà

Triết Vũ tiếp tục giở những trang tiếp theo nhưng không thấy Trúc Lam đề cập gì về đầu heo nữa. Triết Vũ chau mày nhớ lại cái hôm Tường Vi trở về trường tham gia cuộc sát hạch sau 1 thời gian mất tích, không liên lạc

"....Thiên Dã(cười): anh cũng rất vui vì được gặp lại em. mấy hôm trước em biến đi đâu vậy. không thể liên lạc được với em, mọi người đều rất lo

Tường Vi(cười mím chi): em đi gặp 1 người rất quan trọng với em

Kì Bình(tò mò): là trai hay gái vậy

Tường Vi:là con trai...."

Lẽ nào người mà Tường Vi hôm đó nói tới lại chính là Hoàng tử sao? nhưng hoàng tử là ai chứ? khoan đã nào. Trúc Lam nói hoàng tử thay đổi khá nhiều. thật sự là rất khác so với ngày trước. vẫn đẹp trai nhưng bí ẩn. Lẽ nào lại là Dyland?

Dòng suy nghĩ của Triết Vũ bị cắt đứt bởi tiếng nói trong trẻo của một cô gái

Tường Vi: anh Chí Kiệt, Trúc Lam không sao....khụ...khụ...chứ?

Chí Kiệt: anh cũng không rõ nữa. bác sĩ vẫn chưa ra

Dyland (vỗ vai Chí Kiệt): đừng lo. mọi chuyện sẽ ổn mà. Trúc Lam sẽ không sao đâu

Chí Kiệt (mệt mỏi): em biết, nó sẽ không sao mà. nó là ác quỷ nên nó sẽ sống dai lắm

Thì ra là Dyland đã đưa Tường Vi đến bệnh viện thăm Trúc Lam. Nhìn Tường Vi mặt tái mét, có vẻ cô đang lo lắng lắm. Ngồi chờ ở bên ngoài phòng cấp cứu có 5 phút mà Tường Vi cứ ho khục khặc suốt. Dyland đẩy cô ngồi vào chiếc ghế trống còn lại ở bên cạnh Triết Vũ. Tường Vi miễn cưỡng ngồi xuống mà không dám quay sang nhìn mặt Âu Triết Vũ

Triết Vũ (không chịu nổi không khí yên lặng này nên đã lên tiếng trước): Cô... cô....

Tường Vi (quay qua nhìn Triết Vũ bằng cặp mắt tròn xoe như 2 viên bi ve): tôi? khụ...khụ...

Triết Vũ: cô không sao chứ? cô có vẻ ho nhiều đấy, đầu heo

Tường Vi (nở nụ cười yếu ớt): cậu lo lắng cho tôi ư, Triết Vũ? khụ...khụ... tôi không sao đâu. uống thuốc là sẽ khỏi mà, khụ...khụ...

Triết Vũ: hôm qua....cô đã ngủ ở đâu vậy

Tường Vi (cười gượng): thì còn ở đâu nữa. tất nhiên là ngoài...khụ...khụ... hành lang rồi

Triết Vũ (cúi gằm mặt xấu hổ): xin lỗi, tôi không biết là...

Tường Vi: bây giờ xin lỗi thì có tác dụng gì sao? khụ... hi vọng sau này cậu đừng có bao giờ để tôi vào tình trạng như vậy nữa. tôi khó xử lắm. khụ...khụ...khụ...khụ...

Triết Vũ: tôi xin lỗi. cô... tôi...tôi có truyện muốn...

Dyland (về mặt quan tâm): em ho nhiều quá đấy, Tường Vi? em vẫn ổn chứ? hay để anh đưa em về.

Tường Vi (khoát tay): không, khụ...khụ...em muốn chờ Trúc Lam.

Dyland (miễn cưỡng): thôi thì tùy em, nhưng nếu em thấy mệt quá thì phải bảo anh ngay nhé

Sau khi thấy cái gật đầu đồng ý của Tường Vi thì Dyland mới yên tâm quay qua nói chuyện với Thiên Dã về vụ án quan trọng của Liên minh pháp thuật. không ai để ý rằng Triết Vũ về mặt vô cùng đau khổ, tay nắm chặt lại như sợ không kìm chế được sẽ đánh cho ai đó phải thân tàn ma dại. Chờ cả một tiếng đồng hồ mà vẫn chưa thấy phòng mổ mở cửa, Tường Vi mệt mỏi thiếp đi trên ghế. Và mỗi lúc đầu cô lại nghiêng nghiêng, cứ nghiêng dần và tựa vào hân vai Triết Vũ. Triết Vũ thoáng 1 nụ cười và ngồi im, không động đậy. (Để tg kể cho mọi người tình trạng lúc này của mấy người kia naz. Thiên Dã và Dyland vẫn đang trao đổi với nhau rất nhỏ, sợ ảnh hưởng đến mọi người mà. Kì Bình và Vô Kỵ thì cứ hết vỗ vai lại chuyển sang vỗ lưng Chí Kiệt. Tử Khiêm thì an ủi Chấn Thiên. Bây giờ trông Giang Chấn Thiên là người khổ sở nhất ở bệnh viện. ngay cả bố mẹ của Trúc Lam nhìn trông cũng không thăm nào như vậy)

Chấn Thiên ngồi nhìn đăm đăm vào cửa phòng cấp cứu. trông như một thằng vô hồn vậy. rõ tội nghiệp. Tường Vi khẽ cựa mình và tỉnh dậy.

Triết Vũ: tỉnh rồi hả, đầu heo.

Tường Vi (gật đầu và nhìn thẳng về phía phòng cấp cứu): vẫn chưa xong hả

Tường Vi vừa nói dứt lời thì cánh cửa phòng bật mở. Một cô y tá xinh đẹp bước ra. Theo sau cô là ông bác sĩ già trực tiếp thực hiện ca phẫu thuật cho Trúc Lam

Bác sĩ (gật đầu): ca phẫu thuật thành công tốt đẹp. bây giờ chỉ còn chờ cô ấy tỉnh lại nữa thôi

Mọi người (mừng rỡ,nét mặt đều giãn ra): ôi, tốt quá. thật là tốt mà. Cảm ơn bác sĩ nhiều nhiều

Bác sĩ: không có gì. đây là việc của tôi mà. gia đình có thể yên tâm được rồi

Chấn Thiên(ôm chầm lấy bác sĩ): cảm ơn bác sĩ nhiều. thật sự cảm ơn, vậy là Trúc Lam vẫn sống. tạ ơn trời phật

Bác sĩ(cười hiền từ): phải cô ấy vẫn sống. bạn gái của cậu vẫn ổn. cậu không cần phải lo nữa

Chấn Thiên:vâng,dù sao vẫn cảm ơn bác sĩ một lần nữa.cảm ơn vì đã cứu sống người con gái quan trọng nhất cuộc đời cháu

Triết Vũ được giao nhiệm vụ đưa Tường Vi về. thật ra là do Dyland và hội hs có nhiệm vụ nên phải đi gấp. Chấn Thiên thì không chịu rời xa TrúcLam lấy nửa bước. cậu khẳng khái ngồi chờ ở bệnh viện cho đến khi TrúcLam tỉnh dậy. Còn Tử Khiêm thì đã về trước do có hẹn với Lâm Vũ GiaiĐình (???)

Triết Vũ(nhech mép cười):sao mặt cô cứ hầm hầm thế, đầu heo.

Tường Vi(nhìn Triết Vũ như muốn ăn tươi nuốt sống): cậu cố tìnhphải không Âu Triết Vũ.tôi đang bị ốm mà cậu không cho tôi bắt taxi vềtrường mà còn bắt tôi đi bộ về cùng cậu.cậu...

Triết Vũ(nhìn Tường Vi phì cười): đồ ngốc, đi taxi thì còn có ý nghĩa gì nữa.

Tường Vi:là sao?

Triết Vũ: đầu heo như cô có nói cũng không hiểu đâu

Tường Vi(bĩu môi): không nói làm sao cậu biết tôi sẽ không hiểu

Triết Vũ: thôi, đừng có giận nữa.cho tôi xin lỗi naz. vụ lúc sáng ấy,tôi không cố ý làm cô bị tổn thương đâu. tại lúc đấy tôi đang khôngvui nên...

Tường Vi:tôi biết rồi, nhưng lần sau cậu đừng có vậy nữa.tôi không thích đâu

Triết Vũ(bỗng dừng lại và nắm lấy tay Tường Vi): tôi hỏi cô câu này, cô phải nói thật nhé

Tường Vi(nhìn chằm chằm vào tay Âu Triết Vũ và tay mình): cậu hỏi đi...nhưng có thể bỏ...

Triết Vũ: giữa cô và Dyland có quan hệ gì với nhau? hai người đang trong giai đoạn tìm hiểu hả

Triết Vũ: giữa cô và Dyland có quan hệ gì với nhau? hai người đang trong giai đoạn tìm hiểu hả

Tường Vi(sửng sốt):cái gì cơ?vớ vẩn. giữa tôi và anh Dyland chỉđơn thuần là tình anh em thôi.sao cậu lại có thể nghĩ ra được 1 truyệnbuồn cười như vậy hả

Triết Vũ(về mặt mừng rỡ): Thật sự là giữa hai người không có truyện gì?

Tường Vi(run lên vì lạnh): tất nhiên là thế rồi, cậu toàn hỏi những câu hỏi ngớ ngẩn.vậy mà cũng là hoàng tử trí tuệ sao

Triết Vũ(phì cười và cởi chiếc áo khoác của mình ra khoác lênngười Tường Vi): uk, đôi khi tôi cũng hơi ngốc một chút. nhưng h thì tôi biết mình phải làm gì rồi. Nào , h thì chúng ta về trường thôi.leo lênlưng tôi, tôi sẽ công cô về.Còn nhìn gì nữa...nhanh lên, đường về còn kháxa đấy

Thế là Tường Vi để Triết Vũ công về. cô dựa đầu vào bờ vai rộng củaTriết Vũ mà ngủ. ở bờ vai ấy, cô luôn tìm thấy được sự bình yên và antoàn

Tại phòng bệnh của Trúc Lam. Trúc Lam đã tỉnh từ nửa tiếng đồng hồtrước. mọi người cứ thi nhau vào hỏi thăm Trúc Lam làm Chấn Thiên chươcó cơ hội nói chuyện riêng với cô bạn. Mỗi một lúc sau, khi mọi người đã yên tâm ra về và bàn giao lại Trịnh Trúc Lam cho Chấn Thiên chăm sóc(cậu bé lằng xằng đấu tranh mãi mới nhận được nhiệm vụ vinh quang này)thì cơ hội mới đến.

Trúc Lam(nhìn Chấn Thiên đầy nghi ngờ): cậu còn ở đây làm gì?sao chưa về trường vậy

Chấn Thiên(cười khi): thì Thiên được giao nhiệm vụ trông Trúc Lam đêm nay mà

Trúc Lam:cậu uk? không thể nào? bố mẹ tôi đâu. sao họ có thể để tôi nằm một mình ở đây mà...

Chấn Thiên: cậu đừng lo Trúc Lam. mình sẽ bảo vệ cậu mà

Trúc Lam(nhìn Chấn Thiên không tin tưởng): bảo vệ tôi?bằng cách nào?cho tôi thêm một cái tát nữa hả

Chấn Thiên(cười hời hợt): Xin lỗi cậu về chuyện đó nha, Trúc Lam.tại...

Trúc Lam(cố cười gượng gạo để Chấn Thiên khỏi lo nhưng thật sự là h cô thấy rất mệt mỏi): Được rồi. mình biết rồi, cậu được tha thứ.nhưng lần sau còn thử tát tôi 1lần nữa xem, tôi sẽ đi công bố chuyện xấu của cậu cho cả trường Dracate biết đấy

Chấn Thiên: ukm, biết rồi mà Trúc Lam này, tôi có chuyện muốn nói với cô. hi vọng cô sẽ đồng ý.

Trúc Lam:thì nói ra trước đi. nếu không quá đáng thì tôi sẽ đồng ý.

Chấn Thiên:làm bạn gái của tôi được không

Trúc Lam(mở to mắt nhìn Chấn Thiên): cậu nói gì vậy Chấn Thiên?tôi nghe không rõ

Chấn Thiên(nhìn thẳng vào mắt Trúc Lam): làm bạn gái tôi nhé, Trúc Lam?chúng ta tìm hiểu nhau đi, được không?

Trúc Lam(ngạc nhiên):cậu...tôi...

Chấn Thiên:nếu cậu chưa thể đưa ra quyết định ngay lúc này thì tôi có thể chờ. cậu không cần phải trả lời ngay lập tức đâu

Trúc Lam(dứt khoát): không, tôi sẽ nói luôn quyết định của mình.Giang Chấn Thiên, cậu nói là cậu muốn tôi trở thành bạn gái của cậu. tại sao?

Chấn Thiên:vì trong lúc cậu đang đối mặt với cái chết, mình mới nhận ra cậu quan trọng như thế nào với mình.nếu không có cậu chắc mình sẽ không thể sống tiếp được. Người ta vẫn thường bảo phải đến khi mất đi rồi, bạn mới nhận ra điều gì là quan trọng với mình. và h thì mình biết, Trịnh Trúc Lam là người mà mình nên trân trọng nhất trong cuộc sống của mình. mình không muốn mất cậu một lần nữa, hãy luôn ở bên cạnh mình được không

Trúc Lam:vậy uk, và vì thế cậu muốn mình trở thành bạn gái của cậu?

Chấn Thiên: ukm, mình...

Trúc Lam: trở thành bạn gái của cậu, luôn ở bên cạnh cậu uk? có lẽ là không được đâu, Chấn Thiên ak. mình không thể đồng ý.

Trúc Lam: trở thành bạn gái của cậu, luôn ở bên cạnh cậu uk? có lẽ là không được đâu, Chấn Thiên ak. mình không thể đồng ý.

Chấn Thiên(ngạc nhiên): Tại sao? Nhưng mà...

Trúc Lam(vẻ mặt tinh nghịch): Luôn ở bên cạnh cậu uk? nhưng nếu cậu không muốn sự có mặt đó và cậu lại cặp kè với 1 con nhỏ nào thì sao?luôn ở bên cậu để chứng kiến cảnh ong bướm của cậu chắc mình không chịu nổi đâu, Chấn Thiên ak. Vì vậy trừ khi cậu luôn ở bên cạnh mình và chỉ được yêu một mình mình thôi thì mình mới có thể đồng ý với cậu

Chấn Thiên(thở phào nhẹ nhõm): trời. vậy mà làm mình tưởng...

Trúc Lam(nhíu mày): thế có đồng ý không? không thì đi chỗ khác, không khiến cậu ở đây chăm sóc mình

Chấn Thiên(nổi 1 cục tức): này, dám đuổi bạn trai mình đi như thế hả?có lẽ Giang Chấn Thiên này phải dạy dỗ lại bạn gái của mình rồi.

Trúc Lam(hếch mũi): định đánh bệnh nhân sao, tên bạn trai tiểu nhân và vũ phu

Chấn Thiên(nheo mũi Trúc Lam): thế có bệnh nhân nào như cậu không hả

Và hai người cùng cười vui vẻ. (vậy là xong đôi thứ nhất. đóng dấu cái đã ^^)

Tại kí túc xá đại học Dracate

Triết Vũ công Tường Vi đến cửa phòng 502 và thả cô xuống.

Triết Vũ(nở một nụ cười tươi rói): vào đi, nhớ ngủ sớm naz. chúc cô ngủ ngon, đầu heo

Tường Vi(cũng nở một nụ cười thiên sứ): cậu cũng vậy nha, Vũ Vũ.

Triết Vũ(gõ đầu Tường Vi):cái gì mà Vũ Vũ? ai cho cô gọi thế hả. đánh giờ

Một giọng con gái vang lên: Thân thiết quá nhỉ

Triết Vũ+Tường Vi: Carey?

Carey: Triết Vũ, cậu quá đáng lắm.bỏ rơi mình để đi cùng cô gái khác

Triết Vũ: không phải đâu, bọn mình gặp nhau ở bệnh viện nên.....

Carey(bật khóc): nếu Vũ không còn thích mình nữa thì mình sẽ huỷ bỏ hôn ước ngày xưa cho cậu, cậu không cần phải cưỡng ép bản thân như thế đâu.

Triết Vũ(bối rối): không phải đâu, Carey. đừng khóc. mình xin lỗi vì đã để cậu ở lại một mình...đừng giận mình, Carey.

Carey nghe thấy vậy vội âm thầm lấy Áo Triết Vũ và càng khóc âm lên.Tường Vi đã nhìn rõ khuôn mặt đắc thắng và nụ cười ngạo mạn của cô ta.Nhưng Triết Vũ thì không thấy. nhìn về mặt Tường Vi lúc này như sắp lao vào xé xác con bé giả mạo kia: “Dám ôm Triết Vũ của mình?con nhỏ đáng ghét. đã giả mạo ta lại còn dám thân thiết với chồng chưa cưới của ta.Grừ, ta sẽ không tha cho mi đâu.”

Mấy hôm sau, Trúc Lam xuất viện. Cô nàng xuất hiện trong bộ dạng làm cho cả lớp phải ngạc nhiên, sưng sốt

Tường Vi: Trúc Lam ak, nhìn cậu như chưa có chuyện gì xảy ra ý,không cả 1 vết xây xước trên cơ thể. Có đúng là cậu đã từng bị tai nạn không thể

Trúc Lam(cười nhăn nhó): tất nhiên là mình không thể bị xây xát rồi. đừng quên pháp thuật của Chấn Thiên là chữa trị vết thương. Nhờ cậu ấy sử dụng sức mạnh mà mình hồi phục nhanh chóng thế này đây

Tử Khiêm: hừ, vậy mà bình thường nhờ cậu ta cứu người đến gây cả lười cậu ta cũng không chịu giúp, h thì..

Triết Vũ: giữa hai người đã xảy ra chuyện gì rồi?

Chấn Thiên(mặt đỏ gay): không có chuyện gì cả

Trúc Lam: phải, không có chuyện gì đâu. mấy người đừng có ở đây mà đoán già đoán non

Giai Đình(về mặt thản nhiên): vậy mà tôi tưởng hai người đang cặp bồ

Mọi người (cười gian xảo): không phải đấy chứ

Chấn Thiên: uk thì đúng vậy đấy. sao nào? mọi người muốn gì...

Lời nói của Chấn Thiên bị cắt đứt bởi tiếng nói của thầy giáo. sao không có ai để ý là thầy giáo đã vào lớp từ lâu rồi nhỉ

Thầy giáo: Các em.... việc gấp này. Trường chúng ta sẽ thi đấu văn nghệ và thi kiến thức với trường đại học Thạch An vào tuần sau...

Chấn Thiên: cái gì? sao lại thi đấu cái gì ở đây vậy?

Thầy giáo: Chấn Thiên, em làm ơn đừng có phá lời thầy được không

Chấn Thiên: okie, thầy nói đi

Thầy giáo: trường chúng ta sẽ có 3 đội tham gia: năm 1, năm 2, năm 3. Mỗi đội sẽ có 5 thành viên. Đội của năm 2 có sự góp mặt của hội hs nên rất yên tâm. năm 3 cũng toàn những cao thủ của trường chúng ta tham gia. vì vậy đội tuyển năm nhất chúng ta quyết định giao cho lớp ta. vì chúng ta là lớp chọn mà. bây giờ các em hãy lập ra một đội gồm 5 người.

Giai Đình: tất nhiên là để Triết Vũ, Chấn Thiên, Tử Khiêm và công chúa Carey tham gia rồi

Thầy giáo: vậy còn 1 người nữa? em sẽ tham gia nhé, Giai Đình. Hay là Lana? vì Trúc Lam vừa mới bị tai nạn, không tiện tham gia

Giai Đình(giọng đầy tiếc nuối): tiếc quá. không được đâu. tuần sau em phải tham gia cuộc thi đàn piano châu Á. mà Lana thì đang bận chuẩn bị tham gia Cuộc thi nói tiếng Pháp của đài truyền hình Zollik, cậu ấy dạo này nghỉ học suốt. chắc cả 2 đứa em đều không tham gia được đâu ak

Thầy giáo: vậy làm sao bây giờ

Trúc Lam(nở nụ cười gian xảo): Thầy, cuộc thi này không hề liên quan đến pháp thuật mà

Thầy giáo: Đúng vậy, tất nhiên là không liên quan đến pháp thuật rồi

Trúc Lam:vậy thì chọn Tường Vi đi.

Mọi người(sửng sốt): sao lại là Tường Vi

Trúc Lam: các cậu không biết Tường Vi từ nhỏ đã được dạy dỗ như công chúa sao. cô ấy dư sức tham gia cái này đây

Tường Vi(vẻ mặt hoảng hốt): đừng có giỡn Trúc Lam, kéo mọi người tưởng thật đó

Triết Vũ(bỗng nở nụ cười ma mãnh): ý kiến được đấy. vậy thống nhất thế nhé. Tường Vi sẽ tham gia đội của năm nhất cùng bọn này

Tường Vi(vẻ mặt ỉu xiu): hix.nhưng tôi...

Tử Khiêm:cố lên Vi, chưa thử sao cậu biết được là cậu không làm được. phải thử mới biết chứ. mà có gì thì đã có bọn tớ mà

Tường Vi đành miễn cưỡng chấp nhận.

Cả một tuần sau đó, Tường Vi như người trên mây, lúc nào cũng ngơ ngơ ngẩn ngẩn. Triết Vũ nhìn Tường Vi mà cứ cười tủm tỉm suốt. Còn cái cô gái mạo Carey thì tức mà không biết làm thế nào.nên suốt ngày cứ lèo đèo theo bên cạnh Triết Vũ.bắt Triết Vũ bón đồ ăn cho. đi mua sữa cho mình hay là trơ trên nắm tay và ôm chầm Triết Vũ mỗi khi thấy Triết Vũ nói chuyện với Tường Vi. Tường Vi cũng thấy ngứa mắt lắm mà không biết nên làm thế nào: “ không thể nhịn nổi nữa rồi. mình nên nói cho Triết Vũ biết cô ta không phải là Carey thôi. đã lâu như thế mà đâu có điều trara cô ta là ai, và do ai cử tới. uk thì như vậy sẽ ảnh hưởng đến Dracate nhưng mình không thể vì vậy mà để cô ta kè kè bên cạnh Triết Vũ như thế. mình phải nói ra thôi. kệ anh Tường Luân có trách hay không, mình cũng phải tự đấu tranh giành lấy hạnh phúc cho mình chứ.....mà thôi vậy. mình phải tự để Triết Vũ nhận ra cô ta không phải là Carey. cậu ấy phải nhận ra nếu cậu ấy thích mình thật lòng.”

Và cuối cùng thì ngày thi đấu giữa học viện Dracate và Đại học Thạch Ancũng đã đến. nơi tổ chức là đại học Dracate. hôm nay nhìn trường Dracate vẫn không khác bình thường là mấy. chỉ trừ có vụ xuất hiện thêm mấy cái băng zdôn, biểu ngữ màu đỏ. Nhóm đại diện năm ba mặc đồng phục trường Dracate.nhìn toàn tên ngố với nhau, từ anh bốn mắt đến chị đeo kính,thời thì tập hợp của đội ngũ những người yêu kính cận. Năm hai Dracate vừa xuất hiện cả trường Dracate và hs Thạch An đều rú lên như điên đại(tội nghiệp. đúng là một lũ hám zai đẹp phát cuồng). Năm anh chàng(ngoại trừ 4 người trong hội hs thì anh chàng kia là một gương mặt xa lạ với Tường Vi) trong bộ đồng phục màu đen. nhìn anh nào cũng đẹp long lanh. Đặc biệt là Lí Thiên Dã. Fan của anh ấy đứng hết lên gọi tên và vỗ tay rầm trời. và khối phải nói đội năm nhất như thế nào.4 thiên thần áo trắng vừa xuất hiện là tất cả hs có mặt trong trường đều không còn giữ được bình tĩnh nữa. Phát cuồng đạt đến đỉnh điểm. “Triết Vũ, em yêu anh.”. “Triết Vũ,hãy làm bạn trai cả em đi.”, “Tử Khiêm, I love you”,“Chấn Thiên, nhìn em nè.”, “ Thiên Dã vừa cười với tôi kia,mọi người ơi.”, “Chí Kiệt, anh thật manly”, “Vô Kị,em yêu sự lạnh lùng của anh”,“Kì Bình cute, em ở đây”.... Đúng là đau

dầu.haizzzzzzzzzzzzzzz. mà sao tglại nói 4 thiên thần áo trắng, vì họ đều mặc đồ trắng mà,cả cây trắngluôn. Và 4 người đó là Triết Vũ,Chấn Thiên,Tử Khiêm và Carey. Còn khôngbiết nàng Tường Vi nhà ta đang đi lưu lạc ở đâu ấy chưa thấy xuất hiện.Sau đó là màn giới thiệu đội tuyển của trường đại học Thạch An. Tường Vi từ phía trong đã nhận ra vài gương mặt quen thuộc. trong đội tuyển nămnhất có 2 người từng là bạn học cũ của cô. Một là một sách học giỏi nhất trường cấp 3, hai là hoa khôi của đại học Thạch An hiện tại - Lilly.Bọn con trai Dracate và Thạch An nhìn 2 người đẹp trên sân (Carey vàLilly) muốn rút con mắt... đúng lúc đấy từ phía toà nhà cũ Tường Vi xuấthiện. Cả trường đều bất động trong tích tắc. Triết Vũ, Thiên Dã và ChấnThiên không còn tin vào mắt mình nữa. Riêng Dyland và Trúc Lam thì mỉmcười đầy bí ẩn.

Carey (nguyt dài): hừ, Triết Vũ nè, cái cô HẦN Tường Vi đó hình như muốn bắt chước mình thì phải. mái tóc thẳng của cô ta h đã đi làm quần cho giống mình kìa. Thật đáng sợ. chẳng hay ho gì cái loại con gái thích bắt chước hình mẫu đẹp hơn để được chú ý

Carey(chột da): câu nói vậy là ý gì hả, Âu Triết Vũ?

Nói xong Triết Vũ đi đến chỗ Chấn Thiên đang đứng.

Triết Vũ(chau mày): cậu cùng thầy thế hả? đặc biệt là cái cách dùng ruy băng để cột tóc và việc móc thêm chiếc cổ 3 lá vào túi xách. nó khiến tôi chỉ có thể liên tưởng tới 1 người

Triết Vũ(trầm ngâm): đôi khi mình tự hỏi liệu chúng ta có nhân nhằm người không

Triết Vũ(lắc đầu): không có gì, chắc là mình nhầm. Nếu cô ta không phải là Carey thì sao cô ta lại biết về khúc nguyên cầu chứ

Triết Vũ: mình không biết. nhưng nói thật là khi ở bên cạnh cô ta mình không có cảm giác gì cả. giống như đang ở cạnh một người không quen biết.

Triết Vũ(ngạc nhiên): Câu...

Triết Vũ: Chấn Thiên, nói vậy thì câu cũng thấy đầu heo giống Carey của ngày xưa phải không

Chấn Thiên: ukm, đúng là rất giống, không chỉ là hình dạng mà còn là cái tính cách thất thường cũng y chang luôn

Tường Vi bước lại gần chỗ bọn Triết Vũ. Cô gái mỉm cười đầy tự tin

Tường Vi(nháy mắt tinh nghịch): hôm nay mình sẽ cho các bạn biết 1 bí mật bao lâu nay mình vẫn luôn giấu

Tử Khiêm(cười tươi): bí mật bao lâu nay vẫn luôn giấu uk? chà, Vi làm Khiêm thấy tò mò ghê. bí mật gì vậy?

Tường Vi: về thân phận thật của mình? (nhìn Triết Vũ) nếu như hết ngày hôm nay các cậu vẫn chưa đoán ra thì mình mới nói. còn nếu ai đó đã khám phá ra thì mình sẽ thôi

Triết Vũ(mặt tái đi): Car...

Tường Vi(cười): chờ mình 1 chút naz (đi đến chỗ nhóm Thiên Dã đang đứng, lúc này Thiên Dã vẫn đang nhìn Tường Vi chăm chú) Thiên Dã ca ca.... cổ lên nhé. các anh đừng làm mất mặt thể diện của những gia tộc đứng đầu thế giới pháp thuật nha

Thiên Dã(mặt cắt không còn giọt máu): em... (Thiên Dã chưa nói hết câu thì Tường Vi đã trở về nhóm)

Vô Kị+Chí Kiệt+Kì Bình: sao vậy Thiên Dã?trông cậu có vẻ không được khỏe

Thiên Dã(bỗng mỉm cười): Tường Vi là Carey uk? thật không thể ngờ nổi. là em đúng không ?

Chí Kiệt:cái gì cơ? cậu vừa nói Tường Vi là... nhưng chẳng phải Carey đang...

Thiên Dã: qua vài lần tiếp xúc mình không có cảm giác gì với cô gái tự xưng Carey kia cả. mà cảm giác này chỉ có khi ở bên cạnh Tường Vi thôi.

Vô Kị: đừng quên, cô gái kia đã chứng minh thành công mình là Carey. cả bộ pháp thuật đã công nhận.cứ cho Tường Vi thật sự là công chúa đi nhưng cậu sẽ khó mà thuyết phục lại bộ đấy. dù cậu từ nhỏ đã sống cùng anh em Tường Luân đi chăng nữa

Kì Bình: nhưng tại sao lại nói là cứ cho công chúa lá bài Tường Vi là công chúa Carey? rõ ràng là không phải mà

Vô Kị: thôi được, đến h phút này thì mình cũng không giấu mọi người nữa.

Thiên Dã:cậu...có truyện gì cậu đã giấu bọn mình?

Vô Kị:về Tường Vi, thật ra là...

Cả 3 người Thiên Dã, Chí Kiệt và Kì Bình đều bàng hoàng trước những gì mà Lăng Vô Kị đã nói

Cuộc thi đã bắt đầu diễn ra. Vòng 1 là thi kiến thức. tất nhiên cả 3 đội của Học viện Dracate đều giành chiến thắng vẻ vang. trong đó thì Triết Vũ và Thiên Dã là 2 gương mặt xuất sắc nhất trong vòng thi đầu tiên.Sang đến vòng thi thứ 2, vòng thi tài năng. đội năm ba của Dracate đã đại bại (trong sự không ngạc nhiên của toàn thể Học viên của Dracate).vì đội đối phương trình diễn màn múa Ấn Độ quá sôi động và hấp dẫn. Đến năm hai thì khởi nói rồi. Với phần hát kết hợp múa côn của Chí Kiệt và Kì Bình đã làm nóng cả hội thi, ngay cả phần nhảy cổ động của đội đại học Thạch An cũng phải ngã mũ chào thua. Vòng hai đánh dấu chiến thắng đậm của Dracate khi đội tuyển năm nhất Dracate cũng giành điểm số tuyệt đối với phần biểu diễn vừa hát vừa chơi piano của Âu Triết Vũ – thi nhân tài âm nhạc.

Sang đến vòng ba: thách đấu.vòng hồi hộp nhất trong cuộc thi. năm ba của Dracate bị năm ba của đại học Thạch An thách thức nhảy 1 điệu hiphop. đương nhiên với lực lượng mù tịt về âm nhạc, năm ba Dracate đã sớm từ bỏ cuộc chơi. Năm hai Dracate thì bị yêu cầu nhẹ hơn mà cũng gian nan không kém. phải ôm hoặc nắm tay các thành viên của năm hai Thạch An (gian thật, năm hai Thạch An toàn con gái ak. Một đội toàn nam, một đội toàn nữ. Thiên Dã méo mặt, Chí Kiệt lăm bầm rủa, Kì Bình nhảy tưng tưng lên trước yêu cầu quá quái kia. riêng Vô Kị thì lạnh lùng như không có truyện gì xảy ra. còn cái anh kia, do không nổi tiếng lên t/g không quan tâm. cho qua luôn,mà ai cần biết anh ta nghĩ gì chứ (mặt gian gian)

Đội năm hai Dracate cuối cùng thì cũng đã giành chiến thắng trong nước mắt. Còn năm nhất Dracate bị đối phương yêu cầu hát (<== “yoyo, đúng là thể mạnh naz, phen này quân ta ắt giành chiến thắng” <== trích nguyên văn lời Giang Chấn Thiên). Nhưng hay ho ở chỗ là họ chỉ đích danh Tường Vi phải thể hiện và phải hát đúng ca khúc họ yêu cầu. Đây là ý kiến của Lilly. Cô ta từng là bạn học cũ của Tường Vi nên chẳng lạ gì việc công chúa lá bài không bao giờ nghe nhạc. Ngày xưa, 2 người còn từng là đối thủ trong việc cạnh tranh ngôi vị hoa khôi của trường cấp 3 nữa chứ. Lilly nhất quyết bắt Tường Vi phải bê mặt trong cuộc thi này đây mà. Hội Triết Vũ ngay lập tức đứng trên càn mợ, ngất trên càn quất khi biết Tường Vi được yêu cầu tham gia trò thách đấu. Từ trước đến giờ có bao giờ nghe thấy Hàn Tường Vi hát đâu. Chắc là do giọng hát quá tệ nên mới không hát bao giờ. Ai cũng nghĩ vậy đấy. Chấn Thiên la oai oái lên: “mừng hụt rồi, phen này thì thua thảm hại là cái chắc”. Tuy nhiên Tường Vi thì có vẻ khá bình thường, không hề bối rối, nao núng. Sau khi nghe ca khúc được yêu cầu, Tường Vi đã nở 1 nụ cười đắc thắng.

“Theo yêu cầu của các bạn bên Thạch An, mình sẽ trình bày ca khúc Khúc nguyện cầu.” - Tường Vi nói tho thễ trước mic.

“Khúc nguyện cầu là sáng tác đầu tay của Triết Vũ mà” - Carey nhìn Triết Vũ không chớp mắt

“Đội này ác ghê. Yêu cầu rõ khó. Ca khúc này từ trước tới giờ chỉ có mỗi Triết Vũ thể hiện thành công thôi à. Ai hát nó đều bị chê là không truyền tải được cảm xúc và chất giọng không hợp. Ngoại trừ 2 người thôi phải không? cậu từng giới thiệu thêm mà” - Chấn Thiên nhìn Tường Vi lắc đầu

“Phải, nó được sáng tác và chỉ phù hợp với giọng hát của hai người. Một là của mình, và một là của...” - giọng nói của Âu Triết Vũ bị giọng hát của Tường Vi chấn áp. Và vì vậy mà không có ai đã nghe thấy lời cuối cùng của cậu - “... Carey. Đặc biệt là chỉ thích hợp với giọng hát trong veo của cô ấy thôi”

Giây phút ngọt ngào trôi vào cõi hư không.

Như dòng nước hồi hải về đông không trở lại

Thời gian ngay trước mắt nhưng bạn nào nhận thấy

Thời khắc lúc này đâu phải của hôm qua

Dòng thời gian qua kẽ tay bay đến nơi đâu?

Có thể chiều đông mưa rào rích rơi

Hay trời hè nắng chói chang chiếu sáng

Bạn tỉnh giấc, tháo lớp hoá trang mặt nạ

Bên tách trà thơm thoảng sương mai

Dòng ngòi bút viết giấc mơ cuộc sống

Vì anh, em không sợ gió bão

Vì anh, em không sợ mưa sa

Chúa biến em thành đoá hoa bé nhỏ trên đường anh đi

Mong sẽ níu giữ được bước chân hồi hải của chàng.

Khúc nguyện cầu em đang hát

Là khúc nguyện cầu em ấp ủ từ lâu

Mong sẽ có ngày nào đó

Được nói ra cho anh tỏ tường

Em không muốn ánh trăng kia soi tỏ tấm lòng của anh

Dù trăng đẹp, trăng sáng

Nhưng trăng lúc tròn, lúc khuyết

Và em không muốn tình yêu đôi ta sẽ thay đổi như vậy

Hứa với em, luôn nhớ ra em.

Luôn tìm em nếu một ngày đôi ta phải cách xa

Hãy nhận ra em giữa dòng người qua lại

Em sẽ chờ anh

Đợi anh mãi mãi

Khúc nguyện cầu em đang hát

Là khúc nguyện cầu em ấp ủ từ lâu

Mong sẽ có ngày nào đó

Được nói ra cho anh tỏ tường

Triết Vũ không còn tin vào taimình nữa. không chỉ vì giọng hát của Tường Vi hợp một cách kì lạ với bài hát mà quan trọng nhất là tại sao Tường Vi biết đến lời bổ sung của Khúc nguyện cầu. Cái đó ngoài cậu ra thì chỉ còn Carey biết mà thôi. Vì chính cô ấy đã viết ra đoạn thổ lộ của cô gái khi chàng trai ví tình yêu của mình như ánh trăng? Còn các hs đang có mặt thì do vẫn còn đang chìm đắm trong bài hát mà không để ý có thêm 1 khúc nhạc nữa trong ca khúc. giọng hát trong veo, cao vút của Tường Vi cất lên làm cả sân trường bất động. ai đó bật khóc..... Triết Vũ nhìn Tường Vi mà không nói lên lời. Tường Vi vừa cúi đầu chào cả khán đài thì Triết Vũ lập tức bước ra kéo Tường Vi lại về phía mình, mắt Triết Vũ long lên sòng sọc.

Triết Vũ(lắc vai Tường Vi): Nói đi, cô là ai?

Chấn Thiên (nhảy lên sân khấu can ngăn Triết Vũ): Vũ, bình tĩnh. cậu sao thế?

Triết Vũ(hát tay Chấn Thiên ra): Buông tôi ra. tôi có chuyện phải hỏi rõ cô ta.

Tường Vi(khe chau mày): cậu đang mất bình tĩnh, chúng ta sẽ nói chuyện sau. được không?

Triết Vũ(gào lên): Chính là cậu. cậu mới là người đó đúng chứ. Cậu đã lừa tôi trong suốt thời gian qua.

Tường Vi(bối rối): mình xin lỗi. mình...

Dyland(cũng bước lên sân khấu can thiệp): chuyện đó để nói sau. giờ không phải là lúc thích hợp đâu

Triết Vũ(quay qua nhìn Dyland): anh? thì ra anh cũng biết rồi sao? vậy là mình không phải là người đầu tiên phát hiện ra sự thật này. cậu coi mình là gì hả? cậu có biết là mình....

Tường Vi(khẩn khoản van nài): Triết Vũ, xin cậu bình tĩnh. chẳng phải giờ cậu đã biết rồi sao? hãy để mình giải thích. nhưng chưa phải là bây h.... mình...

Triết Vũ(giọng dịu xuống): mình hiểu rồi. may quá. thật là may quá..... (suýt nữa thì ôm chầm lấy Tường Vi nhưng may Dyland phản xạ nhanh đã kéo Tường Vi đi trước)

Bốn người Tường Vi, Triết Vũ, Chấn Thiên và Dyland vừa gây ra 1 chuyện khó hiểu cho các hs đang có mặt dưới sân trường. Triết Vũ vừa bước xuống thì cái cô Carey giả mạo vội nắm chặt tay Triết Vũ, lắc lắc nũng nịu

Carey: Triết Vũ, cậu sao thế? mà mình bảo này, ngày mai....

Triết Vũ(gạt tay Carey ra, vẻ mặt thì lạnh lùng): được rồi, vở kịch kết thúc rồi. cô đừng có chạm vào người tôi nữa. hiểu chưa?

Carey(ngân ngấn nước mắt): Vũ ak, sao thế? vở kịch gì cơ? cậu đừng làm mình lo chứ

Triết Vũ(mắt toé lửa): đã bảo là đừng có chạm vào người tôi nữa mà. có....

Tường Vi(giật áo Triết Vũ): bình tĩnh nào, Vũ Vũ. có chuyện chúng ta cần hỏi bạn ấy mà

Triết Vũ(đang chau mày thì nét mặt bỗng giãn ra, giọng nói thì ấm áp, tràn đầy tình cảm): ý cậu là sao hả, Vi

Tường Vi(cười tinh quái): Thì về nơi bạn ấy đến đó, mình không thể nói rõ được. Cậu hiểu ý mình mà, Vũ Vũ

Triết Vũ(sau 2s nhủ mày suy nghĩ,cuối cùng gật đầu): mình hiểu rồi.thì ra là cậu không biết cô ta....vậy...nghĩa là... Cô (nhìn thẳng vào Carey) tí nữa tôi với cô nói chuyện riêng, hiểu chứ

Carey(chột dạ): Triết Vũ, cậu sao vậy? cậu đừng có lạnh lùng như thế với Carey chứ. mà sao Vũ lại thân mật với cô gái kia vậy, Vũ đừng quên Carey là vợ chưa cưới của Vũ. chúng ta đã có hôn ước từ nhỏ đó.

Triết Vũ(mắt đầy sát khí): cô có thôi đi không hả? tất nhiên là tôi không quên lời hứa năm xưa rồi.làm sao mà quên được chứ. nó gắn liền với tôi 1 kỉ niệm khó quên mà

Tường Vi(mặt bỗng đỏ bừng): Vũ, thôi đi. đừng có nhắc lại chuyện ngày đó được không

Carey(mặt đầy tức tối): Cô kia, bọn tôi nói chuyện.cô xía vào làm gì. đồ con nhỏ bắt chước

Tường Vi đã sợ Triết Vũ sẽ làm gì cô gái giả mạo kia, nhưng không. Triết Vũ đã để yên và nắm chặt tay Tường Vi kéo về nơi tập trung của nhóm Dracate tham gia cuộc thi trước sự ngỡ ngàng của toàn thể giáo viên và hs của 2 trường. Sau khi công bố kết quả thì hs trường Thạch An kéo về hết. riêng hs Dracate được hiệu trưởng yêu cầu ở lại để thông báo việc quan trọng.Sau khi mọi người đã ổn định chỗ ngồi thì Hiệu trưởng khỏidại học mới lên tiếng: “ Tôi có việc rất quan trọng cần thông báo cho mọi người.hi vọng mọi người sẽ không bị shock trước tin này. đó là hiện tại trong trường ta đang có nội gián của phe chống đối học viện. Chúng ta...”. Lời thầy hiệu trưởng bị cắt ngang bởi 1 tiếng nổ lớn. mây đen che lấp cả bầu trời phía trên Dracate.mọi người có mặt đều rất ngạc nhiên.mấy phút trước trời vẫn trong xanh mà. còn đang hoảng loạn với việc vừa diễn ra thì ở 1 góc nào đó bỗng có tiếng hét của 1 hs nam: “Người của phe chống đối Dracate!!!!!!!!!!!!”. Và giữa sân trường, một nhóm người mặc áo choàng đen xuất hiện. Tường Vi nín chặt áo Triết Vũ. Triết Vũ quay lại nhìn Tường Vi ra hiệu bảo cô đừng lo. đúng lúc đó thì từ phía sau Triết Vũ và Tường Vi, cô gái giả mạo danh Carey đã bí mật phóng ra 1 quả cầu năng lượng bóng tối về phía 2 người. Thì ra lâu nay cô ta vẫn giấu sức mạnh của mình.chỉ dám bay lượn chứ không dám sử dụng sức mạnh chính của mình vì sợ bại lộ thân phận là người của phe chống đối. đó là đòn đặc trưng của các phù thủy trong phe này. Bỗng một giọng nam trầm ấm hét lên: “ Cẩn thận. đằng sau”. Triết Vũ, Tường Vi, Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam (cũng ở ngay gần chỗ Tường Vi) vội quay lại. nhưng đã quá muộn. quả cầu năng lượng đã phóng đến sát họ. Bỗng cả trường chói loà bởi 1 thứ ánh sáng xanh kì lạ. Lúc luồng sáng chấm dứt thì cả bọn 5 người Tường Vi đã biến mất. thay vào đó là 1 chàng trai và 1 cô gái xuất hiện. hai con người đẹp tựa như tranh vẽ. cả hai đều hoảng hốt nhìn nhau và nhìn lại khoảng trống – nơi mà mấy phút trước vẫn có người đứng đó nhưng h thì không.cả 5 người đã biến mất không chút vết tích.

25. Chương 25

Hỡi nữ thần của các loài hoa,

Xin hãy cho con trở lại ngày xưa

Để được sống bên cạnh những người con yêu quý

Đặc biệt là 2 người con yêu nhất

Con nhớ bố mẹ mình.....rất nhiều

Người có biết không?

Ta đã nghe thấy lời cầu nguyện của con

Ta sẽ để con được gặp lại bố mẹ của mình
Ta luôn thấu hiểu và ở bên cạnh con
Con ngoan của ta, công chúa hoa Tường Vi

*Địa điểm:-Trường Dracate

- Kí túc xá cho sinh viên Đại học Dracate

* Nhân vật:

1.Hàn Tường Vi - học viên Dracate,cũng chính là Công chúa Carey.Sức mạnh: dịch chuyển tức thời, điều khiển được sức mạnh pháp thuật củangười khác và Ánh sáng.Màu yêu thích: Màu trắng

2.Âu Triết Vũ - học viên Dracate. Hoàng tử trí tuệ. Sức mạnh:lửa và du hành thời gian (có thể quay về quá khứ hoặc đi tới tương lai). Màu yêu thích: đen

3.Hạ Tường Luân - Cựu học viên Dracate. Thủ lĩnh của Ngũ hành. Sức mạnh: điều khiển ánh sáng, có thể nhìn thấy tương lai và có khả năngdịch chuyển tức thời....Màu yêu thích: xanh nước biển

4.Trần Tử Khiêm - học viên Dracate. Hoàng tử thân thiện. Sức mạnh: nước. Màu yêu thích: Nâu

5.Giang Chấn Thiên - học viên Dracate. Hoàng tử ấm áp. Sức mạnh: tiềm ẩn (có khả năng dịch chuyển tức thời và chữa trị vết thương). chòm sao:bảo bình. màu yêu thích: xanh da trời

6.Lý Thiên Dã - học viên Dracate. Hoàng tử ngọt ngào.Sức mạnh: thổ + phân thân. Màu yêu thích: xanh lá cây

7.Dyland - cựu học viên Dracate . thành viên của Ngũ Hành. Sức mạnh: khí lạnh + điện . Màu yêu thích: trắng

8.Lâm Vũ Giai Đình - học viên Dracate. Công chúa Baby. sức mạnh: đi xuyên tường. Màu yêu thích : màu hồng

9.Trịnh Trúc Lam - học viên Dracate. Nữ chúa ác ma. Sức mạnh: tàng hình. Màu yêu thích : xanh da trời

10.Lana - học viên Dracate. Đại tiểu thư. Sức mạnh:chiếc khiên bảo vệ (tức là tạo ra được 1 vách ngăn để bảo vệ mình khỏi sự tấn công của các pháp thuật khác).Màu yêu thích: vàng

11.Đường Chí Kiệt - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: mộc. màu yêu thích : xanh lá cây

12.Đỗ Kỳ Bình - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: âm thanh. màu yêu thích: trắng, xanh da trời

13.Lăng Vô Kị - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: tiềm ẩn (có thể nhìn thấy quá khứ của người khác). màu yêu thích: đen

14.Đan Linh - cựu học viên Dracate. luôn xuất hiện cùng HạTường Luân, thân phận là 1 dấu chấm hỏi.Chỉ biết rằng cô là bạn gái củaTường Luân. Sức mạnh: gió và có khả năng đóng đinh thời gian. Màu yêu thích : tím

Tóm tắt chương trước: Một cô gái đã mạo danh là công chúa Carey. đó là người của phe chống đối học viện cử đến. Trong cuộc thi với trường đại học Thạch An, Triết Vũ và hội hs đã phát hiện ra Tường Vi mới là Carey thật sự. đúng lúc ấy, phe chống đối Dracate tấn công trường. Một luồng ánh sáng kì lạ xuất hiện. Nhóm 5 người: Triết Vũ, Tường Vi, Trúc Lam, Chấn Thiên và Tử Khiêm biến mất. Còn Tường Luân và Đan Linh thì bất ngờ xuất hiện ở trường.

ANH SÁCH 10 CHÀNG ĐẸP TRAI NHẤT DRACATE

(CŨNG LÀ NHỮNG NGƯỜI TÀI GIỎ NHẤT TRƯỜNG)

1.Hoàng tử Trí tuệ - Âu Triết Vũ.

2.Hoàng tử ngọt ngào - Lý Thiên Dã

- 3.Hoàng tử ẩm áp - Giang Chấn Thiên
- 4.Hoàng tử thân thiện – Giang Chấn Thiên
- 5.Đại Tướng quân Dracate - Đường Chí Kiệt
- 6.Đại Tướng quân Dracate : Lăng Vô Kị
- 7.Đại Tướng quân Dracate : Đỗ Kỳ Bình
- 8.Hội trưởng hội học sinh cấp 3 Dracate - Dương Đạt Hùng
- 9.Hội trưởng hội học sinh cấp 2 Dracate - Lại Quang Trường
- 10.Thành viên ban cán sự hội học sinh cấp 1 Dracate - Đồng Mạnh Ninh

Đã kiểm tra và phê duyệt.

Thay mặt hội Fan Club Dracate

Chủ tịch Club

Công Chúa Baby

Lâm Vũ Giai Đình

Giờ sẽ là trò chơi mới.....^^!

Luật chơi: Người chơi sẽ phải trả lời trung thực các câu hỏi PV đưa ra (mà bà PV chạy đâu mất rồi ấy nhỉ). Đơn giản thế thôi, hì hì...

Người chơi đầu tiên sẽ là Hạ Tường Vi

Tử Khiêm:sao lại là Hạ Tường Vi? t/g gọi nhầm rồi. Phải là Hàn Tường Vi mới đúng chứ

T/g(cầm dao): im đi, không biết gì.cầm nói leo

Tường Vi(mặt méo xệch):sao lúc nào cũng là tôi trước vậy? hức

T/g:nín. ai làm gì mà cô khóc hử..... ầu Triết Vũ, cậu làm gì thếhử.dập lửa đi, có biết cái áo đây tôi thích thế nào không hử, tên đỡ này (cầm dao rượt Triết Vũ 1 vòng)

PV: thôi, không sao đâu, đừng lo.ss không hỏi khó em đâu mà ^^

Tường Vi:ss tốt quá, chẳng bù cho ai kia...

T/g(ánh mắt củ tôi):ai kia là ám chỉ ai hử?

Triết Vũ:thì là cô đó, lại còn giả ngốc.....ákkkkkkkkkkkk

Chấn Thiên(về mặt bình thản): Tử Khiêm, gọi cấp cứu đi. Triết Vũ bị trúng dao rồi.

PV:Tường Vi này, em đã đọc bảng xếp hạng top nam sinh được yêu mến của trường Dracate mới được update chưa?

Tường Vi:Dạ rồi ak. sao không ss?

PV: Nếu có thêm anh trai của em nữa thì em nghĩ ai sẽ là người đứng đầu?

Tường Vi(suy nghĩ mất mấy giây): chắc là anh em

Triết Vũ(đang bất tỉnh nhân sự bỗng bật dậy làm Tử Khiêm giật thót tim): cái gì, đầu heo. cậu cho là mình không bằng lão anh cậu sao

Tường Luân(xuất hiện đột ngột làm PV phát hoảng vì tưởng là ma): nhóc gọi ai là lão hử?

Giai Đình: trời ơi, ai mà đẹp trai vậy? anh ơi, anh đẹp trai quá. anh tên gì thế?cho em sdt và nick yahoo của anh đi.

Đan Linh(đáp thẳng cái gối vào mặt Giai Đình): đi chỗ khác chơi. biết đó là ai không mà đòi làm quen.biến

Giai Đình:hứ, bà chị xí xốn

PV(cục tức nổi trên đầu): mấy người.....có thôi đi không hả?nên nhớ là tôi đang.... (bị 1 viên gạch ném trúng đầu)

Mọi người: ak, PV bị trúng gạch, bị thương rồi aki ơi. tính sao bây h

Chấn Thiên:còn sao nữa. ném xuống vực phi tang xác chết đi

PV(thều thào): ta chưa chết mà.... mau cứu ta. đưa ta tới bệnh viện....

Trúc Lam: mà ai ném chuẩn vậyk

T/g: không rõ, hình như là của.....

Kì Bình(cười nhăn nhở): hình như là tác phẩm của anh.

T/g: vậy thì còn đợi gì nữa. Anh là người gây ra tội mà không mau....

PV(cười hạnh phúc): ss biết là em sẽ đứng về phía ss mà, em tốt lắm aki. không phụ công ss thương em

T/g: mất nhiều máu quá nên mê sảng rồi.. Đỡ Kì Bình, còn đứng đó làm gì nữa. anh không nghe Giang Chấn Thiên bảo gì sao? tìm xem có chỗ nào thì phi tang đi.....

PV(sùi bọt mép chết): Thật là độc ác mà

Mọi người (hở hớ ra mặt): vậy là trò này kết thúc ở đây. chưa có ai bị tổn thất hay bị thương

PV(vùng dậy): thế mấy người nhìn ta máu me be bét thế này mà bảo là không bị thương hả? mấy người (lãnh trọn một viên gạch nữa) là ai?

Mọi người(bỏ đi hết mà không thèm đưa PV đến bệnh viện): đi thôi, chúng ta đi dã ngoại thôi. lâu lắm rồi chưa đi. Aki, sao thế? định nói gì với bà PV đó thế?

PV:muốn xin lỗi ss phải không?ta sẽ không chấp nhận đâu. đừng hòng nhận được sự tha thứ từ ta.

T/g(cười mím chi): ak, không.ss hiểu lầm rồi. em chỉ định nói với ss là lần tới em sẽ công bố danh sách các nhân vật được yêu thích nhất do khán giả bầu chọn thôi.nếu ss rảnh thì đưa tin hộ em naz. thôi, em đi đây, kéo mọi người chờ

Tường Vi: Aki ak...thế con gái có được vào trong danh sách đó không vậy

Đan Linh nhìn Tường Luân đầy hoảng hốt.

Đan Linh:anh, mấy đứa nó đâu rồi. Tường Vi....

Tường Luân: đừng lo Đan Linh. Tường Vi có khả năng dịch chuyển tức thời nên chắc không sao đâu.

Dyland(nhìn thấy Tường Luân đầu tiên): Tường Luân? Cậu....

Tường Luân(mỉm cười thân thiện): mình đến giúp mọi người nè

Thiên Dã+hội hs + những người ở gần đó : Tường Luân? Hạ Tường Luân uk?

Tường Luân(nhún vai): Chào, lâu rồi không gặp em, Thiên Dã và cả mấy thằng nữa. Vẫn khéo chứ

Chí Kiệt+Kì Bình+Vô Kị(vui mừng):Anh Luân. Đúng là anh rồi

Thiên Dã(lao đến bá vai Tường Luân): Anh, em không dám tin đây là sự thật nữa. em cứ tưởng là anh và Carey đã chết.

Đan Linh(nhíu mày): tất nhiên rồi, cậu nghĩ anh Tường Luân và Tường Vi là ai hả?

Thiên Dã: Đây là....

Chí Kiệt:Cô là ai vậy?

Kì Bình:Nhìn cũng xinh quá!

Đan Linh(trùng mắt nhìn): hỗn xược. Dám nói thế với đàn chị ak?

Dyland: Là Đan Linh phải không?

Đan Linh(gật đầu): Phải, là bốn đại tiểu thư đây. lâu rồi không gặp anh Dyland

Chí Kiệt(mắt tròn xoe): Chị là Phạm Đan Linh?

Kì Bình: Cái gì? Nữ hoàng tuyết trường mình đây hả?

Thiên Dã: em tưởng chị đã chuyển đến Anh sống rồi cơ mà.

Đan Linh(cười bí hiểm): suýt nữa là thế rồi.

Lynxia(bỗng dưng xuất hiện): tán gẫu đủ rồi đấy. đừng có quên là bọn mày đang ở trong tình huống nào?

Đan Linh(ngạc nhiên): Lynxia Queen?

Lynxia(nổi cáu): tên tao để cho mày gọi tự tiện thế ak

Đan Linh(vẽ mặt lạnh lùng): Đây cô bạn học cũ, đừng có quá quắt vậy chứ

Lynxia(nhíu mày): Phạm Đan Linh.....là mi phải không?

Tường Luân(bỗng lên tiếng): Mọi người, để nói chuyện sau nhé. h chúng ta có việc để làm rồi

Lynxia: Người là.....

26. Chương 26

Khi Tường Vi mở mắt ra thì thấy mình đang ở trong 1 phòng học. Nó có vẻ gì đó hơi khác. bàn ghế cũ hơn và cổ lỗ sĩ hơn. Trên tường không có dán nội quy trường học mà thay vào đó là các câu thần chú và công thức pha chế ma dược. Tường Vi nheonheo mắt cứ ngỡ là mình đang nằm mơ. Cô thấy đầu mình đau như búa bổ.Sau 10s nhắm mắt suy nghĩ, cô bắt đầu nhớ lại mọi chuyện đã xảy ra. Cônghe thấy tiếng hét của anh Tường Luân bảo phải cẩn thận. Ở phía sau có cái gì đó.và cô cùng âu Triết Vũ quay đầu lại nhìn. một quả cầu năng lượng bóng tối đang phóng về phía cô và sau đó thì cô không còn nhớ gì nữa. tỉnh lại, cô đã thấy mình nằm ở đây. Tường Vi ngó xung quanh: “không biết mọi người đâu rồi nhỉ?”. và cô bắt đầu lên tiếng gọi: “Triết Vũ, anh Luân, chị Đan Linh, Tử Khiêm,Trúc Lam,Chấn Thiên...mọi người đâu hết rồi. lên tiếng đi chứ”. không có ai trả lời, thay vào đó là 1tiếng ồn ào vọng từ bên ngoài vào. Cô nghe tiếng ai đó nói vui vẻ trênmic: “ Theo mọi người ,năm nay ai sẽ giành được vương miện hoa khôi củatrường Dracate chúng ta”. Tường Vi vô cùng ngạc nhiên. Đây đúng làDracate rồi? nhưng quang cảnh sao có vẻ là lạ thế nhỉ? ngoài kia đang diễn ra cuộc bình chọn hoa khôi sao? chắc là Giai Đình sẽ được thôi. màkhoan đã. sao trường mình lại tổ chức cuộc thi vào lúc này. chẳng phải trường đang bị phe chống đối tấn công sao?

Tường Vi hốt hoảng chạy ra khỏi phòng học. vừa lao ra đến cửa thì Tường Vi đã đâm sầm vào ai đó. Tường Vi lồm cồm bò dậy.

Một giọng nam ngọt ngào vang lên: Bạn không sao chứ? sao lại chạy vội như vậy? mà sao h này bạn lại ở đây? chẳng phải thầy hiệu trưởng đã yêu cầu tất cả hs phải có mặt ở sân trường sao

Tường Vi(nhăn nhó và xoa xoa vết xước ở tay): vậy uk? thế thì cậu đang làm cái quái gì ở đây hả?

Người con trai kia: Trốn. không thích ở đó nữa thì về lớp thôi.đùa thôi, thật ra là tôi đang chờ 1 người rất quan trọng.hôm nay, con bé sẽ đến thăm chúng tôi nên tôi đến đây đợi. Dù sao thì.....(bỗng ko nói nữa mà im lặng)

Tường Vi(thấy lạ nên ngẩng đầu lên xem): Sao đang nói mà.....(khuôn mặt cô nhìn thấy đẹp trai hoàn hảo không tí vết, sống mũi cao cao, đôi mắt sắc, lông mi dài và cong vút,nụ cười có duyên chết người.....sao bộ mặt này quen thế nhỉ? - Tường Vi chớp chớp mắt định thần)

Tường Vi+nv kia(đồng thanh): Anh Tường Luân/Như Nguyệt, sao anh/em lại ở đây?

Tường Vi+nv kia(đồng thanh tập 2): Cái gì cơ? Như Nguyệt/Tường Luân?

Tường Vi+nv kia: Anh/em không phải là Tường Luân/Như Nguyệt sao

Tường Vi+nv kia: tất nhiên là không phải rồi

Tường Vi +nv kia: mà nói thế thì anh/em là.... (im lặng 5s)

nv kia(lên tiếng trước): Carey phải không?

Tường Vi(hai tay bịt chặt miệng, gật đầu): papa.....

Nói về nhóm của Âu Triết Vũ. Cả bọn 4 người đang bàng hoàng với những gì diễn ra trước mắt. theo trí nhớ mơ hồ của họ thì có ai đó cảnh báo cho bọn Triết Vũ biết về quả cầu bóng tối đang phóng về phía họ. rồi 1 luồng ánh sáng chói loà bỗng phát ra từ người Triết Vũ làm cả bọn phải nhắm nghiền mắt. lúc mở mắt ra thì đã thấy họ đứng ở đây, giữa một đám hstrường Dracate đang điên cuồng hò hét. Triết Vũ, Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam tưởng mình bị hoa mắt khi nhìn thấy dòng chữ trên các banner màu đỏ: “Chào mừng cuộc bình chọn nữ hoàng của trường Dracate niên khoáxx-xy”.

Trúc Lam (hoảng hốt hét lên):sao lại thế, theo như những dòng chữ này thì chúng ta đang ở thời điểm 30 năm về trước ở trường Dracate uk?.

Triết Vũ(có vẻ là người bình tĩnh nhất trong nhóm): có lẽ vậy. bằng cách nào đó chúng ta đã trở về quá khứ

Chấn Thiên:bằng cách nào chứ?

Tử Khiêm: ai có sức mạnh này chứ? mình chưa nghe thấy loại pháp thuật này bao giờ cả

Triết Vũ: mình không rõ. nhưng cái đó giờ đâu quan trọng, cái quan trọng là tìm Tường Vi kìa

Trúc Lam: Tường Vi uk? chắc gì cô ấy đã bị kéo về đây cùng chúng ta

Triết Vũ:lúc đó có 5 người bọn mình đứng gần nhau, vậy mà cả 4chúng ta đều bị đưa về quá khứ. cậu có chắc là Tường Vi sẽ không có mặt ở đây không

Trúc Lam:mình không biết. mình...

Lời nói của Trúc Lam bị cắt đứt bởi tiếng của MC: “ theo mọi người, năm nay ai sẽ giành được vương miện hoa khôi của trường Dracate chúng ta?”. cả trường nhao nhao cả lên: “tất nhiên là công chúa Như Nguyệt rồi còn hỏi. mau công bố kết quả luôn đi”. và MC đã mỉm cười hả hê: “vâng, mọi người đã đoán đúng rồi đấy.chính xác là công chúa Như nguyệt lại tiếp tục đăng quang. Nào chúng ta hãy chào đón công chúa bước ra sân khấu”

“ Như nguyệt? cái tên nghe quen quá!” - Chấn Thiên thốt lên làm một hs nam đứng bên cạnh khó chịu (???) phải lên tiếng- “ ngay cả công chúa Như Nguyệt cũng không biết. cậu có phải là hs của Dracate không vậy?Thật là mất mặt thay cho Dracate”. Nhìn mặt Chấn Thiên như sắp phun trào núi lửa. Cả đời có bao giờ Chấn Thiên bị ai chê bai đâu, (ngoài cô bạn gái ác quỷ của mình và công chúa Carey ra). vậy mà h bị một tên vô danh tiểu tốt, không quen biết kêu là cậu làm mất mặt trường Dracate? Cậu có vẻ ức chế lắm. Nhưng Chấn Thiên không thể nói được gì vì cậu vừa mới nhìn thấy cái người mà bọn hs gọi là công chúa Như Nguyệt: “ Tường Vingốc kia”. Chấn Thiên quay sang nhìn nhóm bạn của mình và cũng thấy vẻ mặt sửng sốt của các bạn. Tường Vi đang xuất hiện trên sân khấu Dracate với trang phục váy đen, tóc đuôi thẳng như ngày mới vào trường và được buộc bỗng lên..... cả bọn gần như đờ đẫn và không biết phải làm gì nữa

Trúc Lam: vậy là Triết Vũ đã đoán đúng, Tường Vi cũng theo chúng ta và bị cuốn về quá khứ.nhưng sao mọi người lại gọi cô ấy là Như nguyệt nhỉ

Tử Khiêm(giục): giờ không phải là lúc quan tâm tới truyện đó đâu Trúc Lam, Tường Vi rời khỏi sân khấu rồi kìa. mau đuổi theo cô ấy thôi

Và cả nhóm 4 người vội đuổi theo cô gái mặc váy đen đang tung tăng cầm chiếc vương miện và bó hoa đi về khu phát triển năng lực. Nhưng kì lạ sao là càng gọi Tường Vi thì cô gái đó càng không quay lại và cũng không chịu giảm tốc độ. sau Triết Vũ chạy hết sức thì mới tóm được tay của Tường Vi (theo như cậu ấy nghĩ)

Triết Vũ: cậu bị sao thế hả, Tường Vi? có biết là bọn mình gọi cậu này h không

Tường Vi (mắt tròn xoe): cậu là ai thế? cậu gọi tôi hả? xin lỗi nhưng tôi không nghe thấy? thế cậu gặp tôi có chuyện gì không

Chấn Thiên (cùng Tử Khiêm và Trúc Lam vừa mới đuổi kịp): gì thế hả, đầu heo. cô có biết là bọn tôi lo cho cô thế nào không hả? một đứ người phạm như cô mà bị đưa về quá khứ của 30 năm trước chắc đang khó thét lên vì sợ. bọn này cứ tưởng cô sẽ như thế chứ. không ngờ lại....

Tường Vi (tiếp tục chạy về phía lớp học cuối dãy): tôi không hiểu cậu nói gì cả. Xin lỗi, tôi phải đi tìm bạn không thể tiếp chuyện các bạn lâu được. hôm nay có một người quan trọng sẽ đến thăm chúng tôi nên....

Nhóm Triết Vũ thấy Tường Vi chạy nên cũng chạy theo. nhưng rồi, cô ta đột ngột dừng lại làm cho đám Triết Vũ, Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam phải tò mò bước về trước xem cô ta đã thấy gì mà tự dừng lại ngừng chạy. Triết Vũ, Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam không còn tin vào mắt mình nữa. trước mắt họ là hai Tường Vi. Hai cô gái giống nhau như hai giọt nước. chỉ khác duy nhất là bộ quần áo mà họ đang mặc. Một người mặc chiếc váy màu trắng với chiếc túi xách treo cổ 3 lá, mái tóc uốn thành từng lọn. Và một người thì mặc một chiếc váy đen, có mái tóc thì duỗi thẳng và túm lên cao. cô gái mặc váy đen đang bất động trước cảnh 1 cô gái khác (giống y đúc mình) đang ôm chặt và khóc nức nở với 1 chàng trai cực handsome. Triết Vũ ngay lập tức hiểu ra cô gái mặc đồ đen này chính xác là Như Nguyệt và cô gái thiên thần trắng đang khóc lóc kia mới là Tường Vi đầu heo của cậu. Triết Vũ nhận ra người con trai đang đứng cạnh Tường Vi. Anh ta chính là người mà Triết Vũ đã gặp lần trước ở phòng y tế. Người đã nhắc nhở cậu dù có xảy ra bất cứ chuyện gì cũng phải luôn tin Tường Vi. Nhưng tại sao Tường Vi lại ôm người con trai đó và khóc thảm thiết như vậy (mà là khóc thảm thiết hay là khóc vì quá sung sướng và hạnh phúc). Và tại sao người con gái giống y đúc Tường Vi cũng nhìn Tường Vi mà ngân ngán nước mắt? Cô ta – cái cô Như Nguyệt kia đang khóc vì bất gặp cảnh tượng này sao? có lẽ anh chàng kia chính là bạn trai của cô ta và...

Như Nguyệt (lấy tay lau nước mắt): đã đến rồi sao, con bé ngốc này. sao lại khóc lóc như thế chứ. có biết là hai chúng ta đã chờ đợi ngày này lâu lắm rồi không hả, công chúa? được chứng kiến tận mắt... mà công chúa út nhà mình giống em quá, phải không anh? (quay ra cười với người con trai kia rồi lại nhìn Tường Vi đầy yêu thương, triu mến)

Tường Vi (nhìn Như Nguyệt không chút hoảng sợ và nước mắt lại tràn ra): mama, con nhớ mama quá!

Tường Vi (nhìn Như Nguyệt không chút hoảng sợ và nước mắt lại tràn ra): mama, con nhớ mama quá!

Triết Vũ + Tử Khiêm + Chấn Thiên + Trúc Lam (mắt suýt rơi xuống đất): Cài gì cơ? mama?

Tường Văn (nhìn nhóm Triết Vũ): Mấy cậu là bạn của Carey phải không

Chấn Thiên + Tử Khiêm (tiếp tục sững sờ): Carey?

Tường Vi (đã ngừng khóc và thay vào đó là một nụ cười): Đây là các bạn của con. Trịnh Trúc Lam, Giang Chấn Thiên, Trần Tử Khiêm và Triết Vũ (vừa nói vừa chỉ vào từng người)

Tường Văn + Như Nguyệt (khi nghe đến cái tên Triết Vũ mắt mở lớn hơn): Triết Vũ uk? LÀ ÁU Triết Vũ phải không?

Triết Vũ (gật đầu nhưng chẳng hiểu gì cả): Vâng nhưng....

Như Nguyệt (cười rạng ngời): Anh Tường Văn. Áu Triết Vũ chẳng phải là người sẽ lấy công chúa út nhà mình sao

Tường Văn (gật gật đầu): uk. hình như vậy. nhưng tương lai có thể thay đổi mà...

Chấn Thiên + Tử Khiêm (ngỡ ngàng): Tường Văn? Cậu là Tường Văn

Triết Vũ (cũng gần như đồng thanh): sao lại thay đổi. Tôi hiện h là chồng chưa cưới của Carey mà

Tường Văn(mỉm cười): Phải, là tôi. Sao các cậu có vẻ ngạc nhiên thế

Chấn Thiên: Nhưng nếu cậu à bác là Tường Văn thì bác chính là papa của Carey mà

Tử Khiêm:vậy sao bác lại gọi Tường Vi là...

Như Nguyệt: Tường Vi? Là ai vậy, Carey?

Tường Vi(lúng túng): Tường Vi là con. đó là tên gọi của con hiện tại. Truyện dài lắm mà pama có thể nhìn thấy tương lai mà.Ngay cả việc con sẽ xuất hiện ở đây, pama cũng đã biết trước sao lại ngạc nhiên về tên của con như thế. Chẳng lẽ...

Chấn Thiên(cắt ngang lời nói): Cái gì? Carey? Tường Vi! Cô là Carey ư

Trúc Lam(gật đầu): Phải, là cậu ấy. sự thật 100%

Tử Khiêm(nhìn Triết Vũ): Triết Vũ, vậy là chúng ta bị cô gái kia lừa sao

Triết Vũ(về mặt bình thản): đúng vậy. Cô ta chính là người của phe chống đối cài vào để tìm hiểu nội bộ trường Dracate

Chấn Thiên(vẫn chưa tin vào những gì vừa nghe được): Triết Vũ,cậu tin Tường Vi là Carey sao? đồ ngốc này còn không biết sử dụng mapháp cơ mà

Triết Vũ(lắc đầu): Chấn Thiên này, mình nghĩ cậu nên tin đi. Carey với Tường Vi đều là một thôi

Tử Khiêm:Triết Vũ, nghe cậu nói như là cậu đã biết Tường Vi là Carey trước rồi

Triết Vũ:ukm, đúng

Chấn Thiên(hét lên): Cái gì.vậy...

Trúc Lam(kéo Chấn Thiên và Tử Khiêm ra góc khác thì thầm): ra đây, mình sẽ kể cho các cậu nghe

Chấn Thiên:vậy là cậu cũng biết rồi đúng không Trúc Lam.cậu và Triết Vũ đều giấu bọn mình...

Trúc Lam: để mình kể lại đã, rồi muốn trách mắng thì trách sau

Sau khi Trúc Lam đưa hai tên ngốc kia đi khỏi thì còn lại 4 người TườngVi, Triết Vũ, Tường Văn và Như Nguyệt. Cả bốn nhìn nhau mà không biết nên nói gì. Cuối cùng Triết Vũ là người phải lên tiếng đầu tiên phá vỡ bầu không khí yên lặng này

Triết Vũ: Hai bác....

Tường Văn(gật tay): đừng gọi là bác. Tính ra thì hiện tại bọn này bằng tuổi mọi người thôi. Gọi vậy sẽ bị nghi ngờ đấy. Để hs trong trường này nghe được là sẽ không ổn đâu. Cả Carey nữa, đừng gọi pama ở đây. Gọi tên bọn ta đi, được chứ

Tường Vi:nhưng mà...

Như Nguyệt: Carey...

Tường Vi:Dạ, con ak... mình biết rồi

Tường Văn: nói tiếp đi Àu Triết Vũ, cậu muốn hỏi gì phải không

Triết Vũ(gật đầu): tôi muốn hỏi về việc tại sao chúng tôi lại có thể đến được đây. Ý tôi là...

Tường Văn(ra hiệu cho Triết Vũ đừng nói): tôi hiểu cậu đang thắc mắc về vấn đề gì rồi? Chẳng lẽ cậu không biết sao Àu Triết Vũ?

Triết Vũ(ngạc nhiên): Biết gì cơ?

Tường Văn: về sức mạnh mới của cậu...

Triết Vũ+Tường Vi(sững sốt): Sức mạnh mới?

Như Nguyệt(gật đầu): Phải. Theo như những gì chúng tôi nhìn thấy thì Triết Vũ đã có sức mạnh mới và chính sức mạnh này đã đưa năm người đến nơi này

Tường Vi: vậy sức mạnh mới của Triết Vũ lẽ nào lại là...

Tường Văn: Phải. Triết Vũ là nhà du hành thời gian. có thể đi đến tương lai hoặc quay ngược lại quá khứ

Tường Vi: không tưởng tượng nổi....

Như Nguyệt: mà Carey này. nhớ chú ý về năng lực dịch chuyển tức thời của mình đây

Tường Vi: Dạ?

Tường Văn: ý Như Nguyệt là nếu sử dụng sức mạnh dịch chuyển tức thời cùng lúc với dịch chuyển thời gian của Âu Triết Vũ thì nhóc sẽ bị đẩy đi xa hơn. Lần này may mắn mới chỉ là bị đưa đến một nơi khác, lần sau là nhóc sẽ bị đưa tới khoảng thời gian khác đấy. lúc đấy có kêu trời cũng không ai biết đâu. Nhớ là sức mạnh của hai người không thể dùng cùng 1 lúc đâu đấy

Tường Vi+Triết Vũ: Vâng

Tường Văn: Còn nữa. năm đứa tạm thời ở lại đây. vì Triết Vũ chưa biết cách điều khiển sức mạnh mới của mình nên chưa thể trở về ngay được. Do đó ta sẽ giúp cậu làm quen với năng lực mới của mình

Triết Vũ: vậy thì tốt quá ak. Cảm ơn hai người nhiều

Trên đường đi tới kí túc xá để sắp xếp chỗ ở mới (Tường Văn và Như Nguyệt đã xin phép cho năm người được ở lại trường với các hiệu trưởng. Và với vị thế của mình thì không có gì khó khăn mà 5 con người lạ mắt đã được cho ở lại và được theo học tạm thời ở đây)

Tường Vi(nhìn Chấn Thiên và Tử Khiêm đầy cảnh giác): sao hai người lại nhìn tôi như thế?

Tử Khiêm(nở nụ cười): mình không thể tin nổi cậu lại là công chúa Carey, Tường Vi ak. Thật sự là bất ngờ quá

Tường Vi(cười mím chi): ukm thì mình...

Chấn Thiên(búng 1 cái vào mũi Tường Vi đau điếng): Đau không, đầu heo

Tường Vi(nhăn nhó): Tất nhiên là đau rồi. cậu...

Chấn Thiên(ôm chằm lấy Tường Vi): vậy không phải là mơ rồi. cậu chính là Carey uk? Con nhỏ này, sao không nói sớm cho bọn mình biết hả? giấu kĩ quá đấy

Triết Vũ(cho Chấn Thiên một cú đá đẹp mắt như trong phim chưởng): có bỏ ra không hả? Trúc Lam của cậu ở kia kìa

Chấn Thiên(cười nhăn nhó): gì mà giữ vợ ghê thế. không ai làm gì đâu mà lo

Trúc Lam(nhìn Chấn Thiên như sắp cho 1 cái tát đến nơi): lo hay không thì liên quan gì tới cậu. mau bỏ ra đi

Chấn Thiên(mặt méo xệch): gì thế 2 người này? tôi chỉ muốn tỏ tấm lòng tình thương mến thương với cô bạn thân thuở nhỏ, lâu ngày không gặp thôi mà

Trúc Lam+Triết Vũ(cùng nhắm cái mặt Chấn Thiên mà phi thẳng cái dép vào): này thì thương này.

Tử Khiêm(cười): thôi đi Chấn Thiên. Có hai người đang ghen kìa

Triết Vũ: ai ghen chứ. ko bao h

Trúc Lam: phải. chẳng qua là thấy ngứa mắt thôi

Tường Vi(gãi cằm suy nghĩ): bốn người bị sao vậy? chẳng giống bình thường gì cả

Triết Vũ toan trả lời thi bổng 1 anh chàng đẹp trai xuất hiện. Gương mặt cương nghị, dáng vẻ rắn rỏi, đôi mắt. Chàng trai kia chạy lại chỗ Tường Vi với vẻ mặt hốt hởi: “đi thôi Nữ hoàng. Có chuyện xảy ra rồi. Phechống đối học viện vừa tấn công gia tộc bằng.Mà Tường Văn đâu. còn những người này là ai vậy?” Tường Vi ngạc nhiên: “anh là ai thế? tôi khôngphải là...”.Anh chàng đẹp trai kia nhướn lông mày nhìn Tường Vi như nhìnngười đang bị mê sảng: “ nè nữ hoàng, đừng bảo ngay cả Giang Vĩ Hải nàycậu cũng quên đấy nhé. biết là cậu chỉ có mỗi mình Tường Văn thôi nhưngcũng nên để ý tới cả người khác nữa chứ?”. Trúc Lam nghe đến cái tênGiang Vĩ Hải mà ngỡ ngàng: “Giang Vĩ Hải không phải là Chủ tịch Giang,papa Chấn Thiên sao?”

27. Chương 27

Bầu trời về đêm đẹp và yên tĩnh lạ. Tường Vi và Triết Vũ lang thang bước trên sân trường Dracate.

Tường Vi(thở dài): không biết bọn anh Tường Luân xoay xử thế nào rồi. mình thấy lo cho mọi người quá

Triết Vũ(giọng trầm hơn bình thường): Xin lỗi. mình ước gì có thể sử dụng năng lực mới thành thạo để đưa các cậu về nhưng mình lại khôngthể.... mình

Tường Vi(nhìn Triết Vũ nọt nụ cười dịu dàng): không sao đâu VũVũ. chắc nhóm anh Tường Luân, Dyland hay Thiên Dã sẽ lo được thôi. Họđều rất giỏi mà. Cậu đừng xin lỗi. cậu không có lỗi gì cả. Thay vào đóhãy tập trung tinh thần cho các buổi tập huấn mà papa “nhí” của mình đêra. Cậu phải cố lên nhé

Triết Vũ(gật đầu): ukm, mình sẽ cố

Tường Vi(bỗng nở nụ cười ranh ma): Triết Vũ này, ngày mai là bọn mình sẽ phải đến lớp học theo lệnh của các hiệu trưởng...

Triết Vũ(một nụ cười ma mãnh xuất hiện trên khoé môi): mình hiểu cậu muốn nói gì rồi.

Sáng hôm sau,tại lớp mà bọn Tường Vi được chỉ định học. Trúc Lam ngápngấn ngáp dài. Chấn Thiên mắt đỏ đần do thiếu ngủ (chắc do ảnh hưởng của việc gặp được papa ngày còn trẻ nên hơi shock). Tử Khiêm thì tỏ ra vôcùng thân thiện với các bạn mới. Tường Vi và Triết Vũ xuất hiện sau cùng với vẻ mặt thờ ơ,bất cần đời, trông rõ ngứa mắt. Tường Vi vừa xuất hiện thì cả lớp bỗng nhao nhao lên: “cô ta giống Nữ hoàng quá nhỉ?lời đồnquả không sai.cô ta là họ hàng của Như Nguyệt phải không?....”

Nam sinh 1(hỏi Tử Khiêm): bạn gái kia là ai vậy

Tử Khiêm: Hàn Tường Vi...ak không, là Carey

Nam sinh 2 : giống nữ hoàng nhỉ? họ là họ hàng của nhau ak. Hay là chị em sinh đôi

Chấn Thiên: có nói ra thì mấy người cũng không tin đâu.nên tốt nhất là đừng có hỏi nữa

Nam sinh 1 :tại sao?cậu không nói ra sao biết chúng tôi sẽ không tin

Chấn Thiên:vậy tôi nói họ là mẹ con,cậu có tin không

Nam sinh 3: vớ vẩn. ai tin nổi chuyện đó. hai người họ cùng tuổi,mẹ con kiểu gì

Nam sinh 2: theo như cậu nói thì trừ khi cô bạn kia đến từ tươnglai,còn không thì là chuyện không thể. mà làm gì có thần chú nào có thểđi xuyên thời gian chứ? cậu muốn giỡm thì cũng nên chọn chuyện mà giỡn

Chấn Thiên:không tin thì thôi, ai bắt mấy cậu tin đâu. thế mới nói có nói thì mấy người như các cậu cũng không hiểu nổi

Nam sinh 1: thẳng này, mày muốn ăn đòn hả. người mới mà dám hõnvới mấy anh thế ak.mày ám chỉ bọn tao ngu đần đấy uk. đúng là ngu cònlên mặt mà. trên đời này không có phép đi xuyên thời gian như thế đâu

Nam sinh 2:phải, mày là cái thá gì mà lên mặt. cái loại nghèokiết xác, đến quần áo cũng không mua được 1 bộ hần hoi mà mặc. rách tetua, nhìn trông rõ thảm

Chấn Thiên(nhướn lông mày): quần áo của tôi làm sao cơ? có biếtđây là mode năm nay không hả mà dám chê? tôi mà nghèo ak? nghèo mà láiicon Lamborghini? trong túi không bao giờ có tiền lẻ mà chỉ dùng thẻ tín dụng.Cũng...

Trúc Lam(cười): bình tĩnh nào Chấn Thiên. đừng có cáu.

Nam sinh 3: một thằng khùng, cỡ mày thì pháp thuật yếu xù nên đừng có ra oai ở đây. ngậm miệng lại đi

Triết Vũ(nói thì thầm với Tường Vi): rõ khổ. từ trước đến h, đạithiếu gia tập đoàn Giang thị luôn được người ta ca tụng. nay lại bị mấyngười không có tên tuổi chê bai thì sẽ ức chế rồi. chưa kể, đường đườnglà 1 thành viên của Ngũ hành lại bị kêu là pháp thuật yếu xù thì chắc.... (lắc đầu)...cậu ra tay trả thù cho tên ngốc đó đi...(nháy mắt và đáp lại là nụ cười tinh quái của Tường Vi)

Tường Vi(chạy lại gần chỗ 3 nam sinh kia và chia ra 3 lon nước):mời các cậu. hi vọng sẽ nhận được sự giúp đỡ của các bạn trong thời gian này

Chấn Thiên+Trúc Lam: êk, Carey. thế là sao?sao lại mời họ.còn bọn mình thì...cậu không biết là bọn này...

Tường Vi(nguyt dài): im đi 2 cái người tham ăn. ba cậu cầm lấy này

Trúc Lam(giỏi): cậu bơ bọn mình ak? đáng ghét

Tường Vi(nở nụ cười hiền lành): Chấn Thiên, nhớ ngày xưa cậu tranh giành nước với anh Thiên Dã và truyện gì đã xảy ra với cậu không

Chấn Thiên(toát mồ hôi): cậu...chẳng lẽ...(nhìn mấy lon nước nuốt nước bọt cái ực)....phải không thế

hấn Thiên(toát mồ hôi): cậu...chẳng lẽ...(nhìn mấy lon nước nuốt nước bọt cái ực)....phải không thế

Triết Vũ(nở nụ cười gian xảo): biết rồi thì tốt. thế còn muốn tranh nữa không?tôi còn 1 lon nữa nè, thích thì tôi nhường cho

Chấn Thiên(lắc đầu lia lịa): không, cảm ơn. mình không cần nữa đâu

Trúc Lam(nhúu mày): gì thế? Triết Vũ, đưa đây. tôi đang khát

Chấn Thiên(núu Trúc Lam lại và ánh mắt thì như muốn nói ĐỪNG,Trúc Lam.CHẾT NGƯỜI ĐÂY): Trúc Lam, không hay đâu. bỏ đi. nếu muốn mình sẽđi mua cho cậu.

Trúc Lam(ánh mắt ngây thơ): tại sao chứ. Triết Vũ đang có thừa 1 lon mà

Tử Khiêm:phải?sao lại phải rắc rối như vậy chứ. Triết Vũ ak, cậu cho Trúc Lam được không

Triết Vũ(mặt tỉnh bơ): okie, rất sẵn lòng.

Tường Vi(giữ tay Triết Vũ lại,nói nhỏ vào tai): thôi, Trúc Lam là bạn mà

Triết Vũ:nhưng tại cô ta muốn thế đấy chứ?

Tường Vi(lắc đầu): thôi mà. kịch hay sắp bắt đầu rồi. kệ cậu ấyđi. cậu nên đoán xem bọn lớp này sẽ phản ứng thế nào khi có người kêu ừn ừn và khẹt khẹt, gâu gâu trong lớp.

Triết Vũ gật gật đầu cùng lúc chuông vào lớp vang lên. Cô giáo bước vào nhìn

Cô giáo(giọng không hài lòng): Các em biết về hs Lương Gia Vệtrên các em 4 khoá chứ. (saukhi nhìn thấy cái gật đầu của cả lớp cô nóitiếp). 1 hs không có gì gọi là nổi bật, học hành kém cỏi, tư chất cũngkhông có. Thế mà bây h em ấy đã phấn đấu và có chỗ đứng trong thế Liênminh pháp thuật. còn các em... tôi rất là thất vọng. Ngoại trừ Như Nguyệt, Tường Văn và Vĩ Hải là những hs ưu tú thì các em còn thua xa Gia Vệ.Các em hãy xem lại cách học của mình đi.

1 hs nữ ở bên dưới thì thầm với Tử Khiêm: truyện này lạ lắm.

Tử Khiêm(ngạc nhiên): Lạ gì cơ?

Hs nữ kia: thì lão Gia Vệ này trở nên giỏi hơn, mạnh hơn sau khi bị Như Nguyệt từ chối mà. Chẳng lẽ thất tình lại giúp người ta phát huyđược sức mạnh tiềm ẩn của bản thân sao

Tử Khiêm(há hốc miệng): sao cơ? vậy ra người đã từ chối ông Lương là cô Như Nguyệt hả

Trúc Lam+Chấn Thiên(cũng ngạc nhiên không kém): không thể tin nổi nữa

Tường Vi+Triết Vũ(mặt bình thản): Có gì mà không tin nổi.....

“éc, éc... gâu gâu...khệt khệt...” - bỗng trong lớp xuất hiện những tiếng kêu lạ. Cả lớp vội quay đầu lại và phát hiện ra vẻ mặt hoảng hốt của 3 namsinh vừa nãy đã chọc ghẹo Chấn Thiên và Trúc Lam. mọi người nhao nhao cả lên: “sao thế? đã xảy ra chuyện gì vậy?”. Chấn Thiên ôm bụng cười, Trúc Lam thì lấy tay che đi nụ cười hả hê của mình. Triết Vũ khở sở để nén cười. Tử Khiêm thì không chịu đựng được cũng bỏ lăn ra cười. Tiếng của họ hoà lẫn với những tiếng gâu gâu, khệt khệt, éc éc..tạo thành 1 bản hợp sướng vô cùng vui tai (???)

NS1(hết nhìn Tường Vi lại nhìn lon nước trong tay): éc éc...éc...éc...hmn.. éc éc....

NS2(tức giận): gâu....gâu...gâu....

NS3(mặt thì đỏ dần lên): khệt khệt.... (và chỉ thẳng mặt Tường Vi) khệt khệt...

Triết Vũ+Triết Vũ(mặt ngây thơ vô (số) tội): không hiểu gì cả.mây người định tập làm súc vật ak? thôi,biết là mấy cậu muốn làm cho lớp học vui vẻ nhưng không cần thiết phải đến mức này đâu...

Lời nói của Tường Vi và Triết Vũ bị cắt đứt bởi tiếng của 1 người con trai: “ Thật là...nói thế mà cũng được sao? Chẳng phải đã hẹn hôm nay hailớp sẽ quyết đấu tranh giành vị trí nhất trường sao? h lại lấy lí do là Tường Văn, Như Nguyệt và Vĩ Hải không đến để hoãn lại cuộc thi ngày hôm nay? Sao lớp mấy người hèn thế?”. Tường Vi nhìn thấy một người con trai đáng vẻ ngổ ngáo, gương mặt tuy bình thường nhưng sở hữu chiều cao lútướng cùng 1 thân hình vạm vỡ,cân đối.

28. Chương 28

Cô giáo (nhìn ra cửa lớp, vẻ mặt không hài lòng): Bùi Trần Quốc, cậu... tôi đã bảo không có thi đấu gì rồi cơ mà.Chúng ta là 1 tập thể, phải đoàn kết. Chúng ta không nên tranh giành nhau như thế này. Cậu về lớp đi

Trúc Lam(nháy mắt với Tường Vi): Bùi Trần Quốc hả? đừng nói với mình đây là papa của Lana lúc còn trẻ naz.

Trần Quốc (vẻ mặt ngang tàng.....kênh kiệu): thôi đi, cô Mě. đây là việc riêng của bọn họ chúng em, xin cô đừng có can thiệp vào.

Cô giáo (vẻ mặt tím tái): nếu không phải vì cậu là người thừa kế của gia tộc họ Bùi thì tôi đã tổng cổ cậu rồi khỏi đây rồi

Trần Quốc(nở nụ cười ngạo mạn): nhưng đáng tiếc tôi lại là người của Bùi gia.vì vậy phiền cô gọi cho 3 học sinh cưng yêu quý của cô ra đây đi. Chúng tôi so tài xem sẽ về lớp, không phiền cô đâu

Tử Khiêm(nói lí nhí, chỉ đủ để hội Tường Vi nghe thấy): Người như thế này mà lại có thể trở thành Bộ trưởng Bộ pháp thuật sao?

Chấn Thiên(gật gù): nhưng ông ta bây giờ khác xa so với ông ta thời còn trẻ như thế này. Bộ trưởng Bùi rất nghiêm túc trong công việc và đối xử rất khiêm khắc với nhân viên. Sao lại là cái con người kênh kiệu hờn hình này được nhỉ

Triết Vũ:vậy mới nói sự đời này có quá nhiều thứ bất ngờ

Trần Quốc(cười khuấy): thì ra cái lớp này ngoài Tường Văn, như Nguyệt và Vĩ Hải ra thì chẳng còn nổi 1 nhân tài nào nữa. Vậy thì các người chấp nhận thua cuộc đi

Tường Vi(đứng lên): Nói thế mà nghe được ak? muốn gây sự phải không? được thôi, vậy thì đấu xem ai hơn. Đừng có ở đó mà lảm nhảm nữa.

Trần Quốc (nhìn Tường Vi ngạc nhiên): Như Nguyệt? Chẳng phải là cô hôm nay không đi học sao? (ngó vào lớp) Vậy Tường Văn và Vĩ Hải đâu?(mặt tái đi)

Triết Vũ: sao? sợ rồi à? thế muốn phân tài cao thấp nữa không? từ này h nghe cậu sửa, nhức tai lắm rồi

Trần Quốc (mặt hầm hầm): mày....là ai? muốn chết rồi phải không? biến

Chấn Thiên(cũng tham gia): không thích. mà người nên biến ở đây là cậu đấy.chứ không phải là bọn tôi đâu

Tử Khiêm(can ngăn): Triết Vũ, Tường Vi,Chấn Thiên bình tĩnh nào.

Trúc Lam: sợ gì? chúng ta sao phải để cho cậu ta nhục mạ được? thích thì chiều? xem ai hơn mà to mồm

Cả lớp(lắc đầu): không, không. để hôm khác đi Bùi Trần Quốc. hôm nay bọn mình không có người tham gia.hay...

Trần Quốc(nhướng lông mày): sao lại không có người? bọn này không phải là người chắc. kêu to lắm mà. sao dám không (nhìn Tường Vi). saothế nữ hoàng? cô không dám thi khi không có Tường Văn ở đây sao

Tường Vi(nhếch mép cười): sợ? cậu hoang tưởng à

Trần Quốc (vỗ tay): tốt. vậy thì bắt đầu thôi

Cả lớp (ôm đầu); không được. họ thua mất. họ là người mới mà. không thể đấu lại Bùi Trần Quốc đâu

Tử Khiêm(nhìn cả nhóm 1 lượt): đây không phải là 1 ý kiến hay đâu. Các cậu quên lời dặn của pama Tường Vi rồi sao

—————>Flash black<—————

Anh chàng đẹp trai mới xuất hiện nhướng lông mày nhìn Tường Vi như nhìn người đang bị mê sảng: “nè nữ hoàng, đừng bảo ngay cả Giang Vĩ Hải này cậu cũng quên đấy nhé. biết là cậu chỉ có mỗi mình Tường Văn thôi nhưng cũng nên để ý tới cả người khác nữa chứ?”. Trúc Lam nghe đến cái tên Giang Vĩ Hải mà ngỡ ngàng: “Giang Vĩ Hải không phải là Chủ tịch Giang, papa Chấn Thiên sao?”

Vĩ Hải(nhìn Trúc Lam đầy tò mò): Cậu...nói gì thế? mấy cậu là ai vậy? h mới chuyển đến à? nhìn trông hơi lạ.

Chấn Thiên: Cậu...cậu... là Giang Vĩ Hải à?

Vĩ Hải (nhìn Chấn Thiên và có ánh nhìn ngờ ngợ,ngơ ngác trong đôi mắt): Cậu là....

Vĩ Hải (nhìn Chấn Thiên và có ánh nhìn ngờ ngợ,ngơ ngác trong đôi mắt): Cậu là...chúng ta đã từng gặp nhau chưa? tôi trông cậu quen quen...

Chấn Thiên(lắc đầu):chưa từng

Vĩ Hải(vẫn nhíu mày suy nghĩ):vậy hả?cậu chắc chứ?mà cậu là h mới chuyển đến à

Như Nguyệt và Tường Văn(đúng lúc đó đã xuất hiện): Vĩ Hải? đang làm gì đó?

Vĩ Hải(nhìn hai người bạn mỉm cười,nhưng ngay lập tức hướng đôi mắt về phía Tường Vi): Ơ, thế này là thế nào? cô...

Như Nguyệt(mỉm cười): 1 người bạn của chúng ta đó. không sao đâu Vĩ Hải.mà sao nhìn mặt cậu có vẻ lo lắng vậy

Vĩ Hải(sực nhớ ra điều cần nói): thôi chết quên mất. Tường Văn,Như Nguyệt. có truyện lớn rồi. nhà cậu bị bọn chống đối tấn công đó,Nguyệt

Mọi người(sửng sốt): sao cơ? bị tấn công à?

Như Nguyệt(bình tĩnh): đừng lo. gia tộc băng nhà mình đâu dễ bị đánh bại như thế. đó còn chưa kể...

Tường Văn:... là mình đã nhìn thấy trước truyện này và đã thông báo cho mọi người trong nhà Như Nguyệt biết để chuẩn bị rồi.

Vĩ Hải(thở phào nhẹ nhõm): vậy mà làm mình cứ lo. nhưng dù sao cũng nên về đó để kiểm tra tình hình của mọi người chứ

Tường Văn (gật đầu đồng ý): uhm, tất nhiên là phải về rồi

Như Nguyệt(quay sang dặn nhóm Tường Vi): tất cả nhớ đừng có gâytruyện trong thời gian bọn ta vắng mặt nhé. hai hôm nữa bọn ta sẽ trở về, mấy đứa tự lo liệu được không

Tường Vi(cười mím chi): dạ, được mà

Tường Văn(căn dặn Triết Vũ): đừng sốt ruột. hoàng tử trí tuệ như cậu sẽ học nhanh thôi mà. đợi khi nào ta về, ta sẽ hướng dẫn cho

Triết Vũ(ra hiệu đã hiểu): vâng

————— > Flash End < —————

Quay trở lại với hiện tại, nhóm Tường Luân và hội hs đang dùng đủ thần chú và pháp thuật để đẩy lùi cuộc tấn công của phe chống đối. Cả người Tường Luân chói loà và được bao bọc bởi 1 thứ ánh sáng lấp lánh. mồ hôi lấm tấm khuôn mặt rạng ngời điển trai. Tường Luân vừa dùng thần chú tấn công đối phương vừa chỉ huy mọi người đánh lại kẻ thù. Thiên Dã làm cho cả mặt đất rung chuyển với năng lực kế thừa từ gia tộc. Người thừa kế thứ 3, Dyland của gia tộc băng cũng dùng sức mạnh riêng của mình để chiến đấu, cả 1 khung gian bao quanh anh ta đều hoá băng hết. Chí Kiệt, Kỳ Bình và Vô Kỵ đang tìm cách bảo vệ mấy hs cấp 1. Đan Linh thì liên tục đóng đinh thười gian lại để ngăn những pháp thuật phóng đến.

Dyland: Tường Luân, cậu hay thật đấy? vừa xuất hiện là trường ta bị tấn công liền

Tường Luân(một tay phóng quả cầu Ánh sáng, 1 tay dùng thần chú tạo vách chắn để tự bảo vệ): Dyland, cậu nói vậy là ý gì hả? bọn này xuất hiện sau khi trường Dracate bị tấn công. đừng có đổ tội lung tung....im đi

Dyland(còn tâm trạng để cười): này, dám nói thế với anh họ của mình àk

Tường Luân(cũng phì cười): đã lâu lắm rồi Hạ Tường Luân này không còn nhớ mình có 1 ông anh họ. tại anh là bạn thân của em nên em đã quên mất sự thật kia. thôi, cứ làm bạn thân đi, anh họ làm gì cho già

Dyland(cười nhăn nhó): cái thằng khỉ này...

Đan Linh(hét lên): 2 anh có thôi đi không hả? giờ mà còn tâm trạng trêu chọc nhau nữa sao. hai người có biết là chúng ta đang ở trong tình trạng nào không hả? hay để em nhắc cho hai người nhớ là...

Đan Linh không thốt lên lời khi cả một luồng ánh sáng chói loà không gian và thời gian xuất hiện. luồng ánh sáng đã xuất hiện lúc này, khi mà nhóm Tường Vi, Triết Vũ biến mất...

29. Chương 29

Nhóm Tường Vi đang đứng ở giữa sân trường, chờ đợi những kẻ thách đấu mình. Cả sân trường chật kín người với người. là hs của hai lớp tham gia cuộc tranh tài. là hs của lớp khác ra hóng. Trúc Lam uể oải, ngồi phịch xuống đất, mắt lơ đãng vì buồn ngủ. Tường Vi và Triết Vũ thì đang hí hửng kể lại vụ 3 tên bạn trong lớp bị họ cho quả lừa uống thuốc gì. sau ba ngày mới khỏi. Chấn Thiên và Tử Khiêm khoanh tay ngó đối thủ, nhưng tai thì đóng hết sức để nghe câu chuyện của Triết Vũ và Tường Vi.

Trần Quốc (lên tiếng đầu tiên): chúng ta sẽ sử dụng pháp thuật, không dùng thần chú xem ai đánh bại đối phương trước thì đội đó thắng. Chúng ta sẽ thi đấu 3 trận, đội nào thắng nhiều hơn sẽ chiến thắng chung cuộc.

Chấn Thiên(gãi gãi cằm): Nhưng nếu đánh nhau bằng pháp thuật sẽ có người bị thương mất

Trần Quốc(cười khẩy): lo cái đó làm gì. có thể sử dụng thần chú ngăn cản những lần tấn công có thể gây nguy hiểm cho người khác mà. nếu dùng thần chú đấy rồi thì còn lo gì nữa

Tử Khiêm+Trúc Lam(ngạc nhiên): có loại thần chú như vậy à

Trần Quốc(lắc đầu ngán ngẩm): thì ra mấy cậu đều là người mới thật hả? gà mờ thế này thì đánh đấm gì? thôi,bỏ cuộc đi

Trúc Lam(buồn môi): tại bọn này chưa từng nghe thấy thần chú đấy thôi. nhưng cũng chẳng cần nó bọn này tự điều chỉnh được sức mạnh của mình.

Chấn Thiên(nhíu mày suy nghĩ): nếu mình nhớ không nhầm thì thần chú này năm sau bọn mình mới được học thì phải? và nếu vậy thì có lẽ trong chúng ta có sẵn 1 người biết rồi

Tử Khiêm+Trúc Lam(không hẹn mà cùng hướng mắt về phía Triết Vũ): cậu biết chứ, Vũ

Triết Vũ(gật đầu): tất nhiên là biết

Chấn Thiên: vậy là được rồi. chúng ta bắt đầu nào. các cậu sẽ cử ai ra nghênh chiến đây

Trần Quốc(cười ngạo nghễ): tất nhiên người đầu tiên ra tay sẽ phải là ta rồi. thứ hai sẽ là Trần Lâm. Còn người thứ 3 chắc không cần đâu. vì bọn ta đã thắng hai trận trước rồi. trận cuối sẽ bỏ

Trúc Lam(mắt tròn xoe): Trần Lâm? vậy là...

Tử Khiêm(cười): mình luôn tò mò về papa mình lúc còn trẻ. h thì có cơ hội hiểu rõ hơn rồi. thật là tò mò. mình chưa bao giờ nghĩ papa với Bộ trưởng lại là bạn của nhau thời còn đi học thế này.

Trần Quốc: vậy các cậu sẽ cho ai ra tiếp chiêu bọn tôi

Triết Vũ: người đầu tiên sẽ là Chấn Thiên. thứ hai là tôi.

Chấn Thiên:mình à? mình ra đầu tiên à?

Trúc Lam+Tử Khiêm:sao lại là Chấn Thiên vậy? cậu đang nghĩ gì thế Triết Vũ?

Tường Vi(ngáp): dễ hiểu thôi mà. nếu mình nhớ không nhầm thì sức mạnh của Bộ trưởng đương nhiệm là tạo ra các chương ngại vật. với sức mạnh của chúng ta, Triết Vũ là lửa, Tử Khiêm nước, Trúc Lam là tàng hình, đều là những sức mạnh không có ích lúc này. ngoại trừ khả năng của Chấn Thiên là có thể dễ dàng vượt qua.

Trúc Lam(thắc mắc): nhưng còn cậu nữa cơ mà

Tử Khiêm: Tường Vi là người thường thì đâu thể tham gia hả Trúc Lam?..... ák, xin lỗi, mình quên mất cậu là Carey. vậy sao cậu lại không thể tham gia. cậu cũng có dịch chuyển tức thời cơ mà

Tường Vi(cười mỉm chi): không sao

Triết Vũ: Carey không tham gia trận đấu này

Chấn Thiên(dấu chấm hỏi to đùng): tại sao?

Triết Vũ: Tường Vi là quân át chủ bài của chúng ta để đề phòng phát sinh biến cố.

Tử Khiêm+Chấn Thiên+Trúc Lam(vẫn ngạc nhiên): nhưng...

Triết Vũ:chẳng lẽ cậu không tự tin sẽ đánh thắng được người kia sao, Chấn Thiên

Chấn Thiên(bị chạm vào lòng tự ái): cái gì? ai bảo là không được. truyện nhỏ. hãy mở to mắt ra mà xem Giang Chấn Thiên này ra tay

Trần Quốc: Giang Chấn Thiên? cậu có liên quan gì đến Giang Vĩ Hải không

Chấn Thiên(cười ranh mãnh): tất nhiên là có rồi. thôi đừng ở đó lảm nhảm nữa. thi đấu tranh tài cao thấp đi

Thế là hai người con trai đứng giữa sân trường thi triển ma pháp. Chấn Thiên với dịch chuyển tức thời đã tránh được dễ dàng các phiến đá mà Bùi Trần Quốc tạo ra. Mọi người đứng ngoài xem ngạt thở vì hồi hộp. Chấn Thiên càng thi đấu càng chứng tỏ được sự bình tĩnh của 1 thành viên Ngũ Hành. sau 1 lúc phòng thủ, Chấn Thiên bắt đầu chuyển sang phản công. Chấn Thiên dịch chuyển đến gần Trần Quốc và cho một

cú đá đẹp như trong phim kiếm hiệp vào thẳng mặt đối thủ. Trần Quốc ngã sõng soài xuống nền sân. nét mặt còn hiện rõ vẻ sững sờ. hs đang có mặt trên sân đều há hốc miệng. Trúc Lam hét ầm lên: “tuyệt quá, Chấn Thiên. thật là ngoạn mục.”. Chấn Thiên cũng quay qua nhìn Trúc Lam với nụ cười đắc thắng trên môi. Một số đứa con gái nhìn Chấn Thiên mắt trái tim, mặt ửng đỏ. Tên Trần Quốc hình như quá shock nên cứ ngội bệt dưới đất không đứng lên nổi nữa. bỗng một bàn tay xoè ra trước mặt hắn ta. Tường Vi, Triết Vũ, Tử Khiêm, Chấn Thiên và Trúc Lam chiếu thẳng mặt anh chàng vừa xuất hiện.

Nữ sinh 1 (cười rạng ngời): anh Trần Lâm?

Trần Lâm (nói với Trần Quốc): xin lỗi vì đã đến trễ. nhưng mình không ngờ là hôm nay cuộc thi đấu vẫn diễn ra. mình vừa mới từ chỗ nhà Như Nguyệt về. may mà vẫn kịp. cậu không sao chứ

Trần Quốc (mặt vẫn còn tái): không. vòng tiếp theo là cậu đây. ra sân và đánh bại mấy đứa mới chuyển đến kia đi

Trần Lâm (tiến đến chỗ bọn Tử Khiêm): các cậu là người mới mà dám tham gia sao?

Triết Vũ + Chấn Thiên (gần như đồng thanh): sao lại không? từ trước đến h bọn này chẳng ngại cái gì cả

Tử Khiêm (đơ đơ): cậu là Trần Lâm?

Trần Lâm (nhìn Tử Khiêm chăm chú): phải, là tôi. chúng ta đã từng gặp nhau rồi phải không? không biết cậu là ai?

Tử Khiêm (mừng rỡ): là con... ăk, xin lỗi. mình là Tử Khiêm. thật ra thì tính tại thời điểm này thì chúng ta chưa từng gặp nhau

Trần Lâm (vẫn chỉ nhìn mỗi Tử Khiêm): Tử Khiêm ăk?

Tường Vi (quá nóng ruột nên không giữ im lặng được nữa): xin lỗi vì đã cắt ngang cuộc nói chuyện nhưng cậu vừa bảo là cậu từ chỗ nhà Như Nguyệt đến phải không? mọi người trong gia tộc băng không sao phải không?

Trần Lâm (không hề quay qua nhìn cô gái vừa lên tiếng): ưm, họ không sao. ngoài anh Gia Nguyên bị thương nhẹ thì tất cả đều ổn. không có tổn thất về người và của đâu

Trúc Lam: Gia Nguyên? nghe như là...

Triết Vũ: là papa của Dyland và cũng là anh trai của cô Như Nguyệt. nói cách khác chính là bác của Carey

Tường Vi (thở phào nhẹ nhõm): may quá. vậy thì cuộc thi có thể bắt đầu được rồi

Trần Lâm (cuối cùng cũng đã chịu rời ánh nhìn khỏi Tử Khiêm): okie. bắt đầu thôi. tôi sẽ hân hạnh được tiếp chiêu với ai đây?

Triết Vũ (bước lên trước): Ầu Triết Vũ. vinh hạnh được thi đấu với cậu

Trần Lâm + Trần Quốc (ngạc nhiên): họ Ầu ưk? họ này không nhiều đâu. cậu có liên quan gì tới gia tộc lửa không? nghe nói người thừa kế của gia tộc lửa cũng trạc tuổi chúng ta nhưng đang du học ở nước ngoài. hay người đó chính là cậu?

Triết Vũ (lắc đầu thất vọng): không phải tôi. vậy là người đó đang ở nước ngoài ăk? thế là không có cơ hội rồi.

Tường Vi (nhìn thẳng vào mắt Triết Vũ và nói nhỏ chỉ đủ để cho Triết Vũ nghe): cậu quên là cậu có thể du hành thời gian ăk. nếu muốn gặp đâu có khó gì

Triết Vũ (cười): ưm, mình biết rồi

Nụ cười của Triết Vũ rạng ngời đến nỗi bọn con gái hét muốn rách tai: “anh ấy là ai thế, đẹp trai quá đi mất. có lẽ chỉ kém mỗi anh Tường Văn thôi nhỉ?”. (bó tay với cái lũ hám zai đẹp này). đến lúc này Trần Lâm mới để ý đến cô gái xinh đẹp nhất trong đám người đông đúc này. nét mặt thoáng nét ngỡ ngàng

Trần Lâm: cô là... không phải là Như Nguyệt đúng không? nhưng sao hai người giống nhau vậy? như hai giọt nước

Tường Vi(ngạc nhiên): sao cậu biết tôi không phải là Như Nguyệt? ngoại trừ Tường Văn thì đâu có ai nhận ra

Trần Lâm(mỉm cười): kì lạ thật. nếu không phải vì đã biết rõ gia đình nữ hoàng thì tôi cứ ngỡ cô là chị em song sinh với cô ấy cơ. thật không thể tin nổi trên đời này lại có những người giống nhau như cùng một khuôn đúc thế này nữa. mà thôi truyện này để sau, Triết Vũ này, chúng ta thì đấu thôi

Nói rồi hai anh chàng đẹp tựa hoa đó bước ra giữa sân trường. tất cả mọi người đều đứng đẹp hết sang một bên tránh đường. Tường Vi bỗng có một linh cảm lạ, ai đó đang ở rất gần cô. đang tiến lại chỗ cô một cách nhanh chóng và nhẹ nhàng

Tường Vi(lên tiếng): ai?

Trúc Lam+Tử Khiêm(còn đang mải theo dõi trận đấu nên không để ý Tường Vi): im nào. đang xem, đừng có phá

Chấn Thiên(nhìn Tường Vi đầy thắc mắc): sao thế Carey? cậu đang nói chuyện với ai vậy

Tường Vi: Chấn Thiên ak, cậu không có cảm giác ai đó đang đứng gần chúng ta sao?

Chấn Thiên(nhớ xung quanh): làm gì có ai đâu nào. chẳng lẽ là ma chắc. nhầm quá ak Carey

Tường Vi(giọng lạnh lùng): không phải là ma. là phép tàng hình.

Chấn Thiên:tàng hình? lẽ nào lại là cha mẹ của Trúc Lam chẳng?

Một giọng con gái bỗng vang lên: ủa? sao hai cậu biết là có người đang dùng phép tàng hình vậy

Tường Vi+Chấn Thiên(đồng thanh): ai thế?

Một cô gái xuất hiện đột ngột. cô gái đeo cặp kính dày cộm, mái tóc tết được vắt sang hai bên, mặt nổi khá nhiều mụn. cô bạn này ăn mặc rất bình thường. Chấn Thiên sau khi nhìn thấy cô gái kia liền nói nhỏ vào tai Tường Vi: “không phải là mama của Trúc Lam đâu. Trúc Lam xinh đẹp như tiên nữ vậy sao có một người mẹ như thế này được chứ?”. Tường Vi nghe xong liền phì cười.

Tường Vi: bạn là ai thế?

Cô gái kia : mình là Thiên Tâm.

Tường Vi:còn mình là...

Cô gái kia: cậu là nữ hoàng Như Nguyệt phải không? cậu nổi tiếng lắm đấy.

Tường Vi(lắc đầu): không phải. mình là Carey. nhưng bạn có thể gọi mình là Tường Vi

Cô gái kia(ngạc nhiên): Tường Vi? nhưng cậu rất giống....

Tường Vi(cười mỉm chỉ): ưm, mình biết. nhưng mình không phải là Như Nguyệt đâu. (nói nhỏ vào tai Chấn Thiên trong khi Chấn Thiên vẫn còn đang shock nặng) Thiên Tâm? nếu như mình nhớ không nhầm thì đó chính là phu nhân tổng giám đốc Trịnh. người này chính xác là mama Trúc Lam rồi

Chấn Thiên(bàng hoàng): sao lại thế chứ. mama Trúc Lam đẹp lắm. đâu có như cái người này...

Tường Vi(nguyt dài): này, Giang Chấn Thiên.cậu muốn ăn đòn ak. đừng có nói...

Lời nói của Tường Vi bị cắt ngang bởi tiếng reo hò của Trúc Lam: “tuyệt. không hổ danh là hoàng tử trí tuệ đầu Triết Vũ.”, còn Tử Khiêm thì mặt buồn so: “papa của con ơi,sao papa lại để cậu ta lừa chứ.....Trần Lâm.cố lên đi mà”. Triết Vũ tiến lại gần chỗ Tử Khiêm, mặt không có một giọt mồ hôi

Triết Vũ:cậu bỏ rơi bạn bè thế ak.

Tử Khiêm:Triết Vũ,cậu phải thông cảm cho tôi chứ. Trần Lâm là...

Như Nguyệt và Tường Văn (bỗng xuất hiện bất ngờ giữa sân trường): đang xảy ra chuyện gì ở đây vậy

Tường Vi:hai người vừa đi đâu về vậy

Như Nguyệt(nháy mắt tinh nghịch): đi kiểm tra thử sức mạnh của báu vật thôi ấy mà

Mọi người: Kiểm tra thử sức mạnh của báu vật?

Như Nguyệt: phải. là một hộp gỗ của mình thôi. nhưng nó sẽ có ích nếu ai biết cách sử dụng nó. mà nói thế thôi. không tiết lộ gì nữa. sau này mọi người sẽ biết thôi mà.

Tường Vi(lầm bầm không để cho ai nghe thấy): uhm. vì vậy mà mới có nhiều người đổ đi tìm hộp gỗ Ánh sáng vậy

Kể từ sau cuộc thi đấu hôm nọ, Triết Vũ, Chấn Thiên và Tử Khiêm suốt ngày bị lũ con gái đeo bám. Triết Vũ bận tối mắt với các buổi huấn luyện riêng của bố vợ tương lai Tường Văn. Trúc Lam tíu tít kết thân với bà mẹ lúc trẻ của mình. sau những buổi tư vấn, làm đẹp của cô con gái mà Thiên Tâm không hề hay biết, cứ ngỡ chỉ là bạn mới chuyển đến, Thiên Tâm ngày càng xinh ra, đẹp hẳn lên. Trần Lâm với Tử Khiêm trở thành đôi bạn thân, hợp cạ đến nỗi đi đâu cũng thấy 2 người đó. cả trường còn shock hơn khi Trần Lâm tuyên bố sau này nếu mình sinh con trai, sẽ đặt tên con đó là Trần Tử Khiêm và hi vọng Tử Khiêm sẽ làm cha đỡ đầu cho nó. nghe xong tin này Tử Khiêm đã bị sặc nước (thì lúc nghe đang uống nước mà). nhân vật không ai ngờ đến bỗng xuất hiện. papa của Lí Thiên Dã từ nước ngoài trở về. cả bọn Tường Vi đều phải thừa nhận là Thiên Dã nói chuẩn. anh ấy giống papa mình. từ đôi mắt cho đến cái mũi. khuôn mặt của Thiên Dã thừa hưởng từ bố mình đến hơn 70%, chắc 30% lại là giống mẹ. Tường Vi thường đi theo mama mình làm cho bọn con trai trong trường choáng nặng. hai người đẹp đi bên nhau làm cho cả một không gian xung quanh đều chói lòa, phát sáng. Tường Vi vô cùng hạnh phúc. vì từ lâu lắm rồi, cô đã không còn cơ hội được nói chuyện, cười đùa, bám theo hay làm nũng với cha mẹ mình. Nếu ai đó bảo cô thật may mắn khi sinh ra trong gia tộc ánh sáng, được thừa hưởng dòng máu ánh sáng và bằng từ cha mẹ. đó là 1 vinh hạnh, là may mắn mà nhiều người ước mong. nhưng nào có ai biết chăng Tường Vi khổ sở thế nào. Vì cha mẹ là những người quan trọng của Bộ pháp thuật mà hai người thường xuyên không thể ở nhà. Tường Vi từ lúc biết suy nghĩ, người mà cô có thể tâm sự và luôn ở bên cạnh chăm sóc cô không phải là bố mẹ mình, mà là anh trai Tường Luân, anh họ Dyland và cậu bạn thân Triết Vũ, Chấn Thiên. sau này khi Thiên Dã chuyển đến sống cùng thì có thêm cậu nữa. Tường Vi cũng đã từng ước mình chỉ là một người bình thường, gia đình không cần phải giàu có, nghèo cũng được, miễn là không phải phù thủy. có lẽ như vậy, bố mẹ của cô cũng đã không ra đi sớm.

Hôm nay Tường Vi ngồi bói tú cho Trúc Lam, hai cô gái đang hí hửng ngồi chiêm nghiệm xem độ chính xác của quả này thế nào thì nghe thấy tiếng hét mừng rỡ của Triết Vũ: “ mọi người ơi, mình đã có thể điều khiển thành thạo sức mạnh mới rồi. chúng ta có thể trở về”. Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam đều mừng rỡ ra mặt. không ai để ý khuôn mặt đang tái dần đi của Tường Vi. Trở về ư? nhanh vậy sao? mình không muốn. không muốn về. mình không muốn rời khỏi nơi này. mình không thích. mình muốn ở lại

Triết Vũ (cuối cùng cũng để ý thấy biểu hiện không bình thường của Tường Vi): Tường Vi, sao vậy? cậu mệt àk

Tường Vi (lắc đầu): không. mình ổn

Triết Vũ: vậy sao nét mặt cậu sầu nào thế kia hả? cậu đang buồn ư? vì truyện gì

Tường Vi: không, mình không buồn vì truyện gì cả

Chấn Thiên (mừng rỡ): vậy thì chúng ta đi luôn thôi. mau trở về thời điểm lúc chúng ta ra đi. Chúng ta hãy quay về đó để giúp đỡ mọi người

Tường Vi (hoảng hốt): về ngay ư? tại sao phải gấp như vậy chứ? để mai không được sao? dù xuất phát lúc nào thì Triết Vũ cũng vẫn có thể đưa chúng ta về thời điểm chúng ta đi cơ mà.

Trúc Lam (ngạc nhiên): Carey, cậu sao vậy?

Tử Khiêm (giọng nhẹ nhàng): đúng vậy, cậu lạ lắm đó Vi.

Chấn Thiên (gật gù): Phải, sao cậu lại thế hả Carey. trở về sớm vẫn tốt hơn chứ

Triết Vũ (nhảy cảm): hay là cậu không muốn về hả

Chấn Thiên+Trúc Lam+Tử Khiêm(đồng thanh): sao lại không muốn về? cậu có bị làm sao không đây Tường Vi. đây đâu phải thời đại của chúng ta

Triết Vũ:nói đi chứ Tường Vi, đừng có im lặng như vậy

Tường Vi(về mặt phát tội): chỉ là 1 đêm nữa thôi mà.sáng mai mình về cũng được mà. mình... chỉ là lưu luyến nơi này. mình chỉ cần 1 đêm nữa thôi.

Trúc Lam(nổi cáu): cậu bị điên hả? cậu có biết là chúng ta đã ở đây bao lâu rồi không?gần 1 tháng rồi đây. chẳng lẽ cậu không nhớ, không lo cho mọi người sao? Lưu luyến gì chứ? chúng ta vẫn đang học ở đây mà. cậu có biết là mình nhớ bố mẹ mình nhiều thế nào không

rúc Lam(nổi cáu): cậu bị điên hả? cậu có biết là chúng ta đã ở đây bao lâu rồi không?gần 1 tháng rồi đây. chẳng lẽ cậu không nhớ, không lo cho mọi người sao? Lưu luyến gì chứ? chúng ta vẫn đang học ở đây mà. cậu có biết là mình nhớ bố mẹ mình nhiều thế nào không

Tường Vi(giọng lí nhí): mình biết. mình hiểu là mọi người đều nhớ gia đình.nhưng mình...

Trúc Lam: vậy mà cậu còn lùng khùng đòi ở đây nữa hả? không nói nhiều, chúng ta sẽ về ngay bây giờ hoặc không cậu cứ việc ở lại 1 mình.mình cần về để gặp bố mẹ mình khi đã lấy nhau. chứ không phải là những người bố mẹ bằng tuổi mình thế này

Tường Vi(cố kìm nén không cho nước mắt trào ra): mình hiểu mà.

Trúc Lam: hiểu mà thế ak. cậu đang làm cho mình phát điên lên đây

Tường Vi(nước mắt lăn dài): vậy chẳng lẽ các cậu phải bắt mình nói thẳng ra là mình không có đủ can đảm để rời xa bố mẹ của mình sao?các cậu thì tốt rồi. dù là ở ngay lúc này hay là 30 năm sau thì các cậu vẫn còn có bố mẹ ở bên cạnh. còn mình thì sao? mình làm gì còn cơ hội gọi 2 tiếng bố mẹ như các cậu. rời khỏi nơi này, mình sẽ không còn cơ hội gặp lại họ nữa.

Trúc Lam: ơ, mình xin lỗi. mình quên mất là cậu...

Tử Khiêm+Chấn Thiên:hay là chúng ta cứ ở lại đây thêm 1 buổi tối nữa đi. ngày mai về cũng được mà.

Trúc Lam(gật đầu đầy bối rối): uhm, ở lại đây thêm 1 buổi nữa cũng không ảnh hưởng gì đâu.

Triết Vũ(ôm Tường Vi vào lòng): đừng khóc. mình biết là cậu sẽ nhớ bố mẹ nhưng ở nhà chúng ta còn có những người đang chờ đợi. đừng buồn. cậu quên là mình có thể đi xuyên thời gian sao. bất cứ lúc nào cậu muốn, mình sẽ đưa cậu về đây. cậu có thể gặp bố mẹ mình bất cứ lúc nào mà. mình hứa. cậu tin mình chứ, Carey?

Tường Vi(bấu chặt áo Triết Vũ): huhu, hức hức.....nhưng mình vẫn buồn lắm. thật sự là không nỡ...không nỡ rời khỏi đây

Tường Văn(cùng Như Nguyệt, không biết đã đứng ở cửa từ khi nào):Carey, đừng khóc nhẽo như thế chứ. con đã lớn rồi. sắp đi lấy chồng rồi mà còn khóc nhẽo y như con nít vậy sao? chúng ta sẽ còn gặp lại mà. gặp lại khi con là con của thế giới mà con sinh sống ấy

Tường Vi(ngước nhìn Tường Văn và Như Nguyệt): nhưng hai người...

Như Nguyệt(cười): sao vậy? đừng khóc nữa. bố mẹ còn dự đám cưới của con với Triết Vũ nữa. hai đứa không trở về thì sao bọn ta đến được?

Lòng Tường Vi đau như cắt. bố mẹ cô đã nhìn thấy nhiều thứ sẽ xảy ra trong tương lai nhưng cái chết của chính họ thì họ lại không hề nhìn thấy. Tường Vi muốn nói ra nhưng sợ lịch sử thay đổi sẽ ảnh hưởng đến thế giới ở tương lai nên cô lại không dám nói.

Như Nguyệt: Mỗi thứ trong đời, đều có cho nó riêng một giới hạn...Quy luật cuộc sống là thế - chỉ khác nhau ở chỗ giới hạn đó là bao lâu, nhiều hay ít thôi...Chẳng có một ai, hay cái gì có thể giữ được ở bên mình vĩnh viễn. Ai rồi cũng sẽ phải xa những gì mà mình trân trọng và yêu quý...Hoa nở rồi hoa tàn, trăng tròn rồi trăng khuyết, bèo hợp rồi bèo tan, người đến rồi người lại ra đi

Tường Văn : Phải đấy, Carey. bữa tiệc nào rồi cũng đến lúc phải tàn. đừng buồn vì chúng ta còn gặp lại nhau. Con trở về đi. Chắc chắn chúng ta sẽ gặp lại nhau ở 1 thời điểm nào đó trong tương lai mà.

30. Chương 30

Đan Linh không thốt lên lời khi cả một luồng ánh sáng chói lòa không gian và thời gian xuất hiện. luồng ánh sáng đã xuất hiện lúc này, khi mà nhóm Tường Vi, Triết Vũ biến mất. Mọi người đang có mặt ở Dracate lúc này, dù là người của học viện hay là của phe chống đối đều dừng hết lại, nheo nheo mắt ngó luồng ánh sáng kì lạ. Sau 2s thì có bóng dáng mờ ảo của ai đó bước ra từ tâm của vầng sáng. Chí Kiệt nhận ra ngay đó là Trúc Lam.

-Trúc Lammmmmmm - Chí Kiệt mừng rỡ hét lên - mấy đứa vừa biến đi đâu vậy

-Anh Chí Kiệt, mọi người vẫn ổn chứ. Có ai bị làm sao không? - Trúc Lam đảo mắt khắp nơi

-Không sao đâu, Trúc Lam. tính ra thì chúng ta mới biết mất có 5 phút thôi. Chưa ai chết đâu - Chấn Thiên cũng xuất hiện ngay sau Trúc Lam

-Sao cậu gỡ miệng thế, Chấn Thiên - Tử Khiêm chau mày

-Bọn này đã trở về, có cần sự giúp đỡ không đây mọi người? - Triết Vũ nhướn lông mày ngó chiến trường

-Về đúng lúc lắm - Tường Luân gật đầu - Phiền mấy đứa lo liệu bọn kia hộ anh

-okie - Chấn Thiên ra hiệu đã hiểu và nhằm thẳng quân thù tấn công

Sau đó là Triết Vũ, Tử Khiêm và Trúc Lam đồng loạt xuất trận. Sân trường Dracate hỗn loạn cả lên. lửa, điện, nước, đất, đá cứ bay xè xẹt trên đầu mọi người. Triết Vũ một mình đối đầu với 3 tên của phe chống đối. lửa từ người cậu bốc lên ngùn ngụt. Tử Khiêm cũng làm cho nhiều người ướt nhẹp với năng lực của mình. Đan Linh và Chấn Thiên được điều đi cứu chữa cho những hs bị thương. Trúc Lam sau cái vỗ bọc tăng hình cũng làm cho người của phe chống đối hoảng loạn. Tường Luân lạnh lùng và bình tĩnh đối phó với quân thù. cả người Hạ Tường Luân được bao bọc bởi luồng ánh sáng chói mắt. ánh sáng từ Tường Luân chẳng mấy chốc hoá thành lửa. Thiên Dã tiếp tục làm cho mặt đất rung chuyển, Dyland vừa tạo ra cả 1 trận bão tuyết kết hợp với sóng siêu âm mà Kỳ Bình tạo ra đã hạ gục hàng chục kẻ gây loạn. Chí Kiệt vừa sử dụng năng lực của mình kêu gọi các loài cây thức tỉnh, cùng chiến đấu với anh ta.....Sau một thời gian cầm cự, cuối cùng phe chống đối đã bị đánh bại hoàn toàn. Cả nhóm Tường Luân ngồi thở mệt nhọc. ai nấy mồ hôi đầm đìa, nhễ nhại.

Tường Luân(lấy tay quạt mồ hôi): cuối cùng cũng đã xong. thế vừa này mấy đứa đã biến đi đâu trong 5 phút vậy

Triết Vũ(mồ hôi lấm tấm): về quá khứ, về nơi này 30 năm trước

Dyland(ngạc nhiên): cái gì cơ?

Chấn Thiên: thì đó, về Dracate 30 năm trước và đã gặp phụ huynh của chúng ta ngày còn trẻ.

Tử Khiêm(gật gù): uhm, gặp được nhiều người lắm

Thiên Dã:mấy đứa nói thật đấy chứ

Chấn Thiên:tất nhiên là thật rồi

Tường Luân:vậy là sức mạnh đi xuyên thời gian của cậu đã thức tỉnh rồi hả, Àu Triết Vũ

Triết Vũ(sững sờ): sao anh biết

Tường Luân(mỉm cười): đừng quên anh là thủ lĩnh của Ngũ Hành. anh biết nhiều thứ lắm đấy. mấy đứa sẽ không ngờ được đâu

Trúc Lam(hớn hờ): anh Chí Kiệt, em gặp mama của e và mama của anh đấy.

Chí Kiệt: mama anh thế nào

Kì Bình:còn bố mẹ của anh nữa

Vô Kị: vậy Tường Vi đâu?

Cả bọn lúc này mới ngờ ngàng: “ukm, đúng rồi, Tường Vi đâu?” và ngó dáo dác xung quanh

Tường Luân(chau mày): nghĩa là các em không biết Carey đang ở đâu ak

Thiên Dã(lo lắng): chẳng phải mấy em đi cùng nhau sao? sao lại bị lạc được

Dyland: Triết Vũ, đừng bảo với anh là cậu không biết Carey ở đâu nhé

Triết Vũ(mặt cũng tái mét): vậy không phải là Tường Vi đã về trước rồi sao

Mọi người: cái gì?

Triết Vũ(nhớ lại):trong lúc di chuyển về đây, lúc vừa về lại thời điểm này thì Tường Vi biến mất. có lẽ cô ấy đã dùng dịch chuyển tức thời để về đây trước giúp mọi người.

Tường Luân(hét lên): vậy thì có chuyện rồi. anh không cảm nhận được Tường Vi đang ở đây

Tất cả (đều thất thần):lẽ nào...Tường Vi bị đưa đến mốc nào đó khác sao?

Thiên Dã: nhưng là mốc nào? mau đến đón con bé đi Triết Vũ

Tường Luân:nếu không biết thời điểm Carey bị đưa đến thì không thể tìm kiếm con bé được đâu. chỉ là mò kim đáy bể thôi. lần này thì chuyện lớn xảy ra rồi

Trúc Lam(quay qua nhìn Triết Vũ): Triết Vũ,cậu...

Triết Vũ cảm thấy đầu óc quay cuồng, cậu ngã xuống đất trong tiếng hét hoảng loạn của mọi người...

Tường Vi ngơ ngác nhìn xung quanh: “đây là đâu? không phải là trường Dracate sao, Triết Vũ?”. Tường Vi càng hoảng loạn hơn khi không thấy có ai bên cạnh mình - “ Triết Vũ? Chấn Thiên? Trúc Lam ? Tử Khiêm? có ai ở đây không? mọi người lên tiếng đi chứ. đừng có dọa mình. mình thấy sợ rồi đấy. đừng đùa nữa”. Một ý nghĩ bỗng loé lên trong đầu Tường Vi: “vừa nãy lúc vừa đến nơi, mình đã sử dụng dịch chuyển tức thời. hình như lúc ấy, Triết Vũ vẫn đang thi triển sức mạnh của mình thì phải? có khi nào mình đã bị đưa đến 1 thời điểm khác không?”. Tường Vi vừa nghĩ vừa đổ mồ hôi. ôi Chúa ơi, nếu đó đúng là sự thật thì khổ rồi. Triết Vũ sẽ không thể biết cô đang ở đâu mà đến đón cô, mà nói thật là chính cô còn không biết mình đang ở chỗ nào nữa kia. Tường Vi oà khóc nức nở. Người đi lại trên đường nhìn cô đầy cảm thông và thương hại: “chắc là vừa bị người yêu bỏ ấy mà” hoặc “ thất tình là khổ thế đấy”. sau 1 lúc ngồi khóc ngon lành, Tường Vi cuối cùng cũng đứng lên. tự động viên mình, Tường Vi hi vọng 1 điều kì tích sẽ xảy ra. Tường Vi dùng dịch chuyển tức thời để tới Dracate. đến nơi, cô còn bàng hoàng và hụt hẫng hơn khi thấy Dracate đã đổi tên là Học viện Thiên Anh. Tường Vi lập tức biết rằng mình đang ở tương lai. Cô đến gặp hiệu trưởng. h là những người thầy mới cô không quen. Tường Vi chán nản rời khỏi trường. phải tìm được Triết Vũ của thời đại này, và cô mới có thể trở về. Nhưng biết tìm Triết Vũ ở đâu đây? đây là thời điểm của 8 năm sau, nghĩa là lúc cô 27 tuổi. Mà tại sao trường Dracate lại đổi tên nhỉ? sao bây h lại là trường học dành cho những người bình thường. vậy còn các phù thủy chưa đến tuổi trưởng thành khác sẽ học ở đâu. chuyện gì đã xảy ra trong 8 năm cô vắng mặt?. Tường Vi tiếp tục dùng dịch chuyển tức thời về ngôi nhà yêu dấu của cô. gia tộc Ánh Sáng. nhưng bây h khu biệt thự đó đã sang cho chủ khác. nghĩa là cả anh Tường Luân, chị Đan Linh, anh Dyland và anh Thiên Dã cũng họ hàng của cô đã chuyển đi. nhưng đi đâu? Tường Vi tiếp tục đến nhà Triết Vũ, Chấn Thiên, Tử Khiêm và Trúc Lam. nhưng tình trạng cũng không khá gì hơn. có vẻ như trong 8 năm này, có 1 sự việc vô cùng nghiêm trọng đã xảy ra. và việc này đã làm cho không chỉ trường Dracate mà tất cả các bộ tộc pháp sư mạnh nhất đều phải chuyển đi. đi đâu nữa đây? Tường Vi thật sự gục ngã. vô cùng hoang mang, Tường Vi hi vọng vào cơ hội cuối cùng. quay trở lại căn phòng dưới lòng trường Dracate. nơi mà anh tra cô và chị Đan Linh đã ở đó theo dõi bảo vệ trường. Tường Vi có mặt ở đó sau 6s. vừa đặt chân vào căn phòng thì tiếng nói của 1 người con trai vang lên: “ cô là ai? sao vào được đây?”. Tường Vi nhận ra giọng nói của người này. cô từ từ quay đầu lại. mắt cô mở lớn, miệng há hốc: “ không thể nào”

Phỏng vấn nào.....!!!!

PV(rón rén bước vào phòng khách nhà tg): Aki? có ở nhà không?

Aki(xuất hiện thành linh sau ghế): ss gọi em?

PV(hét toáng lên và chạy ra khỏi nhà): óa, cứu tôi với

Aki (gãi đầu gãi tai): ơ, ss sao vậy? có ai làm gì ss đâu

PV(rút guốc ra): không biết. h tôi không tin mấy người nữa. không đề phòng mấy người là tôi về châu Ngọc Hoàng có ngày

Aki(cười hiền khô, vẻ mặt ngây thơ, vô (số) tội): ss nói gì, e. không hiểu. ss hôm nay ăn nhầm phải gì chẳng?

PV(phùng mồm trợn má ra thối): đừng có đánh trống lảng. mau đưa danh sách top nhân vật được độc giả yêu thích nhất ra đây, để tôi còn mang về cho lão sếp.

Aki: thì ss cứ bình tĩnh đã nào. đi đâu mà vội. vào uống cốc nước cho mát. trời nắng quá, nhìn ss mồ hôi đầm đìa rồi kìa

PV(hét lên làm tg suýt cắn phải lưỡi vì giật mình): Không cần. ai biết được uống vào thì sẽ như thế nào? nhờ cô và nhân vật của cô cho thuốc độc vào đây thì sao? uống xong để mà du lịch về chỗ Diêm Vương uống cà phê ak. tôi không dại nữa đâu

Aki(thở dài và đưa cho PV tờ danh sách xếp hạng): ss cứ đa nghi. mà cứ cho là sẽ có thuốc bỏ vào đi, thì cũng lắm là thuốc xổ thôi, aidám cho thuốc độc vào để tù một gông ak

31. Chương 31

Đã 3 ngày sau cuộc tấn công của phe chống đối. Tường Luân đã chính thức xuất hiện và trở lại lãnh đạo Ngũ hành. Vậy là Ngũ hành hiện tại có 6 thành viên: Hạ Tường Luân, Dyland, Lí Thiên Dã, Âu Triết Vũ, Giang Chấn Thiên và Trần Tử Khiêm. Chỉ 3 ngày ngắn ngủi, Tường Luân đã lập lại ngôi vị cho mình. Cậu tham gia vào Bộ Pháp thuật, lãnh đạo phù thủy trong Bộ phục kích người của phe chống đối. Tường Luân cũng thường xuyên xuất hiện ở trường Dracate. Dyland là gương mặt không thể thiếu bên cạnh Tường Luân. bất cứ nơi nào có Hạ Tường Luân cũng thấy bóng dáng của Hoàng tử băng ở nơi đó. Bọn hs trong trường, từ nam tới nữ đều vô cùng phấn khích trước tin đệ nhất hoàng tử Hạ Tường Luân còn sống, và mọi người còn shock hơn khi nghe tin Tường Vi chính là công chúa Carey. Thiên Dã và hội hs đang gấp rút chuẩn bị cho buổi nhận bằng pháp sư để có thể chính thức hoạt động độc lập, giúp đỡ học viện. tuy nhiên Lí Thiên Dã thường có những phút trầm tư, suy nghĩ khiến nhiều người đều cảm thấy bất an, lo lắng thay cho cậu. tất nhiên, Lí Thiên Dã không phải là người duy nhất không giỏi che giấu cảm xúc như Hạ Tường Luân hay Dyland (vẫn có thể bình tĩnh trước sự mất tích của cô em gái). Âu Triết Vũ, Giang Chấn Thiên đều vô cùng hoang mang khi không biết cô bạn thân của họ thuở nhỏ h đang lưu lạc nơi chân trời nào. Tử Khiêm và Trúc Lam cũng thường hay rơi vào trạng thái treo máy mỗi lần khi thấy cái tên Vi hay Tường Vi. Nhưng tình trạng nghiêm trọng nhất phải nói tới là Âu Triết Vũ - hoàng tử trí tuệ. Sau khi tỉnh lại, cậu thường nhốt mình trong phòng. Có khi cả ngày trời cũng không ai thấy cậu. và trong 3 ngày này, chưa có ai bắt gặp cậu trong canteen. đôi khi vô tình bắt gặp cậu, bạn bè đều không thấy nụ cười trên môi Triết Vũ đâu cả. khuôn mặt thì tái đi, vẻ mặt mệt mỏi như thiếu ngủ trầm trọng. mọi người thấy Triết Vũ như vậy đều không khỏi chạnh lòng, xót xa.

Hôm nay lớp học của Lí Thiên Dã xuất hiện 1 hs mới. một cô gái vô cùng xinh đẹp, mái tóc bồng bênh, suôn thẳng đen mượt. dáng cao và thon thả. hình ảnh cô ta gợi lên Hàn Tường Vi nửa năm trước, khi Tường Vi mới vào Dracate. nhìn cô gái này cũng phải xinh ngang cỡ Tường Vi, Giai Đình hay Đan Linh. Cô gái vừa bước vào lớp, bọn con trai trong lớp đã xịt máu mũi ầm ầm, ngoại trừ 4 người hội hs. sau màn giới thiệu có thể gọi là bí ẩn và chẳng có giá trị nhiều của cô bạn mới: “Minh tên là Thủy Dương. mình vừa từ nước ngoài trở về, mong mọi người chỉ bảo cho.” thì cô nàng bồng nở 1 nụ cười tựa nắng với Thiên Dã. Lí Thiên Dã thì mặt mày tái mét, nhìn Thủy Dương chằm chằm. Chí Kiệt cũng nhíu mày khi nghe tới tên của cô bạn: “Thủy Dương ak? sao nghe giống như là....”, Vô Kị cùng có vẻ mặt như Chí Kiệt. Riêng tên Đỗ Kỳ Bình vẫn vô tư, vì không liên tưởng tới điều gì

Thùy Dương từ từ tiến đến chỗ Thiên Dã, nhìn chiếc ghế trống bên cạnh cậu và lên tiếng

- Không phiền nếu em ngồi đây chứ, Thiên Dã - Cô gái nhìn Thiên Dã không chút bối rối

- Thùy Dương? là em? - Thiên Dã sau 15s mới mở miệng ra nói

- Phải, là em. em đã trở về. thế anh có cho em ngồi cùng không ak - Thùy Dương bên lên cười

- Ờ...ak...ukm...tất nhiên rồi. em ngồi đi - Thiên Dã vội ngồi dịch hẳn sang ngăn ở trong cùng. Tim Thiên Dã đập thình thịch. một miền kí ức bắt đầu trở lại với Thiên Dã. Ngày đó, Thùy Dương luôn là cô bạn ở bên cạnh cậu mỗi khi cậu vui hay buồn. không phải Carey, không phải Hạ Tường Luân. vì cậu không muốn quấy rầy quá nhiều hai người quan trọng nhất với mình. Lí Thiên Dã nhớ lại những tháng ngày thơ ấu. cậu sống hạnh phúc cùng gia đình mình. vậy mà gia đình cậu đều bị phe chống đối sát hại. chỉ còn mình cậu sống sót. thừa hưởng gia tài kếch sù nhưng Thiên Dã sống cô đơn, không có người thân bên cạnh. một ngày, một thiếu niên bỗng xuất hiện và kêu là sẽ đưa cậu về nhà anh ta sống cùng. và bắt đầu từ đây, Thiên Dã có người thân. cô bé em gái của người đã đưa Thiên Dã về sống cùng tỏ ra khá thân thiện với cậu, cô bé ít hơn cậu 1 tuổi. Tên là Carey. cô bé đó cũng có 2 người bạn thân, đều là bé trai, bằng tuổi. ba đứa nó chơi thân với nhau lắm. chúng cũng hay cho cậu nhập nhóm chơi cùng. Thiên Dã cũng sợ nếu tham lam quá sẽ mất đi hai người quan trọng đó, và cậu bắt đầu sống tách xa họ. Trong khoảng thời gian này, Thiên Dã đã quen với Thùy Dương (chị họ của Vô Kị). Nhưng rồi Thiên Dã bắt đầu có suy nghĩ là Thùy Dương thích anh Tường Luân. Cô luôn nhắc đến Tường Luân mọi lúc mọi nơi. Một ngày, Thùy Dương không lời từ biệt mà bay sang nước ngoài sống. đó là cú shock lớn nhất với Lí Thiên Dã. Cũng may trong khoảng thời gian đó, Carey luôn ở bên cạnh động viên, an ủi cậu, giúp cậu cũng nguôi ngoai được phần nào sự khổ tâm và nhung nhớ. thế rồi Carey và anh Tường Luân gặp biến cố.... Thiên Dã đã nghĩ là mình đã quên được Thùy Dương nhưng xem ra không phải. kể từ lần gặp Tường Vi nửa năm trước, cậu luôn thấy bóng dáng của Thùy Dương trong cô gái bí ẩn kia. và bây giờ khi đối diện với Thùy Dương, trái tim cậu lại đập thốn thức.

- Anh đang nghĩ gì vậy? - Thùy Dương nhìn Thiên Dã chăm chú

- sao em lại trở về? - trả lời bằng một câu hỏi, Thiên Dã nhún mày

- Em cần phải làm một việc nên mới trở về. - Thùy Dương nở 1 nụ cười bí ẩn

- Việc gì? vậy em có đi nữa không? - Thiên Dã không giấu nổi vẻ tò mò

- Anh muốn em đi hay ở lại hả Thiên Dã? nếu việc lần này thành công thì em sẽ ở lại, còn không thì em sẽ không bao giờ quay trở lại đây nữa - Thùy Dương mỉm cười.

- Việc gì mà em...mà em.. - Thiên Dã ấp úng không nói hết câu

- Em về đây để tỏ tình anh ak. Thổ lộ tình cảm của mình cho một người con trai biết. - Thùy Dương nháy mắt tinh nghịch.

- Tỏ tình? lẽ nào em muốn.... - Thiên Dã bỗng thấy tim mình đau nhói. chắc chắn là Thùy Dương về đây để thổ lộ với anh Tường Luân tình cảm của cô ấy rồi. chắc cô ấy nghe tin anh Tường Luân còn sống nên...

Chí Kiệt rời khỏi lớp học 1 mình. hiện giờ Thiên Dã và Vô Kị đều đang hướng dẫn cho Thùy Dương, cô bạn mới chuyển đến. thì ra cô ta đúng là mối tình đầu của Thiên Dã thật. không hiểu sao cô ta lại trở về. và cô ta còn là chị họ của Vô Kị nữa mới hay chứ. tên Kỳ Bình cũng quần lấy cái cô Thùy Dương đó do quá tò mò. Bó tay. Chí Kiệt uể oải đi ra cổng, định sẽ về nhà. bỗng ánh mắt Chí Kiệt bị hút chặt vào 1 cô gái đang đi đi lại lại trước cổng. hình như là đang chờ đợi ai đó thì phải, đã mấy ngày rồi. Chí Kiệt để ý cô ta 3 ngày nay, lúc nào cũng đứng ở cổng trường đến tận chiều tối mới đi. Cô ta ngoại hình bình thường nhưng không hiểu sao lại làm Chí Kiệt thấy tò mò lạ. Chí Kiệt tiến lại gần cô gái kia và lên tiếng hỏi

“ Cô đang chờ ai ak. sao cứ đi đi lại lại trước cổng trường này vậy? cô không biết là trường Dracate cấm không cho học sinh nơi khác đứng đợi hay vào trường nếu không có việc cần thiết sao?” - Chí Kiệt mỉm cười thân thiện - “ tôi nghĩ bạn nên hẹn bạn của bạn ra nơi khác. đừng đứng ở đây nữa. nếu để bảo vệ phát hiện ra, bạn sẽ gặp rắc rối to đấy”

Cô gái nhìn Chí Kiệt hai mắt tròn xoe, ngơ ngác: “mình không biết. tại mấy hôm nay mình nhận tin cho bạn mình, đang học ở đây nhưng không thấy bạn ấy hồi âm lại gì cả. mình lo quá nên định đứng ở đây chờ

xem bạn ấy có xuất hiện không. mình không phải là hs của trường nên không thể vào được, nhưng mình lo quá. và vì vậy...” Cô gái thành thật.

Chí Kiệt bỗng suy nghĩ rằng cô ta chắc đang chờ bạn trai của mình. hẳn là hs của trường Dracate, nhưng chắc đã chán cô gái này nên mới cắt đứt liên lạc như vậy. Còn cô ta quá đại khờ mà cứ hi vọng và chờ đợi ở đây.

“có lẽ cô chờ ở đây chỉ mất công thôi. từ bỏ đi. có khi hẳn chán cô rồi nên mới vậy đó” - Chí Kiệt cho lời khuyên

“sao cơ? ai chán? chán ai? cậu đang nói gì vậy?” - cô gái nhìn Chí Kiệt như nhìn 1 kẻ từ trên trời rơi xuống

“thì tên bạn trai của cô đó. có khi hẳn không yêu cô nữa nên mới bỏ mặc cô vậy. thôi, đừng đứng đây mà chờ đợi nữa. vô ích thôi” - Chí Kiệt gây thớ, tưởng mình nói đúng. để rồi sau 2s bất động, cô gái bỗng cười lăn lộn. Chí Kiệt ngỡ ngàng tưởng cô ta shock quá nên phát điên - “cô không sao chứ? bình tĩnh đi.”

“Anh hiểu lầm rồi. anh là Đường Chí Kiệt phải không?” - cô gái kia cố nhịn cười

“ukm, đúng là tôi, nhưng sao cô biết” - Chí Kiệt tiếp tục sững sờ

“anh nổi tiếng vậy tất nhiên là phải biết rồi. Em là Nhược Ninh. Học dưới anh 1 khoá” - Cô gái bắt đầu giới thiệu - “Người em chờ không phải là bạn trai của em, đây là cô bạn thân của em. Anh có thể giúp em được không?”

Chí Kiệt đơ mắt mấy phút khi bắt gặp nụ cười toả nắng của Nhược Ninh

“Anh ơi, anh có thể giúp em được không?” - Nhược Ninh sốt ruột lặp lại câu hỏi

“Ukm, okie, tất nhiên. em muốn anh giúp gì nào? hay là muốn anh vào gọi bạn của em ra cho hai người nói chuyện?” - Chí Kiệt bắt đầu quay lại với đúng con người tài trí của mình

“vâng, chính xác là em định nhờ anh thế đấy ak. anh giúp em nhé. anh vào bảo với bạn ấy em đang chờ ở đây, bảo bạn ấy ra ngay. em có chuyện muốn nói. bạn ấy không hiểu sao lại tắt máy. ngày đầu thì không thấy hồi âm, sang ngày tiếp theo thì tắt máy. em không biết bạn ấy có xảy ra chuyện gì không nữa.” - Nhược Ninh kể lể

“Vậy ak? thế bạn em tên gì?” - Chí Kiệt không rời mắt được khỏi nụ cười của Nhược Ninh

“Bạn ấy tên Hàn Tường Vi. học viên năm nhất đại học. không biết anh có biết bạn ấy không?” - Nhược Ninh nhìn Chí Kiệt đầy mong mỏi tha thiết

“Cái gì cơ? Tường Vi?” - Chí Kiệt bất ngờ - “em là bạn của Tường Vi ak?”

“Ơ, vậy là anh biết Tường Vi rồi. anh ơi, cô ấy có bị sao không mà em không liên lạc được thế. từ trước đến giờ bọn em chưa bao giờ bị mất liên lạc như thế này cả.” - Nhược Ninh mừng rỡ khi biết là Chí Kiệt có quen biết Tường Vi

“Em là bạn của công chúa sao? anh có truyện này phải cho em biết...” - Chí Kiệt bỗng thay đổi nét mặt, trở nên âu tư và lạnh lùng. Nhược Ninh bỗng thấy trống ngực đập mạnh, cô thấy lo quá.

32. Chương 32

ói về Tường Vi ở tương lai 8 năm sau.....

Tường Vi vừa đặt chân vào căn phòng bên dưới trường Dracate thì tiếng nói của 1 người con trai vang lên: “cô là ai? sao vào được đây?”. Tường Vi nhận ra giọng nói của người này. cô từ từ quay đầu lại. mắt cô mở lớn, miệng há hốc: “không thể nào”. Trước mắt cô là Hạ Tường Luân - là anh trai của cô sao? Anh Tường Luân 33 tuổi nhưng vẫn như cái lúc anh ấy 25 tuổi vậy, vẫn đẹp trai rạng ngời. tuy nhiên khuôn mặt thì lạnh và có nhiều nỗi buồn hơn. Không có những nụ cười tức tưng trên môi nữa, hình như anh ấy trong

khoảng thời gian qua đã phải hứng chịu quá nhiều nỗi buồn phiền, khổ đau. Anh gầy đi nhiều, nhìn anh cô độc quá. Tường Vi bỗng thấy ghen lại

Tường Luân (nhìn Tường Vi sưng sờ): Carey? là em phải không?

Tường Vi (oà khóc nức nở): anh ơi... huhu... hức hức...

Tường Luân (ôm chầm lấy cô em gái): cuối cùng thì em cũng đã quay về. 8 năm rồi, em vẫn vậy nhỉ, em gái của anh. Em không thay đổi gì cả. Vậy mà anh tưởng mình sẽ không còn cơ hội được gặp lại em lần cuối chứ

Tường Vi (giọng ghen ngào): anh ơi, truyện gì đã xảy ra trong khoảng thời gian em vắng mặt vậy. chẳng lẽ trong 8 năm qua, em không trở về sao

Tường Luân (lắc đầu buồn rầu): không, em không xuất hiện. bọn anh đã tìm kiếm em nhưng vô ích. nói cho anh biết truyện gì đã xảy ra trong 8 năm qua. em đã ở đâu, Carey

Tường Vi: em chỉ biết là lúc từ quá khứ trở về thì em bị đưa đến thời điểm này. có lẽ là do em đã sử dụng dịch chuyển tức thời nên em đã bị lệch địa điểm trở về... nhưng chẳng lẽ... em không thể trở về sao mà 8 năm qua mọi người không tìm được em?

Tường Luân (nhíu mày suy nghĩ): Vậy nghĩa là em đang là Carey của 8 năm trước bị đưa đến tương lai sao? về quá khứ là 1 truyện mà đến tương lai là 1 truyện đó Carey à. quá khứ vốn là 1 thứ không thể thay đổi, vì vậy sự xuất hiện của em không làm ảnh hưởng đến hiện tại quá nhiều, mà đôi khi lại là 1 yếu tố để giúp hiện tại diễn ra như chúng ta đã biết. nhưng việc em đến tương lai lại khác. tương lai có thể thay đổi, bất kì 1 tác động cũng có thể làm ảnh hưởng đến nó. tương lai trong 8 năm em không có mặt đã thay đổi khá nhiều. nếu trong khoảng thời gian vừa qua có em thì mọi truyện có lẽ đã tốt đẹp hơn rất nhiều nhưng...

Tường Vi (lo lắng): sao hả anh? truyện gì đã xảy ra trong 8 năm vừa qua vậy?

Trúc Lam (nhìn Tường Vi bằng ánh mắt buồn rầu): đã xảy ra nhiều truyện lắm Tường Vi. em biến mất không chút dấu vết, không ai tìm được em cả. Triết Vũ mấy tháng trời tự nhốt mình trong phòng và đi tìm em trong các khoảng không gian cậu ta có thể đến. nhưng vẫn không thấy, Triết Vũ sau 1 năm tự dằn vò mình bỗng biến mất. Ba năm sau cậu ta xuất hiện với một thân phận mới. Thủ lĩnh của phe chống đối

Tường Vi (trợn tròn mắt): cái gì cơ? thủ lĩnh của phe chống đối? nhưng Triết Vũ là thành viên của Ngũ hành...

Tường Luân (ra dấu cho Tường Vi im lặng): em cứ nghe tiếp đi. Triết Vũ thay đổi như vậy là có lí do cả đấy. anh không hiểu sao cậu ta làm thế nhưng cậu ta tuyên bố là cái chết của mấy người lãnh đạo Bộ là báo ứng thời.

Tường Vi (shock): em không hiểu. sao lại là báo ứng?

Tường Luân (trầm tư): Triết Vũ chính thức công khai chống lại học viện Dracate. mọi truyện tồi tệ chưa từng lại ở đây. Thiên Dã bỗng tách ra hoạt động độc lập. cậu ta không còn muốn cộng tác với ai nữa. Thiên Dã tự chiến đấu và điều tra mọi việc.

Tường Vi (há hốc miệng): cái gì? Thiên Dã mà vậy ư?

Tường Luân (gật đầu): Chưa xong đâu em. Ngoài Vô Kị và Kì Bình còn ở lại giúp đỡ Bộ thì Đường Chí Kiệt không hiểu vì lí do gì đó bỗng biến mất, không ai liên lạc được với cậu ta. chẳng biết là đã chết rồi hay đơn giản là không muốn tham gia cuộc chiến này nữa. chắc là mệt mỏi rồi. Tử Khiêm cùng với Dyland là hai người hoạt động mạnh nhất trong số các thành viên của Ngũ hành lúc này. mà ngoài ba người bọn anh ra thì nào còn ai nữa

Tường Vi: Chấn Thiên! còn Chấn Thiên nữa mà anh

Tường Luân (cười chua chát): Chấn Thiên đã chết cách đây 5 năm rồi em. nó và Trịnh Trúc Lam muốn khuyến giải Triết Vũ nhưng kế hoạch thất bại. Hai đứa nó chưa kịp gặp Âu Triết Vũ thì đã bị người của phe chống đối thủ tiêu.

Tường Vi (hét lên): không thể nào. hai cậu ấy...

Tường Luân: hiện tại tất cả các gia tộc đều phải di chuyển nhà ở tới địa điểm mới để đảm bảo an toàn và tránh các cuộc tấn công của phechống đối. tường Dracate cũng bị giải tán.

Tường Vi: anh, sao mọi chuyện lại trở nên tồi tệ như thế này. em không dám tin nữa. đây là sự thật sao

Tường Luân(xoa đầu Tường Vi): em phải trở về, Tường Vi ak. bằng mọi giá em phải trở về, sự có mặt của em sẽ thay đổi cục diện tương lai như em đang chứng kiến lúc này. Em phải quay về

Tường Vi(bất lực): nhưng bằng cách nào chứ? em không thể trở về nếu không có Triết Vũ

Tường Luân(gương mặt quả quyết): ai bảo em không có cách nào? có đấy.

Tường Vi nhìn anh trai đầy ngạc nhiên.

Tường Vi và Đan Linh ôm chầm nhau đầy mừng rỡ và nước mắt. Đan Linh kể cho cô nghe về Thuý Dương. thì ra Thiên Dã bỗng thay đổi đột ngột như vậy là do cái chết của Thuý Dương. Đây đúng là cú shock cho Lí Thiên Dã. chẳng trách anh ta lại như vậy...

Tường Vi gặp lại Tử Khiêm, Dyland, Kì Bình và Vô Kỵ ở Bộ pháp thuật. cả bốn người con trai gần như hét lên vì quá sung sướng. Giai Đình và Tử Khiêm đã kết hôn được 1 năm, nghe nói là Giai Đình và Tử Khiêm đã bắt đầu hẹn hò sau cái hôm cô gái giả mạo Carey xuất hiện trong buổi dạ hội. hình như là do Tử Khiêm đã luôn an ủi, động viên và ở bên cạnh chia sẻ, quan tâm công chúa baby mà làm cho cô nàng cảm động. Và từ lúc nào không hay, tình yêu dành cho Triết Vũ của Giai Đình đã thế cho cho 1 người khác là Trần Tử Khiêm. Cái này thì Tường Vi không biết nha. Sau khi rời khỏi Bộ, Tường Vi bắt đầu lang thang khắp tp Saint Hannee. Nơi này sau 8 năm thay đổi khá nhiều. Nhiều toà nhà mọc lên, cao ốc, biệt thự, chung cư xuất hiện với mật độ dày đặc. trên các con đường có thêm 2 bồn phun nước nữa. thành phố đẹp hơn, hiện đại hơn và hoành tráng hơn.

Tường Vi lững thững đi dọc con phố mà hôm trước cô và Triết Vũ vẫn lang thang kéo nhau đi chơi trong quá khứ. Hiện tại là một cái gì đó quá xavời mà Tường Vi không có. đã hơn 1 tháng nay cô chưa được sống với đúng thời đại của mình. hết quá khứ lại là tương lai. tương lai sau 8 năm trời không có cô.

Tường Vi dừng bước chân bên đài phun nước cô và Triết Vũ hay ngồi lạng nhỡ. nhìn nước bồn trong veo, Tường Vi không kiềm được lòng thả tay vào nghịch. mát lạnh. Tường Vi thích thú khẽ ngâm nga Khúc nguyện cầu.

Giây phút ngọt ngào trôi vào cõi hư không.

Như dòng nước hồi hải về đông không trở lại

Thời gian ngay trước mắt nhưng bạn nào nhận thấy

Thời khắc lúc này đâu phải của hôm qua

Dòng thời gian qua kẽ tay bay đến nơi đâu?

Có thể chiều đông mưa rào rích rơi

Hay trời hè nắng chói chang chiếu sáng

Bạn tỉnh giấc, tháo lớp hoá trang mặt nạ

Bên tách trà thơm thoảng sương mai

Dòng ngòi bút viết giấc mơ cuộc sống

Vì anh, em không sợ gió bão

Vì anh, em không sợ mưa sa

Chúa biến em thành đoá hoa bé nhỏ trên đường anh đi

Mong sẽ níu giữ được bước chân hồi hải của chàng.

Khúc nguyện cầu em đang hát

Là khúc nguyệt cầu em ấp ủ từ lâu
Mong sẽ có ngày nào đó
Được nói ra cho anh tỏ tưởng
Em không muốn ánh trăng kia soi tỏ tấm lòng của anh
Dù trăng đẹp, trăng sáng
Nhưng trăng lúc tròn, lúc khuyết
Và em không muốn tình yêu đôi ta sẽ thay đổi như vậy
Hứa với em, luôn nhớ ra em.
Luôn tìm em nếu một ngày đôi ta phải cách xa
Hãy nhận ra em giữa dòng người qua lại
Em sẽ chờ anh
Đợi anh mãi mãi
Khúc nguyệt cầu em đang hát
Là khúc nguyệt cầu em ấp ủ từ lâu
Mong sẽ có ngày nào đó
Được nói ra cho anh tỏ tưởng

Bỗng Tường Vi giật mình bởi giọng nói của 1 người đàn ông. giọng nói ấm áp mà mỗi lần Tường Vi nghe thấy đều khiến trái tim mình đập thành thịch. Là cậu chàng?

- Cô đừng hát bài hát đó nữa. nếu cô không muốn gặp rắc rối thì nên rời khỏi đây đi.

Tường Vi quay đầu một cách chậm chạp. Phải là cậu không? Duyên phận thật khéo an bài quá nhỉ? nếu là cậu mình biết phải làm sao đây?

-Triết Vũ? Cậu thay đổi rồi. không còn vui vẻ như 8 năm trước nữa nhỉ? - Tường Vi cười mỉm chỉ

Khuôn mặt Triết Vũ bộc lộ nhiều nỗi buồn và sự lạnh lùng hơn khuôn mặt thôm qua cô mới nhìn thấy. Tuy vẫn là khuôn mặt đẹp trai kia nhưng không có nụ cười trên môi nữa.

-Cô là...Tường Vi? - Triết Vũ sững sốt - Là cậu phải không

-Uhm, là mình đây - Tường Vi gật đầu. Triết Vũ đâu có thay đổi như anh Tường Luân đã nói. mình thấy cậu ấy vẫn vậy mà, hoặc ít nhất là không thay đổi so với mình.

-Cậu không hề thay đổi so với 8 năm trước. Cậu không hề già đi -Triết Vũ mỉm cười và ôm Tường Vi vào lòng - mình mừng lắm. cuối cùng thì cậu cũng đã xuất hiện. cậu đã ở đâu và làm gì trong suốt 8 năm qua vậy.

-mình à? mình không ở đâu cả. mình đang ở tương lai so với thời đại của mình. cậu hiểu ý mình không Triết Vũ? - Tường Vi vẫn yên vị trong vòng tay của Triết Vũ.

-Vậy nghĩa là...cậu là Tường Vi của quá khứ sao? - Triết Vũ đẩy Tường Vi ra và nhìn thẳng vào mắt cô - Như vậy là Tường Vi của hiện tại không hề tồn tại. Cậu chính là cô ấy?

-mình không chắc, nhưng có lẽ là vậy. nhưng Triết Vũ này, mình nghe nói là cậu đã theo phe chống đối. tại sao vậy? - Tường Vi lập tức đưa câu hỏi

-Cậu gặp anh cậu rồi phải không? Triết Vũ không nhìn Tường Vi mà quay ra chỗ khác

-uhm, mình đã gặp anh Tường Luân. Triết Vũ, nói cho mình biết, tại sao cậu lại thay đổi như thế này - Tường Vi sốt ruột

-Vì mình đã phát hiện ra những sự thật vô cùng ghê tởm. về Bộ và những người luôn tự xưng là chính nghĩa.
- Triết Vũ mặt đanh lại và có vẻ căm ghét khi nhắc đến cái từ Bộ.

-Là sao? mình không hiểu - Tường Vi ngạc nhiên - Cậu nói thế là sao

-Được rồi, mình sẽ nói cho cậu nghe. Trong lúc đi tìm cậu ở giữa các khoảng thời gian vào 8 năm trước, một lần mình vô tình đến mốc 22 năm trước và đã phát hiện ra 1 bí mật. Cái này có liên quan đến cậu đấy Carey.

- Triết Vũ ngừng nói và nhìn Tường Vi đầy lo lắng

-Liên quan tới mình ư? mốc của 22 năm trước, nghĩa là 14 năm trước sao, khi mình 4 tuổi hả? Lẽ nào là liên quan đến cái chết của bố mẹ mình? - Tường Vi nhíu mày suy nghĩ

-Phải, là sự thật về cái chết của bố mẹ cậu đấy, Carey. Có lẽ cậu đã biết, họ chết vì bị sát hại đúng không. Nhưng thực ra, có 1 sự thật kinh khủng mà không ai biết đến, kể cả anh trai cậu. đó là... - Triết Vũ thở dài và bắt đầu kể lại Cậu nói sao cơ Triết Vũ? - Tường Vi không dám tin vào những điều mình vừa nghe thấy

- Cậu có chắc những gì cậu nói không? Triết Vũ ơi, cậu không biết truyện này nghiêm trọng thế nào đây. không thể coi là truyện vớ vẩn mà đem ra đùa như vậy được. mình không tin đâu

-Tường Vi, mình không đùa đâu, đó là sự thật đấy, cậu phải tin. từ trước đến giờ đã bao giờ cậu thấy mình nói dối cậu chưa hả? cậu có biết là lúc mình khám phá ra sự thật đó, mình cũng rất bàng hoàng không? cậu không phải là người duy nhất thấy bất ngờ đâu. - Triết Vũ lắc Tường Vi thật mạnh

-Nhưng... tại sao lại thế chứ? Kinh...kinh khủng quá. Nếu đó đúng là sự thật thì... - Tường Vi vẻ mặt thất thần - Triết Vũ à, chắc không phải đâu. cậu nhầm rồi

-Tuỳ cậu thôi Tường Vi, nếu cậu không muốn tin thì cứ tiếp tục với cái ảo mộng sai lầm của cậu đi. mình không còn gì để nói nữa - Triết Vũ lạnh lùng thả Tường Vi ra. Tường Vi ngồi phịch xuống mặt đường

-Vũ ơi, mình phải làm sao đây? từ trước đến giờ, cả mình và anh trai mình luôn tin rằng cái chết của bố mẹ là do người của phe chống đối gây ra. và vì vậy anh em mình luôn đứng về phía Bộ và học viện, bây giờ thì cậu nói điều đó là sai lầm. là chính người của Bộ đã ám hại bố mẹ mình. -Tường Vi thở gấp - nếu vậy, thì mình đang làm việc cho chính kẻ thù của mình ư? rằng họ không hề chính nghĩa như chính họ đã nói, rằng...

-Tường Vi, bình tĩnh đi cậu. đi theo mình, mình sẽ cho cậu xem 1 thứ. mình nghĩ cậu cần xem được nó. mình định từng đưa nó cho anh Tường Luân nhưng xem ra anh ấy không hiểu cho mình. anh ấy còn không cho mình cơ hội để nói ra sự thật. Trước khi sự thật được đưa ra ngoài ánh sáng, anh ấy luôn cho mình là kẻ phản bội, nhưng anh cậu không biết rằng anh ấy đang phạm phải 1 sai lầm như thế nào đâu. Người của Bộ tuy cũng có những người tốt nhưng quan trọng là lãnh đạo cấp cao của Bộ hiện giờ đều là người xấu. mình cũng biết phe chống đối không tốt đẹp gì, nhưng mình chỉ còn có sự lựa chọn này mới mong tiêu diệt được những kẻ nguy hiểm của Bộ. từ trước đến giờ, mình cũng chỉ tiễn biệt những kẻ đáng chết mà thôi. mình chưa làm việc gì thấy thẹn với lương tâm - Triết Vũ thở hắt ra

-Nhưng...cách này không tốt đâu, Triết Vũ. cậu định làm thế nào đây? lợi dụng phe chống đối tấn công những kẻ đáng nguyên rủa của Bộ và sau đó thì quay lại diệt nốt phe chống đối sao - Tường Vi sợ hãi nhìn Triết Vũ

-Chẳng lẽ mình còn sự lựa chọn nào khác sao? cậu có ý kiến hay hơn không thì đưa cho mình đi. - Triết Vũ tay nắm chắc lại như muốn nắm xuống thành bể nước vậy - Ngay cả Hạ Tường Luân, thủ lĩnh Ngũ hành còn cho là mình giả dối thì còn ai tin mình nữa.

-Triết Vũ, vậy thứ cậu muốn cho mình xem là cái gì vậy? nó có ích cho việc lật bộ mặt thật của những kẻ lãnh đạo Bộ không? - Tường Vi hỏi đầy hi vọng.

-Đi theo mình - Triết Vũ đỡ Tường Vi dậy. và hai người biến mất giữa không trung

Tường Vi mở mắt ra đã thấy mình đang đứng giữa một căn phòng xa lạ. căn phòng đó không có nhiều đồ đạc cho lắm. Một bộ sofa tiếp khách, một cái giường ngủ khá rộng rãi và êm ái. chiếc giường được chạm khắc tinh xảo và cầu kỳ. Ở 1 góc phòng có thêm cái giá sách gỗ với rất nhiều sách. không có lấy một hạt bụi, chứng tỏ chủ nhân của nó thường xuyên lấy sách ra đọc hoặc cũng có thể làm gì khác. tóm lại là nó chưa bị

lãng quên, không giống như cái tủ mini, để bên cạnh nó. cái tủ kia bụi bám đầy. mà nhỏ thế chắc chỉ dùng để đựng giấy tờ và tiền bạc mà thôi.

-Triết Vũ, đây là đâu vậy - Tường Vi không giấu nổi vẻ tò mò

-Là phòng của mình. - Triết Vũ lại gần chiếc tủ nhỏ, mở cánh cửa bám đầy bụi và mạng nhện, rồi tìm kiếm cái gì đó nằm ở bên trong

-Phòng của cậu ư? mình không tin. Àu Triết Vũ mà mình biết có thể ở trong 1 căn phòng không có đồ đạc tiện nghi như thế này sao? - Tường Vi lè lưỡi

-Tường Vi này, con người có thể thay đổi mà. - Triết Vũ vẫn không quay đầu lại nhìn Tường Vi

-Nhưng... - Tường Vi ngó nghiêng căn phòng 1 lượt và cuối cùng cũng chịu an tọa trên chiếc sofa.

-Đây rồi - bỗng Triết Vũ hét lên đầy mừng rỡ, cậu quay đầu lại và chìa ra 1 bức thư cho Tường Vi xem

Triết Vũ tiến lại chỗ Tường Vi và gửi lá thư vào tay cô bạn. Ánh mắt cương nghị, bàn tay Triết Vũ đặt lên vai Tường Vi đầy động viên

-Cậu đọc đi - Triết Vũ nhìn Tường Vi có vẻ bối rối - Đọc xong vẫn phải giữ bình tĩnh đây

-Cái này là... - Tường Vi ngạc nhiên giở lá thư ra đọc

33. Chương 33

Ngày...tháng...năm...

Hoàng tử và công chúa của bố mẹ,

Có lẽ khi các con đọc được lá thư này thì bố mẹ đã không còn nữa. Tường Luân và Carey đừng buồn. Dù bố mẹ không còn có thể ở bên chăm sóc cho 2 anh em Carey nữa nhưng ở trên cao, chúng ta sẽ luôn dõi theo từng bước chân của các con. Tường Luân nhớ phải luôn bảo vệ công chúa út đấy. Haicon phải sống thật tốt vào nhé, luôn giúp đỡ và ở bên cạnh nhau, nghe chưa? Có lẽ các con sẽ thắc mắc tại sao bố mẹ có thể nhìn thấy tương lai mà vẫn tiếp tục dẫn thân vào cái chết. Đó là định mệnh các con à. định mệnh không cho chúng ta tiếp tục gắn bó hay tham dự các mốc quan trọng trong cuộc đời của Hoàng tử và Công chúa nữa. Số phận đã an bài vậy, lịch sử không thể thay đổi. Hai con nếu có thể thì hãy rời xa thế giới pháp thuật này trước khi bị ám hại. Luôn khiêm tốn và đừng tỏ ra mình tài giỏi. Các con sẽ không bao giờ biết điều đó sẽ gây ra tai hại cho các con như thế nào đâu. Học viện Dracate có 1 bí mật, Thế giới pháp thuật này cũng có 1 bí mật, Bộ cũng vậy. Mọi thứ đều có 1 bí mật, ngay trước mắt các con lúc này cũng đang có 1 bí mật đấy. nếu 1 ngày nào đó các con có duyên khám phá ra bí mật này thì nhớ phải cẩn thận. Cẩn thận với mọi quyết định của mình. Vì điều đó sẽ quyết định sự sống hay cái chết cho hai con.

Bố mẹ xin lỗi vì sẽ không được chứng kiến ngày Tường Luân và Carey lập gia đình. Nhưng bố mẹ tin rằng sự lựa chọn của các con là chính xác. Hãy hạnh phúc nhé, hãy cười thay cho bố mẹ. Bố mẹ yêu 2 con rất nhiều. Bố mẹ cũng xin lỗi vì trong khoảng thời gian qua đã không dành nhiều thời gian cho những bảo vật vô giá của bố mẹ. Bố mẹ xin lỗi vì đã để các con phải sống cô đơn, không có tình yêu thương và sự quan tâm của bố mẹ. bố mẹ xin lỗi vì đã để cho hai con phải bắt đầu 1 cuộc sống tự lập quá sớm. Bố mẹ xin lỗi vì đã không cho các con 1 cuộc sống hồn nhiên, vô tư, không phải lo âu, suy nghĩ như những đứa trẻ bằng tuổi. Bố mẹ xin lỗi vì đã để lại cho các con những trọng trách nặng nề, xin lỗi vì đã khiến các con phải gánh vác thay. Bố mẹ có quá nhiều điều cần phải nói xin lỗi nhưng giây phút này lại chẳng biết nên nói gì, viết gì. Cuối cùng bố mẹ muốn các con biết rằng 2 con là tất cả những gì bố mẹ có. Bố mẹ rất hạnh phúc và tự hào vì có Tường Luân và Carey là con của mình. Bố mẹ yêu các con rất nhiều

Yêu các con

Bố mẹ”

Tường Vi không cảm nổi nước mắt mà khóc oà lên nức nở.

-Con ghét bố mẹ. Tại sao bố mẹ lại bỏ rơi hai anh em con mà bỏ đi như thế. Con ghét bố mẹ, sao viết lá thư này mà không bao h tự mình nói ra điều đó với con và anh Tường Luân. Con ghét bố mẹ vì bố mẹ không ở bên con, cho con những lời khuyên khi con cần. Con ghét bố mẹ, vì bố mẹ yêu chúng con nhiều như thế mà từ trước đến h con vẫn chưa nói con yêu họ nhiều như thế nào. Bố ẹm đã không bao h cho con thêm cơ hội để thực hiện việc đó. Con ghét mình vì con đã bỏ lỡ mất cơ hội đó rồi, huhuhu oaoaoa hức hức hức hixhixhix

-Tường Vi, bình tĩnh nào. đừng khóc nữa - Triết Vũ bối rối không biết làm thế nào để giúp Tường Vi ngừng khóc lại

-Triết Vũ ơi, huhuhu oaoaoa.... bố mẹ mình.... - Tường Vi càng khóc thảm thiết hơn, gương mặt xinh đẹp sưng nước mắt. mũi Tường Vi cũng ửng đỏ cả lên.

-Tường Vi, nếu cậu không bình tĩnh thì mình không thể cho cậu xem tiếp bí mật của bức thư này đâu - Triết Vũ chơi cú chót. mong nó giúp Tường Vi lấy lại trạng thái cân bằng đón nhận tin tiếp theo

-Cậu hức hức nói vậy là sao? - Tường Vi bắt đầu cố kìm nén cơn khóc đang trào trong lòng

-Chẳng phải bố mẹ cậu đã nói là mọi thứ đều có 1 bí mật. ngay trước mắt cậu cũng đang có 1 bí mật sao? - Triết Vũ cười đau khổ

-mình không hiểu? bí mật gì? chẳng lẽ là bí mật về việc Bộ đã làm hại bố mẹ mình ư? - Tường Vi vẫn còn tỉnh táo lắm. Cô đã ngừng khóc hẳn. một sự cố gắng đáng nể

-Cái này mình tìm được 1 tháng sau khi cậu biến mất lúc quay về thế giới hiện tại từ 38 năm trước. Nhưng phải mất cả năm trời mình mới khám phá ra bí mật này. đó là 1 sự tình cờ. mà theo như bố mẹ cậu nói là có duyên. Có lẽ bố mẹ cậu không dám viết thẳng vào đây vì sợ nó lọt vào tay của những kẻ xấu. Vì vậy bố mẹ cậu đã dùng 1 loại mực pháp thuật, nếu sử dụng thuốc biến hình hắt vào thì mới có thể nhìn thấy nội dung tiếp theo. Có lẽ bố mẹ cậu đã tính cả rồi. loại thuốc này năm hai đại học mới được học. nghĩa là bố mẹ cậu hi vọng hai người sẽ phát hiện ra nó khi 2 người đã đủ lớn để biết nên làm gì tiếp theo. sau 1 năm tìm lời giải đáp, mình đã phải bỏ cuộc thì một hôm, lúc cất lá thư này đi, mình vô tình làm đổ thuốc biến hình lên đó. mình mới tìm được đáp án cần tìm -Triết Vũ từ tốn giải thích

-Là cái gì? bí mật đó... - Tường Vi sửng sốt và không thể nói hết lời

-Từ từ, mình sẽ làm cho cậu thấy ngay - Triết Vũ với tay lấy lọ thuốc nhỏ trên bàn và hắt vào lá thư - Chờ 1 chút, tí nữa lá thư này khô, những gì cậu cần phải nhìn sẽ hiện lên thôi. đừng vội

-Triết Vũ ak... - Tường Vi gần như nín thở

-Đừng vội, Tường Vi. cậu sẽ thấy mà - Triết Vũ tạo lửa để hơi lá thư cho nhanh khô. Sau một lúc cuối cùng Triết Vũ cũng đưa trả lại lá thư cho Tường Vi - cậu xem đi. sau đó mình sẽ kể tiếp cho cậu nghe. những bí mật còn lại.

Tường Vi nhận lá thư mà không dám thở mạnh. lá thư trắng trơn, nội dung cũ của bức thư đã hoàn toàn biến mất. những dòng chữ bắt đầu xuất hiện dần dần...

34. Chương 34

Tường Vi nhận lá thư mà không dám thở mạnh. lá thư trắng trơn, nội dung cũ của bức thư đã hoàn toàn biến mất. những dòng chữ mới bắt đầu xuất hiện dần dần...

“Hãy cẩn thận với người của Bộ pháp thuật.”

Tường Vi ngơ ngác nhìn Triết Vũ, cô định hỏi điều gì đó thì một giọng nữ từ ngoài cửa vọng vào: “Triết Vũ, anh về từ lúc nào vậy? Hôm nay anh đã đi đâu thế. Em có truyện muốn nói”

-ai thế? - Tường Vi nhìn Triết Vũ chăm chăm

-Con gái của ông trùm - người đứng đầu phe chống đối Dracate - Triết Vũ nắm chặt tay Tường Vi rồi hướng mặt ra phía cửa - Muốn nói gì thì nói đi. Mà sao cô biết tôi đã về

-Chỉ cần anh có mặt ở ngôi nhà này thì em luôn nhận ra - giọng nữ đó cất lên thật dịu dàng - Mà anh không cho em vào phòng sao?

-Ở ngoài đó nói đi, tôi mệt. Không muốn tiếp ai hết - Triết Vũ đẩy Tường Vi ngồi xuống ghế và thì thầm - mình sẽ giải thích sau. Cứ bình tĩnh nhé - sau khi nhận được cái gật đầu chấp nhận của Tường Vi, Triết Vũ mới thở phào nhẹ nhõm

-Bố em tìm anh cả buổi sáng nay. Ông có truyện cần bàn với anh. Là việc tấn công Hạ Tường Luân và mấy người còn lại của Ngũ hành. Em có thể vào được không? Em nghĩ việc này nên bí mật. Em vào nhé - người phụ nữ ngoài cửa năn nỉ

-Làm sao bây giờ - Tường Vi lo lắng. giọng cô khẽ đến nỗi, Triết Vũ ở ngay sát gần mà nghe cũng không rõ nữa

-Đừng lo. Cậu chịu khó nấp tạm vào trong tủ được không. mình sẽ mở hé cửa để không khí có thể lưu thông - Triết Vũ nhìn Tường Vi chờ đợi - Cô đợi 1 chút đi, đừng có vào vội

Rồi Tường Vi theo chỉ dẫn của Triết Vũ chui vào trong tủ quần áo. Trước lúc Triết Vũ khép cánh cửa lại, Tường Vi còn níu cánh tay Triết Vũ. bốn con mắt nhìn thẳng nhau. trong giây phút đó, cả hai người không ai nói 1 lời nhưng đều hiểu đối phương đang suy nghĩ gì. Triết Vũ nở 1 nụ cười rạng ngời. Nụ cười mà đã 8 năm nay không còn xuất hiện trên môi cậu. Tường Vi cũng gật đầu đầy tin tưởng

-Được chưa Triết Vũ. Em còn phải chờ ở ngoài này bao lâu nữa vậy? - giọng cô gái có vẻ sốt ruột

-Vào đi - Triết Vũ trả lời bằng 1 giọng hết sức lạnh lùng.

Cô gái bên ngoài đẩy cửa bước vào. Tường Vi nhòm qua khe hở cửa để xem dung mạo con gái của kẻ đứng đầu phe chống đối học viện. Ngay lập tức cô phải dùng tay bịt chặt miệng mình lại. nếu không cô sẽ hét lên mất

-Lana, cô muốn nói gì thì nói nhanh lên. Tôi mệt lắm, không tiếp cô được lâu đâu - Triết Vũ thờ ơ, cầm cuốn sách lên xem

-Bố em muốn anh giải quyết sớm bọn chúng. Tốt nhất là nên kết thúc xong trong tuần này. anh làm được chứ - Lana “đại tiểu thư” ngồi xuống ghế 1 cách tự nhiên, không cần ai mời

Tường Vi trong tủ đang hết sức bàng hoàng, cô không dám thở mạnh. Tường Vi cố đóng tai ra nghe cuộc nói chuyện giữa Triết Vũ và Lana. hi vọng mình sẽ không bỏ sót 1 từ nào

-Lana, nếu tôi làm việc này và thành công, Trần Tử Khiêm sẽ chết. - Triết Vũ dần từng tiếng một

-Thì sao? - Lana nhướn lông mày, tỏ vẻ chẳng quan tâm

-Nghĩa là chồng của bạn cô sẽ chết. Giai Đình là bạn thân nhất của cô mà. Chẳng lẽ cô muốn nhìn thấy người bạn của mình trở thành goá phụ sao? - Triết Vũ bỏ quyển sách xuống

-Từ 8 năm trước, Lâm Vũ Giai Đình đã không còn là bạn của tôi nữa rồi. tôi đã cho cô ta cơ hội. Vậy mà cô ta sống chết đi theo tên Tử Khiêm, và bỏ mặc tôi năn nỉ cô ta hết lời. Chính cô ta đã chọn việc đối đầu tôi, thì tôi cũng chẳng cần gì lưu luyến cái loại như thế nữa - Lana đã thay đổi thái độ. Thật lạnh lùng và có gì đó tàn nhẫn - Cô ta sẽ phải tự nhận lấy hậu quả mà chính cô ta đã dại dột chọn thôi - Một nụ cười thâm độc trên khóe môi - Ai theo tôi thì sống, chống tôi thì chết. từ lâu tôi đã không còn có bạn thân nữa rồi.

-Cô thay đổi thật rồi Lana. trước đây, cô luôn hết lòng vì bạn. Ngay cả việc cho người giả mạo Carey để tách tôi ra khỏi Tường Vi, gây nên xung đột giữa Chấn Thiên và Trúc Lam trong buổi dạ hội hôm đó, cô đã làm tất cả chỉ là muốn trả thù tôi thay cho Giai Đình. Thế mà bây giờ.... - Triết Vũ không nói hết lời mà thở dài

-Triết Vũ, anh cũng vậy thôi. vì muốn giúp cho Carey bé bỏng của mình trả mối thù nhà mới gia nhập phe chống đối. Anh tưởng tôi không biết sao? Mấy người lãnh đạo Bộ vì sợ vợ chồng nhà Hạ Tường Văn sẽ lấn áp uy quyền của họ. vì hai người đó đang được cả thế giới pháp thuật này ủng hộ nên Bộ mới tìm cách hạ sát vợ chồng nhà đó và đổ tội lên phe chống đối chúng tôi. VẬI anh gia nhập với bọn này là để mượn sức mạnh

của phechống đối tiêu diệt những kẻ hèn hạ đó....chẳng phải sao Âu Triết Vũ? Anh cũng đâu có tốt đẹp gì hơn tôi. nên đừng tỏ vẻ ở đây nữa. tôi đang tự hỏi là liệu anh có dám cho Hạ Tường Luân, Trần Tử Khiêm và Dyland về miền cực lạc không đây? - Lana mân mê bộ móng tay sơn đỏ chói của mình

Tường Vi ngồi trong tủ mà hai tay nắm chặt. móng tay đâm vào da thịt làm cho mu bàn tay ứa máu. Tường Vi phải cố bình tĩnh lại, để không bật khóc. thì ra chỉ vì quyền lực mà Bộ đã đẩy bố mẹ cô vào cõi chết, làm cho gia đình hạnh phúc của cô tan vỡ. Hận thù trong cô lại trở dậy. nó còn mạnh mẽ hơn bao giờ hết

-Tôi biết mình nên làm gì. Cô không cần phải quan tâm đâu Lana -Triết Vũ bỗng nở nụ cười ngạo mạn - Tốt hơn hết là cô nên lo cho mình thì hơn. Vô Kỵ đang rất căm hận cô đó. Nếu hắn mà gặp cô ngoài đường thì có khi sẽ cho cô chết không toàn thây đó. đừng quên, cô đã giết chết Thuý Dương, chị họ của cậu ta. Cậu ta sẽ không tha thứ cho cô đâu. Xem ra cô sẽ không bao giờ có được người con trai đó đâu. Tình yêu của cô vô vọng quá nhỉ, Lana. Còn Lí Thiên Dã thì tôi không cần nhắc đến đâu nhỉ? cô đã giết chết người con gái trong lòng hắn, bố mẹ anh ta thì bị hại chết dưới tay bố cô, xem ra cô cũng khó mà sống yên ổn được đây

-Tôi có sợ Lí Thiên Dã. mà đừng bao giờ nhắc đến Lăng Vô Kỵ trước mặt tôi nữa. anh không biết mình sẽ phải lãnh hậu quả thế nào đâu, Âu Triết Vũ.

Lana nói xong rồi bỏ ra khỏi phòng. Cánh cửa bị hất mạnh, kêu tiếng Sầm. Triết Vũ vội dùng thần chú khoá chặt cửa lại, đề phòng Lana có thể quay lại bất ngờ. đến khi không còn nghe thấy tiếng bước chân vang lên nữa, cậu mới thở hắt ra. Triết Vũ vội chạy đến bên tủ, mở cánh cửa ra. Triết Vũ hốt hoảng nhìn Tường Vi

“Tường Vi, sao thế? tay cậu sao lại chảy máu vậy” - Triết Vũ bế thốc Tường Vi ra khỏi tủ và đặt cô ngồi lên giường. Sau đó Triết Vũ vội lấy hộp cứu thương ở đầu giường lại. Triết Vũ lấy băng bông băng bó cho Tường Vi. Cậu biết Tường Vi đang nghĩ gì lúc này. chắc hẳn truyện lúc này Tường Vi đã nghe thấy hết, và có lẽ bây giờ, Tường Vi đang muốn trả thù cho bố mẹ mình hơn bao giờ hết. Nhìn đôi mắt Tường Vi rực lửa căm thù, đôi mắt trong veo ấy không còn chút tinh nghịch, hiền lành, dịu dàng. Nó đỏ ngầu lên, không biết vì cô khóc hay là do lòng hận thù, sự tức giận đang ở đỉnh điểm nữa. Khuôn mặt Tường Vi bây giờ đã thay đổi hoàn toàn. Lạnh lùng. Băng giá. độc ác.

Tường Vi thiếp đi lúc nào không hay. Cô chìm vào giấc ngủ một cách mệt mỏi. Ngày hôm nay quá dài đối với cô. Tường Vi say trong giấc ngủ. Cô mơ thấy nụ cười của bố mẹ mình trước ngày họ ra đi mãi mãi. Tường Vi muốn níu kéo nó nhưng không được. Chưa kịp gọi tiếng bố mẹ thì trước mắt cô là cảnh hai người đó bị sát hại. Đây là cơn ác mộng cô đã từng mơ thấy trước khi nhớ lại mình là ai. Cô muốn chạy lại cứu bố mẹ của mình nhưng không được. bàn tay của 1 cậu bé cứ nắm chặt tay cô, không cho cô bước đi. Chính là cậu bé đó, cái cậu bé luôn xuất hiện trong giấc mơ nhắc cô phải mau nhớ lại khi cô bị mất trí nhớ. Âu Triết Vũ luôn xuất hiện bên cô với hình dạng của 1 thằng nhóc. và bây giờ, trong cơn ác mộng này, lần nữa, cậu bé ấy lại xuất hiện bên cô.

-Buông ra. tôi phải đến giúp họ - Tường Vi nước mắt ngăn nước mắt dài

-Không được, chị không giúp gì được cho hai người đó đâu - Cậu bé vẫn nắm chặt tay Tường Vi

-Bỏ tôi ra. Nếu không tôi.... - Tường Vi cố gỡ tay cậu bé ra

-Vấn đề chị không thể làm được gì, vì đây đều là quá khứ mà quá khứ thì không thể thay đổi. Ai cũng muốn sửa đổi những sai lầm trong quá khứ để có thể sống tốt hơn, nhưng không ai có thể quay ngược lại thời gian để thay đổi những quyết định. đã là quá khứ thì hãy biết chấp nhận và thay đổi nó từ giây phút này, đừng mong chờ hay hi vọng hão huyền rằng một ngày nào đó chị có thể thay đổi lịch sử. Bố mẹ chị đã không còn nữa, chị nên học cách chấp nhận và tìm cách thay đổi tương lai như chị đang chứng kiến bây giờ thì hơn. - Cậu bé mỉm cười

-Nhưng, bố mẹ chị đang... - Tường Vi nhìn cậu bé như van xin - Thả chị ra đi, chị mới cứu được họ

-Chị nhìn lại đi Carey, họ đâu? chị định cứu ai đây? - Cậu nhóc bỗng buông bàn tay Tường Vi ra

úc này Tường Vi mới để ý thấy cô và cậu nhóc đang đứng trên 1 cánh đồng cỏ, xung quanh vắng lặng tiếng người.

-Tương lai chị đang thấy không phải là quá bi đát và tồi tệ sao? Chị không biết đâu Carey, tương lai có chị trong 8 năm vừa rồi rất đẹp. tương lai đó chỉ toàn niềm vui và hạnh phúc. Nếu chị quay trở lại, chị sẽ có 1 gia đình hạnh phúc và em cũng sẽ có 1 gia đình hạnh phúc với bố mẹ em yêu nhất cuộc đời. - cậu bé bồng xoè bàn tay ra, lửa bồng bùng cháy trên bàn tay cậu. - Em đã tập luyện rất cố gắng để có thể điều khiển thành thạo sức mạnh này, bố em nói với sức mạnh lửa em mới có thể bảo vệ được mẹ em. Em đã cố gắng vì gia đình của em, vì vậy chị cũng hãy cố gắng vì gia đình trong tương lai của chị được không? Chúng ta cùng cố gắng nhé

-Em là ai vậy? Mới đầu chị tưởng em là Triết Vũ lúc nhỏ, nhưng không phải. Mặc dù chị có 1 cảm giác rất thân thuộc và gần gũi với em, nhưng cảm giác đó không phải là cảm giác khi ở gần Triết Vũ. Và chúng ta đang ở đâu đây? - Cậu nhóc nghe Tường Vi nói vậy liền mỉm cười

-Chúng ta vẫn đang ở trong giấc mơ của chị thôi. đừng ngạc nhiên như thế. Vì em có 1 năng lực, đó là đi vào giấc mơ của người khác. đúng. em không phải là Âu Triết Vũ

-Nhưng em có năng lực lửa. đó là sức mạnh di truyền của gia tộc lửa. chưa kể ngoại hình của em rất giống Triết Vũ nữa. Em và cậu ấy có quan hệ gì? - Tường Vi vô cùng tò mò

-Thật ra thì em là con trai của Âu Triết Vũ. Ý em là con trai của người đó nếu tương lai có chị. - cậu nhóc xác nhận

- Cái gì cơ? - Tường Vi sửng sốt, không dám tin vào điều mình vừa nghe thấy

-Vì một lời hứa nên em đã xuất hiện ở đây để giúp chị. - cậu bé nhấn mạnh.

-lời hứa gì? - Tường Vi ngơ ngác, mắt vẫn mở to

-lời hứa với bố em thôi. Chị đừng để ý. - Cậu nhóc bồng nhú mày suy nghĩ. trong đầu óc cậu văng vẳng tiếng của 1 người đàn ông: “ Con trai của bố, sau này chúng ta sẽ cùng nhau bảo vệ mẹ nhé”. mạch hồi tưởng của cậu bé bị phá vỡ bởi tiếng hét của Tường Vi - Chị sao thế

-Em...em...người em đang trở nên trong suốt kìa - Tường Vi hoảng sợ, miệng há hốc

-humn.... nghĩa là tương lai đang thay đổi rồi. - cậu bé vẫn bình tĩnh giải thích - Chị phải trở về thôi, Carey. Chị không trở về thì em sẽ không tồn tại. Và thế giới trong tương lai mà em biết cũng sẽ không còn. Chị phải trở về để thay đổi tương lai

-Thay đổi tương lai? Bằng cách nào chứ? trong khi chị không thể trở về - Tường Vi gần như hét lên

—————> Flash back<—————

Tường Vi phần nộ tới cùng khi nghe sự thật về cái chết của bố mẹ mình.

-Họ phải trả giá. lũ xấu xa, độc ác, tồi tệ. mình sẽ không tha thứ cho họ đâu - Tường Vi hét lên đầy tức tối

-Bình tĩnh đi Tường Vi - Triết Vũ ngăn cô lại - cậu không thể làm gì họ được đâu. 8 năm trước thì còn có thể, nhưng bây giờ thì không. tương lai đã thay đổi, cậu biết chứ

-Mình sẽ trở về để tố cáo họ - Tường Vi hạ quyết tâm - mình sẽ trở về và thay đổi tương lai. không thể để bi kịch này diễn ra. Chấn Thiên và Trúc Lam sẽ không phải chết. Thiên Dã sẽ không tách ra như thế, cả Đường Chí Kiệt cũng sẽ không biến mất 1 cách bí ẩn như vậy. mình sẽ thay...đổi...hức hức - Tường Vi bỗng oà khóc nức nở - Nhưng...huhu...mình không biết phải làm gì nữa

-Đơn giản thôi, chỉ cần cậu quay về là sẽ ổn. Triết Vũ của 8 năm trước sẽ không phải tìm kiếm cậu trong vô vọng, và như thế sẽ không phát hiện ra sự thật về Bộ, sẽ tiếp tục ủng hộ Bộ. Như vậy Chấn Thiên và Trúc Lam sẽ không phải bỏ mạng oan ức khi liên lạc với mình. Và có lẽ truyện của Lí Thiên Dã và Đường Chí Kiệt sẽ được ngăn lại - Triết Vũ suy tư

-Sẽ như vậy thật chứ - Tường Vi bắt đầu bình tĩnh hơn

-Chắc chắn - Triết Vũ hứa chắc nịch - Nhưng vấn đề là làm thế nào để cậu quay trở về 8 năm trước thôi

-mình cần sự giúp đỡ của cậu, Triết Vũ. mình cần cậu giúp. hãy đưa mình về thời điểm của 8 năm trước. Cậu sẽ giúp mình chứ Triết Vũ? - Tường Vi e ngại đặt câu hỏi - Cậu là nhà du hành thời gian mà. Cậu là người duy nhất có thể đưa mình quay trở lại đó

-mình không thể, rất tiếc. mình không giúp được cậu truyện này - Triết Vũ lắc đầu buồn bã

-Tại sao không? - Tường Vi khó hiểu với thái độ lạ lùng của Triết Vũ

-Vì mình đã không còn sức mạnh đó nữa - Triết Vũ nhìn thẳng vào mắt Tường Vi

-không thể nào, cậu đùa mình hả? - Tường Vi hoang mang cực độ

-Không. mình nói thật mà. sức mạnh này của mình biến mất từ 7 năm trước rồi. Sau khi phát hiện ra sự thật về Bộ thì mình không còn khả năng sử dụng dịch chuyển thời gian nữa. chính mình cũng không hiểu tại sao nữa. nhưng mình... cậu-sẽ-phải-quay-trở-về-bằng-cách-khác, Tường Vi à - Triết Vũ dần từng tiếng một không, vẫn còn 1 cách nữa. chị vẫn có thể trở về. - cậu bé càng ngày càng trở nên trong suốt hơn, tiếng nói cũng nhỏ hơn

-Cách gì? - Tường Vi nắm chặt tay cậu bé

-hãy sử dụng sức mạnh của chiếc hộp Ánh sáng, chị là chủ nhân của nó, chị sẽ sử dụng được. hộp ánh sáng có tác dụng như 1 cỗ máy thời gian, đó là lí do tại sao nó luôn bị người của 2 phe tìm kiếm, chị quên rồi sao, Carey. - cậu bé nói những lời cuối cùng

-Sao em biết về Hộp Ánh sáng chứ? lẽ nào...em cũng là người của gia tộc ánh sáng bọn chị? - Tường Vi ngơ ngác

-Chị phải cố lên đây, em sẽ chờ chị ở tương lai. chúng ta sẽ gặp lại nhau. tạm biệt - nói xong cậu bé biến mất (thế rồi cuộc cậu nhóc này là ai thế nhỉ...=)

-Khoan đã - Tường Vi hét lên nhưng đã muộn.

-Sao thế Tường Vi? cậu mơ thấy ác mộng hả? - Tường Vi bỗng nghe tiếng nói lo lắng ở bên cạnh tai mình. Tường Vi mở mắt ra và nhận thấy mình đang nằm trên giường, Triết Vũ tái mặt đi ở bên cạnh. đêm qua Triết Vũ ngủ trên ghế cả đêm, h. mình thấy đau ê ẩm. Cậu trần trọc cả đêm không ngủ nổi (ngồi ngắm Tường Vi trong ánh sáng hắt ra từ chiếc đèn ngủ mà), khuôn mặt mệt mỏi, nhìn cậu già đi nhiều (hơ, 8 năm sau rồi mà), không còn chút sức sống và vẻ ngạo mạn trên mặt như ngày xưa nữa

-mình không sao, đừng lo - như sự nhớ ra điều gì quan trọng, Tường Vi vội vàng kéo tay Triết Vũ lại khi cậu định đi ra ngoài - Triết Vũ, mình biết cách để trở về thế giới của mình rồi.

Quay trở lại thế giới hiện tại (tức 8 năm trước)

Đã gần 1 tháng Tường Vi biến mất không chút dấu vết, Triết Vũ gầy hảnh. Tường Luân và Dyland cũng không thể giữ nổi thái độ coi như chưa từng có gì xảy ra đó nữa. Hai người cũng bắt đầu sục sạo khắp nơi tìm cô em gái. họ cứ tự dằn lòng rồi Tường Vi sẽ trở về ngay thôi, con bé chỉ biến mất hai, ba ngày thôi. không có chuyện gì phải lo đâu. cứ tự dối lòng như thế, nhưng cuối cùng thì Tường Luân và Dyland vẫn phải chấp nhận sự thật rằng, có lẽ Hạ Tường Vi sẽ không quay về...nếu mọi người không đi tìm. Thiên Dã và hội hs, cùng Chấn Thiên, Trúc Lam, Tử Khiêm và Giai Đình đều chạy ngược chạy xuôi tìm kiếm. Lana đang ở nước ngoài nên không tham gia sự kiện trên. (có Chúa mới biết có phải cô ta đang ở nước ngoài thật không? ra đi đúng lúc thật đấy). Triết Vũ thì cũng gần như không xuất hiện ở lớp học nữa. Mọi chuyện trở nên rối tung lên.

Hôm nay hiếm hoi lắm mới thấy Triết Vũ ngó đầu vào lớp học. Lúc này, Chấn Thiên, Tử Khiêm, Trúc Lam và Giai Đình đang nói chuyện với nhau. Thấy Triết Vũ, tất cả không khỏi sửng sốt.

-cuối cùng đã chịu xuất hiện rồi sao anh bạn? - Chấn Thiên cố làm Triết Vũ cười - Tường cậu hẹn hò với cái giường quên mất bạn bè này rồi

-tôi đâu có trốn học để ngủ. Tường Vi đang không biết đang sống chết ở đâu, tôi làm gì còn tâm trạng nữa
- Tường Vi uể oải ngồi phịch xuống ghế

-Thế là cả tháng nay cậu đi tìm Tường Vi à? Có manh mối gì chưa? liệu cậu ấy bị đưa đến kha nào thời gian nào nhỉ? - Tử Khiêm trầm tư suy nghĩ

-tôi không biết. - Triết Vũ vẻ mặt khó chịu, có lẽ thức trắng mấy đêm, khiến cậu thấy không được khỏe trong người

- Vậy sao hôm nay cậu không nghỉ tiếp để đi tìm Tường Vi? - Giai Đình không giấu nổi vẻ tò mò

- vì Hạ Tường Luân bảo tôi hôm nay phải có mặt ở trường. hình như là đã xảy ra chuyện gì đó khá nghiêm trọng - Triết Vũ gục xuống bàn, cậu muốn tranh thủ chớp mắt một chút cho đỡ mệt

Bốn người nhìn Triết Vũ đây e ngại. Họ thở dài và ai về chỗ nấy. đúng lúc đó thì Hạ Tường Luân, Dyland cùng 4 người của hội hs xuất hiện ở cửa lớp. Bọn con gái hét âm lên đầy thích thú. (Đúng là cái lũ hám zai đẹp). Mắt cô nào cũng nổi lênh bênh trái tim. Tường Luân đi đến chỗ Triết Vũ và đánh thức cậu dậy (người ta đã kịp ngủ đâu chứ)

-Triết Vũ, Chấn Thiên và Tử Khiêm. ba cậu dậy đi. Chúng ta có việc cần làm. Phải đi ngay. - Tường Luân nói như ra lệnh. Uy lực của cậu đủ sức khuất phục mọi người nghe và khiến họ phải tuân theo những gì cậu nói.

-Gì vậy?tôi mệt lắm, không muốn đi đâu hết. mấy người tự lo đi - Triết Vũ bộ mặt thờ ơ nhìn Tường Luân

-Có liên quan đến Ngũ hành đấy, nếu bọn tôi tự lo được thì đâu cần đến cậu - Dyland khó chịu với thái độ bất cần đời của Âu Triết Vũ

-Liên quan tới tôi? Chỉ cần hai người - chỉ vào Tường Luân và Dyland - là đã giải quyết được mọi chuyện rắc rối rồi, đâu cần đến sự góp sức của tôi

-Cậu... - Dyland định nói gì đấy nhưng đã bị Tường Luân ngăn lại. Cậu ra dấu cho ông anh họ im lặng - Triết Vũ, nếu cậu không muốn đi thì bọn anh không ép đâu. nhưng nếu em mà cứ để tinh thần mình như vậy thì Tường Vi sẽ quay lại sao? em quên rằng Tường Vi là ai rồi sao? con bé sẽ biết làm thế nào mà. thôi, anh không nói nhiều, em muốn thế nào thì làm. Cuộc sống của em, em tự lo. bọn anh không dám can thiệp

Nói xong Tường Luân bước ra khỏi lớp học. theo sau là Dyland, Thiên Dã, hội học sinh và Tử Khiêm, Chấn Thiên. lúc bóng dáng của họ gần như khuất hẳn sau cánh cửa thì Triết Vũ bỗng vùng dậy và lao ra khỏi phòng.

Sáu thành viên của Ngũ hành được giao nhiệm vụ tấn công căn cứ dưới lòng đất của phe chống đối tại tp Saint Hannee mà không có bất kì trợ giúp nào từ Bộ pháp thuật. Cuộc chiến đang diễn ra vô cùng quyết liệt. Tường Luân sử dụng năng lượng tích trữ từ ánh sáng để tấn công cả 1 vòng vây của kẻ thù. Dyland và Thiên Dã cũng phải liên tục dùng đến sức mạnh kinh sợ của gia tộc băng và gia tộc thổ. Chấn Thiên chỉ sử dụng thần chú để trợ giúp cho Tử Khiêm. Tình hình lúc này là 6 chọi 49 người. Do số người quá ít lại thêm việc mấy ngày nay liên tục phải tập kích các căn cứ của phe chống đối theo yêu cầu từ Bộ nên sức của 6 người suy giảm nhanh chóng. đôi khi Chấn Thiên và Tử Khiêm không thể sử dụng nổi thần chú và sức mạnh của mình. nhiều lần Thiên Dã và Dyland cũng suýt đổ gục xuống. Riêng Tường Luân và Triết Vũ có vẻ là vẫn còn cự được với tần suất tham chiến chóng mặt như thế này. Sau khi tiêu diệt xong căn cứ này, nhóm Tường Luân trở về. Trên đường về Bộ, ngũ hành đã bị tập kích. Hơn 100 tên của phe chống đối đã phục sẵn để tiêu diệt 6 người. sức mạnh của cả 6 bây giờ gần như bằng không (khô, đuối hết cả rồi, sao mấy người bên Bộ không cho tiếp viện đến hỗ trợ mấy anh nhỉ?). Lynxia Queen 1 lần nữa được giao nhiệm vụ cầm đầu tổ chức tấn công Ngũ hành

-Đầu hàng đi. mấy người đều đã kiệt sức hết rồi. h đánh không nổi bọn ta nữa đâu - Lynxia cong môi, cười hả hê sung sướng.

-Hừ, đúng là đục nước thả câu đây mà - Chấn Thiên cau mày

-Với tình hình chúng ta bây h không đánh nổi nữa đâu. Cầm cự còn khó chứ nói gì dành chiến thắng mà an toàn trở về được - Thiên Dã lắc đầu chán nản

-hết cách rồi, chỉ còn biện pháp duy nhất thôi - Tường Luân lên tiếng, 5 người còn lại đều nhìn Tường Luân chờ đợi - mở đường máu, liều phác vây thôi.

Sau đó Tường Luân là người xông lên đầu tiên tấn công quân của phe chống đối. cuộc chiến diễn ra vô cùng căng thẳng. (đúng là tình thế “ngàn cân treo sợi...bún” cho Ngũ hành). tình hình là nếu cầm cự tiếp nữa thì e cả 6 người sẽ phải bỏ mạng nơi đây. Lynxia nhìn các thành viên của Ngũ hành và nở nụ thâm độc: “Các người lần này chết chắc rồi. chạy đằng trời nhé”. và nụ cười của cô ta bỗng bị một giọng nói trong trẻo cắt ngang: “ Ai bảo thế? lần này người bỏ mạng ở đây phải là cô và người của cô mới đúng. không phải là họ đâu. đừng có ảo tưởng”

35. Chương 35

Hỡi nữ thần tối cao đầy quyền uy,

Xin hãy cho con trở thành 1 nàng công chúa hạnh phúc

Con mong ước sẽ được bên hoàng tử suốt đời

Tay nắm tay, chàng và con sẽ mãi bên nhau

Cầu xin người, chỉ một lần cuối

Lần cuối thôi, hãy chấp nhận lời thỉnh cầu của con

Người đáp: “Ta đã nghe thấy lời cầu nguyện của con

Một lần nữa con sẽ được toại nguyện

.....

Và thế là tôi đã trở thành nàng công chúa hạnh phúc nhất thế gian

Câu chuyện cổ tích của tôi đã đi đến hồi kết.

Mọi thứ đều hoàn hảo như một giấc mơ vậy.

Cảm ơn người, nữ thần của con.

*Địa điểm: - trên đường trở về Bộ pháp thuật

-Trường Dracate

- Nhà thờ Chireyleum

- Nghĩa trang Saint Hannee

* Nhân vật:

1.Hàn Tường Vi - học viên Dracate, cũng chính là Công chúa Carey. Sức mạnh: dịch chuyển tức thời, điều khiển được sức mạnh pháp thuật của người khác và Ánh sáng.

2.Ấu Triết Vũ - học viên Dracate. Hoàng tử trí tuệ. Sức mạnh: lửa và du hành thời gian (có thể quay về quá khứ hoặc đi tới tương lai).

3.Hạ Tường Luân - Cựu học viên Dracate. Thủ lĩnh của Ngũ hành. Sức mạnh: điều khiển ánh sáng, có thể nhìn thấy tương lai và có khả năng dịch chuyển tức thời....

4.Trần Tử Khiêm - học viên Dracate. Hoàng tử thân thiện. Sức mạnh: nước

5.Giang Chấn Thiên - học viên Dracate. Hoàng tử âm áp. Sức mạnh: tiềm ẩn (có khả năng dịch chuyển tức thời và chữa trị vết thương).

6.Lý Thiên Dã - học viên Dracate. Hoàng tử ngọt ngào.Sức mạnh: thổ + phân thân.

7.Dyland - cựu học viên Dracate . thành viên của Ngũ Hành. Sức mạnh: khí lạnh + điện .

8.Lâm Vũ Giai Đình - học viên Dracate. Công chúa Baby. sức mạnh: đi xuyên tường.

9.Trịnh Trúc Lam - học viên Dracate. Nữ chúa ác ma. Sức mạnh: tàng hình.

10.Lana - học viên Dracate. Đại tiểu thư. Sức mạnh:chiếc khiên bảo vệ (tức là tạo ra được 1 vách ngăn để bảo vệ mình khỏi sự tấn công của các pháp thuật khác).

11.Đường Chí Kiệt - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: mộc.

12.Đỗ Kỳ Bình - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: âm thanh

13.Lăng Vô Kỵ - học viên Dracate . Đại tướng quân. Sức mạnh: tiềm ẩn (có thể nhìn thấy quá khứ của người khác).

14.Đan Linh - cựu học viên Dracate. luôn xuất hiện cùng Hạ Tường Luân, thân phận là 1 dấu chấm hỏi.Chỉ biết rằng cô là bạn gái của Tường Luân. Sức mạnh: gió và có khả năng đóng đinh thời gian.

“ Ai bảo thế? lần này người bỏ mạng ở đây phải là cô và người của cô mới đúng. không phải là họ đâu. đừng có ảo tưởng” - Một giọng nữ trong trẻo vang lên. Mọi người vội đổ dồn ánh mắt về phía vừa phát ra giọng nói. Triết Vũ hét lên mừng rỡ

-Tường Vi? Cậu đã trở về?

-ukm, mình đã trở về. Rất vui được gặp lại mọi ng..... - Tường Vi không nói hết câu đã bị Triết Vũ ôm chặt. Cô thấy bờ vai cậu khẽ rung lên.

-Cuối cùng thì em cũng đã xuất hiện Tường Vi. - Tường Luân gật đầu đầy hài lòng. Nụ cười nở tươi rói trên khuôn mặt đẹp hoàn hảo.

-Chào mừng em đã quay lại. - Dyland và Thiên Dã gần như đồng thanh

-Tưởng cậu biến mất luôn rồi chứ? - Chấn Thiên cũng thở phào nhẹ nhõm

-Cậu đã ở đâu trong 1 tháng qua vậy? - Tử Khiêm tò mò

-Cái gì cơ? đã 1 tháng rồi sao? Vậy là tớ về hơi trễ so với dự tính, hức. - Tường Vi mặt ỉu xiu

-êk này, đừng có coi bọn ta là người thừa ở đây chứ? - Lynxia không chịu nổi cảnh vừa rồi đành phải lên tiếng.

Triết Vũ cuối cùng cũng buông Tường Vi ra. Cậu không nói gì nhưng Tường Vi biết cậu đang nghĩ gì trong đầu. Cô thì thâm vào tai Triết Vũ và chỉ đủ để cho cậu nghe thấy: “ Mình sẽ kể sau. Đợi lúc về nhé”. Sau đó cô quay ra nói với mọi người: “ Tất cả đều đã kiệt sức rồi. Để em giải quyết nốt nhé. Cứ giao cho em, mọi người cứ nghỉ ngơi đi.”. trong nháy mắt, cả người Tường Vi bao bọc bởi thứ ánh sáng chói lòa không gian. Tường Vi khum khum hai bàn tay lại, một quả cầu ánh sáng xuất hiện và cứ to dần lên. rồi Tường Vi bất ngờ ném quả cầu năng lượng về phía Lynxia Queen. Quá bất ngờ, Lynxia không kịp tránh nên bị quả cầu lao thẳng vào người. Cô ta rơi xuống đất với tốc độ chóng mặt. Bọn còn lại (ngột ngết chắc còn khoảng vài chục tên nữa, vì đã bị nhóm của Tường Luân đánh gục hết mấy phút trước) đồng loạt xông lên tấn công Tường Vi. Bọn chúng dùng khá nhiều thần chú, mong sẽ đánh hạ được nhân vật vừa mới xuất hiện nhưng Tường Vi đều khéo léo tránh được hết. Sau đó có vài tên đã tạo ra quả cầu năng lượng bóng tối nhưng với khả năng điều khiển được sức mạnh của người khác nên những quả cầu bóng tối đều quay ngược lại quỹ đạo và tấn công chính người đã tạo ra chúng. trong 5 phút, Tường Vi đã dẹp được tất cả những tên còn lại. bây h trên mặt đất không còn ai của phe chống đối còn khả năng chiến đấu tiếp. Lynxia Queen vẫn bất tỉnh nhân sự.

-không thể tin nổi. Tường Vi, chỉ 1 tháng không gặp mà cậu mạnh lên rất nhiều - Triết Vũ không khỏi bàng hoàng với những gì vừa diễn ra trước mặt

-Cái đó mình sẽ nói khi trở về. bây h em sẽ sử dụng dịch chuyển tức thời để đưa mọi người về Dracate. nhưng tại sao mọi người lại có vẻ đuối sức trầm trọng như vậy? - Tường Vi ngạc nhiên nhìn bộ mặt bơ phờ của 6 mỹ nam

-Cái đó nói sau đi, h chúng ta trở về trước khi tiếp viện của phe chống đối đến. - Anh, Chấn Thiên đều có thể dịch chuyển tức thời. Anh sẽ đưa Dyland và Thiên Dã về, Chấn Thiên phụ trách Tử Khiêm. em và Triết Vũ đi cùng nhau nhé - Tường Luân lên tiếng. Mọi người đều gật đầu đồng ý

Tường Vi xuất hiện trong niềm vui mừng tột độ của các vị hiệu trưởng Dracate. Hội học sinh, Trúc Lam và Giai Đình đều được gọi đến phòng hiệu trưởng để nghe Tường Vi kể xem chuyện gì đã xảy ra.

Xúc động quá. không thể tin nổi là mình và Chấn Thiên lại chết đầy bi thảm như thế - Trúc Lam rên rỉ. Chấn Thiên cũng gật gù đồng tình

-Vậy là mình và Tử Khiêm sẽ kết hôn trong tương lai ư? - hỏi xong câu đó mà khuôn mặt của Giai Đình ửng hồng cả lên, Tử Khiêm nghe xong cũng đỏ mặt dần dần.

-Sao anh lại tách ra hoạt động độc lập được chứ? thủy Dương sẽ chết sao? - Thiên Dã trầm ngâm

-trời, đến lúc đó mà anh vẫn còn ế vợ là sao Carey? Một mỹ nam như anh mà không có người yêu hả trời? em có nhầm không thế? - Dyland gãi cằm

-Anh sẽ đi đâu được chứ? hay là có người đã sát hại anh và mọi người không biết nên mới nghĩ vậy? - Chí Kiệt gãi đầu gãi tai

-Còn anh nữa, em có chắc tương lai của anh sẽ như thế không? - Kỳ Bình cũng lên tiếng hỏi

Riêng Triết Vũ và Tường Luân không nói gì mà chỉ lắng nghe. Hai người đều đang mãi theo đuổi những ý nghĩ của riêng mình.

-không. tương lai sẽ không như vậy đâu. vì có một cậu nhóc nói với em rằng, sự xuất hiện của em trong khoảng thời gian này sẽ làm thay đổi cục diện tương lai tồi tệ đó. - Tường Vi mỉm cười vui vẻ trả lời

-Vậy theo như em nói, thì em đã trở về đây bằng hộp gỗ Ánh sáng của mẹ? - Tường Luân nhìn Tường Vi suy nghĩ đắm chìm

-Vâng nhưng sao hả anh? - Tường Vi lo lắng hỏi lại

- không có gì đâu, nhưng sao em lại về muộn mất 1 tháng thế? - Tường Luân trả lời bằng 1 câu hỏi

-Cái này thì....do em sử dụng lần đầu mà, có biết điều khiển ra sao đâu - Tường Vi phụng phịu

-Vậy nghĩa là sức mạnh của hộp gỗ mà cả thế giới pháp thuật này đang săn tìm là đưa người khác đến bất cứ khoảng thời gian nào sao? vậy thì cũng không khác khả năng du hành thời gian của Âu Triết Vũ? - Thiên Dã thắc mắc

-Phải, bởi vốn dĩ, sức mạnh của em có chung nguồn gốc với sức mạnh của hộp gỗ ánh sáng...đừng nhìn em như vậy. Cái này em tình cờ phát hiện ra trong lần đi tìm Tường Vi trong các khoảng thời gian mấy hôm trước. - Triết Vũ cuối cùng cũng đã lên tiếng - mà vừa nãy cậu nhắc đến cậu nhóc nào vậy

-mình không biết, hình như là con trai của cậu nếu mình có mặt trong 8 năm tới - Tường Vi nhớ lại cậu nhóc kì lạ

-Con trai của Triết Vũ ư? với ai? là cậu hả? - Giai Đình ngạc nhiên

-ôi chu choa, ra hai anh chị này sẽ sinh quý tử naz - Trúc Lam không vừa, cũng lợi dụng cơ hội để chọc phá

-mình không biết - Tường Vi đỏ ửng hai má

Sau khi nói chuyện một lúc thì tất cả rời khỏi phòng hiệu trưởng trở về kí túc xá. Trên đường đi, Tường Vi và Triết Vũ đi lùi lại phía sau cảnh xóm.

-Tường Vi, mình rất vui vì cậu đã trở về - Triết Vũ quay sang nói với Tường Vi - mình rất nhớ cậu, thật sự rất nhớ. chắc mình phải cảm ơn Chúa vì Người đã để cho cậu trở về với mình

-Triết Vũ... - Tường Vi hơi bất ngờ khi nghe thấy lời thổ lộ của cậu bạn - mình cũng rất vui vì được gặp lại cậu. Triết Vũ à...cậu...cậu ...

-Sao thế?cậu muốn nói gì à? - Triết Vũ nắm lấy tay của Tường Vi đầy tin cậy

-mình.... mình...mà thôi. để sau đã. mình mệt rồi, h mình về phòng đây. tạm biệt. - Tường Vi nhẹ nhàng gỡ bàn tay của Triết Vũ ra. cô mở cửa bước vào phòng. Triết Vũ không hiểu gì vẫn đứng như trời trồng ở bên ngoài phòng của Tường Vi.

Tường Vi mệt mỏi đi đến chiếc giường. Mọi kí ức về những ngày ở tương lai bỗng chợt ùa về trong tâm trí của cô. Triết Vũ của 8 năm sau thay đổi nhiều quá. Liệu Triết Vũ của cô có thay đổi như thế không khi mà cô có mặt trong cuộc đời của cậu như thế này. Cả về Lana cũng như bí mật của Bộ nữa. cô vẫn chưa nói cho ai biết hết. phải làm thế nào đây. thật sự là cô đã kiệt sức rồi. sau hai tuần tìm cách lấy lại chiếc hộp ánh sáng từ tay của phe chống đối, Triết Vũ cùng vì giúp cô mà trở mặt với họ. lúc này Triết Vũ của tương lai kia đang như thế nào nhỉ? vừa phải chống lại Bộ, vừa phải chiến đấu với phe chống đối. như vậy chẳng mệt mỏi lắm sao? cô không thể để Triết Vũ rơi vào tình trạng như thế được. bằng mọi giá, cô phải thay đổi được tương lai. nghĩa là việc đầu tiên cần làm là vạch mặt lão Black, tìm hiểu Lana và dụ cho người của phe chống đối xuất hiện. chính xác là lời được bỏ của Lana ra mặt. mà không thể ngờ là Lana lại là con gái nuôi của Bộ trưởng Bộ pháp thuật Bùi Trần Quốc. Thêm mới đầu Tường Vi cứ nghĩ Lana là con gái ruột của ông ta cơ. Tường Vi tạm dừng suy nghĩ khi một tiếng nói bỗng vang lên trong phòng cô: “Suy nghĩ gì mà chăm chú thế?”

Tường Vi tạm dừng suy nghĩ khi một tiếng nói bỗng vang lên trong phòng cô: “Suy nghĩ gì mà chăm chú thế?”. Tường Vi quay đầu lại và thấy anh trai cô đang đứng ở góc phòng.

-anh? sao anh lại ở đây vào h này? có chuyện gì à? em tưởng anh về Bộ rồi. - Tường Vi ngạc nhiên

-Anh cũng định đi rồi nhưng muốn hỏi em thêm vài chuyện nữa - Tường Luân thông thả tiến lại gần cái ghế cạnh giường của Tường Vi và ngồi xuống - Nào, h thì nói cho anh biết những chuyện anh cần được biết được chưa?

-Ơ, anh nói gì? em không hiểu - Tường Vi tiếp tục ngơ ngác

-đừng quên anh là anh trai của em, Carey. em không giấu được anh đâu. chính xác đã xảy ra những chuyện gì ở tương lai? và tại sao sức mạnh của em bỗng chốc mạnh lên như thế - Tường Luân nhấp ngụm trà, không thèm nhìn Tường Vi lấy 1 lần

-Anh...em không biết có nên nói ra chuyện này không nữa.... - Tường Vi ấp úng

-Sao? có chuyện gì? Em phải kể thì anh mới giúp được chứ - Tường Luân bỏ tách trà xuống và nhìn cô em gái nghiêm nghị

-Thật ra là, có 1 bí mật về cái chết của bố mẹ. và 1 chuyện nữa liên quan đến Bộ - Tường Vi nhìn anh trai đầy lo ngại

Tường Vi cảm thấy khá bất ngờ trước phản ứng của anh trai. Cô cứ nghĩ anh Tường Luân sẽ lập tức đến Bộ để đòi lại công bằng cho bố mẹ cô cơ, nhưng không.... nghe xong, Tường Luân chỉ nhăn mặt rồi bảo cô đừng nói chuyện này cho ai biết

-Anh, họ đã hại chết bố mẹ. chúng ta không thể để yên như thế được. chúng ta.... - Tường Vi nắm tay thành nắm đấm

-tất nhiên là chúng ta không thể để yên như vậy. Chúng ta sẽ vạch mặt họ nhưng bây h chưa phải là lúc - Tường Luân giọng nói lạnh hết sức

-Nhưng.... - Tường Vi muốn nói gì đó nhưng Tường Luân đã cắt ngang

-Carey, em phải hiểu. đây là 1 truyện vô cùng nghiêm trọng. chúng ta không thể tự tiện hành động lung tung, hậu quả sẽ rất khó lường. Em có biết tại sao Triết Vũ của tương lai em đã đến lại không thể nói ra truyện này không, dù cậu ta đã có bằng chứng xác thực? Đơn giản là vì chúng ta không thể biết chính xác những ai đã đứng sau vụ này. ngoài hợa, liệu có còn ai khác không? và quan trọng nhất là bây h, cuộc chiến với phe chống đối Dracate đang ở đỉnh điểm. nếu nói truyện này ra, lòng người sẽ lung lay, liệu sẽ còn ai tin vào Bộ pháp thuật nữa. và như vậy, chúng ta sẽ thua chắc đó, em biết không? - Tường Luân giọng nói trầm trầm

-Hừ, em cũng chẳng còn lòng tin ở cái Bộ đó nữa. vậy chúng ta phải chấp nhận giúp đỡ kẻ thù của mình sao? - Tường Vi nhăn mày khó chịu

-Không, em sai rồi Carey. Bộ không phải là kẻ thù của chúng ta. Chỉ có những kẻ vì quyền lực đã hại bố mẹ chúng ta mới là kẻ thù thực sự của chúng ta thôi. Chúng ta không thể vơ đũa cả nắm được. không phải tất cả người của Bộ đều xấu xa. Còn nữa, chúng ta sinh ra đã được chọn để đứng về chính nghĩa, vì vậy dù có xảy ra bất kì chuyện gì thì chúng ta cũng phải dẹp bỏ mọi truyện riêng tư cá nhân ra đằng sau để làm truyện lớn. Phe chống đối ngày càng giết hại phù thủy vô cớ, họ là người xấu. trước bất cứ tội ác nào, chúng ta cũng có trách nhiệm phải ngăn chặn và tiêu diệt nó. vì vậy, việc chống lại phe chống đối không phải là chấp nhận giúp đỡ kẻ thù. Carey? em quên rồi sao? chính em đã từng hứa với anh và Carol, em sẽ gạt bỏ thù hận để làm đại cuộc, hay là em đã quên mất rồi? - Tường Luân thở dài

Em không quên, nhưng em nghĩ, nếu chị Carol...à, không, chị Đan Linh biết được sự thật đó, chị ấy cũng không còn muốn giúp đỡ Bộ nữa đâu. chúng ta không cần hợp tác với Bộ, chúng ta vẫn có thể chống lại phe chống đối - Tường Vi tức tối

-đấy là em nghĩ thế thôi, Carey. Nếu không có Bộ, chúng ta sẽ khó lòng mà tiêu diệt được phe chống đối. phải đoàn kết thì chúng ta mới giành được chiến thắng. Anh hứa với em, sau khi đã giải quyết được truyện này, anh sẽ bắt những kẻ đã đứng sau cái chết của bố mẹ phải trả giá. Còn bây h, anh hi vọng em sẽ giúp anh, chúng ta cần tìm hiểu xem Lana đã biết gì về thân phận của cô ta chưa. Cô ta đứng về phía nào vào lúc này. Ngày mai, Lana sẽ trở về trường. Vì vậy em hãy rủ mọi người đi picnic và tranh thủ thăm dò cô ta luôn. Em làm được chứ? - Tường Luân nhìn Tường Vi đầy mong đợi. Đáp lại anh là 1 cái gật đầu cùng 1 tiếng thở dài sầm sùi

Ngày hôm sau, tại khu rừng bí ẩn của trường Dracate, 7 nhân vật thuộc các dòng tộc ma pháp danh giá nhất đang có mặt ở đây

-tại sao lại dở chứng rủ bọn này cắm trại thâu đêm thế, Tường Vi? - Chấn Thiên tò mò hỏi cô bạn

-ăn nói cho cẩn thận Giang Chấn Thiên. cái gì mà dở chứng chứ, tại ít khi mấy đứa bọn mình được tụ tập đông đủ như thế này, nên cũng cần làm gì cho có kỉ niệm để mà nhớ chứ? - Tường Vi cười gian manh

-đáng nghi. - Triết Vũ chỉ buông có 2 từ vồn vện và chẳng nói gì thêm nữa. Tường Vi cũng cười giả nai với anh chàng

Giai Đình và Lana đang tíu tít nói chuyện riêng của họ. mà Tường Vi dám chắc là Giai Đình đã kể với Lana về Tử Khiêm. ở trường chưa có ai biết rằng công chúa baby Lâm Vũ Giai Đình bây h đang để ý Hoàng tử thân thiện Trần Tử Khiêm. mọi người chưa biết truyện, vẫn cứ ngỡ Giai Đình vẫn còn luyến tiếc chồng chưa cưới của Tường Vi. nhầm to rồi nhé. Chấn Thiên và Trúc Lam tiếp tục làm xôn xao cả góc rừng, cặp này yêu nhau rồi, thiên hạ tưởng sẽ có những phút giây thái bình thì ai ngờ nổi, càng yêu càng cắn nhau đau. suốt ngày hai người này cào mồm ra đá nhau, hết nói đến lại nói xấu. ở đời chưa từng gặp cái cặp đôi nào "ít mồm" như thế này. Tử Khiêm thì lon ton dùng bữa phép dựng trại, thỉnh thoảng bắt gặp Giai Đình đang cười tủm tỉm với mình, anh chàng cũng lịch sự tặng lại cô nụ cười rực rỡ của mình. nhìn hai anh chị này tình tứ quá làm Lana mấy lần nuốt sặc nước bọt. Tường Vi với Triết Vũ dựa lưng vào nhau ngồi đọc sách, nhìn cặp đôi nhà này đúng là đẹp đến chói lòe, ai đó nhìn thấy cũng phải chảy nước miếng thèm thuồng, ngưỡng mộ (ai đó ở đây không hề có tg đâu nhé, nhưng bà PV thì chưa biết chừng, há há). đến gần tối, mọi người vừa ăn tối xong đang tính bày trò chơi nói thật

-sao? dám không? - Trúc Lam nghênh nghênh mặt thách thức Chấn Thiên

-Gì mà không dám. chơi luôn. - Chấn Thiên nóng mặt

-Tôi không chơi đâu - Triết Vũ buông 1 câu lạnh lùng

-Triết Vũ, kìa, tham gia cùng mọi người cho vui - Tường Vi nài nỉ

-không. - Triết Vũ vẫn lắc đầu từ chối

Sau khi tốn đến mấy lít nước bọt năn nỉ, đến khi lưỡi Tường Vi muốn gẫy luôn ra thì Ấu Triết Vũ mới chịu nhận lời. rõ chảnh. mọi người bắt đầu chơi thì bỗng tiếng hét của Lana làm cả bọn giật mình. tất cả đều hoảng hốt: “sao thế?” và suýt té ngã khi nghe cô nàng méo mào: “Muối. muối đốt tở, đau quá đi.”, Triết Vũ buông ngay 1 câu chết người: “ Cây nhang sống, chúng ta thoát được nạn muối rồi”. Lana nghe xong oà khóc nức nở, và đòi bỏ về kí túc xá.

-Lana, thật ra truyện không nghiêm trọng đến mức độ đó đâu - Tường Vi tìm cách an ủi và nhận được sự đồng tình từ Giai Đình và Trúc Lam. -Muối ak?truyện nhỏ.tại máu cậu ngon quá nên chúng mới nhắm cậu tấn công thôi mà

-phải đó, hay để tở cho 1 câu thần chú giết sạch bọn sinh vật sống bám vào máu người ta này nhé - Giai Đình và Trúc Lam hăm hờ

-không được - Tường Vi cười tủm tỉm làm cả bọn ngạc nhiên - các cậu không được sát sinh. muối là 1 loài động vật hoang dã, các cậu phải bảo vệ, không được giết hại. nếu không sẽ vi phạm luật môi trường đấy...Yên...cứ nghe tở nói nốt đã. các cậu để nó đốt chút xíu, coi như là hiến máu nhân đạo đi, làm 1 việc tốt giúp ích cho đời. mà hiến máu kiểu này an toàn cực kì nhé, không lo bị lây bệnh gì đó qua đường máu, há há, phải không nào, chưa kể...

Thôi, cậu bị điên hả?đừng nói nữa, nghe mà thấy nổi da gà - Cả nhóm hét ầm lên làm Tường Vi ngậm ngùi phải im miệng

-Chơi thôi nào, dẹp bọn muối ra đằng sau, để tở dùng thần chú tạo vách chắn không cho bọn muối xâm nhập vào phạm vi, khu vực của chúng ta nhé - Tử Khiêm lên tiếng

-okie, h bắt đầu nào. Triết Vũ, hỏi trước đi - Chấn Thiên ra hiệu và đưa thuốc nói thật cho mọi người uống

-mình ak?người đầu tiên? vậy mình chọn Giai Đình. - Triết Vũ cười gian xảo

-mình?ukm, hỏi đi, nhẹ tay thôi nhé - Giai Đình lo lắng cho thân phận của mình

-Cậu với Tử Khiêm đang hẹn hò phải không? - mọi người nhìn Triết Vũ há hốc miệng. tên này ghê thật, biết lợi dụng cơ hội quá.

-ak, hỏi gì mà kì thế, ghét quá đi - Giai Đình đỏ mặt

-này, yêu cầu chị trả lời câu hỏi - Chấn Thiên nhắc nhở mà vẻ mặt gian không kém Triết Vũ

-ukm đấy thì sao nào? bộ hai người ghen tị ak? - Shock, cả bọn không tin chính miệng Trần Tử Khiêm vừa thừa nhận xong. cả bọn quay sang nhìn Giai Đình, mặt cô bạn đỏ hơn cả quả cà chua chín. còn Tử Khiêm thì hếch mặt ra chỗ khác

-h thì đến lượt Giai Đình hỏi được rồi đấy - Tường Vi cố nhịn cười

-Cậu, tở chọn cậu - Giai Đình chỉ vào Trúc Lam

-tở hả?okie thôi -Trúc Lam mặt tự tin dễ sợ

-Cậu sẽ kết hôn với Chấn Thiên trong tương lai chứ? - Giai Đình cười tinh quái, cả nhóm cũng nín thở để không bật cười

-Cái gì? không. lấy tên này ak, để về cãi nhau tan cửa tan nhà ra ak.không.tở không đại đâu. - Trúc Lam nhìn mặt Chấn Thiên đầy thách thức

-Hứ, thế cậu tưởng tôi thèm vác cậu về làm vợ không bằng ak. tôi đang lo ngoài tôi ra liệu có còn ai đủ can đảm mà rước cô về làm dâu không nữa, hoá sát thân, bom nổ chậm - Chấn Thiên cũng không vừa, đập chát lại ngay lập tức.

-hứ, tất cả chỉ là nguy hiểm. - Trúc Lam cong môi - xong, tớ chọn Tường Vi. Tường Vi, cho tớ biết, cậu sẽ làm gì khi thấy Triết Vũ có 1 người con gái khác trong lòng

-Gì chứ, tôi chỉ có mỗi Tường Vi thôi đó, hỏi vợ vẫn quá đi - Triết Vũ cười ngạo mạn

-Ak, nếu như Triết Vũ mà dám phản bội tớ, tớ sẽ cho cậu ấy biến thành 1 con cún con. xem có còn ai dám yêu cậu ấy không? - Tường Vi nhìn Triết Vũ cười ma mãnh

-Dám biến tớ thành cún sao, đầu heo? vậy cậu tính kết hôn với 1 con cún đấy ak - Triết Vũ nhướn lông mày - xem ra cách này không ổn đâu nhé - cả bọn cười ầm lên

-huhm, h đến tớ, tớ chọn Lana - Tường Vi ngừng cười

-tôi ak? okie thôi - Lana nhếch môi cười - không làm khó được tớ đâu, cô bạn

-để rồi xem mới biết được - Tường Vi nở nụ cười khá "lạ" - Cậu có thể bỏ qua mối thù của mình không, Lana. hay cậu sẽ chọn trả thù, dù điều đó sẽ làm cho cậu mất đi người cậu yêu?

-Cậu...tôi... - Lana bỗng tái mặt lại, nhưng trong bóng tối nên sẽ khó mà có ai nhận ra sự thay đổi đó, ngoại trừ Tường Vi (đương nhiên) và Triết Vũ, hoảng tử trí tuệ (người này tinh ghê naz)

-Cậu sẽ chọn thế nào hả Lana? Hạnh phúc hay thù hận - Tường Vi kiên nhẫn lặp lại lần nữa. mọi người còn lại cũng bắt đầu cảm thấy lạ lạ

Cậu sẽ chọn thế nào hả Lana? Hạnh phúc hay thù hận - Tường Vi kiên nhẫn lặp lại lần nữa. mọi người còn lại cũng bắt đầu cảm thấy lạ lạ

-Tôi không hiểu cậu muốn nói gì? - Lana quay mặt đi, không dám nhìn ai hết

-Cậu không hiểu thật chứ? hay chỉ là giả vờ không hiểu. Cậu có biết là nếu cậu đứng về phía họ, thì cậu sẽ vĩnh viễn mất đi người con trai đó không? - Tường Vi nói với giọng hết sức nhẹ nhàng

-Vậy cậu bảo tôi phải làm sao bây h. tôi còn sự lựa chọn nào khác sao? đó là bố của tôi, chẳng lẽ cô bảo tôi phải phản bội ông ấy sao? tôi không thể - Lana hét lên

-Nhưng ông ta có coi cậu là con gái đâu. ông ta chỉ luôn coi cậu là 1 quân cờ, ông ta cần thì sử dụng, không muốn thì sẽ quẳng đi. - Tường Vi cố kìm nén lại

-Ừa? có truyện gì vậy? hai cậu đang nói về việc gì vậy - Giai Đình lên tiếng

-Cô thì biết gì mà nói chứ Carey. Cô thì tốt hơn tôi rồi, cô có 1 gia đình không có gì để mà chê trách. mọi người đều ngưỡng mộ, bảo vệ cô. Ai cũng yêu thương cô nên cô chưa bao h biết đến cảm giác cô đơn, không có người thân yêu bên cạnh là như thế nào đâu. từ trước đến h, ông ta luôn miệng nói là vì chúng tôi, nhưng thực chất ông ta chỉ vì quyền lực của mình thôi. ông ta không coi anh em bọn tôi là con của ông ta nữa, trong mắt ông ta, chúng tôi chỉ là quân tốt thí mạng cho ông ta thôi. Ngoài anh trai ra, thì chẳng còn có ai yêu thương tôi cả. Vậy mà cô và anh trai của cô lại hại chết người quan trọng nhất cuộc đời tôi, h cô còn lên mặt dạy đời tôi nữa sao. tôi hận mình là chưa thể giết cô để trả thù cho anh Daniel. - Lana bật khóc - Cô nghĩ tôi nên làm gì bây h? cô không ở hoàn cảnh của tôi nên cô không hiểu được tôi đâu. Tôi chưa giết cô vì anh Vô Kị đã cậu xin tôi tha cho cô đó

-Vậy ra Lăng Vô Kị đã biết thân phận của cô rồi sao, Lana? - Tường Vi bắt ngờ thật sự

-gì thế này, Lana? thật ra cậu là ai? - Giai Đình và Trúc Lam ngơ ngác

-Cậu là em gái của Daniel? - Chấn Thiên và Tử Khiêm gần như đồng thanh - Phải không thế?

-Lăng Vô Kị phát hiện ra cô từ khi nào? - Triết Vũ giọng nhẹ tênh - Anh ta không báo cáo truyện này, chẳng lẽ anh ta không sợ hình phạt của Bộ sao

-Anh Vô Kị không liên quan gì đến truyện này - Lana hét lên đầy thảm thiết - đừng có gây rắc rối cho anh ấy, h ngoài anh ấy, tôi chẳng còn ai nữa đâu, huhuhu

-Đủ rồi, để cho Lana yên đi Carey, Triết Vũ. Hai người nể tôi được không? cô ấy đang bị kích động, đừng làm cô ấy khổ thêm nữa - Bỗng giọng nam vang lên. Triết Vũ và Tường Vi ngoảnh đầu lại thì thấy người lên tiếng chính là Lăng Vô Kỵ. đi sau anh ta là Thiên Dã, Chí Kiệt và Kỳ Bình.

-Anh Vô Kỵ, anh ơi, em...

Lana nhìn thấy Vô Kỵ liền oà khóc nức nở. Lana ngất đi trong vòng tay của Lăng Vô Kỵ. Anh chàng liền đưa cô vào nằm nghỉ trong 1 chiếc trại. sau 5 phút, Vô Kỵ trở lại với mọi người ở bên ngoài. Dưới ánh lửa bập bùng của ngọn lửa, nhìn gương mặt ai cũng không giấu nổi vẻ căng thẳng và bàng hoàng, nhóm Chấn Thiên, Tử Khiêm, Giai Đình và Trúc Lam đã hiểu sơ sơ câu chuyện cũng như thân phận của Lana.

-Lana là em gái của Daniel. đúng là có mơ cũng không ngờ nổi, và chính cô ấy đã cho người đóng giả Carey. sao cô ấy lại có thể làm như vậy chứ? - Giai Đình thở dài

-Cô ấy bị bố mình ép buộc thôi - Vô Kỵ cuối cùng cũng lên tiếng

-Bọn mình đang chờ lời giải thích của cậu đây Vô Kỵ, cậu sẽ cho mọi người biết những gì cậu biết chứ - Thiên Dã đặt bàn tay lên bờ vai dài rộng, rắn chắc của cậu bạn thân

-Được, mình sẽ kể cho mọi người biết tất cả những gì mình biết - Vô Kỵ gật đầu - thật ra, ngay hôm có người của Bộ pháp thuật đưa cô gái giả mạo Carey đến, mình đã thấy rất lạ. từ trước đến h, mỗi lần có ai đó bị nghi là công chúa Carey, mình đều được gọi đến để kiểm tra, vậy mà lần này thì không. mình không hề biết truyện này. Lão Black bảo với mình rằng cô gái đó đã được xác nhận chính xác là Carey.

-Black uk? - Chí Kiệt nhún mày

36. Chương 36

-tất nhiên là có phần của lão taròì. tôi tố trung thành của bố để Lana, ý em là người đứng đầu phe chống đối học viện Dracate. - Tường Vi tiết lộ thông tin động trời làm mọi người đều hoảng hốt

-rồi cô ta đã xuất hiện trong buổi dạ hội như mọi người đã biết. sau đó, Trúc Lam bị tai nạn, mình cũng không để ý đến vụ cô gái kia nữa. Nhưng hôm từ bệnh viện thăm Trúc Lam về, mình vô tình nghe được cuộc nói chuyện giữa Lana và Carey giả mạo. và mình đã biết được toàn bộ sự thật - Vô Kỵ bỗng dừng lại 5s - mình đã có cuộc nói chuyện riêng với Lana. Cô ấy thú nhận tất cả với mình. cô ấy vô tình nghe được cuộc nói chuyện của nhóm mình về khúc nguyên cầu, về Carey....và cô ấy quyết định cho người giả mạo Carey để dạy cho Triết Vũ 1 bài học vì tội làm khổ Giai Đình. nhưng sau đó mọi truyện rắc rối hơn khi bố cô ấy muốn biến Carey giả mạo làm 1 quân cờ mới trong kế hoạch tiêu diệt Ngũ hành. thật ra Lana cũng không muốn làm hại mọi người đâu, cô ấy đã quên đi nỗi hận về cái chết của anh trai rồi, vì cô ấy bây h cũng có 1 thân phận mới, con gái của Bộ trưởng Bộ pháp thuật. Sau cái chết của anh trai, cô ấy bị bố mình phò phép cho quên hết đi ký ức và đưa đến Bùi tộc. với thân phận của 1 đứa trẻ mồ côi, Lana được chú Bùi nhận nuôi. mục đích của bố Lana cũng là để tiếp cận với chú Bùi thôi, vì như mọi người cũng biết đấy, chú Bùi lúc đó mới được thăng chức lên làm Bộ trưởng của Bộ do thám Dyland và bố Thiên Dã đều từ chối. Thật ra truyện cũng không tồi tẹo đến nỗi này nếu như chú Bùi không phải vì 1 lần vì áp lực công việc, lại thêm nỗi nhớ cô con gái ruột Carol đã biến mất không dấu vết nên đâm mất Lana. điều đó khiến Lana hiểu lầm rằng chú ấy không còn thương cô nữa. và...

-Carol? là ai vậy? - Trúc Lam ngạc nhiên

-Là con gái độc nhất của chú Bùi - Chí Kiệt giải thích - nhưng cô gái ấy vì 1 lí do gì đó đã cãi nhau với bố mình và bỏ đi, đến h vẫn chưa biết cô ấy ở đâu, còn sống hay đã chết. Sau cú shock về Carol, chú Bùi gần như kiệt sức, đúng lúc đó, Lana xuất hiện và mang lại niềm vui cho ông ấy, giúp ông ấy nguôi ngoai đi 1 phần nỗi nhớ con gái.

-ukm, không biết chị ấy h đang ở đâu. nếu còn sống, chị ấy cũng trạc tuổi chị Đan Linh đấy nhỉ? - Triết Vũ trầm ngâm nhớ lại hình ảnh 1 bà chị suốt ngày lẻo đẻo đi theo anh Tường Luân - ngày xưa, chị ấy suốt ngày đi theo anh Tường Luân còn gì nữa. và còn luôn miệng kêu sau này chỉ lấy anh ấy thôi

-Ukm, mọi chuyện là vậy đó, Lana rất buồn nên 1 phút nông nổi, cô ấy đã gây ra họa tày đình, khiến trường Dracate bị tấn công. - Vô Kỵ nói một - nếu như không vì chuyện của Carol, có lẽ Lana đã không tử thân đến thế. thật không thể hiểu nổi, tại sao 1 tiểu thư được giáo dục như Carol lại biến mất để gây ra rắc rối như thế này

-Chị Carol có lỗi gì sao? đừng có nói chị ấy như thế? - Tường Vi bỗng hét lên đầy bức tức - mọi người không biết chị ấy đã phải đón nhận chuyện gì trong suốt quãng thời gian tuổi thơ của mình đâu. chị ấy khổ lắm đó. luôn bị bắt phải làm những việc mình không muốn, chị ấy mong ước có 1 lần nào đó cả gia đình sẽ đi chơi với nhau thật vui vẻ, nhưng bố chị ấy chỉ suốt ngày lo cho công việc, ngay cả khi mẹ chị ấy bị tai nạn và lìa đời, ông ấy đã có cơ hội để gặp mặt bác ấy lần cuối nhưng ông ta đã không đến, vì 1 cuộc họp chết tiệt ở Bộ. Chị Carol đã thật sự bơ vơ ở trong bệnh viện. mọi người có hiểu cảm giác bị bỏ rơi và biết mình đã mất đi người thân như thế nào không? Chị Đan Linh đã thật ư bị shock đó.

-Cái gì, ra chị Đan Linh chính là Carol sao? - Triết Vũ sửng sốt - nhưng chị ấy họ Phạm cơ mà

-Chị ấy đã đổi họ của mình theo họ của mẹ - Tường Vi tiếp tục câu chuyện - Bọn em tình cờ gặp chị ấy sau 2 năm không liên lạc, và anh Tường Luân đã đưa chị ấy về trường Dracate học. ở đây không có ai nhận ra chị ấy cả, vì thuốc biến hình có tác dụng rất tốt

-Vậy ra con gái của bố vẫn còn sống sao? chắc ông ấy sẽ vui lắm nếu nghe tin này - giọng của Lana bỗng vang lên làm mọi người giật bắn mình

-Lana? tỉnh rồi sao? - mọi người đều chào đón Lana rất nhiệt tình và niềm nở, không có chút gì đó ác cảm

-mọi người... mọi người chắc ghét em lắm phải không? - Lana cười chua chát

-không hề, mọi người đều hiểu và thông cảm cho cậu, đừng buồn nữa Lana, hãy quên hết những kí ức đau buồn đó đi - Tử Khiêm đại diện cả nhóm nói chuyện với Lana

-Mình... - Lana ấp úng - mình bây h chẳng còn gì cả. nếu mọi người thích thì có thể giết mình để tránh họa sau này

-Em đang nói vớ vẩn cái gì thế Lana, em muốn chết à. đừng hòng, anh không cho em chết trước anh đâu - Vô Kỵ tức giận ôm chặt Lana trong lòng

-Nhưng... - Lana rưng rưng nước mắt - bố không cần em nữa, vì chị Carol vẫn còn sống mà. và em cũng nên biết điều mà rút lui, trả lại bố cho người ta. em cũng không thể quay về với cái người đã luôn coi em và anh Daniel là quân cờ để ông ấy lợi dụng được. em cũng không muốn làm người xấu, vì em biết như vậy anh sẽ hận em, sẽ không bao h tha thứ và nói chuyện với em. em...

-Cái cô ngốc này, anh sẽ luôn ở bên em mà. chỉ cần em cứ ở bên cạnh anh là đủ, còn những chuyện khác đừng suy nghĩ gì nữa. em đã có anh rồi. anh sẽ bảo vệ và chăm sóc cho em.

Sáng hôm sau, tại phòng của Tường Vi, cô đang có cuộc nói chuyện ngắn gọn với anh trai của mình. nghe xong, Tường Luân đã gạt gù đây hài lòng: "Vậy thì tốt rồi.". Tường Vi rời khỏi phòng mình và tiến về phía lớp học. tự dưng hôm nay cô muốn đi đến lớp sớm một chút. Tường Vi khoan khoái hít đầy bụng cái không khí của buổi sớm mai. rồi cô gặp Lí Thiên Dã ngay tại bồn phun nước của trường. anh chàng đang ngồi đó đây trầm ngâm.

-chào buổi sáng anh Thiên Dã. - Tường Vi lên tiếng

-Tường Vi, là em à? em đi học sớm thế? buổi sáng tốt lành nhé, cô bé - Thiên Dã mỉm cười

-Anh đang suy nghĩ mà trầm tư thế. cho em biết được không? - Tường Vi nở nụ cười của thiên thần - em nhớ ngày xưa, mỗi lần anh có chuyện đau đầu, không biết làm thế nào, anh thường hay trốn đến các bồn phun nước để suy nghĩ. anh nói như vậy có thể nhìn vào hồ nước, tự nhìn xem khuôn mặt của mình có hài lòng với quyết định đó không. lần này thì sao hả anh?

-Carey, em có biết là nhìn em lúc này rất giống.... - Thiên Dã không nói hết câu vội dừng lại

-Ý anh là em rất giống chị Thuỳ Dương phải không? - Tường Vi cười tủm tỉm

-ukm, nhiều khi thấy em giống cô ấy lạ. biết là hai người không phải là một nhưng... - Thiên Dã cười dịu dàng - mà hôm qua nhìn em với Triết Vũ hạnh phúc lắm. anh thấy ngưỡng mộ hai đứa quá

-Sao phải ngưỡng mộ chứ? anh cũng đi tìm 1 nửa của mình đi - Tường Vi phì cười

-Tìm ak? anh không có can đảm đâu - Thiên Dã gõ đầu Tường Vi mấy cái - Anh định tỏ tình với em đó, thế mà chưa có cơ hội, em đã đến với ÂuTriết Vũ rồi, làm anh nản quá

-Lí Thiên Dã... anh nói thế mà nghe được ak. anh đâu có yêu em, sao lại tỏ tình với em? lại còn bảo vì em đến với Triết Vũ khiến anh bị ảnh hưởng? - Tường Vi nhăn mặt

-Sao em biết anh không yêu em hả cô bé? - Thiên Dã cười mỉm - tình cảm của anh mà em biết được sao?

-Tất nhiên là em biết. và em còn biết, anh có yêu em thì cũng là do anh ngộ nhận thôi. vì đôi khi em rất giống với chị Thuỳ Dương, và điều này khiến anh đã lầm tưởng. thật ra trong lòng anh, anh chỉ có mỗi chị ThuỳDương thôi, đúng không? đừng chối. em hiểu anh mà. - Tường Vi cười mỉm chi - Anh biết không?nếu yêu thì anh phải nói ra, người ta mới biếtđược. nếu anh không nói ra thì mãi mãi anh sẽ không có cơ hội đâu. anhphải tự tạo ra cho mình cơ hội để nói lời yêu thương chứ

-không. anh hết tình cảm với Thuỳ Dương rồi. h anh chỉ có mình em thôi Carey - Thiên Dã nửa đùa nửa thật

-Anh còn nói cái kiểu đó, coi chừng em giết anh thật đấy. - Tường Vinhú mồm vẻ không hài lòng - anh dối em nhưng không dối được bản thânmình đâu. anh vẫn luôn yêu chị Thuỳ Dương mà. h đây chị ấy đã trở về,sao anh không tranh thủ nắm lấy cơ hội mà cho chị ấy biết

-Tường Vi ak, Thuỳ Dương trở về lần này là để tỏ tình với anh trai củaem đó, không phải là để nghe lời tỏ tình của anh đâu - Thiên Dã bồngđánh mặt lại

-Sao anh ngốc thế hả? mục đích chị ấy trở về đây là gì không quan trọng. chị ấy tỏ tình với ai lại càng không phải là vấn đề anh phải bận tâm. cứ làm theo những gì trái tim mình mách bảo là được. Huống chi, anh trai em đã có chị Đan Linh rồi, chị thuỳ Dương không có cơ hội đâu. anh phải biết tận dụng cơ hội này chứ. thôi đừng có ngồi ở đây nữa. đi tìmchị ấy mau lên

Tường Vi kéo Thiên Dã dậy vànhìn anh đầy tin tưởng. Thiên Dã vẫn còn nhìn Tường Vi nhăn nhó: “Nhưngmà...”. và Tường Vi chỉ đáp lại đầy lạnh lùng: “đi hoặc đừng có nhìn mặtem nữa. em không có người anh trai nhút nhát như anh, ngay cả việc tỏtình với 1 cô gái còn không được thì anh còn làm được cái gì nữa?” VẬxem ra chiêu khích tướng của Tường Vi đạt hiệu quả tức thì. Thiên Dã gật đầu đầy quyết tâm với Tường Vi và nhanh chóng biến mất nơi kí túc xá.

Tường Vi 1 mình mỉm cười đầy hài lòng, bỗng có ai đó lấy tay bịt mắt côlại: “đoán xem, là ai?”. một giọng nói đã cố tình thay đổi âm giọng chokhác. Tường Vi nở 1 nụ cười ma mãnh: “Triết Vũ, anh không biết là em rất ghét bị người khác bịt mắt sao?”. Câu nói của Tường Vi lập tức gây ra 1 cú shock cho người ở đằng sau.

-Tường Vi, cậu vừa gọi mình là gì? - Triết Vũ không tin vào tai mình

-Sao thế?em gọi gì sai sao? chẳng lẽ lại gọi ông xã tương lai của mìnhlà “cậu” suốt sao?nghe chẳng lãng mạn gì cả. - Tường Vi chu mỏ

-Tường Vi... - Triết Vũ shock toàn tập

-Sao thế? anh không sao chứ? không thích ak. thế em lại gọi cậu xưng tớ như bình thường nhé - Tường Vi cười ranh ma

-không được. gọi anh là anh đi. cấm em gọi như ngày trước nữa - Triết Vũ nở nụ cười ngạo mạn

-hừ, tưởng ai đó không thích cơ mà - Tường Vi bĩu môi

-này, anh đốt nhé,cắm cái. chồng nói gì thì vợ phải nghe. - Triết Vũ cũng không vừa - ở đâu ra cái truyện chồng nói 1 câu mà vợ cứ cãi lộn nhem nhem. mà em lạ nha, chẳng có ai lại đi khuyên người khác anh đừng thích em, mà hãy đi tỏ tình với người khác cả

-Kệ em, hay anh thích...mà sao anh cười gian thế? - Tường Vi nghi ngờ

-Em không biết à? về truyện lần này chị Thủy Dương trở về đó, không phải là để thổ lộ với anh Tường Luân đâu, mà là với 1 người khác đó,Thiên Dã đã hiểu lầm toàn bộ câu chuyện rồi - Triết Vũ nói đầy vẻ bí ẩn

-Hả?là sao? anh biết truyện gì mà em không biết thế?nói đi - Tường Vi nài nỉ

-rồi em sẽ biết mà, đừng vội - Triết Vũ cười bí hiểm.

Tường Vi mặt phụng phịu, vùng vằng thoát khỏi cánh tay của Triết Vũ, làm bộ mặt tức giận. Triết Vũ thì càng ôm chặt Tường Vi hơn, không cho cô bạn gái thoát ra. cậu khẽ đặt 1 cái hôn nhẹ vào trán Tường Vi. Tường Vi mắt tròn tròn.

-sao?hay muốn 1 cái hôn vào môi vậy bà xã - Triết Vũ trêu chọc

-Ghét - Tường Vi nói mà mặt đỏ bừng.

-thôi không giỡn nữa, cho em biết vụ này.hay lắm. - Triết Vũ thì thào vào tai của Tường Vi - về chị dâu của em đó.ko biết anh Tường Luân nói với em chưa. chị ấy đã trở về nhà rồi. chị ấy đã tha thứ cho bố mình. hình như là do Lana đã cầu xin rất chân thành, còn đứng cả đêm trước nhà em để mong chị Đan Linh trở về nhà cùng mình. đến nỗi anh trai em phải kêu lên, nếu chị dâu em không về nhà thì không có đám cưới gì nữa.

-Thật ra chị Đan Linh cũng muốn trở về lắm. - Tường Vi cũng cười đầy nham hiểm - nhưng sợ bị người ta nói đã đi rồi lại còn luyến tiếc nên mới quay về. nên anh Tường Luân mới phải dùng chiêu này để chị ấy không còn lí do gì để từ chối nữa. chắc bác Bùi đang vui lắm nhỉ

-ukm, chắc chắn rồi. - Triết Vũ cũng cười rạng rỡ - vấn đề là bây h chúng ta chỉ cần chờ nốt cái đôi ngốc ghêch kia nói hết ra nữa là xong

-đôi ngốc ghêch nào cơ? - Tường Vi ngơ ngác

-haizzzzzzz, em thật là...như từ trên trời rơi xuống ấy, tất nhiên là cặp Thiên Dã và Thủy Dương rồi

Thiên Dã vô cùng hồi hộp, đứng ngồi không yên trước cửa phòng kí túc xá của Thủy Dương. Cô ấy sắp ra ngoài rồi mà Thiên Dã vẫn chưa biết nên nói gì với Thủy Dương. trán Thiên Dã đầm đìa mồ hôi, lòng bàn tay cậu cũng sưng mồ hôi. Cậu nhăn mặt suy nghĩ gì đó rồi lại lắc đầu tỏ vẻ không hài lòng. đang đi đi lại lại thì cửa phòng Thủy Dương bật mở. Cô hôm nay không thả mái tóc cho bay tự do nữa mà cột lại thành cái đuôi ngựa đằng sau. Thủy Dương thấy Thiên Dã thì sững sờ lên tiếng

-Anh Thiên Dã,anh đang làm gì ở đây vậy - Thủy Dương nhìn Thiên Dã không chớp mắt

-Thủy Dương? - Thiên Dã bị giật mình, như người đang làm việc xấu bị bắt quả tang, Thiên Dã lúng túng và sượng sùng thấy rõ. Khuôn mặt cậu đỏ gay gắt, mồ hôi thì lấm tấm trên mặt

-Anh Thiên Dã?anh bị ốm phải không? - Thủy Dương hoảng hốt phát hiện ra những biểu hiện lạ trên khuôn mặt của anh chàng trước mặt

-không.... không...phải...ái...đâu, ukm....e hèm....thủy Dương...anh..... - Thiên Dã ấp úng

-vâng,sao thế anh?anh có truyện muốn nói với em à? - Thủy Dương cố gắng suy nghĩ xem Thiên Dã cần gì

-Anh...anh....chúng ta....nói chuyện....riêng...riêng....được không? - Thiên Dã hít 1 hơi thật sâu rồi nói

-Tất nhiên rồi.anh nói đi - Thủy Dương mỉm cười

-Chúng ta....có thể ra nơi khác nói chuyện được không? - Thiên Dã bỗng bình tĩnh lạ

Thùy Dương gật đầu với đầy dấu hỏi trong đầu. Cô đi theo Thiên Dã lên sân thượng của khu phát triển năng lực. gió thổi lồng lộng. từ trên này có thể nhìn bao quát toàn bộ sân trường Dracate. cột tóc của Thùy Dương bay phấp phất trong gió.

-Anh Thiên Dã, thật ra anh có truyện gì muốn nói với em thế? anh nói đi chứ? - Thùy Dương nhìn thẳng vào mắt Thiên Dã.

-ukm, anh...anh... - Cái gì thế này, bình tĩnh nào Thiên Dã. chỉ là thổ lộ tình cảm thôi mà. mà em không phải sợ, có bị từ chối thì thôi, ít ra mà em cũng đã cố gắng và đã cho mình cơ hội. cố lên. Thiên Dã tự động viên mình - Anh có truyện muốn nói với em. thật ra là từ lâu, anh đã...anh...đã...đã...

Nói đi chứ, Thiên Dã. ba từ, 8 chữ “anh yêu em” thôi mà. mà em phải cố lên. Lí Thiên Dã. Thiên Dã tiếp tục hít 1 hơi thật sâu nữa. nhưng lạ chưa kia, bỗng Thùy Dương thay đổi nét mặt. nhìn cô ấy bỗng có cảm giác suy tư hơn. tóc mái Thùy Dương rối lên trong gió. Cô bỗng nở 1 nụ cười nhẹ tựa lông hồng (???), không phải cười chúm chím, không cười mím môi, không cười rạn môi...nhẹ nhàng, thanh cao, thuần khiết, mong manh như cơn gió, thật khó nắm bắt.

“Anh Thiên Dã, trước khi anh nói, cho em nói trước được không?” - giọng nói Thùy Dương trong và vang như tiếng chuông nhà thờ - “Em từ lâu đã thích 1 người con trai. em ra đi vì người đó, vì muốn quên đi người đó, vì biết rằng người đó đã có người khác trong lòng. em sợ bị tổn thương nên quyết định bay ra nước ngoài. và bây giờ thì em trở lại, trở lại vì người đó. vì em phát hiện ra rằng mình không thể lừa dối được bản thân nữa. em không quên được. và em muốn cho mình 1 cơ hội để nói ra cho người ấy biết những gì em đã suy nghĩ. muốn cho người ấy biết em đã nhớ anh ấy như thế nào, đã đau khổ như thế nào khi không được nhìn thấy nụ cười của anh ấy.”

Thùy Dương không biết rằng từng lời cô nói như những mũi tên xuyên thẳng vào trái tim Thiên Dã. Thiên Dã muốn khụy xuống. Thiên Dã cố lấy lại vẻ bình tĩnh: “Tình yêu của em sâu sắc vậy sao Thùy Dương? đã biết mình không có cơ hội mà vẫn còn cố gắng dần lòng thế ư? Anh thua rồi. Em cũng thua rồi Dương à. Người ta nói khi yêu là chúng ta đã thua trong tình. chúng ta đã thua khi yêu người khác. yêu đơn phương? ngốc nghếch lắm, nhưng anh đã chọn, em cũng chọn. xem ra chúng tôi đều ngốc nghếch như nhau nhỉ. cứ dối lòng cuối cùng vẫn cứ là thất bại” Thiên Dã cười chua chát. khuôn mặt cậu trắng bệch. khuôn mặt Thùy Dương cũng trắng bệch.

Rồi Thùy Dương bật khóc: “Em biết, em biết là người ấy không yêu em, nhưng em không quên được. mặc dù em biết anh không hề yêu em, chỉ yêu Carey thôi, nhưng em vẫn cứ lừa bản thân rằng Carey đã có Triết Vũ. và anh sẽ chấp nhận em chẳng? nhưng không...cuối cùng thì vẫn cứ thất bại. Anh cũng ngốc như em thế thôi, tại sao chúng ta lại chọn yêu đơn phương chứ?”. Thiên Dã cứ ngỡ là mình vừa nghe nhầm: “Em nói gì cơ, Thùy Dương? em nói là...”. Tim Thiên Dã gần như ngừng đập khi thấy tiếng trả lời hoà lẫn tiếng khóc của Thùy Dương: “Em yêu anh, nhưng em sẽ quên được anh. anh đừng lo, em sẽ quên được anh thôi. nhưng bây giờ thì chưa được, cho em thêm thời gian. em sẽ quên anh mà, huhuhu...” Thùy Dương oà khóc.

“Em yêu anh, nhưng em sẽ quên được anh. anh đừng lo, em sẽ quên được anh thôi. nhưng bây giờ thì chưa được, cho em thêm thời gian. em sẽ quên anh mà, huhuhu...” Thùy Dương oà khóc. Thiên Dã không dám tin vào điều mình vừa nghe nữa. Thì ra hai người luôn thích nhau mà không hay biết.

-Nhưng anh tưởng người em yêu là anh Tường Luân chứ? và lần này em trở về là vì anh ấy. - Thiên Dã bối rối

-Ơ, sao lại liên quan đến anh Tường Luân ở đây - Thùy Dương vừa quệt nước mắt vừa ngơ ngác hỏi lại Thiên Dã - Em về đây vốn là để gặp anh mà

-Nhưng em bảo người em yêu đã có người khác và chẳng phải ngày trước em luôn miệng nhắc đến anh Tường Luân sao? - Thiên Dã vẫn chưa hiểu câu chuyện ra sao

-Ukm, em nhắc anh ấy vì anh ấy là thần tượng của em mà. mà chẳng phải anh thích công chúa Carey sao? - Thùy Dương cũng sưng mắt không kém

-Trời ơi, loạn hết rồi - Triết Vũ lấy tay ôm trán, không biết phải cười hay mếu nữa.

Trong khi đó, ở lớp Tường Vi, cô cùng các bạn đang thảo luận rôm rả xem cặp đôi nhà Thiên Dã - Thủy Dương sẽ xảy ra chuyện gì thì Đường Chí Kiệt bỗng lao ầm ầm vào lớp. Anh chạy đến chỗ Tường Vi, thở hổn hển, gương mặt lấm tấm những giọt mồ hôi

-Mới sáng sớm làm gì mà như ma đuổi thế, anh họ - Trúc Lam tò mò

-Em...em... - chỉ vào Tường Vi - đi...cùng...anh. Nhanh lên

-Ồ, em à? sao thế? đi đâu? - Tường Vi ngạc nhiên hỏi lại

-Một tiếng nữa chuyến bay của Nhược Ninh sẽ cất cánh. đi mau kẻo không kịp - Chí Kiệt mặt đỏ gay vì mệt và nóng

-Gì cơ? sao lại có Nhược Ninh ở đây? anh nói gì, em không hiểu - Tường Vi tiếp tục ngó Chí Kiệt với bộ mặt ngây thơ

-Tại anh quên không nói cho em biết, Nhược Ninh về nước tìm em mấy ngày nay rồi nhưng không gặp. Hôm nay cô ấy phải bay. tóm lại chuyện rất dài, anh sẽ kể cho em nghe sau. đi mau lên - Chí Kiệt không đợi Tường Vi trả lời liền kéo cô đi trong sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người đang có mặt ở đó.

Tại sân bay, 45 phút sau.

Tường Vi và Nhược Ninh ôm nhau khóc nức nở. đã lâu rồi hai cô chưa gặp nhau. bao nhiêu nỗi nhớ như ùa về cùng 1 lúc làm các cô không ngừng được những giọt lệ vui mừng. Chí Kiệt đứng đó nhìn mà trông cũng phát tội. anh muốn nói gì đó với Nhược Ninh nhưng cứ chần chừ lại thôi. gương mặt tỏ rõ vẻ bối rối, khó xử. nhưng Tường Vi đã kịp nhận ra biểu hiện không bình thường đó của Đường Chí Kiệt. cô bỗng nháy mắt tinh nghịch: “thôi, 2 người nói chuyện đi. mình ra kia đứng đợi”. Sau khi thấy Tường Vi đi ra chỗ khác, Chí Kiệt vẫn cúi gằm mặt chưa biết phải nói thế nào thì Nhược Ninh lên tiếng

-Anh Chí Kiệt. Rất vui vì được biết anh. anh em mình vẫn có thể liên lạc với nhau chứ - Nhược Ninh cười tươi rói

-Hả? em... - Chí Kiệt như người trôi sông vớ được cọc, khuôn mặt đang u ám bỗng thay tông vui vẻ - Ồ, tất nhiên rồi. liên lạc thường xuyên nào. Khi nào rảnh thì về đây thăm mọi người nhé

-hi, nhưng nhớ về trường Dracate thăm hai người lại bị bảo vệ đuổi đi thì sao? - Nhược Ninh cười hiền

-Không sao đâu, họ mà dám ư? về thăm anh...à thăm Tường Vi nhé em, không cô bé sẽ nhớ em lắm đấy - Chí Kiệt mặt đỏ bừng, nhưng không phải vì mệt mà là vì ngượng

-Em biết rồi, hai người nhớ bảo trọng nhé, chú ý giữ sức khỏe. đặc biệt là hai người phải cẩn thận đó, đừng để bị phát hiện ra mình là phù... anh biết rồi đấy. thôi em đi - Nhược Ninh cười mỉm chi

Tiến Nhược Ninh vào cửa mà lòng Chí Kiệt đau muốn chết. Tường Vi chỉ cười đầy ẩn ý, vỗ vai anh tỏ ý an ủi. Máy bay đã bay khuất bóng nhưng Chí Kiệt vẫn cứ cố ngẩng đầu lên nhìn đây tiếc nuối. đến nỗi Tường Vi phải thở dài đầy ngao ngán: “ anh không sợ bị gãy cổ hả? cô ấy sẽ quay về mà. không đi mất luôn đâu mà sợ về thôi.”. hai người đầu hay biết rằng chuyện lớn đang chờ họ ở trường. một cuộc tấn công quy mô, hoành tráng nhất vào Dracate sắp bắt đầu

37. Chương 37

Khi Tường Vi và Chí Kiệt về đến nơi thì thấy cả 1 vùng không khí bị bùa chú tác động xung quanh trường. Người thường có lẽ sẽ không thấy những gì diễn ra ở trong lớp không khí đó nhưng phù thủy thì khác, thấy hết. trong trường Dracate hỗn độn người với người. trường Dracate bị phe chống đối tấn công. đây là lần tổng lực tấn công mạnh nhất từ trước đến nay của phe chống đối. số người tham gia vô cùng lớn. người của Bộ cũng điều đến để tiếp viện cho trường. Tường Vi thấy Tường Luân và Dyland trong số những người lãnh đạo. Tường Vi nhìn đảo mắt khắp nơi và phát hiện ra Triết Vũ đang tả xung hữu đột với 3 tên phù thủy của phe chống đối. bên cạnh cậu là Tử Khiêm và Chấn Thiên đang toát mồ hôi đối phó với chúng. Lập tức Tường Vi và Chí Kiệt nhảy vào tham chiến. hai bên liên tục tung ra các thần chú vô hiệu hoá đối phương. ở góc khác, Tường Luân dùng năng lực ánh sáng để chống lại pháp thuật tẩy não của người đứng đầu phe

chống đối Dracate (tức bố đẻ của Lana). ông ta cuối cùng cũng trực tiếp tham gia chiến đấu. Dyland sử dụng bão băng kết hợp với Thiên Dã tạo động đất góp phần tiêu diệt được 1 số lượng đáng kể người của phe chống đối. Chấn Thiên cùng Trúc Lam, Đan Linh và Thuỳ Dương đang đưa những người bị thương về phòng y tế cấp cứu tạm thời. họ không thể đi ra khỏi trường Dracate do bùa chú chỉ có thể vào, chứ không thể ra. Tử Khiêm vẫn dụng sức mạnh cá nhân, dùng nước tấn công phe địch. Kì Bình tạo ra sóng siêu âm làm cho đối phương phải lộn ruột xuống đất, không còn khả năng chiến đấu. Vô Kỵ cùng Giai Đình và Lana ra sức dùng thần chú khống chế ngược lại thần chú của phe chống đối. Lana cuối cùng vẫn đứng về phía chính nghĩa. cô chính thức chống lại người bố đẻ độc ác của mình. Chí Kiệt điều khiển cây cối của trường góp sức. Tường Vi cũng sử dụng khả năng điều khiển sức mạnh của người khác để đối phó lại các đòn tấn công nguy hiểm của phe chống đối. cuộc chiến kéo ra vô cùng căng thẳng và nghẹt thở cả buổi sáng trời. Bộ trưởng Bộ pháp thuật xuất hiện trợ giúp cho Ngũ hành và Dracate. tuy nhiên ông cũng đang phải vất vả đối phó với Black, cấp dưới của ông. Thật ra có 1 việc mà không ai biết rằng những người hại chết bố mẹ của Tường Vi ở trong Bộ đều là người do lão Piteger (tức bố đẻ của Daniel và Lana) trà trộn vào. việc này sẽ được làm sáng tỏ sau 2 tháng nữa. lúc này thì anh Tường Luân đang trực diện 1 chọi 1 với lão Piteger.

-Lần này thì người chết chắc rồi, Bùi trấn quốc - lão Piteger rít lên đầy khoái chí - nếu may quỳ xuống van xin tao, có lẽ tao sẽ cho mày một cái chết nhẹ tựa lông hồng đó.

-vậy thì mày chết chắc rồi.

-Mày đang làm cái gì thế lana? tao mới là bố của mày. tránh ra đi - Lão ta rít lên

-được, nếu mày đã muốn thế thì tao chiều. tao cũng không cần loại con gái làm vướng chân tao trong công cuộc thâm tóm thế giới pháp thuật này. vậy thì cho mày xuống dưới âm phủ gặp anh mày luôn. bọn mày đều là những kẻ vô tích sự. tao không cần những đứa con vô tích sự như chúng mày nữa. chết hết đi. - lão ta hét lên và phóng ra quả cầu ma pháp tấn công Lana.

May mắn thay, Tường Vi và Triết Vũ vừa kịp thời xuất hiện. Tường Vi lần nữa lại sử dụng khả năng

không chế sức mạnh của người khác nên cả Lana và ông Bùi đều không sao. Đan Linh sau khi đưa học sinh của trường đến phòng y tế trở ra thì nhìn thấy cảnh tượng này mà đờ đẫn, suýt nữa thì thiệt mạng dưới thần chú của 1 tên chống đối. tuy nhiên Tường Luân đã kịp thời tỉnh lại và giết chết kẻ đó nên Đan Linh không sao cả. Lão Piteger tức giận quay lại. lão ta lồng lộn lên và phóng ra 1 lời nguyền về phía Tường Vi. Tường Vi định sử dụng dịch chuyển tức thời thì 1 pháp thuật vô hình nào đó khiến cô không thể cử động. cô đã bị trúng thần chú của Black. Triết Vũ nhanh tay đẩy Tường Vi nằm xuống và phóng ra lửa tấn công Black. Black bất ngờ không tránh kịp, hét lên đầy đau đớn vì bị lửa đốt.

Lão Piteger nhìn Triết Vũ chằm chằm. sau đó một quả cầu ma pháp xuất hiện trên tay lão và nhắm thẳng vào Tường Vi. Triết Vũ bối rối vì không biết làm thế nào để cứu Tường Vi, cậu lao ra trước che chắn cho cô. và tự nguyện đi đến sẽ phải đến. Giây phút đó như cả thế kỉ đang trôi qua. Tường Vi thấy tim mình vỡ vụn, đau nhói. Triết Vũ nằm sõng soài dưới đất, người đầy máu me. có tiếng hét đầy thảm thiết và hoang mang của mọi người. Tường Vi không còn nghe thấy gì nữa. mọi âm thanh cô đều không còn cảm nhận được. hình ảnh Triết Vũ nhạt nhòa do nước mắt.

Tường Vi bò đến bên cạnh Triết Vũ khóc nức nở: “Triết Vũ, anh không sao chứ. anh nghe em nói gì không, mở mắt ra và nói cho em biết anh vẫn ổn” . Tường Vi năn nỉ, lay lay người Triết Vũ. Triết Vũ mệt nhọc hé mở đôi mắt của mình. đôi mắt ấy không còn tinh anh và sáng như bình thường nữa, nó cứ tối lại, tối dần lại.

Triết Vũ thều thào: “đừng lo, anh không sao đâu. anh mệt quá thôi. để anh ngủ 1 lúc, tí nữa anh sẽ dậy. đừng khóc nhé. tí nữa anh dậy mà còn thấy nước mắt của em là anh giận đấy. anh sẽ huỷ hôn đó, biết chưa?”. Tường Vi gật đầu rồi rít, nhưng nước mắt vẫn lăn chã rơi: “em không khóc, nhưng anh đừng ngủ được không?”. Triết Vũ cười mệt mỏi: “anh mệt lắm, để yên cho anh ngủ đi mà. tí nữa anh sẽ dậy mà. anh hứa với em đó. chúng ta sẽ tổ chức đám cưới và có những đứa trẻ kháu khỉnh, em sẽ là cô dâu đẹp nhất và hạnh phúc nhất trong ngày cưới của chúng ta. còn anh, anh sẽ là chú rể đẹp trai nhất trong các chú rể em đã từng thấy... này, đã bao h anh thất hứa với em đâu. đừng nhìn anh vậy chứ, em phải tin anh. cho anh chớp mắt 1 lúc nhé”. Tường Vi gật đầu chấp nhận nhưng gương mặt cô sưng nước mắt. cánh tay Triết Vũ nắm chặt tay cô h cứ dần dần buông ra và rơi xuống đất. cánh tay Triết Vũ buông thõng, Tường Vi cũng gục xuống sân trường. cánh tay nắm chặt cánh tay của Triết Vũ: “thế em cũng ngủ 1 lúc. em cũng mệt rồi. khi nào anh tỉnh, em cũng sẽ tỉnh lại.”

Tường Luân nén đau đớn và sử dụng tầng cao nhất của pháp thuật ánh sáng để tiêu diệt lão Piteger. cả không gian chói lòa ánh sáng. quả cầu ánh sáng phóng ra, lao thẳng vào lão Piteger, lão ta tránh nhưng không kịp, 1 phần do lão đã đuối sức, 1 phần vì Hạ Tường Luân đã dùng đến độc chiêu của mình. pháp thuật mạnh nhất mà các phù thủy khó lòng đạt được. miệng lão ộc máu, lão ta trừng mắt nhìn Tường Luân: “tao không cam tâm, tại sao lúc nào cũng là gia tộc ánh sáng, tại sao tao luôn thua dưới tay nhà mày. tao không cam tâm. không bao h cam tâm.”. rồi lão ta từ từ đổ gục xuống sân trường. Lana nước mắt giàn giụa chạy lại chỗ lão Piteger: “bố, bố ơi, bố đừng chết. con...”. lão Piteger nhìn Lana không còn chút sinh khí: “chẳng phải mày...”. Lana lắc đầu: “con xin lỗi, con yêu bố. bố đừng sao nhé” . Gương mặt Lana vô cùng hoang mang, lo lắng. dù ghét người đàn ông trước mắt bao nhiêu thì đến cuối cùng tình bố con vẫn không thể chối bỏ. Lana vẫn là 1 người con có hiếu. Lão Piteger trước lúc chết vẫn kịp nhận ra tình cảm lâu nay mình đã lãng quên. hình ảnh đứa con gái bé bỏng ngày nào đó bỗng ùa về tâm trí ông. ông ta bỗng nở 1 nụ cười hiền hậu: “bố cũng xin lỗi con Lana. hãy tha thứ cho bố.” Nói xong, ông ta nhắm mắt lìa đời. Cuối cùng sau bao tháng ngày, ông ta và cô con gái đã xoá bỏ mọi tính toán, thù hận để tha thứ cho nhau trước cái chết. âu cũng là 1 niềm an ủi cho Piteger trước khi chết chẳng? nếu nhận ra sớm tình cha con, có khi nào ông ta sẽ từ bỏ mọi khát vọng thâm toám thể giới pháp thuật? và có khi nào mọi chuyện đã không đi đến mức này? có khi nào mọi người đã có 1 cuộc sống tốt đẹp hơn? một cái kết hoàn mỹ hơn?

Hai tháng sau, mọi nỗi đau về những sự mất mát cũng đã nguôi đi phần nào. những sự thật đã được công bố. phe chống đối đã bị thủ tiêu hoàn toàn. hoà bình đã được lập lại. một cuộc sống tốt đẹp đang hứa hẹn trước mắt mọi người. hôm nay, tại sân bay, mọi người đang tiễn Lana ra nước ngoài. cô nói cô cần thời gian để giúp mình định tâm lại. cô cũng cần phải đi làm những việc tốt để góp phần chuộc lại lỗi lầm, tội ác mà bố cô đã gây ra. mặc dù ông bố nuôi và bà chị gái của cô cật lực phản đối, họ không muốn xáo trộn, sợ cô không tự lo cho bản thân được. cả gia tộc họ Bùi đều đã chấp nhận cô, không để ý đến quá khứ cũng như thân phận trước kia của Lana. tất cả đều giang tay chào đón cô, gia đình, bạn bè, người quen. Giai Đình

khóc như mưa làm Tử Khiêm phải dỗ mãi mới nín. tuy nhiên, mọi người cũng hiểu là họ không thể giữ Lana ở lại được. Lana đã quyết thì khó mà thay đổi. ngay cả lằng Vô Kỵ còn không giữ cô mà để cô đi thì cũng chẳng còn ai dám níu kéo cô nữa. Lana đã hứa là sẽ trở về thì mọi người phải đồng ý thôi. trời không chịu đất thì đất phải chịu trời, biết sao được. trước lúc Lana lên máy bay, cô còn nhìn xung quanh xem có thấy Tường Vi đâu không. nói thật cô thấy mang ơn Tường Vi rất nhiều. nhờ có Tường Vi mà cô mới tiếp tục có 1 gia đình hạnh phúc như thế này. cô chưa cảm ơn Tường Vi lần nào cả. nếu không được lần này thì có lẽ còn lâu lắm cô mới gặp lại cô bạn để nói lời cảm ơn. Tường Luân nhìn Lana mỉm cười: “ Nó không đến đâu em à. chắc lại đang ở chỗ của Triết Vũ rồi. thôi, có gì thì em cứ để dành, khi nào trở về thì nói với nó 1 thể luôn”. Lana gật đầu đầy lưu luyến: “ em sẽ nói với bạn ấy sau vậy. mà anh nè, Tường Vi gây đi nhiều quá. anh chăm sóc bạn ấy chu đáo nhé.” Tường Luân gật đầu. chuyến bay của Lana đã cất cánh mà những người đến tiễn vẫn chưa nở về.

Sáu năm sau:

Tại 1 buổi lễ chẳng? có phải không nhỉ vì bóng bay, hoa được treo khắp nơi, Trúc Lam hét lên đầy tức giận: “ba đứa quỷ sứ. chắc em chết với bọn nó mất anh Chấn Thiên.”

-không sao đâu mình. quây 1 chút cho vui. bọn nó còn nhỏ mà em. đừng khắt khe với chúng quá. - Chấn Thiên an ủi vợ

-hừ, nghịch như quỷ ấy. thật hết nói nổi. ma ranh. lớn lên mà chúng không thay đổi thì ế mất - Trúc Lam chau mày. bộ váy cô mặc hôm nay rất sang trọng. bộ đồ này thích hợp cho những bữa tiệc quan trọng như đám cưới chẳng hạn...

-thôi mà Trúc Lam. chau mày nữa em sẽ già đi đấy. mà em còn kêu gì nữa hả? anh nghĩ Ngọc Nhi, Xuân Nhi và Ngân Nhi thừa hưởng cái tính đó từ em đấy. - Chấn Thiên cười khì. bây giờ Chấn Thiên đã chứng thực và chính chắn hơn 6 năm trước rồi. bộ vest trắng khiến cậu ra dáng 1 ông bố hơn nhiều đấy.

-Cái gì? - Trúc Lam rít lên, bỗng nhìn thấy cảnh gì đó Trúc Lam hét toáng lên - Ngân Nhi, Xuân Nhi, Ngọc Nhi. đi ra chỗ khác, không được động vào bánh cưới

Ba thiên thần giống nhau như 3 giọt nước. mỗi bé mặc một chiếc váy khác màu: xanh, trắng, hồng. ba đứa bé vừa đón sinh nhật tròn 2 tuổi của mình tháng trước. Cả 3 đứa trẻ nghe thấy mẹ nói vậy vội chạy lại chỗ bố, ánh mắt sợ sệt.

-Em quát thế, ba bé sợ đấy Trúc Lam - Một giọng nói bỗng vang lên

-anh Kỳ Bình? cả anh Tường Luân, anh Dyland, anh Thiên Dã và anh Vô Kỵ nữa. Năm người cùng đến à. à, có cả 4 chị dâu ở đây nữa nè - Chấn Thiên cười rạng rỡ.

-Hừ, việc nhà em liên quan gì đến anh. lắm chuyện. anh cứ thử có 3 đứa tiểu yêu như mấy đứa nhà em xem, xem anh có chịu nổi được 1 ngày không mà kêu - Trúc Lam hếch mặt

-Thôi, hôm nay là ngày trọng đại của Chí Kiệt. chúng ta không nên gây gổ - Đan Linh can

-ukm, đúng rồi. mà anh Tường Luân lên làm Bộ trưởng Bộ pháp thuật vẫn chưa khao anh em đâu nhé. khi nào đi nhậu chứ anh? - Chấn Thiên rủ rê

-ukm, okie thôi. truyện nhỏ - Tường Luân nháy mắt

Bỗng Ngọc Nhi và Ngân Nhi túm lấy ống quần của Tường Luân và váy của Đan Linh: “bác ơi, anh Vũ Tường đâu rồi hả bác.” làm cả nhà cười ngặt. vợ Kỳ Bình đang bế đứa con gái đầu lòng 1 tuổi phải thả nó xuống đất chơi với mấy đứa trẻ nhà Chấn Thiên-Trúc Lam. riêng Xuân Nhi thì nũng nịu với Dyland và vợ của ông này: “ Bác Dyland ơi, anh Kent đâu bác, cháu muốn gặp anh Kent.” bọn nhỏ này, tí tuổi đầu đã mê zai đẹp, không biết giống ai nữa. haizzzz. Vừa nhắc đến xong thì ba đứa bé sinh ba lập tức tia thấy 2 cậu nhóc vô cùng đẹp trai đang tiến lại gần. cậu nhóc ở phía bên phải khá lạnh lùng. mặc bộ vest trắng. cái mũi cao, nhìn khô ngô, tuấn tú, thông minh, sáng sủa lắm. đó là bé Hạ Vũ Tường, 4 tuổi, con trai của Tường Luân và Đan Linh. cậu nhóc còn lại, vẻ mặt nghịch ngợm, rất dễ thương, suốt ngày cười đùa. đó là con trai

của Dyland. Kent 3 tuổi. Thiên Dã và Thuỳ Dương làm đám cưới năm ngoái và cũng đang có dự định có baby vào năm tới. Năm nay thì Chí Kiệt về nhà vợ. còn Vô Kỵ thì vẫn đang chờ đợi ngày Lana trở về.

-mọi người đến sớm thế - tiếng của Tử Khiêm vang lên làm cả bọn đều quay lại nhìn. Bên cạnh Tử Khiêm là cô vợ Giai Đình đang ẵm đứa con đầu lòng 5 tháng tuổi của mình.

-vừa mới đến thôi - Dyland đính chính

-Thế cô dâu và chú rể đâu.sắp đến h cử hành hôn lễ rồi mà - Giai Đình thắc mắc

-Vẫn đang chuẩn bị trang phục - Trúc Lam cười trừ - mà nhắc đến cô dâu mới nhớ. cả sáng nay Nhược Ninh cứ tìm Tường Vi hoài mà không được. chẳng biết Tường Vi biến đi đâu mất tiêu. ngày cô bạn thân lên xe hoa mà lặn đi đâu cả buổi. bó tay với Tường Vi luôn

-chắc lại đang ở nghĩa địa rồi. dạo này không biết cô nàng bị stress sao mà suốt ngày thơ thẩn đến đó tâm sự với bố mẹ, rồi... - Tường Luân kể lể

-Thôi anh. sao anh không gọi cho Tường Vi đi. kéo muộn. - Đan Linh nhắc nhở

-ukm, chờ anh chút - Tường Luân rút chiếc điện thoại và bấm số gọi cô em gái. - Alo, Tường Vi ak.sắp đến h rồi, em còn la cà ở đâu thế. tính không tham dự hả.....ukm, thế nhanh lên đi....ukm, biết rồi....ukm, gặp em sau. - quay qua nói với mọi người - nó bảo 1 phút nữa có mặt. đang ở nghĩa địa.

-Trời ơi. sao lại cấm cộc ở đây chứ. cả tháng nay rồi. - Dyland chưa nói hết câu thì Tường Vi thành linh xuất hiện ở trước mặt mọi người.

-Xin lỗi em đến trễ. - Tường Vi cười khi

-Anh phải nói với em bao nhiêu lần là đừng có tùy tiện sử dụng pháp thuật giữa chốn đông người thế này hả, Carey - 1 giọng nói từ đằng xavọng lại

-Triết Vũ, anh về khi nào thế?em tưởng anh tháng sau mới về . anh bảo đi 2 tháng mà? - Tường Vi hét lên đầy mừng rỡ

-Ak, chồng cô về rồi đó. từ h khỏi lang thang 1 mình nữa naz - Tường Luân chọc

-Thì anh hoàn thành xong sớm nhiệm vụ mà ngài Bộ trưởng đây giao chonên về luôn. lại là ngày vui của Đường Chí Kiệt và Nhược Ninh, anh phải tham gia dự chứ - Triết Vũ cười toả nắng

-cũng may mà cậu về sớm, chứ để cái cô này bụng mang dạ chửa mà lang thang 1 mình ngoài nghĩa địa thấy ghê quá ak. - Chấn Thiên chép miệng

-Gì chứ, thế cậu cứ thử cái cảm giác vợ cậu hôn mê bất tỉnh nhân sự suốt ba tháng trời như tôi đã phải chịu 6 năm trước đi. lúc đấy cậu không muốn xa vợ cậu lấy nửa bước đâu - Tường Vi hất hàm. làm cả bọn cười ầm lên

-Chào cục cưng của bố nhé. bố từ nước ngoài về rồi nè. 1 tháng vừa rồi con có ngoan không?có quấy mẹ nhiều không thế nhóc - Triết Vũ xoa bụng Tường Vi cười. chẳng là Tường Vi có bầu được 5 tháng rồi ấy mà. thế là Triết Vũ cũng sắp được lên chức bố rồi đấy.

-mọi người đoán xem Tường Vi sinh con trai hay con gái - Giai Đình cười - hi vọng là 1 cô nhóc dễ thương giống mẹ.

-Không, là con trai - Tường Vi bồng cười đầy ắp ý - chắc chắn bé là con trai

-sao em biết? - Thiên Dã ngạc nhiên

-bí mật - Tường Vi nháy mắt ra vẻ bí ẩn

-Thôi, em có tin này hay lắm. không biết anh Vô Kỵ có hứng nghe không? - Triết Vũ cười ma mãnh

-tin gì thế - Vô Kỵ tò mò.

-hôm nay ở sân bay, em có gặp 1 người quen nè. tính rủ đi cùng về đám cưới nhưng cô ấy kêu là cô ấy phải đi qua nhà thăm bố trước cho phải đạo, sẽ đến sau. - Triết Vũ cười ẩn ý

-Cô ấy? ý em là.... - Vô Kị thấy tim mình như ngừng đập

-Anh Vô Kị - bỗng 1 giọng nữ hét lên - em đã trở về rồi.

Đó là giọng của Lana. tất cả đều cười đầy hạnh phúc. Vô Kị lao đến bên cạnh Lana như tên bắn. cậu nhắc cô gái lên và quay mấy vòng: “anh biết, em sẽ trở về mà Lana. anh đã luôn chờ đợi em. nhưng em đi lâu quá ak.” Vô Kị mừng rơn, nét mặt đầy hạnh phúc và vui sướng. mọi người đều chạy lại hỏi thăm tình hình của Lana 6 năm vừa qua. đang vui vẻ thì cô dâu, chú rể xuất hiện trên dải lụa đỏ. hai người đó hôm nay đứng là nổi bật nhất trong buổi tiệc. mọi người đều phải đồng ý như vậy. nhìn Nhược Ninh và Chí Kiệt rạng ngời hạnh phúc. sau bao khó khăn, cuối cùng thì hai người đó cũng đã đến được với nhau. dù 1 người là người thường, 1 người là phù thủy nhưng có hề sao. hôm nay họ đã cùng bước đi chung trên 1 con đường, và từ nay về sau sẽ mãi mãi bên cạnh nhau. cùng nắm tay đi hết con đường đó. những con người đang có mặt ở đây, đều đã phải trải qua rất nhiều sóng gió mới có được cái kết hạnh phúc cho mình. tương lai họ thế nào? sẽ ra sao đây? tương lai nhiều khi thế nào không quan trọng mà quan trọng là bây giờ họ đang sống bên nhau hạnh phúc, không phải rời xa, cách biệt. chỉ cần nắm tay nhau, mọi việc sẽ tốt đẹp.

Tình yêu thật sự là sự chấp nhận tất cả những gì đang có, đã từng có, và sẽ có hoặc không

Sống để làm gì?.....ai đó đã hỏi tôi như vậy

Sống để biết cuộc sống kì diệu như thế nào!

Sống thêm 1 ngày thì tình yêu càng thêm trọn vẹn.

Sống thêm 1 ngày biết có những mảnh đời bất hạnh hơn mình và biết rằng cuộc đời mình vẫn rất may mắn,

Sống thêm 1 ngày biết khóc không phải là cách duy nhất để thể hiện sự thất bại mà còn có thể mỉm cười chấp nhận sự thật này,

Sống thêm 1 ngày biết trong niềm vui còn có nỗi buồn, trong nỗi buồn vẫn loé lên 1 niềm hi vọng.

Sống thêm 1 ngày biết có những sợi tóc bạc cứ lớn dần theo năm tháng, để biết rằng thời gian không bao giờ quay trở lại và biết ơn những sự hình thành âm thầm.

Sống thêm 1 ngày biết đôi tay không chỉ để cầm viết, làm đẹp... mà còn để giúp đỡ người khác, mang lại niềm vui, hạnh phúc cho mọi người và cũng là vì chính bản thân bạn.

Sống thêm 1 ngày bạn sẽ có thêm cơ hội để biết rằng bạn là người may mắn nhất thế gian.

Đơn giản... sống là chờ đợi, chờ đợi để yêu và được yêu, để đón chờ hạnh phúc cho riêng mình và cho tất cả những con người xung quanh bạn.

Tôi đã kể xong câu chuyện của mình. có thể bạn thấy cái kết trên chưa hay và thật sự phù hợp... nhưng dù sao nó cũng đã kết thúc với 1 happy ending mà tôi thích. có thể ai đó sẽ cảm thấy thất vọng với cái kết này nhưng mình lại thích cái kết thúc như thế. mong mọi người thông cảm và cảm ơn tất cả mọi người.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cong-chua-hoa-tuong-vi>